

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Schriften - Cod. Aug. perg. 130

Ambrosius <Mediolanensis>

[S.l.], [10. Jh.]

[urn:nbn:de:bsz:31-7311](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-7311)

1571

L
K

Manuscript CXXX

(A)

Liben deduer sit robur

Samuelus comes deuffen lantfrancus in Stillingen insp. mherwan hanc libran
acomodavit ab abate friderico augsen de willdenstein ann^o 1188

Vorn

Reithenan 130

1

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...

IN HOC CO

DI CECON

TI NENTAR

SERMONES

ET LIBRI SCI

AVBROSII

LIBRI MIS

IN HOC CO
DI CE CON

TINENTVR

SERMONES

ET LIBRI **S**CI

AMBRO SII

IN P R I M I S

De isaac & anima .
De bono mortis .
De fuga saeculi .
De iacob & iuditha lib. ii .
De ecco sanato .
De excessu fratris lib. ii .

IN PATRE NOBIS SCI ISAAC
 uel origo satis expressa est
 uel gratia cum ad omnem
 redundat gloriam quod
 tanto & tam imitabili
 uirginitate abrahamae patri
 praemium fuit; Neque
 uero istud mirabile cum
 in eo dominicae generatio
 nis & passionis figura prae
 cesserit; siquidem & sterili
 auis ex promissione di pe
 perit eum ut crederemus
 quod potens est deus facere
 ut possit & uirgo genera
 re & oblatum unicum ad im
 molandum qui & patri non
 periret & impleret saen
 tificium; Itaque ipso nomine
 figuram & gratiam signifi
 cat; Isaac enim risus la
 tine significatur; Risus
 autem in signe letitiae est.
 Quis autem ignoret quod de
 um uersorum letitia sit qui
 mortis formidolose uel

pauore conpresso uel me
 rore sublato factus omni
 bus est remissio peccatorum
 Itaque ille nominabatur &
 iste designabatur. Ille ex
 primebatur & iste adnun
 tiabatur. Ipse est quoniam
 tunc per sequebatur an
 cilla. Ipse est propter que
 iam tunc dicebatur. Expel
 le ancillam non enim heres
 erit filius ancillae cum fi
 lio meo Isaac. Ipse est cui
 pater alienigenam spon
 sam adquisiuit. Ipse est
 mitis humilis atque mansu
 etus. Qui ueniente rebec
 ca hoc est patientia exi
 uit in campum ab aliena
 re; Sapientis enim est segre
 gare se a uoluptatibus car
 nis. Eleuare animam atque
 a corpore abducere. Hoc
 est enim se hominem cog
 noscere; qui caldeorum
 sermone enos dicitur. la

tino homo; In nos autem
 qui adsumpsit & sperauit
 in uocare dñm. & ideo credi-
 tur esse translatus; Non
 uidetur itaq; homo esse
 nisi is qui in dñm sperat;
 Qui autem sperat in dñm non
 de gere in terris. sed qua-
 si translatus ad herere
 dō. manifesta uiri Inter-
 pretatione signatur.
 Bonus igitur Isaac uerus
 utpote plenus gratiae
 & fons laetitiae; ad quem
 fontem ueniebat rebec-
 ca ut impleret ^{hydria.} aquam;
 dicit enim scriptura. Qui
 ad descendens ad fontem
 impleuit hydriam & ascen-
 dit. Descendit itaque
 ad sapientiae fontem
 uel ecclesia. uel anima.
 ut totum uas impleret
 suum. & hauriret purae
 sapientiae disciplinas.
 quas haurire iudei de

fonte proflua noluerunt.
 Quis iste fons sit audi dicente.
 Medereliquerunt fontem
 aquae uiuae; Adhuc fontem
 sitiens currebat anima prophe-
 tarum. sicut & dauid dicit.
 Sitiuit anima mea ad dñm uiuū.
 Ut sitim suam ubertate diui-
 nae cognitionis expleret. &
 insipientiae sanguinem. spiri-
 talium rigatu dilueret flu-
 entorum. Hic est enim flux-
 us sanguinis. sicut significat
 lex. qui de operitur. quando
 uir sedenti in diebus sangui-
 nis sui mulieri miscetur.
 mulier est delectatio corpo-
 ris. inlecebrae; Itaq; caue-
 ne uigor mentis tuae coetu
 quodam corporeae uolup-
 tatis inflexus emolliatur.
 atq; in eius omnes amplexus
 resoluatur. & fontem eius
 aperiat. qui debet esse clau-
 sus & septus. intentionis stu-
 dio & consideratione rationis.

Hortus enim clausus: fons signa-
tus; Namq; mentis resolu-
to sensu se corporalis delecta-
tionis effundunt. perniciosse
nimis: & in adpetentiam ple-
nam grauis periculi proruen-
tes; Quod si mentis uiuide
considerata manserit & custodi-
a refrenas set; licet uere igitur
o homo quis sis: quos salutem tua
uitamq; tuearis; Quid est ita-
q; homo. utrum anima. uero.
an utriusq; copula. aliud enim
nos sumus. aliud nrm. alius
qui induitur. & aliud uestim-
tum; legimus in ueteri testa-
mento. Omnes anime quae
descenderunt in aegyptum.
de hominibus dictum; & alibi
dictum est. Non permane-
bit sps nris in hominibus istis.
qm carnes sunt; De altero utro
ergo legitur. quia homo dicitur.
& de anima & de carne; Sed il-
la discretio. quod ubi anima
pro homine dicitur. hebreus

significatur do adherens
non corpori. ut est illud.
Anima benedicta omnis simplex.
Vbi autem caro pro homine nun-
cupatur. peccator exprimitur.
ut est & illud. Ego autem car-
nalis sum. uenundatus
sub peccato; quod denum ope-
ror non cognosco; non enim
quod uolo ago. sed quod odil-
lud facio. Hoc iam posterius
& de utroq; alius est enim
qui uiuit. alius qui odit.
alius qui facit. deniq; addi-
dit; si ergo quod odi hoc
facio. consentio legi qm bona.
Nunc autem iam non ego il-
lud operor. sed quod habi-
tat in me peccatum. Illud
quoque expressus; Video
legem carnis mee repugnan-
tem legi mentis meae. & cap-
tuam me in lege. pecca-
ti. Ittamen cum utrumq;
in se concertantem homine
declarasset. hoc est uterq;

rem & exteriorem. in ani
 ma magis quam in corporis
 parte se maluit constitu
 ere. quod anima sua capti
 ua traheretur ad peccatū.
 in qua esse se mallet. & eē
 confirmat dicens. Infelix
 ego homo. quis me libera
 uit decore morte mortis
 huius. Tamquam ab extra
 neo hoste. Ita se desiderat
 liberari. Non ergo sanguis
 anima. quia carnis est
 sanguis. neq; armonia
 anima. quia & huius mo
 di armonia carnis est.
 Neque aer anima. quia ali
 us est flatilis sp̄s. aliud ani
 ma. Neq; ignis anima. ne
 q; ente lechia anima. ^{inim}
 Sed anima est uiuens. qua
 factus est adam in ani
 mam uiuentem. eo quod
 insensibilem atq; ex ani
 mam corpus. anima uiui
 ficet & gubernet. Est &

prestantior homo. de quo di
 citur. Spiritalis autem diu
 dicat omnia. ipse autem a
 nemine iudicatur. Hic est
 prestantior ceteris. Unde
 & dauid dicit. Quid est ho
 mo quod ^{me} mor es eius. aut
 filius hominis. nisi quod uisi
 tas eum. Homo uanitati si
 milis factus est. Non ille
 secundum imaginem di ho
 mo uanitatis est. sed qui
 illud amisit & peccatum de
 cidit. & in materialia ista
 dilapsus est. ipse homo est
 uanitatis. Anima igitur
 secundum suam naturam op
 tima est. sed plerumq; per
 inrationabilem ^{partē} suam obnox
 ia fit corruptioni. ut in
 clinetur ad uoluptates
 corporis & ad petentiam.
 dum mensurā rerum non te
 net. aut fallitur opinio
 ne. atq; inclinata ad ma
 teriam adglutinatur cor

pori, Sicuisibile eius inpedi-
tur, & malitia repletur. Qui
adum intendit malitiæ ei-
us, se uitiis replet. & fit de-
fectus bonitatis intempe-
rantior; Perfecta autem
anima auersatur materi-
am. omne inmoderatum.
mobile. malignum. refugit
ad se spuit. Nec uidet. nec
adpropinquat ad illius ter-
rene labis corruptionem, di-
uinam intendit. Terrenam
autem materiam fugit; fu-
ga autem est. non terras relin-
quere sed esse interris. ius-
ticiam & sobrietatem tene-
re. renuntiare uitiis. non u-
sibus elementorum; Fugiebat
dauid se a facie saul; Non u-
tiq; ut terras relinqueret.
sed ut inimicis & inobseruan-
tis & perfidi declinaret con-
tagium; Fugiebat autem
adherens dō. sicut & ipse
ait; Adhesit post te anima

Alumina
mea; abducebat se. & able-
uabat uitiis seculi huius.
Elevabat animam suam sicut
isaac in campo. uel ab aliena
bat. uelut alii habent de-
ambulabat; Nam hoc quo-
que ostendit. cum uirtuti-
bus familiare habere con-
sortium. ut deambulet
unusquisq; in innocentia
cordis sui. nullo usu terre-
nis uitiis misceatur. atq;
inreprehensibile uiam in-
offenso carpat mentis
uestigio. nec ullum locum
in se aperiat corruptioni;
Talis erat isaac. cum rebecca
aduenientem expectaret.
preparans se copule spirita-
li; Veniebat enim celestibus;
iam dotata misteris. ueni-
ebat magna secum orna-
menta aurium & manuū
ferens. eo quod auditō & o-
peribus emineat ecclesie
pulchritudo. cui recte dic

tum aduertimus; Est in mi-
 lia milium & sementuum
 possideat aduersariorum
 ciuitates; Decora igitur
 eccl̃a. que ex inimicis gen-
 tibus filios adquisiunt;
 Sed post hoc & iam adam
 mam deputari. que passi-
 ones corporales subigit. &
 ad uirtutum officia con-
 uertit. repugnantes que
 motus sibi oboedientes ef-
 fecit; Ergo uel anima pa-
 tri arche. uidens mysteriũ
 xpi. uidens rebecca ueni-
 entem cum uasis aureis &
 argenteis. tamquam eccle-
 sia cum populo nationum.
 mirata pulchritudine uer-
 bi & sacramentorum eius di-
 cit. Osculetur me ab oscu-
 lis oris sui; uel rebecca au-
 diens uirum isaac. uerum
 illud gaudium. ueram læti-
 am desiderat osculari;
 Quid est igitur osculetur me

ab osculis oris sui. Conside-
 ra. uel ecclesiã iam diu p-
 misso sibi p̃ prophetas domi-
 nico aduentu. per tempora
 multa suspensã. uel animã
 quæ eleuans se a corpore.
 abdicatis luxuria. atque
 delictis. uoluptatibusq; car-
 nalibus. Exuta quoq; solli-
 citudinem secularium uani-
 tatum. iam dudum infusio-
 nem sibi diuine presentia.
 & gratiam uerbi salutaris ex-
 optet cõmacerari. Quod sero
 ueniat & adfligat. Ideo qua-
 si uulne fatam caritati. cum
 moras eius ferre non possit.
 conuersam ad patrem roga-
 re. ut mittat sibi dñ uerbũ.
 & causam quasit ita inpati-
 ens declarare dicentem;
 Osculetur me ab osculis oris
 sui. Non unum osculum
 querit sed plura oscula. ut
 desiderium suum possit ex-
 plere; Quæ enim diligit.

non est unius osculi parci-
 te contenta: sed plura exigit:
 plura uindicat. & ita se ampli-
 us dilecto commendare
 consuevit; Denique illa in eu-
 angelio sic probata est; quia
 non cessauit inquit oscula
 ripedes meos. & ideo remis-
 sasunt ei peccata multa quoniam
 dilexit multum; Ergo &
 haec anima oscula uerbi
 multa desiderat. ut in lu-
 minetur diuinae cognitio-
 nis lumine; Hoc est enim
 osculum uerbi. lumen scilicet
 cognitionis sacrae.
 Osculatur enim nos deus uer-
 bum. quando cor nostrum. & ip-
 sum principale hominis
 spiritus diuinae cognitionis in-
 luminat. quo anima dona-
 ta caritatis pignore nup-
 tiali. leta atque ouans dicit.
 Os meum aperui. & duxi spiritum.
 Osculum est enim quo inui-
 cem amantes sibi adherent.

& uelut gratiae interioris
 suauitate potiuntur;
 Per hoc osculum adheret
 anima deo uerbo: per quod
 sibi spiritus trans funditur os-
 culantis. sicut & iam hi qui
 se osculantur non sunt labi-
 orum per libatione contenti:
 sed spiritum suum sibi inuicem
 uidentur infundere; Osten-
 dens itaque non solum speciem
 uerbi & uultum quendam:
 sed omnia eius interiora dili-
 gere. adiungit ad osculorum
 gratiam. quia bona inquit
 uberata super uinum. & odor
 unguentorum tuorum. su-
 per omnia aromata; illa os-
 culum poposcit. deus uerbum
 se ei totum infudit. & nu-
 dauit ei ubera sua. Hoc est
 dogmata sua. & interioris
 sapientiae disciplinas. & un-
 guentorum suorum dulci
 odore flagrauit. quibus
 captiua dicit uberiorem

esse iucunditatem diuine
 cognitionis: quam letitiam
 omnis corporeae uolupta-
 tis; Aspirat enim in uerbo
 odor gratiae & remissio pecca-
 torum: que in totum diffusa
 mundum: omnia tamquam
 exinanito repleuit unguen-
 to: quia per uniuersos grauis
 conluues deteresa uictorū
 est; Propterea inquit adu-
 lescentule dilexerunt te;
 adtrahenos; post odorem un-
 guentorum tuorum curra-
 mus; Bona quidem pruden-
 tia: sed dulcis misericordia;
 Illam enim pauci adsecuntur:
 Haec ad omnes peruenit; Prop-
 ter hanc inquit indulgentiam
 tuam: diligunt te anime
 renouate spū; Unde & adam
 mandicitur; renouabitur
 sicut aquila iuuentus tua;
 Ad animam enim loquebatur
 dicens: Benedic anima mea
 dñm; & ideo ista festinat

ad uerbum: & rogat ut adtra-
 hatur: ne forte derelinqua-
 tur: quia currit di uerbum:
 & non est alligatum; Deniq;
 exultat tamquam gigas ad
 adcurrentiam uiam: It quia
 egressus eius a summo caelo:
 & occursum eius ad summum
 eius: Videns se impa remtan-
 tae uelocitati dicit: Adtra-
 henos; bona anima: quae non
 pro se sola sed pro omnibus
 rogat; Adtrahenos;
 Habemus enim cupiditatem
 sequendi: quam unguento-
 rum tuorum inspirat gratia;
 sed quia cursor tuos aequa-
 re non possumus: adtrahenos:
 ut auxilio tuo fultae:
 uestigis tuis possimus in-
 sistere; Si enim tu attraxe-
 ris: curremus & nos: & spiri-
 talia uelocitatis flabra ca-
 piemus; Deponitur enim
 sarcina quibus manus tua
 fulcro est: & oleum tuum

infunditur. quocuratus est
 ille quia latronibus uulne-
 ratus est; ac ne impudens
 tibi uideatur quod ait.
 attraher nos. audidicentē.
 Venite ad me omnes quia la-
 boratis & onerati estis. &
 ego uos reficiam. Uides
 quod libenter^{nos} attrahat.
 ne remaneamus sequentes;
 Sed qui uult attrahi currat
 ut conprehendat. & currat
 superiora obliuiscens. & ea
 quae sunt priora adpetens.
 sic enim poterit xpm com-
 prehendere; Unde & apłs
 ait. Sic currite ut conpre-
 hendatis. Nult & ista ad-
 brauium puenire quae de-
 siderat conprehendere.
 Prudenter ergo rogat ut at-
 trahatur. quia non omnes
 sequi possunt. Deniq; petro
 dicenti. quouadis. respon-
 dit uerbum dñi. Non potes
 me sequi modo. sequeris autē

postea. Clauis ei cominise-
 rat regni caelorum. & se-
 quendo se inparem iudica-
 uit; Hanc tamen animam
 non distulit. quia non p̄-
 sumebat sed rogabat.
 Deniq; ait. Introduxit me
 rex in cubiculum suum.
 Beata anima quae uerbu in-
 greditur penetralia. nam-
 q; ea insurgens de corpore
 ab omnibus fit remotior.
 atq; intra semetipsam di-
 uinum illud. si quomodo
 adsequi possit seruitatur
 & quaerit. quod cum potu-
 erit conphendere. ea que
 sunt. intellegebilia super-
 gressa in illo confirmat.
 atque eo pas citur. Talis
 erat paulus qui sciebat
 seraptum[†] siue in corpo-
 re nesciebat. Ad surrexe-
 rat enim anima eius de cor-
 pore & se a uisceribus in-
 tra semetipsum tenuit
 † in paradisi. sed siue extra corp̄ raptū.

// uerba ineffabilia quae au-
diunt & uulgare non potu-
it. quia aduertit ea loqui
homini non licere. Anima
ergo bona contempnit. ui-
sibilia & sensibilia nec con-
sistit in eis. nec in despici-
endis his immoratur & re-
sident. sed ascendit ad illa
aeterna & inuisibilia &
plena miraculis puro sen-
su seipiae mentis attol-
lens. Et enim perfectioni
studens solum illud bonum
diuinitatis intendit. Nec
aliud quicquam requiren-
dum putat. quia tenet
quod summum est. Itaque
uir huius modi in quo est
animae pulchritudo so-
lus sibi abundat. quia ipse
sibi est satis. nec solus ali-
quando est. cui praesul dñs
adest. Denique in illud diui-
ni illius introducta secre-
tum. Quis tamen inquit

& letemur in te. Diligamur
uberatua super unum. Non
enim induitur. & auri ar-
gentique thesauris. Non pos-
sessionum fructibus. non
in potestatibus. non in con-
uiuuis sed in solo deo exultat.
Et ad eam tamen anima cognos-
cens se corporis societate
fuscata. dicit ad alias
animas uel ad illas caelestes
& adpositas sacro ministere-
rio potestates. Nolite as-
picere me. quoniam offuscata
sum. quoniam non est uirtutis
meae sol. filium matris meae
pugnauerunt aduersum
me. Hoc est in pugnaue-
runt me corporis passio-
nes. carnis inlecebrae co-
lorarunt. Ideo mihi solius
gratiae non refulsit. quoniam
diuina praesidio. deuotionem
meam & obseruantiam ple-
nam seruare non potui.
Hoc est enim. uineam meam

non custodiui. quia spinas &
 non uiam attuli. Idest faci
 ens peccata pro fructibus
 & cum de uerbo loquitur
 irradiante sibi uerbi sple
 ndore conuersa ad ipsum
 dicit. Ubi pascis. ubi ma
 nis in meridiano. Recte
 dicit ubi pascis quia re
 gale est di uerbum. ubi ma
 nis. quia morale in meridi
 ano. quia mysticum. Siqui
 dem meridie ioseph cum
 fratribus suis in conuiuio con
 stitutus. futurorum te
 porum mysteria reuela
 bat. sed & iam dauid ait.
 Reuela ad dñm uiam tuam.
 & spera in eum & ipse faciet.
 Et educet sicut lumen iusti
 tiam tuam. & iudicium tuum
 sicut meridie. & ipse pau
 lus circum fulsisse sibi lum
 meridie adseruit. quando
 a persecutione est conuer
 sus ad gratiam. Queritur er

7
 go quod derelicta sit. quod
 destituta sit pauper. ex di
 uite. Abundabat enim mu
 nere gratiarum. sed egere
 coepit ubi diuine prae sen
 tia sibi copia denegatae.
 & ideo uel quasi mercedina
 ria haberi postulat. quae
 ante sibi praetiosioris co
 piae gratiam uindictabat.
 Cui respondit uerbum dñi.
 Nisi cognoscas te decoran
 ter mulieres. quereris.
 quod derelicta sis. nisi te cog
 noscas. nisi te paeniteat
 labius tui. nisi in tentio
 nem deuotionis ad probes.
 nisi fides tua & sinceritas
 augetur. querela nihil
 proderit. ac sic. nisi cognos
 cas te. quia decora es. nisi
 pulchritudinem naturae
 tuae serues. & corporis
 te in lecebre non demer
 gant nec impedimenta
 detineant. Nihil tibi cre

aturę melioris nobilitas suf-
 fragabitur. Cognosce igitur
 te & naturę tuę decorę.
 & exi quasi exuta uinculis pe-
 dem. & nudo exerta uestigi-
 o. ut carnalia integrimenta
 non sentias. uestigium men-
 tis tuę corporalia uincla
 non implicent. ut pestuus
 speciosus appareat. Tales
 enim sunt qui ad regnum
 caelorum adnuntiandum
 eleguntur ad nō de quibus
 dictum est. Quam speciosi
 peder euangelizantium
 pacem. Talis moyses cui di-
 citur. solve calciamentū
 pedum tuorum ut uocatu-
 rus populum ad dñ regnū
 perduceret. Prius carnis
 exuias. & nudo spū uesti-
 oque mentis incederet.
 Hoc est ergo quod ait. Exi
 tu in calcaneis gregum. &
 pasce hędos tuos in taber-
 naculis pastorum. Quia p-

greget. regnum intellegi-
 mus. eo quod potestatis sit
 gregibus presidere. Presi-
 det autem unus quisq; sibi
 quadam potestate regali.
 si coercent in se corporis lux-
 us. & seruituti redigat car-
 nem suam. Ideoq; dictum est.
 regnum dñi intra uos est. Unde
 pulchre ait ad animam. Exi. id
 est exi seruitio. Exi e carnis
 imperio atq; dominatu. & exi
 non in carne sed in spū. Exi ad
 regimen potestatis. Ideoq;
 addidit. Pasce hędos tuos.
 rege ea quę in sinistra tuasunt.
 Nam si non regantur. facile
 labuntur. Coherce petulan-
 tiam. lasciuam tu corporis.
 & luxuriam in rationa-
 bilem. edoma leues motus.
 pasce eos. non in corporeis
 tabernaculis. sed in taberna-
 culis pastorum. qui rege-
 re gregem norunt. sunt
 enim amabilia tabernacu-

laist. sicut nemora obumbrantia super flumen. in quibus anima tamquam in pro cinctu bellico. Ita bonam exercet militiam. incursus explorat hostiles. uirtutis labor. querit uictoriam ut possit aeq; illi que solamonis est comparari. uelox ad currendum. habilis ad partum. qm fecunditas animae desideratur & quaeritur. Haec ergo aequa praeciosa est. & currens feras ueloces. quod aliqui ad ecclesiam refferunt & ad populum. sed de hoc mysterio alibi sepius diximus. & maxime in psalmo exviii. hoc autem loco de anima dicendum suscipimus huius. quae similis estimatur. haec anima. hoc est propheticae uel apostolice uirtutis. quod in eorum ad nuntietur grege. qui secundi

tate praedicationis suae. totius orbis terrarum spatia referferunt. Et quamuis in corpore constituti. nullatenus cursus spiritalis sensere dispendia. Ideoq; laudatur. quod caelesti sibi in luminante praeccepto. iam speciosa. iam pulchra sit. quae uultu pferat castitatis decorem. & redimicula ceruicis attollat. in qua sunt patientiae & humilitatis insignia. Talis animae diligebat isaac uerus decarus. humilitatem. patientiam. & ideo partus eius a uide requirebat. Concepit autem rebecca. & patientia sua nodum sterilitatis absoluit. Quid autem pariat prophetica atq; apostolica anima. Consideremus. & quomodo pariat. Abiit inquit interrogare dnm. quia exultabat.

tellegi
 atq; sic
 pres
 q; sibi
 egali
 orat
 car
 un est
 unde
 sci id
 urnis
 u. & ca
 de ad
 deoq;
 tuos.
 tuasunt
 ur. fide
 rulan
 corpo
 rona
 motus
 oris
 aberna
 rege
 t. sunt
 bernis

infantes in utero eius. & res
 ponsum accepit. Dux gentes
 in utero tuos sunt. eo quod
 nihil sponte presumat. sed
 in omnibus summum dñm
 praesulem poscat suorum
 consiliorum. simul plena
 pacis atq; pietatis. duos po
 pulos sua fide & praedica
 tione conecit. Et tãquã
 utero suo claudat. quae
 non in merito soror ma
 gis quam uxor appellat̃
 eo quod mitis atq; pacifica
 anima communis magis
 pietatis quam specialis co
 pule nomen accipiat. &
 quia uniuersis magis quã
 unise existimat obligatã
 fodit autem puteus isaac.
 & plurimos quidem quos
 foderat pater eius. & re
 pleuerant illos post mor
 tem abraham patris illius
 alienigenae. Praeceteris
 tamen fodit hos puteos.

Unum in conualle gerarum.
 & inuenit ibi puteum aquae
 uiuae. Et tunc fecerunt
 pastores gerarum cum pas
 toribus isaac. eo quod aquã
 sibi eius putei quasi propri
 am uindicabant. & uocauit
 nomen eius iniustitiam. & fo
 dit alium de quo orta est
 disceptatio. & inposuit illi
 nomen inimicitias. Et fo
 dit tertium in quo lis nul
 la inter pastores commissa
 est. & uocauit eum latitu
 dinem. fodit & puteum iu
 ramenti. & non inuenit in
 eo aquam. & uocauit eum
 puteum iuramenti. Quis haec
 legens terrena magis quam
 spiritalia opera eẽ arbitretur.
 Quod uel abraham fodit pute
 us uel isaac tanti uidelicet
 patriarce uel & iam iacob
 sicut & in euangelio repperi
 mus. uelut fontes quidam
 generis humani & specialiter

deuotionis ac fidei? Quid est enim puteus aquae uiuae nisi profunde altitudo doctrinae. Unde & agar. ad puteum angelum uidit. & iacob ad puteum rachel sibi inuenit uxorem. Moyses quoq; secus puteum futurum locauit merita primae coniugii. A puteo igitur uisionis aperire isaac adorans est puteos. & bono ordine ut eius putei aqua primū rationabile animae oculūq; eius dilueret & foueret quo uisum eius faceret clariorē. fodit & iam alios puteos plures. unde & scriptū est. Bibe aquam de uisualis & de puteorum tuorum fontibus. quanto plures fuerint. tanto est superius redundantiā gratiarum. Fodit tamen puteum quē foderat pater abraham. de quo litem fecerunt pastores

9
 gerarum hoc est maceriae. Vbi enim maceria ubi diuisio interre pugnantēs in iustitia. & ideo eum uocauit in iustitiam. Alium quoque fodit & disensione orta uocauit eum inimicitias in quibus uidetur elucere doctrinam moralis. eo quod sublato pariete maceriae solute sint in carne hominis inimicitiae. & facta sint utraq; unum. in figura per isaac in ueritate p̄ xpm. Meritoq; post ea pura aqua in eo puteo sit repta. tamquam doctrinam moralis. Ut ilis ad auariendum. puteus quoque latitudinis quid aliud significat. nisi de naturalibus disciplinam. quae causa & latitudo dicitur. quia sine contentione. & sine lite iam quietus atq; securus est. qui mundana haec & sensibilia fuerit sup̄ gres

sus. Unde superatis iam ad
 uersantibus & alienigenis
 cogitationibus. Quid enim
 tam alienum. quam omni
 a secularia quae perpetua
 eē non possint. Potest sapi
 ens dicere. Dilatauit dñs
 nobis. & auxit nos sup̄ ter
 ram. quia terrena trans
 cendit. Ultimus est pu
 teus iuramenti in quo ei
 uisus est dñs. & ait ei. Noli
 timere tecum enim sum.
 & benedixit eum. Haec
 doctrina iam mystica est.
 habes haec in salomone.
 quia pro uerbia eius mo
 ralia. ecclesiastes natu
 ralis in quo quasi uanita
 tes istius despiciunt mundū.
 mystica sunt eius cantica
 canticorum. Habes im̄pro
 fecta seminate uobis[†] lu
 men & cognitionis habe
 re. caritatis p̄fectionē.
 Ideoq; dictū est. nolite me
 † ad iusticiā uindemate ad fructū uite inluminare uob̄

re. Caritas enim timorem
 excludit foras; ut cognosca
 mus autē quā & salomon.
 Itahos interpretatus est
 puteos ut ad moralem doc
 trinam & naturalem refer
 re & mysticam in singulis
 libris suis quos de morali
 bus & naturalibus uel mys
 ticis scripsit. posuit hos
 puteos. nam & in pro uerbi
 is cum declinandam speci
 em diceret. saecularis in
 lecebrae ait. Bibe aquam
 de uis uasis & de puteorū
 tuorum fontibus. & super
 fluant tibi aquae de tuo
 fonte. & infra fons aquae
 tuae sit tibi p̄prius & ioc
 undare cum uxore. loq̄t
 aduersus temptamenta
 mundi remedium nobis.
 uera sapientia sit; moralis
 quoq; doctrina quae imagi
 nem mundanae uoluptatis
 meretricis quibusdam inli

& anima

tam fucis in riuo suo diluat
& fluente sui fontis abster-
geat. De naturalibus quoq;
habet in ecclesiasten dictum.
Feci mihi piscinas aquarum
ad irrigandum ex his saltu
germinantem. Neq; temo
uett quod p puteo piscinas
posuit. Quia & moy ses pu-
teum latitudinis dixit. Et
quod ad sollicitudine omni
& angustis absoluitur. qui
mundum hunc per amente
transcenderit. Non in-
merito ergo piscinas ha-
bet ecclesiastes. qui uidit
nullam abundantiam esse
sub sole. Sed si quis abunda-
re uelit in xpō abundet
de misericordis. puteus super-
est nobis quem & iam ipsū
repperimus in canticis can-
ticorum. dicente scriptu-
ra. Fons ortorum puteus
aque uiue & impetus des-
cendens alibano. Item in

simisteriorum altitudinē
persequaris. Puteus tibi ui-
detur tamquam in profun-
do. ita mistica eē sapienti-
a. si uero haurire uelis afflu-
entiam caritatis. quae mai-
or & uberior est quam fides
& spes tunc tibi fons est.
Exuberat enim caritas ut
& haurire eam comminus.
& rigare eius affluentia
hortum tuum possis spiri-
tibus fructibus redundan-
tem; & quia ipsum puteum
latitudinis est qui carita-
tem habet ideo dixit. quia
ubi caritas est ibi impetus
magnus descendat alibano.
Ne quid autem moueat qd
& puteum eundem & fon-
tem dixit. & iam euangeli-
um te instruat in quo scrip-
tum est. Qui uenit ih̄s
in ciuitatem samariae.
qua dicitur sychar. iux-
ta p̄dium quod dedit iacob

ioseph filio suo. Erat autem
 ibi fons iacob. & fatigatus in
 quit sedebat sic supra pute
 um. Unde admitticam doc
 trinam hunc referru pute
 um etiam ibi cognoscimus:
 quia ibi samaritana illa id
 est custos. Custos autem ce
 lestium praeceptorum hau
 sit de puteo illo diuina miste
 ria. Cognoscens quia dñs
 sp̄s est. & non in loco adora
 tur sed in sp̄u. & quia messi
 as xp̄s est. & ideo qui adhuc
 expectatur a iudeis iam ue
 nit. Quibus auditis mulier
 illa quae speciem ecclē gert
 legis sacramenta cognouit
 & credidit. In ipso quoque
 canticorum libro salomon
 hanc triplicem sapientiam
 euidentur expressit. licet
 in pro uerbis dixerit ut
 tripliciter sibi scriberet
 quis sapientiam eius uellet
 audire. ait ergo in can

ticis sponsa desponsio. Ecce
 es sponsus consobrinus m̄s.
 & ideo pulcher. ad clinacionē
 opaca trabes domorum nr̄o
 rum caetri. Lacunaria nr̄a
 cupressi. Possumus hoc de
 moralibus accipere ubi enim
 requiescit xp̄s & ecclesiam
 nisi in operibus sua plebis. de
 niq; ubi in pudicitia. ubi sup
 bia. ubi inquietas erat. ibi ait
 dñs ih̄s. filius autem homi
 nis non habet ubi caput su
 um reclinet. Venaturalib;
 autem quid accipiamus. In
 umbra inquit eius concupiu
 & sedu & fructus eius dulcis
 in faucibus meis. qui enim
 terrena super greditur. &
 cui mundana moriuntur
 qm̄ eruci figitur ei mundus
 & ipse mundo. Om̄a quae
 sunt sublile contempnit
 & refugit. De mysticis quoq;
 ait. Introduc me in domū
 uini. constitue in meta

ritatem. & enim sicut uineam
 suam ita dicit ih̄s populum qua
 sicutis aeterna quibusdam
 brachius caritatis amplecti
 tur. Considera singula in
 moralibus flos est inter
 spinas liliū. sicut ipse ait
 Ego flos campi & liliū con
 uallium. In moralibus ergo
 flos est in naturalibus sol
 iustitiae qui oriens & resur
 gens inluminat. Occidens
 obumbrat. caue ne tibi occi
 dat. quia scriptum est. sol
 non occidat sup iracundiā
 urām. In mysticis caritas ē
 quia plenitudo legis est
 xp̄s. & ideo ecclesia. que di
 ligit xp̄m uulnerata est ca
 ritatis. Hanc itaq; caritatē
 suscitāt & resuscitat. donec
 uocem eius accipiat & pra
 sentiam eius accersat. qui
 a questus non solum uenit
 sed & iam saliens ^{uenit} sup mon
 tes. transiliens super colles

super maioris gratiae anima
 saltit. inferioris transilit.
 uel sic saliens quomodo ue
 nit saltu quodam uenit in
 hunc mundum apud patrē
 erat. In uirginem uenit &
 ex uirgine in presepe tran
 siluit. In presepio erat &
 fulgebat ec aelo. descen
 dit in iordanen. ascendit
 in cruce. descendit in tu
 mulum. & surrexit et in tu
 lo. & sedet ad patris dex
 teram. Inde quasi enulus
 ceruorum qui desiderat
 ad fontes aquarum. des
 cendit ad paulum & circū
 fulsit eum & exiit super
 eccliam scām. quae est bet
 hel quod dicitur domus
 dī. Pauli enim uocatio ec
 clē firmitudo est. Ue
 nit ergo & primo post pa
 rietem est. ut inimicitia
 as animae & corporis sol
 uat. Sublato pariete qui

impedimentū concordie
uidebatur ad ferre. Deinde
prospicit p fenestras. Quae
sunt fenestrae audi dicentē
pphetam. Fenestrae apte
sunt de celo. pphetas itaq;
significat. per quos dñs
genus respexit humanum.
priusquam interras ipse
descenderet. & hodieque
si qua eum animamultū
requirit multum merebi
tur misericordiae. Quā
quimultum requirit plu
rimum debetur ei. Si qua
ergo anima eum studiosi
us quaerat. longe audit
uocem eius. & quamuis
ab aliis requirat praē ipsi
a quibus quaerit audit uo
cem eius. uidet eum sali
entem ad se uenire. idē
pperantem atq; currentē
& transilientem eos qui in
firmo corde uirtutem
eius capere non possunt

Deinde prospicientem per enig
mata profetarum legendo
eos. & tenendo eorum ser
mones uidete eum. prospici
entem sed quasi si per fenes
tram non quasi adhuc pra
sentem. Uidet eminentē
super retia. Quid est hoc.
nisi forte quia illa retia no
bis sunt. non illi retia.
eo quod adhuc illa anima
intra sensibilia & munda
na sit. quae mentem homi
nis capere. & quodam sinu
proprio consuerunt in uol
uere. posito igitur adhuc
in saeculario. Sed tamen
quaerenti eum. p retia se
ostendit. Deniq; dicit ad
animam eius modi. Exsur
ge ueni proxima mea. Idē
exsurge ad electatiombus
mundi. Exsurge a terre
nis. & ueni ad me. Quae ad
huc laboras & honorata es
quae sunt mundi. Ueni supra

Sanima

mundum. Veni ad me quia
 ego uel mundum. Veni pro
 peme uel pulchra aeterna
 uitae decore. iam columba
 idest mitis atque mansue
 ta iam tota grae spiritalis.
 lue ergo retia iam time
 re non debet. cum is uocet
 ad se animam qui tempta
 mentis & retibus mundi
 non potuit capi. Nam cu
 homines in medio laque
 orum ambulemus per ad
 petentiam esse retibus
 simul & laqueis obnoxii.
 ille in corpore positus re
 tia non timebat. sed emi
 nebat super retia. idest
 supra temptamenta mun
 di & corporis passionis.
 immo & alios eminere fa
 ciebat. ideoque etiam hanc
 animam fundare uolens
 dicebat. Exsurge ueni p
 xima mea. Noli timere reti
 a iam praeterit hiemps.

idest uenit pascha. uenit
 indulgentia. uenit remissi
 o peccatorum. Cessauit tep
 tatio imber abijt. procel
 la abijt. quas ratio ante ad
 uentum xpi hiemps est.
 Post aduentum eius flores
 sunt. unde ait. flores uisi
 sunt interia. Nibi ante
 spine ibi nunc flores. Temp
 inquit secandi aduenit.
 Nibi ante desertum. ibi men
 sis est. Uox turturis audita
 est in terram. bene addi
 dit propheta nri quasi ad
 mirans quod dubi ante in
 pudicitia ubi castitas. ficus
 protulit grossos suos. que
 ante quasi infructuosa iube
 batur ab seidi. Haec fructus
 adferre iam coepit. sed
 quid dubitas qui agrossos
 dixit. priores discuit
 ut posteriores meliores ad
 ferat. sicut sinagoge fruc
 tus abiectus. renouatur

nde proficentem per
 tta proficentem legendo
 r. & tenendo eorum ser
 mones uiderem. profici
 tem sed quis per for
 m non quasi adhuc
 tem. uiderem tunc
 er retia. Quid est hoc
 forte quia illa retia
 sunt. non illa retia
 uod adhuc illa anima
 a sensibilia & munda
 t. quae mentem homi
 nupere. & quodam sinu
 orio consuerunt in uol
 posto igitur adhuc
 aeculario. Sed tamen
 uarentium. praese
 tendit. Senq; dicit ad
 nam eius modi. Desir
 u proxima mea. Id est
 r ad electiombus
 h. Exsurge a terre
 ueni ad me. Quae ad
 aboraz & honorata est
 sunt mundi. Veni sum

autem ecclesie. & quamuis
 plena tranquillitas sit &
 adoleuerint mysteria. Ite-
 rum tamen dicit. Exsurge
 secura. Integumento petre
 id est tuta presidio passio-
 nis mee & fidei munimen-
 to. Suxerunt enim mel
 de petra & oleum de firma
 petra. Hoc integumento
 anime piorum indute
 iam nudae sunt. & haec il-
 lis est praemunitio. ideo
 q; & huic anime ait. & ue-
 ni tu columba mea inte-
 gumento petrae iuxta prae-
 munitioem. Ostende mihi
 faciem tuam & insinua uocem
 tuam. hortatur ad confiden-
 tiam ut non erubescat cru-
 cem xpi. nec eius signaculum.
 hortatur ad confessionem.
 uult omnes insidias demoue-
 ri. ut bonus fidei odor spi-
 ret. ut dies fulgeat. ut
 aduersae noctis umbram non

noceat. qm̄ qui iuxta xpm̄ ē
 dicit. Nox praecessit dies
 adpropinquauit. Est & um-
 bra secularium. quae pete-
 rit. & dies caelestium xpi
 qui suis suis lucet. Accepit
 haec anima bona pignora
 caritatis. sed quia semper sol-
 liciti eē debemus. semper in-
 tenti. & quia uerbum dī sicut
 capreola exilit. aut sicut
 inulus ceruorum semper
 uigilet anima & praetendat
 Quae requirit eum. & quae
 tenere desiderat. ideo quasi
 sublapsū sibi. Incubili inquit
 meo in noctibus. quae si uis
 quem dilexit anima mea
 qui bene quaerit in cubili que-
 rat. in noctibus quaeratur. ibi
 Nec dies feriatus. neq; noctes
 sint. Nullum tempus uacet
 a pietatis officio. & si non
 inuenerit primo. perse-
 ueret in requirendo. Ideo
 q; dicit. Exurgam itaq;

& anima

& queram in ciuitate in foro in plateis. & fortasse ideo non inuenit adhuc quia in foro quaesuit ubi lites sunt in plateis ubi undine rerum uenaliu. Non enim ulla xps pecunia comparatur. Possumus & sic intellegere. In cubiliquet xpm. quaere requirit eu. cum tranquillitate cum pace. in noctibus querit qm per parabolas loquebatur. Posuit enim tenebras latibulum suum. & nox nocti indicat scientiam. Deinde qm quaedicimus in corde nro eanos conpungere in cubilibus debent sed tamen nec sic inuenit. & ideo dicit. Exurgam. id est erigam & attollam intentionem meam & queram impigre queram sollicite introibo in ciuitatem. Est & anima que dicit. Ego

ciuitas munita. ego ciuitas obsessa. est ciuitas munita per xpm. est ciuitas illa hierusalem in caelo in qua abundant diuine legis interpretes & disciplinarum periti. per eos uerbum di que ritur. Queram inquit in foro illius ciuitatis. in foro ubi tractant ^{iura} consiliu. ubi oleum uenditur quod euangelice uirgines emunt. ut semper faces sue luceant ne ear fumus iniquitatis & tinguat. Queram inquit in plateis in quibus supfluunt aquae de illis fontibus prorumpentes de quibus salomon dicit ee potandum. Dum querit igitur xpm. inuenit custodes qui in ministerio sunt ab his requisunt. sed anima que dm querit etiam custodes transit. Sunt enim misteria. quae etiam angeli concupis

cunt uidere. Unde petrus ait. Nuntiata sunt inquit uobis p̄ eos qui euangeliza uerunt spū sc̄o misso de celo. in quem concupiscunt angeli prospicere. Ergo qui transierit custodes uerbi uenit. Transibit iohannes qui uerbum a patre inuenit. Multi quoque sunt qui in otio querunt xp̄m & non inueniunt. & inueniunt eum in persecutionibus & cito inueniunt. & ideo quasi post temptationes quia in periculis fidelium suorum adest. quam modicum inquit cum transiui ab eis & inueni eum. & tenui eum & n̄ dimisi eum. Omnis enim qui querit inuenit. & qui inuenit adherere debet & ne possit amittere. & qm̄ p̄ euangelium in terris uideamus caelestia mysteria figurata. Veniamus ad

illam mariam. ueniamus ad magdalenam. consideremus quem admodum xp̄m incubili corporis sui in quo defunctus iacebat in noctibus quesierunt. Quando dixit illis angelus. Ih̄m qui crucei fixus est quaeritis non sepulchrum huic sedes. sed caelum est. ideo dicit una & his. quaesi uerum & non inueni eum. Tamen dum uadunt aptis nuntiare miseratus querentes. Occurrit eis ih̄s dicens. Haue te. & ille autem accesserunt & tenuerunt pedes eius & adorauerunt eum. Tenetur ergo ih̄s sed delectatur si teneri quia fide tenetur. Denique delectauit eum & illa mulier. quae tetigit eum & curata est sanguinis fluxum de qua dixit. tetigit me aliquis. nam sentio uirtutē de me exisse. Tangit ergo

& anima

& fide tene & constringe fi
 deliter pedes. & uirtus de
 eo exeat & san& animam tuā.
 & sicut nolime tangere.
 tutene. Nondum enim as
 cendi ad patrem meum dix
 it. semel dixit nolime tange
 re. quando resurrexit. aut
 forte illi dixit. quaeputa
 bat furto ee sublatum. &
 non uirtute propria resus
 citatum. deniq; in alio libro
 habes qui tenentibus pedes
 & adorantibus dixit. Nolite
 timere. Tene ergo & tua
 anima sicut tenebat & ma
 ria. & dicit tenui eum & non
 dimittam. Cum dicebant
 ambe tenemus te uade ad
 patrem. sed non derelinquas
 eam. ne iterum labatur.
 Itcum eam ducto iam non er
 rantem sed arborum uite
 tenentem. Tecum rapetuis
 pedibus inherentem tecū
 ascendam nolime dimitte

re. ne iterum serpens uene
 na sua fundat. ne iterum
 querat femineum morde
 re uestigium ut subplantet
 adam. Dicat ergo animatu
 a teneote & inducante
 in domum matris mee. &
 in secretum eius quae conce
 me ut cognoscam misteria
 tua ut hauriam sacramen
 ta tua. Suscipe igitur eu
 iam non sicut culneae foliis ad
 opertam. sed sicut amittam
 spu. Et noua gra gloriosam
 quia iam non tamquam nu
 data absconditur. sed tam
 quam circumdata uestimen
 ta splendore fulgentis. Oc
 currit quia uestit eum gra
 sed nec adam primo nudus erat
 quando eum innocentia uesti
 ebat. Nudentes itaq; eum si
 lic huerusalem xpō inhe
 rentem & adhuc ascenden
 tem cum eo. dignatur eni
 querentibus. frequenter

occurrere & condescendere ut eos eleuet. dicunt que hæc est quæ ascendit ad deserto. Desertus hæc terre locus & incultus uidetur sentibus & spinis nr̄orum obsitus delictorum. Mirantes uidelicet quomodo anima quæ ante in inferno relinquebatur inhereat dī uerbo & ascenderit sicut uitis ppago in superiora subrigens uelut fumus natus ex igni atq; alta petens. tum pretere bonis odoribus flagret. odor autem ille orationis pie redolet sua uita-tem. quæ dirigitur sicut incensum in conspectu dī. Et in apocalipsi legimus quod ascendit fumus incensorum orationibus sc̄orum quæ incensa referuntur per angelorum sc̄orum orationes scilicet sup̄ altare illud aureum quod est ante se-

dem. & tanquam sua uita-tem preceationis flagrat unguentum. quia de æternorum & inuisibilium non de corporalium petitione compositum est. præcipue tamen mirram redolet. & thus. eo quod peccatorum mortua sit & dō uiuat. Hanc igitur ascendentem & non resistentem uidentes & meritorum eius odoribus delectate. agnoscentes quoq; salomonis illius eē pacifici sponsam & iam committati sedulo prosequuntur usque ad lectum salomonis eo quod ei uera in xp̄o requies deberetur. Lectus enim sc̄orum xp̄s est in quo uniuersorū fessa secularibus præliis corda requiescunt. in hoc lecto requieuit isaac & benedixit filium iuniorē dicens. maior seruiet minori. In hoc lecto recubans iacob benedixit. x̄i patri archas. In hoc

lectore cubans archisynagoge
 filia surrexit a morte. In hoc
 lecto iacens uiduae defunc-
 tus mortis uincula xpi uo-
 catus uoce dis soluit. Per-
 ducta igitur sponsa usque
 ad sponsi requiem nuptiale
 canunt dicentes caritate
 a filiabus hierusalem. Egredimini
 & uidete in rege sa-
 lo monē coronam quae coro-
 nauit eum mater eius indi-
 e sponsalium eius. Canunt
 epithalium & uocant cete-
 ras potestates caelorum uel
 animas ut uideant caritatē
 quam circa filias hierusalem
 habet xps. Unde & meruit
 coronari a matre filius cari-
 tatis. sicut paulus ostendit
 dicens. Qui adē eripuit nos
 de potestate tenebrarum.
 & transtulit in regnum filii
 caritatis suae. Caritatis itaq;
 filius. & ipse caritas est. non ex
 accidentibus habens caritatē

15
 sed habens semp substantia
 sua. sicut regnum de quod dicit.
 Ego in hoc natus sum. Ideoque
 dicunt egredimini. id est exite
 de sollicitudinibus & cogitati-
 onibus saeculi. Exite de angus-
 tis corporalibus. exite de uanitatibus
 mundi. & uidete
 quam rex pacificus in die spon-
 salium suorum habet carita-
 tem. quam gloriosus sit. qui
 a corporibus resurrectionē
 dedit & animas sibi iunxit.
 Haec magni est corona cer-
 taminis. hoc preclarum.
 munus sponsalium xpi san-
 guis eius & passio. Quidē
 plus potuit dare. qui sibi
 etiam non pepercit & pro
 bis mortem suam obtulit.
 Ipse quoq; dñs ihs delectatus
 fide anime eius. confessio-
 ne grā. & conlaudatis eius
 meritis propicius eam ad-
 uocat dicens. Ades huc ali-
 bando sponsa. ades huc aliba

notransibis & pertransibis a prin-
 cipio fidei acapite sanis & her-
 monim. aspeluncis leonum.
 amontibus pardorum. Hocē
 egredere decorpore & totā
 te exue. Non potes enim
 mihi adē nisi ante peregri-
 neris acorpore. Quō quinear-
 nesunt peregrinantur adī
 regno. Adēs inquit. adēs
 bene repetiuit. quia siue
 presens siue absens adesse
 & placere dñō dō tuo debes.
 Adesto presens. adesto absens.
 & si adhuc incorpore es. mihi
 enim omnes presentes sunt
 quorum fides mecum est.
 Adest mihi qui exit de seculo.
 Adest mihi qui me cogitat me
 intuetur. de me sperat. cui
 ego portiosum. Adest mihi
 qui affuerit sibi. Adest mihi
 qui se negauerit. ille mecum
 est qui in se non est. qm̄
 quinear ne est non est in
 spū. Ille mecum est qui ex se

ipso egreditur. Ille iuxta me
 qui extra se fuerit. ille mihi in-
 teger qui perdidit propter
 me animam suam. & ideo ad-
 es. adēs sponsa transibis & per-
 transibis a principio fidei.
 Transit & p̄transit & erit. & p̄
 transit quae ad xpm̄ p̄uenit.
 Transit fidei merito & operū
 claritate quae lucent sicut
 sanis & hermonim. hoc est u-
 a lucerne. transit de uictis
 temptationibus seculi & supe-
 ratis nequitis spiritalibus
 legitimi petens coronam
 certaminis. & ideo meruit.
 xp̄o iudicante laudari. Hort-
 us conclusus soror mea spon-
 sa. hortus conclusus fons
 signatus. emissiones tuae
 paradisi molorum grana-
 torum cum fructu pomor-
 rum cypri. Laudatur
 sponsa eo quod hortus sit.
 habens in se odorem agri
 illius pleni de quo dicit.

& anima

isaac. Odor filii metam
 quam odor agri pleni. bo
 na ergo anima flagrat
 odores iustitiae. & fortis
 se ager est patri archa.
 hortus est anima inferior
 alicuius quasi agri portio.
 & hortus conclusus ne incur
 setur abestus & fons signa
 tus. que integritate sig
 naculi p seuerantia que
 fide propria peccata dilu
 erit. Nam quide ecclia ac
 ceptit habet quod ad uirgi
 nitatis gram referat. eo
 quod in paradiso delectati
 onis posita sine labore
 fructus suos capiat spiri
 tales ut eipatri archa
 anime rurali quodam la
 bore fructus suos confe
 rant. quos ista capere pos
 sit perpetuam suauitate.
 Quae merito fons signa
 tus dicitur eo quod imago
 in illadi inuisibilis ex prima

tur. Laudant etiam mu
 nera animae quae missas
 sponso quibus donata ue
 niebat. dos autem pie ani
 me boni odores sunt. mir
 ra aloë crocum. quibus spi
 rat hortorum gratia & pec
 catorum fetor adoletur.
 Itaq; tanto secura praeconio
 conquiescere aquilonem
 grauem uentum petit ne
 flores discutiat. spirare
 austrum. hoc est uult hie
 mem peterire. & molliores
 flatus fer nare temperiem.
 Inuitat sponsum in hortu
 suum descendit sponsus
 & fructuum eius diuersi
 tate delectatus letatur
 quod in uenerit fortiorē
 cibum. in uenerit & iam
 dulciorem. Est enim uel
 ut panis quidam uerbi
 & mel. alius uehementior.
 alius sua forti us sermo.
 Est & fides alia feruentior

ut uinum. alia lucidior ut
 sucus est lactis. hunc cibū
 xp̄s aepulatur in nobis. hoc
 populum bibit & eius po-
 tus ebrietate nos prouo-
 cat. ut ad meliora & opti-
 ma. ab inferioribus faci-
 amus excessum. Audiens
 hoc anima misteriorum
 ebrietatem celestium ha-
 uisit. & uelut soporata
 a uino & quasi in excessu
 uel stupore posita dicit.
 Ego dormio & cor meum ui-
 gilat. Tum uerbi presen-
 tis lumine percussa oculis
 reuiuisset. inflexis ex-
 citatur a uerbo. Quar-
 tus autem hic processus ē
 animae. Primum & enim
 caritatis impatientis & uer-
 bi moras non ferens. roga-
 bat ut oscula mereretur
 & meruit desideratum.
 iudere. Introducta quoq;
 est in cubiculum regis. secun-

do cum mutua misceret
 alloquia in umbra eius re-
 quieuit & subito ei uerbo
 de medio sermone discer-
 sit. quaerenti tamen non
 diu adfuit. sed saliens su-
 pra montes & transiliens
 super colles aduenit. Nec
 multo post quasi capreolus
 aut ceruorum in ulis dū
 afatur dilectam exiit
 & reliquit. Tertio cum in
 cubili & noctibus in ciuita-
 te. in foro & in plateis que-
 situm non repperit. Itali
 quando orationibus suis
 gratiaq; reuocauit ad deo.
 Ut etiam pp̄ uis uocaretur
 a sponso. Quarto ipsa iam
 ab eo dormiens excitatur
 quam uis corde uigilare
 ut continuo uocem pulsan-
 tis audiret. sed moram pas-
 sa dum surgit. quia uelo-
 citatem uerbi non poterat
 comprehendere. dum ape-

rit ostium transiit uerbum
 & ipsa exiit in uerbo eius &
 per uulnera. requisitum sed
 uulnera caritatis. uix tandem
 inuenit & tenuit ut postea
 non amitteret. Ad summam
 haec conpendioso sermone
 praefixi nunc discutiamus
 singula. & si dormias. si modo
 deuotionem anime tuae no
 uerit xps uenit & pulsat ei
 ianuam & dicit. Aperim tui
 soror mea. bene soror. quia
 nuptiae spirituales sunt uer
 bi atq; anime. neq; enim a
 nime norunt coniugioru
 foedera. & usus copule cor
 poralis sed sunt sicut angeli
 in caelo. Aperit inquit mihi.
 sed non extraneis. claude se
 culo. claude mundo. neq; ipsa
 foras ad illa materialia pro
 deas ne quae tuum relinquant
 lumen. alienum requiras
 quia materiale lumen tene
 brosam infundit caliginem

ut non uideatur lumen uere
 gloriae. Aperit ergo mihi noli
 aperire ad uersario. neque
 des locum diabulo. aperit ipsa
 te mihi noli coartari sed di
 latate & adimplebo te. & q;
 a decursu orbis terrarum.
 plus molestiarum & offen
 sionis repperi. nec facile a
 bui ubi requiescerem. Ideo
 tu aperit ut uita filius ho
 minis reclinet caput cui
 non est requies nisi supra hu
 milem atque mansuetum.
 Audiens anima aperit mihi
 & caput roris plenum. hoc
 est temptationibus. saecu
 laribus subito turbata. &
 quasi surrectura. que sur
 gere iubebatur ait. Cum
 alo en redoleret. & myrra
 insignia sepulturae. Exui
 tunicam meam quomodo
 induam eam. Laui pedes
 meos quomodo inquinabo
 illos. Veretur enim ne te

rum intemptationes resur-
gat. ne iterum inculpate
deat atq; peccatum. & e-
gressus suos uirtutumq;
processus terrenis inci-
piat uestigijs inquinare.
Certe etiam hoc modo per-
fectionem uirtutis sue
indigeat. quae tantam xpi
meruerit caritatem. ut
ad eam ueniat & pulset
ianuam eius & ueniat cu
patre & tenet eum eadem
anima & ipsa cum eo sicut
in apocalipsi dixit iohan-
nes. & enim cum su periori-
bus audisset. Ades huca-
bano & cum ad uerteret
in carne se xpi ad esse non
posse. sed tunc ad ee si ad
esse in spu conformans se
ad eius uoluntatem ut ee
& ipsa conformis imagi-
nis xpi. iam non sentit
carnis exuias iam quasi
spis & uens se cor poris con-

unctione iam quasi oblita
& que si uelit copule illius
meminisse non possit ait.
Exui tunicam meam quomo-
do induam eam. Exuit eni
tunicam illam pelliciam
quam acceperunt adam &
eua post culpam. tunicam
corrupte. tunicam passi-
onum. Quomodo induam
eam. non requirit ut indu-
at. sed ita significat abiec-
tam ut iam indumento sibi
ee non possit. Laui pedes me-
os quomodo inquinabo eos.
hoc est uestigia mea laui.
dum egredieret a me ele-
uarem decorem corporis contuber-
niode illa conexione & fami-
liaritate carnalis amplexus.
Quomodo inquinabo ea. ut
in corporis claustrum & il-
lum tenebrosum passionu
eius carcerem reuertatur.
Dum haec illa dicit. misit ope-
rationem suam uerbum.

tamquam per cauernam non
 adhuc faciem ad faciem mi-
 sit tamquam manum. &
 uenter inquit meus con-
 turbatus est super eum.
 & surrexi ego aperire fa-
 tri meo. manus meae dis-
 stillauerunt myrram digi-
 t mei pleni sunt super ma-
 nus clausurae. Quod hoc sig-
 nificet & consideremus. primū
 operibus suis uidetur ut
 dixi dī uerbum tamquam
 per cauernam non plene
 atq; perfecte. deinde auge-
 atur amor. & conceptus
 adolescit. atq; ex seminib.
 eius que quodam utero in-
 tellegibilis suscepit ani-
 mam. totam plenitudinē
 diuinitatis eius habitantē
 in eo corporaliter ut legi-
 mus uidere desiderat. Sur-
 rexit ut propius illud dī
 uerbum uideret. & in hoc
 ipso processu eius signifi-

catur. Quod si rex it per
 uigorem atque uirtutē
 Praesentia enim uerbi hausit
 anime uirtutem. sicut
 praesentia mariae cum utero
 grauis esset eductio anime in
 utero constitutum ac deo. ut
 exiliaret & utero & exultare
 dñi praesentiam recognosceret.
 surrexit aperire & opera eius
 & facta mortificata sunt mun-
 do. Talis enim debet eē anima
 que uerbum est recep-
 tura ut moriatur mundo
 & consepeliatur in xpō. Sic
 enim xps inuenitur & tale
 sibi querit hospitium. Dem-
 de ipsa ministeria operatio-
 num id est manus & digiti
 quibus comprehenditur xps
 mortificatur. Quos digitos
 uelut eminentia factorū
 nrōrum opera possumus
 aestimare. Itaq; uelut econ-
 plexu suo cum iam extende-
 ret intellegibilis manus suas

& digitor ut comprehendere &
 uerbum transis se sibi illud
 non tamen adhuc p̄transis
 se anima p̄adiet. & hoc
 processum habet quando
 transeat & pertranseat ani
 mam dī uerbum. quia scrib
 tum est. & tuam ipsius ani
 mam pertransibit gladi
 us ut reuelentur multorum
 cordium cogitationes.
 Hic adhuc transitur non per
 transitur ut maria
 in posterioribus. forte p̄
 transitur ubi tanquam sig
 naculum ponitur in medi
 o eius dñs ihs. Deniq; statim
 alius p̄fectus uerbi transe
 untis. quia exiit anima
 in uerbo eius. hoc est uerbū
 secuta exiit de corpore.
 eleuans se de eius habita
 culo. & peregrina se faci
 ens ei ut ad eēt dō. & esset
 ciues scōꝝ. Simul enim &
 carnis domestici & dī eē

non possumus. Ergo in hoc
 loco exire significatur ut
 dixi anima quando abducit
 se a corporis uoluptatibus.
 Deniq; scriptum est. Exide
 pabilone fugiens achalder
 non utiq; ut regionis babilo
 nis hebreus fugiat. sed ut mo
 res p̄fectico admonetur al
 loquio. Siquidem sint qui in
 babilone sint hebrei. & de ba
 bilone exisse moribus doce
 ant. Nam & illi de quibus di
 cit p̄pheta. quod se debant
 sup flumina babilonis. sede
 bant quidem in regione ba
 bilonis. sed in eis non erant
 uitus & confusione. Nam
 quomodo erant in illa con
 fusione uitiorum qui fle
 bant gerentes penitentiā.
 quod de archa deuotionis
 ad fidei & uirtutis paterne
 meritis excidissent. Quae
 autem in uerbo exit anima
 uerbum requirit. Unde & ista

cū quereret incidit custodes
 qui circum eum ciuitatem.
 Percussērunt inquit me &
 uulnauerunt me. tulerunt
 pallium a me custodes
 murorum. Bene quidem qua
 si sponsa ueniebat cum pallio
 quo obnuberet caput cum spo
 nsus occurreret. sicut repec
 ca quae cognito quod isaac
 sibi ueniret obuius. descen
 dit de camelo & pallio se ope
 ruit. ita & haec anima nup
 tialis uestis praenitebat.
 insignia. ne forte recideretur
 quasi uestem non habens nup
 tialem. uelut caput uelaret
 ppter angelos. sed illi percussē
 runt eam ut amplius pparet
 tur. Exercent enim anime
 temptationibus. tulerunt
 ei pallium quaerentes siue
 rum decorem nude uirtutis
 adferret. uel quas sine inte
 gumento quis illam caeles
 tem ciuitatem debeat in
 † pallio cū eius conscientia manifestatur. sed ē & quae bene nudatur.

troire. Nulla deferens se
 cum opera fucorum.
 sunt etiam qui requirunt
 nequa anima exuias se
 cum uehat carnalis inlece
 brae. & concupiscentiam.
 corporalem nudatur[†] cui
 & imitari dicentem. Uenit
 enim huius mundi princeps
 & in me inuenit nihil. Cer
 te qui in illo solo nihil inue
 nit qui peccatum non fecit.
 Beata & illa est in qua non gra
 uia aut multa inuenit. sed
 inuenit in ea amictum fide
 i & sapientiae disciplinam.
 Itaq; sine dispendio sui quia
 & si uolet quis non potest
 ueram auferre sapientiam.
 & si aduersarius obstrebat
 ubi tamen uera innoxiae.
 conuersationis elucet & inte
 gritas. sine dispendio ergo
 transiunt custodes. & filias;
 caelestis illius ciuitatis admix
 ta uerbum requirit & que

rendo eius in se excitat carita-
tem. & ubi uerbum quærat
agnoscit. quod inter oratio-
nes scõrum moritur & ipsis
inheret nouit. & quod eccle-
siam suam uel animas iusto-
rum suorum inter lilia par-
cat intellegit hoc misterium
tibi in euangelio dñs demon-
strauit. cum in sabbato duce-
ret p̄ seminata discipulos.

Moyſes per desertum duxit
plebem iudeorum. xps̄ per
seminata ducit. xps̄ per lilia
ducit. quia per passionẽ
eius desertum florũ & utili-
lium. Sequamur ergo ut in
die sabbati illius magni
sabbati in quo requies mag-
na est fructus colligamus
Ne uerearis ne farisei accusent
seminata colligentem. & sil-
li accusent. sed xps̄ excusat
& similes facit quas uult ani-
mas se sequentes. dauid il-
lius qui supra legem panes

ppositionis manducabat.
noue græ sacramenta p̄fe-
tica iam tunc mente prof-
piciens. Laudatur itaque
sponso quodam bene & con-
stanter requisierit eum.
Ideoque iam non solum soror
dicitur. sed etiam bene placi-
tanominatur. quasi ei compli-
tita qui conplacuit patri. &
spetiosa sicut hierusalem admi-
ratio. sicut ordinata. quod
ciuitatis aeternę uniuersa
habeat misteria & admira-
tionem sit omnibus uidenti-
bus eam. quia plena ut æ-
quitas atq; p̄fecta est & ful-
gorem de uerbilumine mu-
tuata dum id semper inten-
dit. sit etiam terribilis
ordine quodam ad summũ
p̄fecta uirtutum. Idemq;
quasi p̄fecte dicit. Auer-
te oculos tuos a me noli con-
trame intendere. deuoti-
one nimia. ac fide possi-

bilitatem naturae & condi-
tionis propriae super gres-
sam. quia lucem inaccessi-
bilem. eregione intueri e-
graue. Auerte inquit ocu-
los tuos a me. eo quod plenu-
dinem diuinitatis eius & sple-
ndorem ueri luminis sustine-
re non possit. Possumus ta-
men & sic accipere. Auerte
oculos tuos a me. & situper-
fecta. et alia mihi adhuc re-
dimendae sunt animae. ali-
e fulciende. eleuans enim
me uicendo. Ideo autem ego
descendi ut omnes eleuem & si
surrexi & habeo patris sedem
tamen orfanos uos non re-
linquam quasi pater non pre-
sidio destitutos. sed praesen-
tia mea uos confirmabo. ha-
bes hoc in euangelio scriptu-
Ecce ego uobis cum sum usq;
ad consummationem seculi.
Auerte ergo oculos a me. qui
a me eleuas. Quanto enim

quis ad dnm intendit. tanto
amplius dnm eleuat & ipse
eleuatur. Unde & ille ait.
Exaltate dnm qm suscepis-
tine. Scis enim exaltat.
dnm. peccator humiliat.
Nult enim illam auertere
oculos ne ceam considerans.
quod iam ad superiora se-
qui possit eleuetur & cete-
ras animas derelinquat.
Ideo & in euangelio non om-
nibus discipulis. sed pfecti-
oribus suam glam demons-
trauit. Constituatur nunc
aliquem doctorem quirem
obscuram uelit aperire au-
dientibus. quem admodum
& si ipse potens in sermone
sit & scientia. condescen-
dat. tamen ad eorum sci-
entiam quoniam non intellegunt
& simplici & planiore atq;
usitato sermone utatur
ut possit intellegi. Quis igitur
inter audientes uiua

cior sensu sit qui facile sequi
possit. eleuat eum atque
excultat. hunc uidentis doctore
reuocat ut patiat magis
doctorem humilioribus. & pla
nioribus immorari. quo & ce
teri sequi possunt. quod ait
aquilas sonans ut reuelata
sonantem ad admiratione
dignam retulit quasi mag
nam & sonora habentem
opera reuelata ad operum
claritatem. uel quod eius
anime opera luceant coram
patre qui in caelo est. Unde
non ocioso pallium eius sub
latum intellegis ut apta me
ritis & nuda fulgeret. Lau
datur preterea quod fide
lis. quod uerbo potens. qd
fructibus fecunda diuersis
quod una sit columba ha
bens sps unitatem. In qua
sit pax. quae fecit utraq;
unum. & quae non sit con
posita ex diuersis. elemen

tis discrete conpugnantisq;
naturae. Quidenim tam di
uersum quam ignis. & aqua
aer & terra. ex quibus corpo
ris nri creatura consistit.
Anima autē benedicta omnis
simplex. quae imitatur dicen
tem. ut omnes unum sint. sic
tu pater in me & ego in te
& ipsi in nobis unum sint. Haec
enim est consummatio atq;
pfectio. unde & addidit.
Ut sint unum sicut nos unum
sumus. Ego in his & tu in me.
sint consummati in unum.
Haec est ergo anima colum
ba atq; pfecta quae simplex
atque spiritalis. neq; huius
turbatur corporis passionib;
in quo foris pugnae intus timo
res sunt. Denique hoc uerbo
unitatis concordiam & pacē
significari scriptura nos do
cet & dicens. Multitudo autē
credentium habebat animā
unam & cor unum. & non

erat separatio in eis ulla nec
 ociose fecunditatis. Lauda-
 tur anima non solum quod sit
 fecunda uirtutibus sed etiam
 quod nihil habeat in se mali.
 Illud enim decorum atque
 speciosum est in quo nihil sit
 mali. Decorum enim quod
 bonum. quod autem indecorum
 hoc malum. speciosa fecundi-
 tas est bonorum operum con-
 traria. Ergo speciositatis ste-
 rilitas. quoniam qui priuatur spe-
 cie uel decore. in eo est enim
 malum. quod autem malum
 hoc sterile. & infecundum.
 cuius rei quod euidentius
 in hicium quam natura est.
 Terra enim quae bona est fer-
 tilis atque fecunda. quae autem
 mala. ea ieiuna & sterilis.
 Quae uero fertilis. haec deco-
 ra. quidem in pleno agro
 pulchrius cum seges fluctu-
 at cum poma in rutilant.
 uel cum uuarum ferta depen-

dunt aut pacis onusta olea
 cur uesent. uel uiridanti gra-
 mine montium uertices
 uallium humilia uestiunt.
 & ut scripturae utamur testi-
 monio. iacob decorus erat
 & ideo erat odor agri pleni.
 Esau hispida erat. & indeco-
 rus. & ideo agrestis erat.
 qui fructus ullos habere
 non posset. De ipso quoque
 domino postea quam ecclesiae
 fecunditatem fecit ad sur-
 gere. pulchre dictum.
 Dominus regnauit decorem indu-
 it. & alibi. Confessionem
 & speciem induisti. Lique-
 igitur decorum. id esse
 quod fecundum. indecorum
 quod infecundum. similis est
 causa animae. soli quia ea
 decora anima quae fecunda
 sit meritis. fecunda consiliis.
 ea indecora quae sterilis infir-
 mitate. Sed enim animae
 sunt sterilitas. & materia

namque eam sterilitas fructus defrugat suo inopia infert. timorem incutit. adolet cupiditates & uarias opiniones sic anima cadit. Quid ergo est malitia nisi boni indigentia. Suo enim defrugatur atq; alieni indiget. Exinanitur atq; repletur. sine ulla mensura & modo. Materialia autem uitia anime obumbrant gratiam. Ignorantie concupiscentia anime sunt egritudines sed ad speciem. quam ad materiam magis referuntur. Materia est caro. species est ignorantia & concupiscentia. Cur igitur caro accusatur. Cum tante sunt in specie labores. quia nihil species potest sine materia. Deniq; nihil species securis sine materia facit. Quid enim eet concupiscentia nisi eam caro inflamma

ret. friget in senibus pueris quoq; quia in his corpus infirmum est ardet. In adulescentibus uis corporis feruet. Ex bonis igitur mala orta sunt non enim mala sunt nisi que priuantur bonis. Per mala tamen factum est. ut bona eminerent. Ergo indigentia boni radix malitiae est. & definitione boni malitia deprehenditur. Quo per disciplinam boni malum reperitur. Bonum autem nullius eget. sibi abundat mensura & perfectionem. finem quoque tribuit omnibus in quo uniuersa constant. & de quo omnia pendunt. Haec bona natura est. qua mentem replet. Circa hoc uersatur anima pura hoc introspicit & in hoc dominum cernit. bonis omnibus abundat. Unde & ait. fauces eius dulcedines & totus desiderium. Omnium enim bonorum auctor

est dī. & quae sunt eius pro
fecto omnia sunt nusquam
illie malum. & si in illo mens
nr̄a maneat malum nescit.

¶ Anima igitur quae in dō non
manet ipsa sibi auctor ma
lorum est. itaq; peccat. Ani
ma autē quae peccat ipsa
moriatur. Aureis enim un
culis soluta uinculis soluta
uirtutum. prona fertur p̄
cipitio & labitur ad inferi
ora. Anima autem beata ē
quam nulla aduersa corpo
ris. prelia expugnant. Haec
anima sicut passer laqueo
contrito euolat. Escae enī
malorum sunt uoluptates
corporis. His quisq; utendit
laqueo innectit animam su
am. quia autē ab eis eius
temperat & de tenebris eius
exit. Cuius anima fulget ut
diluculum speciosa sicut lu
na. Prospicit enim tamquā
de domo libera nec dicit.

Tenebrae cooperiunt me. &
parietes circumdant me.
& quis scit si uideat altissimū.
Sed ipsam magis lucem expe
tit tamquam in superiorib;
domus suae. id est corporis sui.
Et supra mundū post ad hui
na intuetur & ad aeternā
se eleuat ut dō ad sit. iam lu
men suorum operum sicut
luna orbem suum toto orbe
circumferens. Quod autem
aquilas ait. sonans sicut sol
uidetur illa axis caelestis con
uersio. solisq; & lunae. & stel
larum cursus concentus
globorum exprimi a quib;
dam etiam nr̄is uidetur.
qui quō fidem non uenit
saltem propter gratiam su
auitatis non uidetur alienus
Dum laudatur a sponso uere
cunde refugiens coram lau
dari. deinde sponsi amore
reuocata ait. Hortum nu
cis descendit uidere innati

urtate torrentis. Ubi enim ē
 ecclā nisi ubi uirga & gratia &
 floret sacerdotalis. ubi est
 frequenter ut in amaritudini
 bus & temptationibus p̄betur.
 In uicem amaritudines intelle
 gumus. per torrentem tempta
 tiones. Sed tamen tolerabiles
 quia scriptum est. Torrente
 p̄transiit anima nra. Itaque
 descendit in locum amaritu
 dinis ubi floret uitis & ma
 lorum granatorum specie
 diuersis & multiplex fructus
 qui uelut uno tegmine toti
 corporis fide & caritate mu
 nitur. In illa ergo amaritu
 dine non cognouit se anima.
 Cor • ruptibile enim corpus
 grauat animam & terrenū
 habitaculum etto indinatur
 Cognoscere autē semper se de
 bet. sed temptatus est & pe
 trus. nam sic cognouisset. non
 negauisset auctorem. sed
 cognouit eum xp̄s. Denique
 † non se cognouit & petrus.

cognouit quietam respexit.
 cognoscit enim dñs qui sunt
 ipsius & tam misericordie sue
 frenus ut bonus rector reuoca
 uit a lapsu. Rector ergo n̄
 est xp̄s. Ideoque ait anima.
 Posuit me currus anima dabus.
 Anima ergo currus que bonum
 rectorem sustinet. sicut rus
 est anima habet equos uel
 bonos uel malos. Boni equi
 uirtutes sunt anime. mali
 equi passionis corporis sunt.
 Bonus ergo rector malos equos
 restringit & reuocat. bonos
 incitat. Boni equi sunt quat
 tuor. Prudentia. temperantia.
 fortitudo. iustitia. Maliequi.
 Iracundia. concupiscentia.
 timor. iniquitas. Interdum
 ipsi equi inter se dissident.
 & aut iracundia protendit.
 aut timor. & se inuicem in
 pedunt & cursum retardant.
 At uero boni equi euolant
 & a terris ad superiora se sub

& anima

rigunt animamq; eleuant
 maxime subiugum habeant
 suaue & honus meum leue di
 centis. Tollite iugum meum
 sup uos. Iugum enim meum
 suaue est. & honus meum le
 ue. Ipse rector est qui nouit
 equos proprios gubernare
 ut e qualis omnium cursus sit
 Si uelocior est prudentia tar
 dior iustitia. admonet fla
 gello proprio senio rem. sit
 temperantia mansuetior.
 fortitudo durior. Nouit co
 pulare discordes. ne forte
 currum suum dissipent. Itaq;
 licet intellegibilis peccaculo
 uidere unamquamq; animā
 cum summo certamine ad ce
 lum rapi. festinantes equos
 qui priores pueniant ad bra
 uium xpi. quorum prius
 inponatur palma ceruibus.
 Isti equi sunt subiecti fidei
 iugo adstricti uinculis cari
 tatis. iusticiae frenis. retina

culis sobrietatis. Pulchre per
 go ait. Posuit me currus
 anima dabo. Hoc est pater
 populi. Ipse autem pater po
 puli. idem pater naason.
 Hoc est serpens in ian ture
 cole. quis sicut serpens in
 cruce pependit pro salu
 te uniuersorum & intelle
 gis illam animā eē pacifi
 cam cui pater dī presul. &
 xps agitatur. quia scriptū
 est. & hoc nomen in nrīs.
 pater pater agitator isrl.
 hic ergo agitator dicit.
 Conuertere salamitis conuer
 tere. bene & quasi agitator
 & quasi ad currum dicit con
 uertere salamitis. Hoc est
 pacifica. que enim pacifica
 est anima. cito se conuertit
 & corrigit. & iam si ante pec
 cauit & magis eam xps ascen
 dit & regere dignatur cui
 dicitur. Ascende in equos
 tuos & equitatus tuus sanctus

& alibi misisti equos tuos char-
 sis. huius^{equi} xpi. Ascendit er-
 go equos suos xps. Ascendit
 uerbum di animas pijs. un-
 decognosce quia & ista mas-
 cendit & perduxit eam ad lo-
 cum palme. quando & dicit.
 ad eam. Quid pulchra & sua-
 uis facta est caritas in delicijs
 tuis. statura tua similis fac-
 ta est palme. & ipsa ait. dixi
 ascendam in palmam. sed & iam
 ipsa caritas est palma. ipsa est
 enim plenitudo uictoriae.
 Plenitudo enim legis caritas est.
 Curramus ergo ut comprehendam.
 Curramus ut uincamus qui uicit
 ascendit in palmam & mandu-
 cat fructus eius. qui uicit iam
 non currit. sed sedet sicut scri-
 ptum est. qui uicit dabo ei se-
 dere mecum in sedem meam. sic
 & ego uici & sedeo cum patre
 meo in sede ipsius. Hinc phi-
 losophi curulia illa animarum
 in suis libris expressere.

Certamina ne tamen ad pal-
 mam peruenire potuerunt.
 quoniam similitudinem uerbi. & alti-
 tudinem illorum anime nes-
 cierunt. quum cognouit
 haec anima in qua erat uerbi
 conuersio. sic enim ait. Ego
 frater meo & super me conuersio eius.
 Hunc sensum tertio repetiuit
 diuersis incantibus canticorum
 in principio ait. frater meus mihi
 hi & ego qui pariet in lilijs usque
 dum aspiciet dies & amouean-
 tur umbrę. deinde ait. Ego
 frater mei & frater meus mihi. qui
 pariet inter lilia. In fine ait.
 Ego frater meo & super me conuer-
 sio eius. Primum ad instituta-
 onem anime. Ideo & premisit
 frater meus mihi. Illo enim se-
 demonstrante & iam adhe-
 rendi deo sumpsit affectum.
 quod sequitur secundum perfectum.
 Tertium secundum perfectionem.
 In primo quasi in institutio-
 ne adhuc umbras uidet ani-

ma nec dum uerbi adpropinquan-
 tis reuelatione commotas.
 & ideo adhuc ei dies euangelii
 non refulgebat. In secundo in
 sene umbrarum confusione
 odores pios carpit. In tertio
 iam perfecta requiem in se
 uerbo ministrat. ut conuer-
 tatur super eam & caput suum
 reclinet atque requiescat.
 Meritoq; am tenens quem an-
 te que situm inuenire non
 poterat. Inuitat ad agrum su-
 um dicens. Veni frater meus
 & examus in agrum requies-
 camus in castellis. Supra ad
 hortum inuitabat. hic ad a-
 grum habentem non solum
 florum gram. sed etiam tri-
 ticum & hordeum hoc est soli-
 dorum firmamentum uirtu-
 tum. ut fructus eius aspici-
 at. requiescamus inquit
 in castellis. Atq; ad am cum
 de paradiso eiecitur eēt fue-
 rat religatus in his requies-

cebat sed terram operabatur.
 Quasi ratione exire eum
 in agrum uelit intellectus
 manifestus est. ut quasi bonus
 pastor pascat gregem suum
 lassos ableuet. reuocet er-
 rantes. Nam & si ista anima
 noua & uetera seruauit.
 Et tamen sunt adhuc uelut
 agni quilaetis succo nutri-
 endi sunt. Ergo quasi pfect-
 ta non p se sed p aliis inter-ue-
 nit. ut de sinu patris exeat
 ut procedat foras. tamquam
 sponsus de thalamo. egredi-
 ens suo. Currat uiam ut in-
 firmos lucretur. Non in il-
 lo secreto patris solio. & in il-
 la luce immoretur. quoniam
 lidi equi non queunt. sed ut
 adsumatur & inducatur in
 domum sponsam atque secre-
 tum. sit foris sibi ut nobis
 intus. sit medium nostrum &
 si non uideatur a nob. Unde
 ait Quis dabit te fratrem

frater lactantem ubera matris
mee. inueniens te foris ob
sculo labor te. Bona anima que
foris est ut uerbum intus sit
illa extra corpus ut uerbum
habitet in nobis. Ad summam
inquit te & inducam te.
Recte adsumitur & induci
tur uerbum di. qui apulsat
animam ut aperiat sibi
ostium. & nisi apertum sibi
ostium inuenierit non intrat.
Siquis autem aperuerit ianuam
intrat & cenat. sic sponsa uer
bum adsumit. ut adsumen
do doceatur. Unde non in me
rito ascendit ad hanc ad su
periores mansiones. & sem
per processum accipit quod
significat uirtutes que di
cunt uel anime. que e hęc
que ascendit candida inni
tens super fratrem suum. supe
rius dixerunt. que nam haec
est prospiciens tamquam
diluculum specios sicut luna.

electa ut sol. hic plus quod adice
retur inuentum est eo quod uer
bo di in nixa ascenderet. & fec
ciores enim supra xpm recum
bunt. sicut & iohannes in xpi
pectore recumbebat. Ita er
go ut hęc uel in eumbebant in
xpm. uel supra ipsum sese re
clinabat. aut certe quoniam de
nuptus loquimur tanquam si
tradita in xpi dexteram in
thalamum ducebatur spon
so. & quia iam copula carita
tis est. blanditur ei sponsus &
dicit sub arborem mali ele
uante illic parturuit te
mater tua. illic parturuit
te que peperit te. bona ani
ma que requiescit sub arbo
re fructuosa & maxime bo
ni odoris. Nam sinathanahel
bonus in quo dolus nullus
non erat. sub arbore ficui
suis est. Utique bona que sub
arbore mali eleuata spon
so suo plus est eleuari quam

uideri. Plus & iam a sponsa eleuari. Nam & sinathana hel uidebatur sub arbore tam anima eius sponsa non erat qui occulte ueniebat ad xpm. quia uerebatur iudeos non erat speciosa sicut luna electa ut sol. que erat in umbra. quia sponsa p diem nubit publice confitetur. ideo ista sub arbore mali. illa sub fico. quia hęc confessionis sue odorem diffundebat longius. Illa habebat puritatis & innocentia sua uirtutem. flagrantiam sps non habebat. Illic inquit parturauit te mater tua. Illic parturuit te que peperit te. Ibienim nascimur. ibi renascimur. Parturuntur aut in quibus xpi imago formatur. Unde & ille ait. filii oli quos ego parturio donec formetur xps in uobis. Parturit enim qui in utero accipit spm salutis & alius

infundit. Unde qm iam formatus in hac erat xpo ait. Poneme ut signaculum in cor tuum. Ut sigillum in brachiu tuum signaculum xpi in fronte est. signaculum in corde. In fronte ut semp confiteamur. In corde ut semp diligamus. signaculum in brachio ut semp operemur. Luceat ergo imago eius in confessione nra. luceat in lectione. luceat in operibus. & factis. Ut si fieri potest tota eius species exprimat in nobis. Ipse sit caput nrm quia caput uir xps. Ipse oculus nrm ut p illum uideamus patrem. ipse uox nra per que loquamur ad patrem. Ipse dextera per que patri do nrm sacrificium deferamus. Ipse quoq; est signaculum nrm quod e pfectionis & caritatis insigne. qui ad diligens pat signauit filium sicut legimus. que pater signauit

dñ. Caritas itaq; nr̄a xp̄i.
 bona caritas quando s̄m or
 ti obtulit pro delictis. Bo
 na caritas que peccatum
 remisit. & ideo om̄a anima
 induat caritatem. & carita
 tem huius modi quae sit ua
 lida ut mors. quia sicut mors
 finis peccatorum est. Ita &
 caritas. Qm̄ qui diligit dñm
 peccare non desinit. Caritas
 enim non cogitat neque
 gaudet sup̄ iniquitatem.
 sed omnia sustinet. Namque
 ea quae sua non querit quo
 modo quae rit aliena. Est &
 mors illa ualida per lauaerū
 p̄ quā peccatum omne sepeli
 tur & culpa dimittitur.
 Talis & caritas quam defere
 bat illa euangelica mulier.
 de qua dñs ait. Remissa sunt
 peccata eius multa qm̄ dilex
 it multum. Est & illa mors
 sc̄orum martyrum ualida
 quae culpam aboleat superi

orem. & ideo ualida cuius
 non impar est caritas que ad
 equatur martyrum passio
 ni. ut auferat meritum de
 lictorum. Telus quoque &
 inferi qm̄ quidā telum habet
 pro xp̄o nec suis par est. Itaq;
 & mortem habet caritas & te
 lum habet caritas. & alar
 nis habet caritas. Deniq; xp̄i
 diligens moysen in igne ei ap
 paruit. & hieremias habens
 in sedonum diuine caritatis di
 cebat. Iterat ignis inflāmans
 in ossibus meis. & dis solutus sū
 undiq; & ferre non possum.
 Bona igitur caritas habens alar
 nis ignis ardentis que uoluit p̄
 pectora & corda sc̄orū & exu
 rit quicquid materiale at
 q; terrenum est. quicquid
 uero sincerum est. & quod con
 tegerit suo igne meliorat.
 Hunc ignem in terras misit dñs
 ih̄s & refulsit fides accensa
 deuotio in luminata est caritas

iustitia resplendunt. hoc igne
 inflammavit cor aptorum su-
 orum. sicut testatur cleopas
 dicens. Nonne cor nr̄m ardens
 erat in nobis cum aperiret scrip-
 turas. Ale igitur ignis flam-
 me. scripture sunt diuinae.
 Deniq; aperiebat scripturas & ig-
 nis exibat atq; audientium
 corda penetrabat. & uere ale
 ignis. Quia eloquia dñi eloqui
 a casta argentum igne exami-
 natum. Cum paulus quoque
 adsumeretur a xp̄o uidit circum-
 fulsis se supra se lumen & sup
 eos qui simul erant cecidit
 a pauore & probatione resur-
 rexit. Deniq; apt̄ factus ē.
 qui persecutor aduenerat. sp̄s
 quoq; s̄c̄s descendit & repleū
 totam domum in qua erant
 plurimi sedentes & uis̄ sunt
 disperse lingue tamquam
 ignis. bonę ale caritatis.
 Uere ale que uolitabant per
 populorum & ale ignis qui

purgatum sermonem loque-
 bantur. His alas euolauit
 enoc raptus ad celum. His alas
 euolauit helias. curru igne
 o & equis igneis ad superna
 trans latus. His alas dñi d̄r
 p̄ columnam ignis deduce-
 bat patrum plebem. Has
 alas habuit seraphim. quan-
 do sumisit carbonem ignis
 de altari & tetigit os p̄phete
 & iniquitates eius abstulit
 & peccata purgauit. Harū
 halarum igni purgati sunt
 filii leui & baptizabantur
 populi nationum. sicut tes-
 tificatur iohannes dicens
 de dño ih̄u. Ipse uos bapti-
 zauit in sp̄u & igni. meri-
 to uirrens uos uolebat &
 cor suum claud̄ qui alas
 igneas caritatis sciebat
 non esse quia caritatis eis
 flamma refrigerabat.
 Sicut plenius cognoscimus
 quia alas habebat p̄fecta

caritatis Audisti dudum di-
centem. Quociens uolui con-
gregare filios tuos sicut gal-
lina congregat pullos suos
sub alas suas. sumamus igitur
has alas que sicut flamme
superiora dirigunt. Exuat
unusquisq; animam suam in uolu-
eris sordidioribus & quasi au-
rum igni adpbet deterfam
luto. sic enim purgatur ani-
ma aurum optimum. Pul-
chritudo autem anime sine-
ra uirtus & decens uerior
cognitio superiorum. ut ui-
deat illud bonum ex quo pen-
det omnia. ipsum autem ex nullo
eo igitur uiuit atq; intellectum
accipit. Uitat enim fons est
summum illud bonum cuius no-
bis accenditur caritas & desi-
derium. cui ad propinquare
& misceri uoluptas est. quod
ei qui non uidit desiderio est.
& qui uidit inest. Ideoque
alia uniuersa despicit.

Hoc uno mulcetur & delectatur.
hoc est quod subministrat uni-
uersam substantiam. Ipsum
autem manens in semetipsum.
dat alius. Nihil autem in se ex
aliis suscipit de quo profec-
to ait. Dixi domino meo deus meus
est tu quoniam bonorum meorum
non indiges. Hoc salum uide-
uidere desiderauit sicut ip-
se alibi ait. Unam petiam
domino hanc requiram ut in ha-
bitem in domo domini omnes dies
uitae meae. & uideam delecta-
tionem domini & considerem tem-
plum eius. Siquis igitur pu-
rum illud & incorporatum
summum illud uidere meru-
it. quid habet aliud quod
desiderat. Denique petrus
gloriam resurrectionis christi
uidit & nolebat descende-
re dicens. Domine bonum est
nobis hic esse. & quanto in-
comparabilior est illa diui-
nitatis gloria & lux in ascen-

Ipsū est bonum quod queri-
 mus solum bonum. Nemo e-
 nim bonus nisi unus dñs. Hic
 est oculus qui magnum
 illum & uerum decorem
 intuetur solem nisi sanus
 & uerus oculus non aspi-
 cit. Nec bonū potest uide-
 re nisi anima bona fiat.

Ergo bonus qui uult uidere
 dñm. & quod est bonū hui-
 us boni. similes sumus. &
 scdm id opere mur quae
 bona sunt. Hoc est bonum
 quod supra omnem opera-
 tionē est. supra omnē men-
 tem atq; intellectum.

Ipsū ē quod semp manet.
 ad ipsū conuertuntur om̄a.
 in quo habitat ple-
 nitudo diuinitatis & p̄ ip-
 sū reconciliantur om̄a
 in ipsū. Et ut plenius
 definiamus quid sit bonū.
 uita est bonum quia semp
 manet dans uiuere & est

omnibus quia fons est omni-
 um uitae xp̄i. de quo ait pro-
 pheta. In umbra eius uiue-
 mus. Nunc enim uita nr̄a
 abscondita in xp̄o est. Cum
 autē apparuerit xp̄s uita
 nr̄a. tunc & nos cum illo
 apparebimus in gloria.
 Ergo non timeamus mor-
 tem quō requies ē corpo-
 ris. anime autē uel liber-
 tas uel absolutio. Nec ue-
 reamur eum qui potest
 carnem interficere. ani-
 mam autē non potest. qui
 a non timeamus eum qui po-
 test uestimentū auferre.
 Non timeamus eum qui potest
 nr̄a furari. nos autē non po-
 test. Nos igitur anime
 sumus si uolumus eē hebrei.
 de his qui sunt socii iacob.
 Id est imitatores eius. nos a-
 nime sumus. Nostra autē
 membra sunt seruanda. sunt
 quidam uestimenta. ne sem

datur. ne inueterescant.
Sed ille magis qui his utitur ser-
uare sedebet & custodire.

**EXPLICIT LIBER ISAAC
VEL DE ANIMA;
INCIPIT DE BONO MORTIS;**

QUAE ANIMA SUPERIORE LIBRO SERMO NE ALIQUEM CONTEXUM FACILIOREM UIAM PUTAMUS DE BONO MORTIS CONFICERE ALIQUID. QUAE SI ANIME NOCEAT. MALUM UIDERI POTEST. SI AUT Nihil OFFICIAT ANIME. NEMA LUM QUIDAM. QUOD AUTEM MALUM NON EST. ID ETIAM BO NUM. QM QUOD UTIOSUM. ID MALUM. QUOD AUTEM UTIUM CARET ID BONUM. IDEOQ; BO NA MALIS CONTRARIA SUNT. & MALA BONIS. DENIQ; INNO CENTIAE. UBI NON EST NOCEN DI UOLUNTAS. & NOXIUS DICI

tur. quoniam sit innoxius. Misericors qui remittit. in misericors qui ignoscere. atq; inflecti nescit. sed forte aliqui adserant. Quid tam contrarium quam uita morti. Si ergo uita bonum putatur. quomodo mors non est mala. & ideo quid sit uita quid etiam mors consideremus. Vita est frui spirandi munere. mors priuari. Hoc aut spirandi munus. apud plerosq; in bonis ducitur. Hoc est ergo uita frui bonis. Mors contra bonis exui. & scriptura dicit. Ecce de hanc facient tuam uitam & mor tem. bonum & malum. Vita bonum appellans. mortem ma lum. Vel illa sibi priora & haec sibi conferens. Deniq; ut lecti onis diuine exemplo uitam. In paradiso est positus homo

ut ederet delignouit & ceteris paradisi lignis. delignouit autem in quo est cognitio boni & mali non ederet. Quae die autem ederet morte moreretur. Non seruauit preceptum & caruit fructum. atque electus de paradiso mortem gustauit. Malum igitur mors quae propter damnationis inferitur. sed mortis tria sunt genera. Unam mortem peccati est. de qua scriptum est. Anima quae peccat ipsa morietur. Aliam mortem mysticam. quando quis peccato moritur & deo uiuit. De qua ait idem apostolus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem. Tertia mors. quae cursum uite huius & munus explemus. Id est animae corporisque secessio. Aduertimus igitur quod una mors sit mala si propter peccatum moriamur. Aliam mortem

bona sit quae si quis fuerit mortuus iustificatus est a peccato. Tertia mors media sit. Nam & bona iustis uidentur. & plerisque metuenda. quae cum absoluat omnes paucos delectat. Sed non mortis est uitium. sed in infirmitatis quae uoluptate corporis & delectatione uitae istius capimur & cursum hunc consummare trepidamus. in quo plus amaritudinis quam uoluptatis est. At non sancti ac sapientes uiri qui longeuitatem peregrinationis huius ingemescebant. dissolui & cum christo esse pulchrius aestimantes. Denique diem generationis suae exsecrabantur. sicut quis ait. Pererat dies illa in qua natus sum. Quid enim est quod haec uita delectat & plena aerumnarum & sollicitudinum. in qua innumere calumniae & in multae

molestiae. & multae Lacrimae
 eorum qui adflicti sunt mo-
 lestis. & non est inquit qui eos
 consoletur. & ideo laudat
 ecclesiastes defunctos ma-
 gis quam uiuentes. & optimus
 inquit supra hos duos qui
 nondum natus est. qui non
 uidit hoc malum. & alibi
 idem ecclesiastes meliorem
 longeuo uiro eum adseruit.
 quem abortu eiecit mater
 sua. qui non uidit haec ma-
 la quae fiunt in hoc mundo.
 nec in has uenit tenebras. nec
 in uanitate ambulauit seculi.
 Et ideo requiem hic magis ha-
 bebunt. qui in hanc uitam non
 uenit quam ille qui uenit.
 Quid enim boni est homini in
 hac uita qui in umbra uiuit
 nec expleri potest cupidita-
 tibus suis. & si expleatur di-
 uitis fructum quietis amit-
 tit. Quia cogitur custodire
 quod misera auiditate que

sierit. ut miserius eas pos-
 sideat cui prode esse non pote-
 runt. Quid enim miserius
 quam ut custodia torqueat
 quarum abundantia nihil pro-
 fit. itaque si plena oneris uita
 utique finis eius ad leuamen-
 to est. Ad leuamentum autem
 bonum mors. Mors autem finis.
 Mors igitur est bonum. Ne-
 que enim aliter gauisus est
 & simeon. qui responsi acci-
 perat. non uisurum se mor-
 tem nisi prius uideret christum
 domini. & cum eum parentes
 in templum inducerent sus-
 cepit manibus suis & dixit.
 Nunc dimittis seruum tuum
 in pace. Quasi ne scitate qua-
 dam in hac uita teneretur
 non uoluntate. ita dimitti
 petit quasi a uinculis qui-
 busdam ad libertatem fes-
 tinaret. Sunt enim uelut
 uincula quaedam corporis
 huius. & quod est grauius

uincula temptationum que nos alligant. & ad iniuriam captiuitatis adstringunt. quidam lege peccati. Denique in exitu ipso uidemus quemadmodum anima decedentis paulatim soluat se uinculis carnis. & ore emissa euolet tanquam carcereo corporis huius & uita gurgustio. Denique festinabat & iam se dauid de loco hoc peregrinationis exire dicent. Aduena ego sum apud te in terra & peregrinus sicut omnes patris mei. & ideo tanquam peregrinus ad illam sanctorum communem omnium patriam festinabat. petens plenus commorationis in quinquamento remittis tibi peccata priusquam discederet euita. Qui enim hic non accepit remissionem peccatorum illic non erit. Non enim erit. qui ad uitam aeternam non potuerit peruenire. Quia uita aeterna remis-

sio peccatorum est. Ideoque dicit. Remitte mihi ut refrigerem priusquam ^{ab} eam & amplius non ero. Quid dicitur tunc opere uitam istam desideramus. In qua quanto diutius quis fuerit tanto maiore oneratur sarcina. ipse dicitur ait Sufficit diei malitia sua. & iacob dixit. Dies annorum uite mee quos habeo cxxx minimi & inani. Non quia dies mali sed quia in omnibus accessu dierum malitia incrementa cumulantur. Nullus enim dies sine peccato peccato preterit. Unde egregie aptus ait. Mihi uiuere xpi & mori lucrū. Aliud ad necessitatem uitae referens. aliud ad mortis utilitatem. Xpi enim nobis uiuere cui seruimus. cui oportet a seculis suis in euangelii predicatione deferatur obsequium. Denique & simeon qui ait. Nunc dimittis seruum tuum

propter xpm expectabat.
 Xps enim rex nr est. & ideo
 quod rex iubet deserere non
 possumus & contempnere.
 Quantos imperator terrae huius
 in peregrinis locis aut ho-
 noris specie aut muneris
 alicuius causa iubet degere.
 Numquid hi inconsulto im-
 peratore discedunt. & qu-
 anto amplius est diuini
 parere quam humani uiue-
 re. Ergo scō xps est uiuere
 & mori lucrū. Quasi seruus
 enim non refugit uitae ob-
 sequium & sapiens lucrū mor-
 tis amplectitur. Lucrum ē
 enim euasis se incrementa
 peccati. Lucrū fugisse dete-
 riora ad meliora transisse.
 & addidit. Dissolui & cum xpo
 eē multo enim melius. per-
 manere autē in carne ma-
 gis necessarium ppter uos.
 Aliud melius. aliud necessari-
 um. necessarium propter

fructū operis. melius prop-
 ter grām & copulam xpi.
 Ergo qm docuit apłs eum qui
 euaserit ex hoc corpore
 si meruerit tamen cum xpo
 futurum. quid sit mors qd
 & iam uita consideremus.
 Itaq; scriptura docente cog-
 nouimus quia mors absolu-
 tio est anime & corporis. &
 quaedam hominis separatio.
 Soluimur enim hoc nexu ani-
 me & corporis. cum recedi-
 mus. Unde & dauid ait. Dis-
 rumpisti uincula mea tibi
 sacrificabo hostiam laudis.
 Vincula autē uitae huius idē
 coniunctionis nrae. quae ex
 anima constat & corpore
 significari docet superior
 uersiculus psalmi eius.
 Preciosa in conspectu dñi
 mors scōz eius. & ideo qua-
 si p feta preuidens secum scōr
 & qui pro deuotione animas
 suas in xpo deposuerunt

futurum letatur. Quia & ipse obtulit se fideliter pro di-
 populo aduersus goliath. sin-
 gulari certamine dimicare
 & solus commune periculū
 & crimen refelleret. uel cum
 se morti pro dñi placanda
 offensione promptus obice-
 ret. uel cum se pro salute
 populi laborantis diuine ul-
 tioni paratus offerret.
 Sciebat enim gloriosius esse
 pro xpō mori. quā regnare in
 hoc seculo. Quid enim prestan-
 tius quam fieri xpī hostia.
 Itaq; cum frequenter ab eo
 legamus dñō oblata eē sacri-
 ficia. hoc tamen loco addi-
 dit. Tibi sacrificabo. signifi-
 cans illud pfectū eē sacri-
 ficiū. quando unusquisque
 dñō corporis huius uincu-
 lis absolutus adsisteret. &
 offerret se hostiam laudis.
 quia ante mortem nullā eē
 pfecta laudatio. neque quis

quam in hac uita possit defini-
 to p̄ conio predicari. cum
 posteriora eius incerta sint.
 Morrigitur absolutio est ani-
 me & corporis. Deniq; & in
 p̄to docuimus lectum. dis sol-
 ui & cū xpō eē multo melius.
 solutio autē ista quid agit ali-
 ud. nisi ut corpus resoluatur
 & quiescat. anima autē conuer-
 tatur in requiem suam & sit
 libera. Quae si pia est cum xpō
 futura sit. quid igitur in hac
 uita aliud iusti agunt nisi ut
 exuant se huius corporis co-
 gitatiobus. quae uelut uincu-
 lanos ligant. & se ab his moles-
 tis separare contendunt.
 renuntient uoluptatibus.
 atq; luxurie fugiant flam-
 mas libidinum. Nonne igitur
 unusquisque in hac uita po-
 situs speciem mortis imitatur.
 Qui potest ita se agere ut ei mo-
 riantur omnes corporis de-
 lectationes. & cupiditatib;

mortis

omnibus mundi; inlecebris.
 & iam ipse moriatur sicut
 mortuus erat paulus dicens:
 Mihi enim mundus cruci fixus est
 & ego mundo. Denique ut scia
 mus quia est mors hortatur
 nos ut mortem christi in corpore
 nostro circumferamus. Qui enim
 habuerit in se mortem ihesu
 & vitam domini ihesu in corpore suo
 habebit. Operetur igitur
 mors in nobis: ut operetur &
 vitam. bona vitam post mortem.
 hoc est bona vitam post uictoria.
 bona vitam absoluto certamine
 ut iam lex carnis. legi menti
 repugnare non nouerit.
 Ut iam nobis nulla sit cum cor
 pore mortis contentio. sed
 sit in corpore mortis uicto
 ria. Atque haut scio ipse. an ma
 iores uirtutes mors ista qua
 uitasit. Certe apti moueor
 auctoritate dicentis. Ergo
 mors in nobis operatur uita
 autem in uobis. Unius mors

quantorum populorum uitam
 aedificabat. Itaque docet
 & istam mortem in hac uita
 positam expetendam. ut mors
 christi in corpore nostro elucet
 & illam beatam qua corrumpit.
 exterior. ut renouetur inte
 rior homo noster. & terrestris do
 mus nostra resoluiatur ut habi
 taculum nobis celeste resere
 tur. Imitatur igitur mortem
 qui se a communionem carnis
 huius abducit. atque illis uin
 culis soluit. De quibus dicit tibi
 dominus per esaiam. sed solue omnem
 colligationem iniustitiae. dis
 solue omnes obligationes uiro
 lentarum commutationum.
 dimitte confractos in remis
 sione & omnem circumscripti
 onem iniquam dirumpe. Imitatur
 ille qui se a uoluptatibus
 exiit & terrenis delectati
 onibus attollit atque ableuat
 & in illo celesti habitaculo lo
 cat. in quo paulus cum ad

hic uiuere conuersabatur.
 Aliter aut non diceret nra aut
 conuersatio in celis est. qd
 pariter assumptione meriti
 potest meditatione que con
 ferri. illic enim eius erat me
 ditatio. illic anime eius con
 uersatio. illic eius prudentia.
 quae utiq; inter angustias
 carnis huius herere non so
 leat. Sapiens enim cum illud
 diuinum re. quirit Absolut
 animam sua corpore. & eius
 ablegat contubernium.
 cum illam ueritatem sci
 entiam qua uelut nudam
 sibi & aptam desiderat de
 monstrari. & ideo retibus
 quibusdam & nebulis huius
 corporis se querit exuere.
 Neq; enim manibus istis aut
 oculis auribus atq; conpre
 hendere superna illum pos
 sumus ueritatem. Quo que
 uidentur temporalia sunt
 que aut non uidentur eterna.

Deniq; sepe fallimur uisu. & ali
 ter pleraq; quam sunt uide
 mus. fallimur etiam auditu.
 & ideo contempe mur illa. non
 que uidentur. sed que non ui
 dentur. si nolimus falli.
 Quando igitur anima nra non
 fallitur quando solum ueri
 tatis attingit. Nisi quan
 do se ab isto secernit corpore.
 Neq; ab ipso decipitur & inlu
 ditur. Inluditur enim uisu
 oculorum. inluditur audi
 tu aurium. & ideo relinquit
 illud & deserat. Unde & aptis
 clamat. Ne tetigeritis ne at
 taminaueritis. ne gustauer
 itis. quae sunt omnia ad cor
 ruptelam. In corruptela
 eni sunt quae sunt in corpo
 ris indulgentia. & ideo os
 tendens non p corporis di
 ligentiam. sed p anime ele
 uationem & cordis humili
 tatem inuenis se quod uerum
 est. addidit. Nra autem

conuersatio in celis est. Ibi
 igitur querat quod uerum est. ubi
 quod est & manet sequens se
 colligat & congregat omnem
 aciem uirtutis sue. Neque
 alii committat & credat
 sed ipsum se cognoscat & in
 tellegat. Et quod sibi uide-
 tur uerum esse. hoc sequendum
 nouerit. Quod delectatione
 carnali eligendum aestimaue-
 rit. hoc sciat falsum. ab eo
 fugiat & recedat. quia frau-
 dus est plenum. Merito er-
 go depreciauit & de honori-
 tauit hoc corpus corpus
 mortis appellans. quis enim
 oculis potuit uidere uir-
 tutum splendorem. quis
 iustitiam manibus compre-
 hendere. quis sapientiam
 oculorum obtutibus intue-
 ri. Denique quando aliquid
 cogitamus neminem nobis
 occurrere. & neminem uo-
 lumus obstrepere. auribus

nr̄is. atq; ita intendimus a-
 nimo. ut plerumq; non uide-
 amur presentiam quin etiam in noc-
 tab: sincerius cogitamus.
 & nunc melius que mouent
 cordem meditantur. Unde
 & propheta ait. Que dicitis
 in cordibus ur̄is & in cubiculis
 ur̄is conpungimini. Sepe
 & iam aliqui claudunt ocu-
 los. siquid profunde uolunt
 uisu cogitationis eruere
 oculorum in pedimenta ui-
 tutes. Sepe etiam solitu-
 dines captamus. nec uis
 sermonis auribus insusur-
 re & quasi semita quaedam
 inherentem cogitationi ani-
 ma abducta uero. atque
 ab intentione deflectat.
 Multas igitur occupationes
 nobis corporis huius neces-
 sitas gignit atq; usus inue-
 hit. quibus impeditur ani-
 me uigor. ac reuocatur
 intentio. Unde pulchre di-

est sēs iob. Memento quia
 lutum me finxisti. Si ergo
 lutum est corpus. oblit
 nos utiq; nondiluit & con
 quinat animā inquinamen
 to intemperantiae. Corium
 & carnem inquit me induis
 ti. ossibus & nervis intexu
 isti. ligatur itaq; & disten
 ditur anima nra istius cor
 poris nervis & ideo inter
 dum rigescit. sepe curua
 tur. & addidit. Ab iniqui
 tate innocentē me fecisti.
 Si enim impius fuero uae mi
 hi. si autē sim iustus non po
 tero me reclinare. plenus
 enim confusione sum. indux
 isti sup me temptationes.
 Quid enim aliud est haec ui
 ta nisi plena laqueorum.
 Inter laqueos ambulamus
 inter plurimas uersamur
 temptationes. Deniq; idem
 supra ait. Numquid non
 temptatio est. uita hominis

in terra. Bene addidit intē
 ra quia ē uita hominis in ce
 lo. sicut mercennarius inquit
 merces uita eius. In labore
 scilicet & tempore leuior
 fabulis & fluitans & natans
 uerbis cuius habitatio in lute
 is domibus. & ipsa uita in luto.
 nulla firmitudo sententiae.
 nulla constantia. In die nox
 desideratur in nocte dies
 dies queritur. Ante escam
 gemitur inter cibos fletus.
 Lacrimae. dolores. timores. sol
 licitudines. Nulla requies
 a perturbationibus. nulla a la
 boribus reclinatio. Ire & in
 dignationes. motus horridior.
 Pleriq; cupiunt mortem & non
 impetrant. Si uero impetraue
 rint gratulantur. quia sola
 est mors requies uirō. sed di
 cit aliquis scriptum esse.
 qui ad mortem non fecit.
 Uita erat in paradiso. ubi lig
 num uitae. & uita erat lux ho

minum. Mortis igitur mala
 quae accedit & subintravit.
 Sed quomodo malum mors si aut
 secundum gentiles sensu caret
 aut secm aptm lucrium xpiē
 cum quo & similito melius.
 Quomodo igitur nobis mors
 malum si nullus post mortem
 sensus est. Vbi enim nullus sen-
 sus nullus utiq; iniuriae dolor
 qui adolor sensus est aut quia
 est post mortem sensus. Est u-
 tiq; uita post mortē. & super-
 tis mortis est anima quae sen-
 su utitur & uita fungitur. Cū
 aut manet post mortē uita
 adq; anima manet bonum.
 nec morte amittitur sed au-
 getur nec ullum impedimē-
 to mortis retar datur anima
 sed operatur magis quia
 operatur quae sua sunt sine
 ulla corporis societate. qet
 anime maiori honori quam
 usui ē. Quid igitur ē malum
 nime quae puritate suam.

custodierit & uirtutū discipli-
 nam seruauerit. aut si non ser-
 uauerit non mors malum.
 sed uita. quia uita non fuit.
 Quae est enim uita uitae pecca-
 tisq; obsita. Quid igitur accusa-
 mus mortem. quae aut uitae
 precium luit. aut abolet eius
 dolorem atq; cruciatum. Ita-
 q; mors aut suae quietis bono
 utitur. aut malo alieno labo-
 rat. Nunc illud expecta oneri
 mors absolutioni si uita suppli-
 cio. mors remedio. aut si iudi-
 cium post mortem. Uita
 igitur ea non est bona. aut
 si hic bona uita. quomodo
 illic mors non est bona. cum
 illic nullus sit terribilis iu-
 dici metus. Sed ipsa hic uita
 si bona est quibus rebus bo-
 nae. Uirtute utiq; & bonis
 moribus. Non ergo secundū
 anime & corporis copulam
 bona est. sed qui puritate
 quod malum est suum repel-

lit. quod autē bonum est
 mortis adipiscitur. Ut quē
 anime est magis. quā id quē
 contuberni. & conuinctio
 nis operetur. Quod si ut abo
 na quae anime se a corpo
 re separantis ē speculum
 & si anima bona quae^{te} eleuat
 atq; abducit a corporis con
 tubernam. & mors utiq; est
 bonum. quae animā a societa
 te carnis huius absoluit &
 liberat. Obnefariam igitur
 mors ē bonū. & quia conpug
 nantia diuidit ne se inuicē
 in pugnent. & portus quidā
 est eorū qui magnouitū isti
 us iactati salo fide quietis
 stationem requirunt. & quia
 a deteriore statu non efficit
 sed qualem in singulis inue
 nerit. talem iudicio futu
 ro reseruat & quiete ipsa
 fouet presentium inuidie
 subducit & futurorum ex
 pectatione componit. acci

dit eo quod frustra homines
 mortē timent quasi finem
 naturae. Nam si recolamus
 quod dī mortem non fecerit
 sed post quā homo lapsus in
 flagitium ē preuaricatio
 nis. & fraudis sententia con
 prehenderit. ut in terrā suā
 terra remearet. Inuenimus
 finem mortē esse peccati.
 ne quo esset uita diuturnior
 eo fieret culpa numerosior.
 Passus est igitur dñs subintra
 re mortem ut culpa cessare &
 Sed ne iterum naturae finis es
 set in morte. data ē resurrec
 tio mortuorū. ut p mortem cul
 pa deficeret. p resurrectionē
 autē ppetuaretur natura.
 Itaq; mors haec transitus uni
 uersorum est. Opus est ut con
 stanter transeat. Transitus autē
 a corruptione ad incorrup
 tionē a mortalitate ad in
 mortalitatem. a perturbationibus ad tranquillitatem

Non igitur te nomen mortis
 offendat. sed boni transitus
 beneficia delectent. Quidē
 enim mors nisi sepultura uiti
 orum uirtutum suscitatio
 Unde & ille ait. Moriatur ani
 ma mea in animis iustorum. Id
 est consepeliatur. ut sua uiti
 a deponat. iustorum adsumat
 grām. qui mortificationem
 xpi. in corpore suo atq; ani
 ma circumferunt. Mortifi
 catio autē xpi. remissio pecca
 torum. abolitio criminum.
 erroris obliuio adsumptio
 grārum est. Quid autē de bo
 no mortis plenius possumus
 dicere. quam quod mors est
 quaemundum redemit.
 Sed de omni omnium morte
 dicimus. quideamtimeamus
 quae anime nocere non so
 leat. Scriptum est enim.
 Nolite timere eos qui occi
 cidunt corpus animā autē
 non possunt occidere. Per

mortem autē istam anima libe
 ratus dum a corporis contu
 beratio seceratur. & in uolu
 cris perturbationis exiit.
 Unde & nos dum in corpore
 sumus usum mortis imitantes.
 ab leuemus a uana mām existi
 us carnis cubili & tanquā de
 isto exsurgamus sepulchro.
 abducamus nos a corporis nex
 u relinquamus omnia quecum
 q; terrena sunt. ut cum uene
 rit aduersarius. nihil in nobis
 inueniat suum. Contendam
 ad illud aeternū. ad illud diu
 num. euolemus per hunc dilectio
 nis. & remigio caritatis. Sur
 gamus hinc. hoc est de secula
 ribus. atq; mundanis. Dixit
 enim dñs. surgite examus hinc.
 Praecipiens ut unusquisque
 surgat de terris. erigat ani
 mam humi iacentem. ad sup
 na attollat. Excitet aquilā
 suam. illā de qua scriptum est.
 renouabitur sicut aquila iu

uentus tua. Ad animam
 hoc dictum est. anima ergo
 nra sicut aquila alta petat
 supra nubes uolet. renoua
 tis splendet ex uuis. ce
 lo uolatus suos inserat. Vbi
 laqueos incidere non pos
 sit. Auis enim que descen
 dit ex alto uel que in altu
 se extollere non potest
 frequenter aut laqueis ca
 pitur. aut uisco fallitur
 aut quibus cumq; inretitur
 insidit. Sic quoq; anima nra
 caueat ad haec mundana
 descendere. Laqueus in au
 ro. uis cum est in argento.
 nexus in pretio. clauus in
 amore. Dum aurum petimus
 stranguilamur. dum argentum
 querimus in uisco eius herem
 dum pretium inuadimus alli
 gamur. Quid inane querim
 lucrum. pretiose anime de
 trimento. exiguus totus tibi
 est mundus pro unius ani

me dispendio. Quidem
 prodest homini si hunc
 mundum lucretur. anime
 uero suae detrimentum pa
 tiatur. aut quae commuta
 onem dabis pro anima tua.
 Non auro redemitur. non ar
 gento. Immo auro amitti
 tur. quae etiam mulieris
 decus. dum temptator ad
 stringit. Clauus est libido
 clauus tristitia. clauus in
 cunctia. Clauus sunt omnes
 passionnes. quae uelut uer
 quod
 dam animam nram penetrant
 & infigunt corpori. uisceri
 busq; eius adnectunt. Fugi
 amus ergo haec mala. & ex
 altemus animam nram ad illam
 imaginem di & similitudinem
 fugam alorum similitudo
 di est. & uirtutibus imago
 di acquiritur. Ideo quinos
 pinxit quasi auctor pinxit
 uirtutum coloribus. Ecce
 ego inquit ab hierusalem

proximos tuos. non deter-
 geamus pinnello negligen-
 tie. depicta anime nr̄e fir-
 mamenta muralia. Ideo dicit
 muros p̄nda quibus hostem
 possumus auertere. Habet
 animamuros suos de quib;
 eminet. & de quibus ait.
 Ego ciuitas munita. ego ciuitas
 obsessa. His inuitur muris
 his obsessa defenditur. Et ue-
 remur anima que preten-
 dit in castris. Unde & ipse ait
 in castris. Ego muros & u-
 beramea ut turris. Bonus
 murus quem p̄ndit dñs. sic
 ipse ait. In manibus meis p̄nda
 muros tuos. & in conspectu
 meo es semp. Bona anima
 que habet speculatorem dñm
 & in manibus eius est. Sicut
 anima propheticā. que
 in manu dñi commendat̄
 ut sp̄s que in conspectu dñi est
 Oculi enim dñi super iustos
 sicut & ipse ait. Ego etiā ino-

culis eius tamquā inueniens
 pacem. bona turre habet
 quae habet & de intellegibi-
 libus uerbum & de moralibus
 disciplinā. Ideoq; haec ani-
 ma habens grām suorum
 uberum ingreditur in hor-
 tos & inueniens illic sponsū
 sedentem & disputantem
 amicis. amicis ait. Quis sedes
 in hortis uocent tuam in si-
 nuamihī. Mihi inquit non
 amicis fuge frater m̄s.
 Hortatur ut fugiat sponsus
 quia iam sequi potest. Etia
 ipsa terrena fugientem.
 dicit ut similis sit. clammu-
 le quae euadit de retibus.
 Vult enim & ipsa fugere
 & euolare supramundum.
 Hinc hortum illum sibi plato
 con- posuit quem iouis hor-
 tū alibi. alibi hortū
 mentis appellauit.
 Iouem enī & dñm & mentem
 totius dicit. In hunc intro

isse animā quā uenerem nūc
 cupat. ut se habundantia &
 diuitiis horti repletet. in
 quo repletus potu iacet &
 porus. qui nectur effunde
 ret. Hoc igitur ex libro
 canticorū composuit. eo
 quod anima dō adherens.
 in hortum mentis ingressa
 sit. in quo esset abundantia
 diuersarum uirtutum flo
 resq; sermonū. Quis autem
 ignorat quod ex paradiso
 illo quem legimus in genesi
 habentem lignum uitae &
 lignum scientiae boni & mali
 & ligna cetera abundantia
 uirtutū. putauerit trans
 ferendā & in horto mentis
 eē plantandā. Quem in can
 ticis salomon hortū anime
 significauit. uel ipsā ani
 mam. sic etiam scrip
 tū est. Hortus clau
 sus
 sponsa soror mea. hortus
 clausus fons signatus. trans

missiones tuas paradisi.
 & infra ait anima. Exurge
 aquilo & uenauister per fla
 hortum meum & defluant
 uingenta mea. descendit fra
 ter meus in hortum suum.
 Quanto hoc pulchrius quod
 anima ornata uirtutum
 florib; hortus sit. uel in se
 paradisi habet germinan
 tem. In quē hortum inuitat
 uerbum dī descendere ut
 anima illa uerbi umbre ce
 lestis & eius copis irrigata
 fructificet. Uerbum autē
 dī pascitur anime uirtu
 tibus quotiens oboedientē
 sibi & opimā inuenit. &
 carpit fructus eius atq;
 his delectatur. Cum autē
 descendit in ea diuērbū
 defluunt ex ea saluberrimū
 uingenta uerborum & diuer
 sarum flagrant longe lateq;
 re dolentia gratiarum spi
 ramina. Unde ait sponsus.

Sponsus autē anime dñi uerbū
est. cui anime legitimo quo
dam conubii foedere copu
latur. Ingressus sum in hor
tum meum. soror mea spon
sa. unctem ianui myrram me
am cum unguentis meis.
manducaui panem meum cum
melle meo. bibi uinum meū
cum lacte meo. Edite prox
imi mei & bibite. & inebria
mini fratres mei. Ego dor
mio & cor meum uigilat.

Cognoscamus quos fructus
& cibos epuletur dñs. quibus
ue delectatur. Delectatur
eo si quis mortificet peccatū
suum. obliteret culpam suā.
sepeliat atq; abole faciat in
iquitates suas. Myrra enim
est sepultura mortuorum.

Mortua autē peccata sunt.
quae uitae suauitatem ha
bere non possunt. Perfun
duntur autē diuini sermo
ni unguentis. & fortiore ci

sermo boni

bo uerbi uelut pane. & suaui
ore sermone uelut melle.
Curantur quae dam uulnera
delictorum. Sermone autē
cibos edocet. & alibi salomon
dicens. fauimellis sermones 20. 2
boni. In illo ergo horto sermo
nes boni sunt. Alius qui culpā
cohercet. alius qui iniquita
tem corripit. alius qui mo
ris faciat insolentiam & uet
ut sepeliat eam. quando cor
reptus aliqui erroribus suis
renuntiat. Est & iam forti
or sermo qui confirmat cor
hominis ualidioribus scrip
turae celestis alimentis. Est
etiam sermo sua sorius dul
cis ut mel. & tamen peccato
ris conscientiam in ipsa sua
uitate compungens. Est etiā
feruentionis sp̄s sermo qui
inebriat sicut uinū & cor ho
minis letificat. Est etiam
lacteus sermo purus & can
didus. Hos cibos dulcium

utiliumq; sermonū epulandor
 sponsus proximis suis dicit.
 Proximi autē sunt. quieum
 secuntur. & nuptiis eius in
 tersunt. Quo cibo & poture
 plena anima. Bibit enim u
 nus quisq; aquā de suis ua
 sis. & de puteorum suorum
 fontibus atq; inebriata. secu
 lo dormiebat. uigilabat dō.
 & ideo sicut posteriora doce
 nit. aperiri sibi dī uerbum
 eius ianuam postulabat. ut
 suo eum repletet ingressu.
 Hinc ergo epulatores illi pla
 tonici. hinc nectar illud.
 ex uino & melle prophético.
 Hinc somnus ille translatus
 est. Hinc uita illa ppetua
 quam deos suos dixit epu
 lari. quia xp̄s est uita. Ide
 oq; talium sermonum se
 minibus anime eius reple
 tus est uenter. atque ip
 sa exiit in uerbo. quae
 autem exiit anima serui

tio isto. & eleuat se a corpo
 re uerbum sequitur. Sed
 sunt principatus aeris &
 potestates mundi quinos
 uel demuro deicere anime
 uel impedire recta gra dien
 tes. uel ad altiora tenden
 tes. querunt deponere
 atq; ad terrena reuocare.
 sed nos multo magis ad sub
 limia mentem erigamus.
 uerbum sequentes dī. Illi
 principatus ^{sepe} offendunt se
 cularia. quibus tuam mentē
 incuruent. Tunc magis ad
 xp̄m anima dirige gressus
 tuus. Inieunt cupiditatem
 aurī argenti uicine posses
 sionis. ut adquirende eius
 grā ex eustracena illius qui
 ad nuptias uerbite inuitant.
 tu caue ne excuses secluestē
 te induc nuptialem & utere
 conuiuio diuitis. Ne diues qui
 te inuitauerat cum tu exu
 saueris. dum es secularibus

occupatus alios inuita. & tu
 excludaris. Inuenit & iam
 honoris appetentiam potes-
 tates mundi ut te & tollas
 sicut adam. & dum uis ad-
 quare dñi similitudine
 potestatis. diuina praecepta
 despicias. & quae habebas in
 acrias amittere. Qui enim non
 habet & quod habet auferre-
 tur ab eo. Quotiens in orati-
 one nobis quam maxime dō
 adpropinquamus. offendunt
 ea quae plena sint obprobri-
 aliter aut sceleris quoniam
 a studio preceationis auer-
 tant. Quotiens inimicus
 cor dñi conatur inserere.
 quoniam reflectat a scitatis
 proposito & per uocis. Quo-
 tiens corporeis inflamat
 ardores. Quotiens occur-
 sare facit oculos mere-
 tricior. quibus castum ius-
 titiam temptat affectum ut
 in prouiso amoris spiculo

ferat in partum. Quotiens
 inserit animo tuo uerbum ini-
 quum & cogitationes cordis
 abscondita. de quotibidicit
 lex. Adtende tibi nesciat uer-
 bum absconditum in corde
 tuo iniquum. & dicit tibi dñs.
 Quid cogitas malum in corde
 tuo. Neue cum abundaueris
 auro & argento. & opimis
 agrorum fructibus; uel hono-
 ribus dicas. Virtus mea de-
 dit mihi haec & obliuiscaris
 dñm dñm tuum. His ergo ani-
 ma que cupit euolare. de-
 ponitur. sed tu obliuiscare
 quasi bonus miles xpi ihu.
 & inferiora despiciens terre-
 na obliuiscens. ad celestia
 & aeterna contende. At tol-
 le animam tuam ne eam inli-
 ceat esca laqueorum uolup-
 tates seculi. esce quaedam
 sunt. & quod peius esce ma-
 lorum. esce temptationum.
 dum uoluptatem quaeris.

Laqueos incurris. Laqueus enim meretricis. Laqueus amatoris est. Oculus ergo meretricis est laqueus. Laqueus est etiam sermo meretricis qui ob dulcat actē pus fauces tuas. & postea exasperat eas amaritudine conscientie peccatricis. Laqueus etiam aliena amoenitatis plena possessio. Omne iter istius uite plenum laquearum est. Unde iustus dicit. In uia hac qua ambulabam. absconderunt laqueū mihi. In uia inquit hac absconderunt. Ideo tulliam uiam ambula que dicit. Ego sum uia & ueritas & uita. ut dicas animam meā conuertit deduxit me super semitas iustitiae propter nomen suum. Moriatur igitur nobis hoc scdm. moriatur nobis carnis istius sapientia quae in mea est dō. subiciamus ani-

mam nrām sō luxpō ut dicat unus quisq;. Nonne dō subdita ē anima mea. non sctō subdita. non mundo inquit subdita. Non potest hoc pecuniosus non potest auarus dicere. sed dicit iustus & continens. auarus autē dicit. Anima habes multa bona in annos multos posita. requiesce manduca bibe & ebulare. Quia auari anima subdita est luxurie corporali. Iusti autē anima uititur corpore. Ut instrumento aut organo. que uelut p̄ clara artifex quouult obsequium corporis ducit. & effingit de eo speciem quā elegerit & eas quas uoluerit facit in eo resonare uirtutes. pangens nunc modulos temperantiae sobrietatis. carmen integritatis. dulcedinem uirginitatis. suauitatem grauitatem ueritatis. Interdum tamen modulator compatitur
+ castitatis nunc modulos.

organo suo. & ideo honesta
 modulare ut sit honesta con-
 passio. Nam & ille qui uidet
 uicendo plerumq; & audiens
 audiendo afficitur. & ideo
 dicit scriptura. Oculi tui
 recta uideant. Et infra. ne
 multus fueris ad alienā. no-
 luntendere in oculos iuuen-
 cule. Noluntendere in uer-
 ba meretricis. & quid de ex-
 traneis laqueis loquor. Nri
 nobis laquei sunt cauendi.
 45 In ipso hoc corpore nro laque-
 i circumfusi nobis sunt quos
 debemus uitare. Non creda-
 mus nos huic corpore. non
 miscemus eum eo animo
 nram. cum amico inquit
 50 misce animū tuū non cū
 inimico. Inimicum tibi cor-
 pus est tuum quod repug-
 nat mentis tue. Cuius ope-
 ra inimicitie. dissensiones
 lites per turbationesq; sunt.
 noli eum miscere animo

tuam. neutrumq; confundas.
 Nam si miscetur. ergo meli-
 or sit caro que inferior est.
 quam anima que superior.
 Quia anima uicem corpori
 tradit. caro aut mortem
 anime transfundit. Con-
 funditur ergo utriusque
 operatio. confunditur pro-
 pe ipsa utriusq; substantia.
 Igitur suscipit in se anima
 insensibilitatem defuncti
 corporis. & corpus omnibus
 anime uirtutibus fungit.
 Ane forte quia infunditur
 anima corpori & iam confun-
 di putetur. Exemplum nobis
 sit huius luminis gratia. Si
 quidem & lumen terrenolo
 55 co infunditur. nec tamen
 confunditur. Non sit ergo
 confusa operatio. quorum
 dispar substantia ē. sed sit
 anima in corpore. ut uiuifi-
 cet corpus hoc. gubernet
 inluminet. Negare tamen

non possumus quod conpati
 atur corpori suo. Nam & con
 tristatur. si quidem ih̄s ait.
 Tristis est anima mea usq; ad
 mortem. Affectum homi
 nis in se exprimens & alibi.
 Anima ne turbata est. si qui
 dem & modulator emodulis
 suis. aut tibiꝝ aut cythare
 aut organi uoce gestu. af
 fectusq; conpatitur. In tristi
 bus sonis tristior. in letis leti
 or. In accutiorebus exciati
 or. In ipsiſ mitioribus mitior
 atq; mansuetior. Ut sonos
 canuum ipse commendat.
 & quod amodo moduletur
 affectus. Anima quoq; in
 hoc corpore. tamquam in
 fidibus musicis que sobria
 est. Tamen summus ut ita
 dicam etiam digitis uelut
 neruorum sonos. ita pulsat
 carnis istius passionem. ut
 consonum reddat morū
 atq; uirtutū consentientē

q; concentū. ut in omnibus
 cogitationibus suis. in omni
 bus operibus; id eusto dicit. ut
 omnia consilia & facta sibi
 concinant. Anima est ergo
 que utitur corp^e quod usus
 est. Ne per hoc aliud quod in
 imperio. aliud quod in mini
 terio. aliud quod sumus. aliud
 quod in m̄ est. Siquis anime
 pulchritudinem diligit. nos
 diligit. si quis corporis deo
 rem diligit. non ipsum homi
 nem. sed carnis pulchritudi
 nem. quae tamen cito mar
 cescit & defluit. Unde illi
 intende de qua dicit ppheta.
 Quia non accepit in uanum ani
 mam suam. In uanum acce
 pit animam suam. ut unde
 huius uite cheamus moles
 tiis. qui se oculata instruit.
 aedificat corporalia coti
 che ad edendum & bibendū
 surgimus. & nullus exple
 tur. ut non post momentū

esuriat aestuat. Cotidie lu-
 crum querimus. & nullus cu-
 piditatis modus ponitur.
 Non satiabitur inquit oculus
 uidendo nec auris auditu.
 Quid sit argentum non satia-
 tur argento. Nullus finis
 laboris. & nullus est fructus
 abundantiae. Cupimus coti-
 die serrenoua. & quod est ip-
 sa scientia nisi cotidiani dolo-
 ris adiectio. Omniaque sunt
 iam fuerunt. & nihil sub sole
 est nouum. sed omnia uani-
 tas totam uitam odio habui-
 dixit ecclesiastes. qui uitam
 odio habuit utiq; mortem
 predicauit. Deniq; lauda-
 uit mortuos magis quam
 uiuentes. & illum iudicauit
 beatum qui in hanc uitam non
 uenit. nec in anem hunc
 suscepit laborem. Circu-
 iuit inquit cor meum ut
 scirem impu letitiam. & ut
 considerarem. & quere rem

sapientiam & numerum. & ut
 scirem p impium letitiam &
 molestiam & iactationem. & in-
 uenio ego eam amarior em
 quam mortem. Non quia ama-
 ra sit mors. sed quia impio a-
 mara. & tamen amarior uita
 quam mors. grauius est enim
 ad peccatum uiuere quam in
 peccato mori. Quia impius
 quam diu uiuit. peccatum
 auget. Si moriatur pecca-
 re desinit. Pleriq; criminu
 suorum. absolutione letan-
 tur. si emanatur recte.
 si perseueratur in eis stulte.
 Quia longe illis plus damna-
 tio profuisset. ne incremen-
 ta facerent peccatorum.
 De quo sublimis apti sententi-
 a dicentis. Quod non solum
 hi qui flagitiosa agunt.
 sed etiam qui ea probant dig-
 ni mortis sunt. Sed et illos
 qui talia condemnant in a-
 liis qualia ipsi agunt in ex-

cusabiles haberi. ut & sua
 damnator sententia. Cū
 enim alios condemnant.
 se ipsos condemnant. Nec
 sibi eos blandiri oportere
 qui a penarū ac tempus in
 munes uidentur. & exor
 tes reatus. cum grauiore
 poenas intrare luant. & si
 bire uidentur. quia alii non ui
 dentur. atq; in se intorque
 ant. grauiore conscientie
 sententiam cum de aliorum
 peccatis iudicant. Sed noli
 inquit o homo diuine boni
 tatis & patientie thesau
 ros contemnere. Bonitas
 enī dī ad penitentiam te
 puocat. ad correctionem in
 uitat. duritia aut tua aqua
 in erroris p̄tinacia p̄ seue
 ras. futuri iudicii auge
 seueritate. ut dignā. retri
 butionū tuorū accipias
 delictorū. Non igitur mo
 rtis malum. Nam neq; apud

uiuentes mors est. neq; apud
 defunctos. Apud alios enim
 non est. quia adhuc uiuunt
 alii transierunt. Itaq; neq;
 apud eos mala est qui eam
 adhuc nesciunt. hoc ipsi qui
 a nesciunt. neq; apud eos qui
 iam & secundum corpus ni
 hil sentiunt. & secundū ani
 mā liberati sunt. Quod si ter
 ribilis apud uiuentes estima
 tur. non mors ipsa terribilis.
 sed opinio de morte. quā unus
 quisq; pro suo interpretatur
 affectu. aut p̄ sua consen
 tia phoretescit. Suae igitur
 unus quisq; conscientie uul
 nus accuset. non mortis acer
 bitatem. Deniq; iustis mors
 quietis est portus. nocentib;
 naufragium putatur. Cer
 tetus quibus grauis est timor
 mortis. non est graue mori
 sed graue est uiuere sub me
 tu mortis. Non ergo mors
 grauis sed metus mortis.

Metus autē opinionis est. opini-
onē infirmitatis contraria
ueritati. Nam per ueritatē
uirtus per opinionem infir-
mitas. Opinio autē non mor-
tis utiq; sed uita est. Ergo il-
lud graue uitam agis inue-
nitur eē. Liqueat igitur qui
a mortis metus non ad mor-
tem referendus est sed ad
uitam. Non enim habemus
quod in morte metuamus. si
nihil quod mendū sit uitam
commisit. Et enim pruden-
tib; delictorū supplicia ter-
roris sunt. Delicta autē non
mortuorum metus sunt
sed uiuentium. Vita igitur
ad nos refertur. cuius actus
in nrā potestate est. mors
autē nihil ad nos. Est enim
separatio anime & corpo-
ris. anima absoluitur. cor-
pus resoluitur. Quae absol-
uitur gaudet. quod resolu-
tur in terram suā nihil sen-

tit. quod nihil sentit. nihil
ad nos. Tamensimors ma-
lum. quomodo iuuenes non
timent fieri senes. nec sim-
timā mortem uerentur aeta-
tem. Patientius q; deficit
qui presumpta morte deficit
quā qui inopinata. his quoq;
qui mortem malum putant.
Aptum responsū arbitror
qui a uitam ad mortem est
transitus. p mortem autē ad
uitam reditur. Neq; enim
nisi qui mortui fuerint pos-
sunt resurgere. Insipientes
autē mortem quasi summū
malorum reformidant.
sapientes quasi requiem
post labores & finem malorū
expetunt. Quibus autem
excausis mortem insipientes
uerentur. Una quod eam
interitū appellent. Interi-
tus autē hominis eē non po-
test cum anima sup stis cor-
poris sit saluo eo quod ipsum

corpus maneat resurrectio
 Altera autē causa quod poenas
 reformident. poetarum uide
 licet fabulis territi. Latratur
 cerberem & coeuti fluminis tris
 tem uoraginem. charonem tris
 tiorem furiarū agmina aut
 prupta carere. tunc quibus
 hydra seuior sedē habeat. tyti
 os quoque uiscera reparandis
 fecunda supplicis. que uultur
 in manus sine ullo fine depasci
 tur. Dionii quoque orbis ppetu
 am subpone atrocitate uer
 tiginem. Tum saxi de super
 imminentis super capita ac
 cupantium inter epulas in
 pendentem ruinā. Haec ple
 nas tabularum. Nectamen
 negauerim poenas eē post
 mortē. sed quid ad mortem
 id quod post mortem est. Si
 autē que post mortē sunt re
 ferantur ad mortē. eadem
 & iam quae post uitam sunt
 referantur ad uitā. Nulla er

go erunt supplicia quae refe
 rantur ad mortem. Morre
 num ut supradiximus absoluti
 o est & separatio anime & cor
 poris. Non est autē mala solu
 tio. quia ad solui & cum xpō
 eē multo melius. Non igitur
 mala mors. Deniq; mors pec
 catorum pessima. Non utiq;
 mors pessima generaliter.
 sed pessima specialiter pecca
 torū. Deniq; p̄tiosa iustorum.
 Unde liquet acerbitate non
 mortis eē sed culpe. Pulchre
 autē greci a finem mortem
 appellauerunt. Teleuten e
 num mortē appellant. eo qd
 finis istius uite sit. sed etiam
 somnū mortem scripturae
 nuncupant. sicut est illud.
 Lazarus amicus nr̄s dormit
 sed uado ut suscitatem eum.
 Somnus autē bonus. quō quies
 est. sicut scriptū est. Ego
 dormiui & quieui & resurrexi
 quō dñs suscepit me. Dulcis

hoc uerbum
 te ipse
 p̄ uerbum
 rebus
 p̄ hoc uerbum

igitur quies mortis. Deniq; dñs
 suscitāt quiescentes. quia dñs
 resurrectio. Illud quoq; egre-
 gium quod ait scriptura. An-
 temortem non laudaberis
 quēquā. unus quisq; enim in
 nouis simus suis cognoscitur
 & in filius estimatur. si bene
 filios suos instituit. & discipli-
 nis competentibus erudiuit.
 Siquidem ad negligentia pa-
 tris refertur dissolutio fili-
 orum. Tum quia unus quisque
 quādiu uiuit obnoxius ē lab-
 sui. nec senectus in immunis acri-
 mine. Ideo legis quia habraā
 mortuus est in senectute bo-
 na. eo quod in propositis sui
 bonitate p̄mansit. Mors
 igitur uite est testimoni-
 um. Nam si laudari ante
 gubernatōem non potest. quā
 in portum nauem deduxerit.
 Quomodo laudabis hominē
 priusquam in stationē mor-
 tis successerit. & ipsi siue

gubernator & ipse uite huius iac-
 tatur p̄ fundo. Quamdiu in
 salo isto. tamdiu inter nau-
 fragia. dux ipse nisi confecto
 plio non sumit Lauream nec
 miles arma deponit. nec sti-
 pendia mercedem. Ad ipse
 tur nisi hoste superato.
 Mors igitur stipendiorum
 plenitudo summa mercedis
 grāmissio est. Quantum
 autē morti dedit se s̄ iob
 quid ait. benedictio mortui
 in me ueniat. Nam & si isaac
 benedixit filios suos & ia-
 cob benedixit. Patriar-
 chas. tamen benedictionis
 illius grā poterat solis bene-
 dicentium meritis deputa-
 ri uel p̄iati paternae. Hic
 uero nulla prerogatiua me-
 ritorum est. nulla p̄iatis
 sed solus mortis priuilegiū.
 Cum benedictio cuius cemo-
 ritari tantum uirtutis
 habet. uite uero sibi s̄ p̄phe

ta optauerit. ac per hoc cogitemus semper hunc uersiculum & corde teneamus. Si quem uidemus pauperem mortuum. sumptu uiuemus. dicat unusquisque in bene-dictione mortui in me ueniat. Si quem uiderimus debilem non desideramus si quem in extremis positum non relinquamus. Occurrat & nobis dicere benedictio mortui in me ueniat. Laude & te unusquisque mortuus. unusquisque depositus a euo. unusquisque confectus uulnere graui. unusquisque morbo adsumptis & a morti proximus. Hic uersiculus quantos benedici fecit.

Quotiens mihi pudor est incussit. si mortuum propter. si non uisitaui grauitate aegrum. si uastum inopem. si captiuum non redemi. si senem spreuisit ergo in corde semper. ut stimule & duriores. ut ad

moneat promptiorem. resouentem te postrema uerba morituri. & benedictionem tuam egrediens corpore anima secum uehat. Cripe etiam eum qui ad mortem ducitur qui periturus erat. nisi tu subuenisses & ut dicas benedictio mortui ueniat in me. Quis igitur dubitet & de bono mortis. Cum id quod inquitur. id quod erubescendum. id quod inimicum nobis est. id quod uolentum. id quod prelosum & ad omnia uitia inlecebrosus est. Conquiescat & luceat. & quasi feruida caue ad claudatur sepulchri. relinquatur rapiens eius & animis & mortua conpagos uiscerum interna resoluitur. Id autem quod familiare uirtutibus. amicum disciplinis. studiosum gratiae. sequax boni. deo subditum est. ad aliquid sublimem euolet & cum illo puro & perpetuo bono

atq; immortalis maneat. ipsi
 adhereat. & cum ipso sit. de quo
 cognatione dicit. Ut quidam ait.
 Cuius & genus sumus. Non enim
 mori animam cum corpore mani-
 festum est. quia non est de cor-
 pore. Non esse autem eam de cor-
 pore scriptura multis modis
 edocet. Nam & adam. ad domino deo
 nostro accepit spiritum uitae & factus
 est in animam uiuentem. & dicitur
 Conuertere anima mea in re-
 quiem tuam. qui ad nos benefecit
 mihi. & in quo benefecerit au-
 di. Quia liberauit inquit pe-
 des meos a lapsu. Unde gra-
 tulari eum mortis huius re-
 medio quia finis est factus er-
 roris. quia culpa non natura
 defecit. Denique quasi exutus
 & liber dicit. Placebo domino in re-
 gione uiuorum. Illa est enim regio
 denique illam animarum requiem
 dicit. Terram dicit esse uiuentium
 quo peccata non penetret. ubi
 uirtutum uiuit gloria.

Ista autem regio plena est mor-
 tuorum. quia plena est deli-
 torum. Meritoque dictum est.
 Relinque mortuos sepelire mor-
 tuos suos. sed & supra similiter
 ait. Anima eius in bonis de-
 morabitur. & semen eius here-
 ditabit terram. Hoc est anima
 tuentis dominum habitabit in bo-
 nis ut semper in eis sit. & secun-
 dum ea. quod potest & iam de
 eo accipi quid sit in corpore.
 ut & ipse sit in bonis dominum in bo-
 nis habitet. & in celestibus sit. &
 possideat corpus suum. & do-
 minetur ei quasi in seruitute
 redacto. & possideat here-
 ditatem gloriae. & celestium
 promissorum. Unde & nos si
 uolumus post mortem cor-
 poris huius in bonis esse. ca-
 ueamus ne ad glutinetur
 anima nostra huic corpori. ne
 commisceatur. ne inhereat.
 ne trahatur a corpore. & tam
 quam ebria perturbationibus

eius uacillet & fluitet. Nec
 se ei credat atq; eius delec-
 tationibus ut committat se
 eius sensibus. Nam & oculus
 eius error & fraus est. quia ual-
 litur uisus & auris eius decep-
 tio est. quia & auditus inludi-
 tur & sapor eius deceptio est.
 Deniq; non ociose dictū est.
 Oculi tui recta uideant. & lin-
 gua tua non loquetur puer-
 sa. Quod non est dictū nisi frequentē
 errarent. Audisti meretricem
 captus es uultu eius & formam
 decorā putasti. Errauerunt
 oculi tui puer-
 sa uiderunt. ali-
 a nuntiauerunt. Nam si uere ui-
 dis-
 sent de formā meretri-
 cis affectū. in horrentē pro-
 ceciam indecentem in pud-
 citiam. marcescentes libidi-
 nes. tetra conluuionē anime
 uulnera conscientie cicatrices
 Qui uiderit inquit mulierem
 ad concupiscendū eam. Uides
 quod ipse falsum quæsiuit. qui

non ueritatem sed ad alterum
 requisit. Videre enim quæsi-
 uit. ut concupisceret. non ut
 uerum cognosceret. Irrat igitur
 oculus ubi errat affectus.
 Affectus ergo deceptio est. decep-
 tio uisus. & ideo tibi dicitur.
 Nec capiaris oculis tuis. Id est
 non capiaris animata. Mul-
 er enim uirorū p̄tiosas animas
 capit deceptio auditus. Deniq;
 multo plandimento sermonis
 mulier fornicaria sepe iue-
 nis cor seduxit decepta inlu-
 sit. Ergo non laqueis nos cre-
 damus & retibus his quæ deci-
 piunt & inludunt. quia cor-
 da temptantur. inpediuntur
 cogitationes. quæ inpediun-
 tur uisū. inpediuntur auditu
 odore tactu sapore. Non se-
 quamur inlecebrosa & seduc-
 toria. sed sequamur. illud qd
 bonum est illi hereamus illud
 imitemur illius p̄sentia illius
 communicatio nos meliores

faciat. Mores nros colore
 illius quaedam nos societas infor-
 met. Qui enim bono adheret.
 adsumit inde quod bonum est.
 quia scriptum est. Cum scō sereris
 & cū peruerso puer suseris. &
 cum innocente innocens eris.
 Ad similitudinem enim atq; imitati-
 one quaedam similitudinis ima-
 go formatur. Ideoq; addidit.
 Qm̄tu in luminas lucerna meī
 dne. & enim qui ad propin-
 quat lumini citius in lumina-
 tur. & plus in eo splendor & er-
 niluminis refulget e proximo.
 Ergo anima que illi adheret
 inuisibili bono dō atq; in mor-
 tali & ipsa corporea haec
 fugit & terrena & mortalia
 derelinquit. fitq; illius si-
 milis quod desiderat. & in
 quo uiuit & pascitur. & qui
 a mortali intendit. non
 est ipsa mortalis. Que enim
 peccat mortitur. non utiq;
 alia sui dissolutione. sed me-

rito mortitur dō quia uiuit
 peccato. Ergo quae non pec-
 cat non mortitur. quia manet
 in substantia sui. manet in uir-
 tute & glā. Nunquomodo
 substantia eius interire po-
 test. Cū utiq; anima sit quae
 uitam infundit. & cui anima
 infunditur. uita infunditur.
 a quo anima discedit uita discedit.
 Anima ergo uita est. quomodo
 potest mortem recipere cū
 sit contraria. sicut enim nix ca-
 lorem non recipit. nam sta-
 tim soluitur. & lux non reci-
 pit tenebras. Nam statim
 discutit. Infuso enim lumi-
 ne tenebrarum horro aufer-
 tur. sicut ad moto igni ui-
 um rigor desinit. Ita & ani-
 ma quae uitā creat mortē
 non recipit non mortitur.
 Anima autē mortem non re-
 cipit. anima ergo non mo-
 ritur. Habemus ergo rati-
 onem. sed haec humana. illud

quod est in uita qd est in dō

diuinum quod ait dñs. Po-
 testatem habeo ponendi a-
 nimā meā. & potestatem ha-
 beo iterum sumendi eam.
 Vides igitur quia non mou-
 tur cum corpore que &
 ponitur & resumitur & in
 manus dī patris commen-
 datur. sed forte dicat spe-
 ciale eē quod xps̄ est. &
 quāuis ille que sunt homi-
 nis suscepit. tamen qui
 a alterius est causa. & istud
 adstruere. nec tempus tera-
 mus audi dicentē. Quis scis
 an hac nocte ate tua ani-
 ma resposcatur. Numquid
 dixit. moriatur vite ani-
 matua. sed resposcatur
 ate que data est. resposci-
 tur uel repetunt ate. repe-
 titur enim anima non inter-
 imitur. Quae repetitur ma-
 net quod inter imitur nō
 manet. Quomodo enim
 inter imitur de quod dixit

sapientia dī non timendum
 quēquā qui potest corpus occi-
 dere. animā autē non potest.
 De qua dicit ppheta. Anima
 mea in manib; tuis semper.
 semp̄ inquit non in tempore.
 & tu comenda animā tuam.
 in manus dñi. non solum cū
 recedit e corpore. sed & iā
 cum & in corpore est. in man-
 bus dñi. quia non uides eam.
 unde ueniat aut quouadat.
 Est & in te. ē & cū dō. Denique
 cor regis in manu dñi. & ab eo
 regitur & gubernatur.
 Correpletur mente qui a mens
 anime principale est. & uir-
 tus anime est. Non eam uir-
 tutem dico que in lacertis.
 sed q̄; in consiliis. temperanti-
 a. pietate. adque iustitiā.
 sic or hominis in manu dñi
 multo magis anima. Si ani-
 ma in manu dī est. non utiq;
 anima in sepulchro simul
 cū corpore includitur nec

mortis

busto tenetur. sed quiete pia
 fungitur. & ideo frustra homi-
 nes pretiosa struunt sepulchra
 quasi ea anime non solum cor-
 poris receptacula sunt. Ani-
 marum autem superiora esse ha-
 bitacula scripturae testimo-
 nis ualde probatur. Siqui-
 dem & in esdrae libris legimus
 quia cum uenerit iudicandi
 es. reddet terra defunctorum
 corpora & plus reddet ea
 que in tumulis requiescunt.
 reliquias mortuorum. & ha-
 bitacula inquit reddent ani-
 mas que his commendate sunt.
 & reuelabitur altissimus su-
 per sedem iudicii. Hae sunt habi-
 tationes de quibus dicit dominus
 multas mansiones esse apud
 patrem suum. quas suis per-
 gens ad patrem discipulis prepa-
 raret. Sed haec dicit usus sum
 scriptis ut cognoscant gen-
 tiles. ea que in philosophiae
 libris mirantur translata

denris atq; utina non supflua.
 his & inutibilia miscuissent.
 ut dicerent animas hominum
 pariter ac bestiarum esse commu-
 nes. earumque summum premi-
 um. si magnorum philosophorum
 anime in apes aut luscinias de-
 migrarent. ut qui ante homi-
 num genus sermone pauissem.
 postea mellis dulcedine aut
 cantus suauitate mulcerent.
 satis fuerat dixisse illis quod
 liberatae anime decorporibus
 audeant perire. id est locum
 qui non uideretur. quem locum
 Latine infernum dicimus. De-
 nuq; & scriptura habitacula
 illa animarum promptaria
 nuncupauit. que occurrentis
 que rele humane. eo quod iusti
 qui precesserunt uideantur
 usque ad iudicii diem pro pluri-
 mum scilicet temporis. de-
 bita sibi remuneratione frau-
 dari. Mirabiliter ait. Coro-
 ne esse similem iudicii diem

45

de die iudicij & anima

in quo sicut nouis simorum
 tarditas. sic non priorem
 uelocitas. Coronę enim
 dies expectatur ab omnib;
 ut intra eū diem & uictoriu
 besant. & uictores palmā
 adipiscantur uictoriae. Il
 lud quoq; non reliquit oc
 cultum. eo quod superio
 res uideantur qui ante ge
 nerati sunt. infirmiores
 qui post ea. Comparauit
 enim ut ex mulieris. par
 tus seculi huius. qm̄ fortio
 res sunt qui in uentate
 uirtutis nati sunt. inferio
 res qui in tempore senectu
 tis. Deficit enī multitudi
 ne generationis hoc seculū
 tāquā uulua generantis. &
 tamquā senescens creatu
 ra robur iuuentutis suae.
 uelut marcentiam uir
 um suarum uigore depo
 nit. Ergo dum expectat
 plenitudo temporis expec

tant anime remunerationē.
 Debita malis manet poena.
 alia gta. & tamen nec ille
 interim sine iniuria. nec iste
 sine fructu sunt. Nā & ille
 uidentes seruantib; legē di
 repositam esse mercedem
 gte. conseruari earum ab an
 gelis habitacula. sibi autem
 dissimulationis & contu
 macie supplicia futura &
 pudorē & confusionē. ut
 intuentes gloriam altissi
 mi. erubescant in eius con
 spectum uenire cuius man
 data temerauerunt. sicut
 enim preuaricatio ad e
 ritas & confusio. Qm̄ sicut ille
 per incuriam mandatorū
 celestium lapsus est. & pu
 dore se prolapsionis abscon
 dit. fulgorem diuine presen
 tię uerecundia peccatricis
 conscientie subire non au
 sus. Ita & anime peccatorū
 uibrantis luminis eius splendore

non sustinebunt. quod teste
 se non reminiscuntur erras-
 se. lustarū uero animarū
 p ordines quos dā digesta
 lētia. Primum quod uice-
 rint carnē nec inlecebris
 eius inplexerint. deinde
 quod p p̄cio sedulitatis &
 innocentie suae. securitate
 potiuntur. Nec quibus dā
 sicut impiorū anime errori-
 bus & perturbationibus im-
 pli centur. atq; uitiorū suarū
 memoria torque antur. &
 exagitantur quibus dā cura-
 rum estibus. Tertio quod ser-
 uatē legis diuino testimoni-
 o fuleiuntur. ut factorum
 suorum incertū. supremo iu-
 dicio non uereantur euentū.
 Tum quia incipiunt intellege-
 re requiem suā & futuram
 sui gloriam p̄uidere. Etq;
 se consolatione mulcentes
 in habitaculis suis cū mag-
 na tranquillitate requies-

cent. stipate p̄ sidus angloꝝ.
 Quintus autē ordo exultatio-
 nis habet uberrime sua uita-
 tem quod ex hoc corruptibili-
 lis corporis carcere in lucē
 libertatemque p̄ uenerit. &
 re promissa sibi possideant
 hereditatē. Est enim ordo
 quietis. quia est & resurrec-
 tionis. Sicut enī in adam om-
 nes moriuntur. Ita & in xp̄o
 inquit om̄s uiuificabuntur.
 Unus quisq; autē in suo ordine
 primitiæ xp̄s. deinde quis
 xp̄i qui in aduentū eius cre-
 diderunt deinde finis. Er-
 igitur ordo diuersus clari-
 tatis & gl̄e. sicut erit ordo
 meritōrū. Processus quoq;
 ordinum processum expr-
 met claritatis. Deniq; sex-
 to ordine demonstrabitur
 his quod uultus earum sic
 sol incipiat refulgere. &
 stellarum lumimbus con-
 pari. quia tamen fulgor earū

corruptelam iam sentire non
possit. Septimus uero ordo
is erit ut exultent cum fidu-
cia. & sine ulla cunctatione
confidant. & sine trepidati-
one lætentur. festinantes
uultum eius uidere. cui se-
dile seruitutis obsequia
detulerunt. De quo innoxia
& conscientia recordatio-
ne presumant gloriosam
mercedem laboris exigui.
quam incipientes recipere
cognouerunt indignas esse
huius temporis passionem.
quibus remunerationis æ-
ternæ gloriæ tanta refertur.
Hic ordo inquit animarum
quæ sunt iustorum. Quos et-
iam immortales non dubita-
uit dicere in quinto ordi-
ne. eo quod spatium inquit
incipiunt recipere fruen-
tes & immortales. Haec est
inquit requies earum per
septem ordines. & futuræ

gloriæ. primæque functionis prius
quæ in suis habitationibus; quie-
te congregationis munere
perfruantur. Unde ait propheta
ad angelum. Ergo dabitur tempus
animabus postquæ separate
fuerint decorporibus. ut ui-
deant de quo modo dixisti.
& dixit angelus septem dies erit
libertas earum. ut uideant
in septem diebus. qui prædictis
sermones. & postea congrega-
buntur in habitaculis suis.
Haec ideo plenius de iustorum
ordinibus expressasunt. quæ
de passionibus impiorum. quia
melius est cognoscere. quomodo
in nocentes saluentur. quam
quomodo erucientur flagitiosi.
Ergo quia iusti hanc remunera-
tionem habent. uideant faciem
dei. & lumen illud quod inlumi-
nat omnem hominem. Ab hinc
induamus huiusmodi studiū
ut adpropinquet anima ad deum.
adpropinquet oratio. adhe-

reat illi nr̄m desiderium. non
 separemur ab eo. & hic qui
 dem positi meditando. le
 gendo. querendo copulem̄
 dō. Cognoscimus eum ut
 possumus. Ex parte enim
 hic cognoscimus. quia hic
 imperfecta. illic p̄fecta om̄a.
 Hic paruuli. illic robusti. Vi
 demus inquit nunc p̄specu
 lum inenigmata. tunc autē
 facie ad faciem. Tunc reue
 lata facie gloriā dī specula
 ri licebit. quā nunc animę
 corporis huius coneretur
 uisceribus inuolute & qui
 bus dā carnis huius macu
 lis & conluuionib; obumbra
 te. sincere uidere non pos
 sunt. Quis enim inquit
 uidebit uultū meū & uiuē
 & recte. Nā si solis radios
 oculi nr̄i uidere non possunt
 & si quis diutius eregione
 solis intenderit ce cari so
 lere p̄hibetur. sic creatura

creaturam sine fraude atq;
 ex offensione sui non potest
 intueri. quomodo sine pe
 riculo sui uibrantem cer
 nere uultū creatoris ae
 terni corporis huius oper
 tus & uiuis. Quis enim iusti
 ficatur in conspectu dī. cū
 unius quoq; diei infans mun
 dus a peccato eē non possit.
 Et nemo possit de sui cordis
 integritate & castimonia
 gloriari. Non timeamus
 igitur recipi ab hominibus.
 non reuerentur illum de
 bitū omnib; finē. in quo
 hesdra remunerationem
 suę deuotionis inuenit.
 Decente ei dñō. Tu enim
 recipieris ab hominibus
 & conuersaberis residuū
 cum filio meo & cum simili
 bus. Quod si illi gloriosum
 & iucundum erat cū similib;
 conuersari. quanto nobis
 gloriosus erit & iucundi

45

us ad meliores progere &
 conuersari cum his quorum
 facta miramur. Quis utique;
 prior. hesdra an plato. Nam
 paulus hesdra non plato
 nis secutus edicta. Hesdra
 reuelauit secundum conla-
 tam in se reuelationem. ius-
 tos cum xpo futuros. futu-
 ros cum scis. hinc & socrates
 ille festinare sedicit. ad
 illos suos deos. ad illos opti-
 mos uiros. Nra sunt itaque;
 quae in philosophorum litte-
 ris prestante ille posuit
 ea. quorum proprium tes-
 timonium non habebat. Nos
 diuini precepti habemus auc-
 toritate. Moyses & helias
 cum xpo apparuerunt. abra-
 ham duos alios cum deo susce-
 pit hospitio. iacob de castra
 conspexit. Daniel iustos si-
 cut solem & stellas fulge-
 re in celo reuelante sibi
 seo spu declarauit. His igitur

tur freti. intrepide pergamus
 ad redemptorem nostrum ihesum.
 intrepide ad abraham patrem
 nostrum. cum dies aduenerit pro-
 ficiscamur. Intrepide pergamus
 ad illum sanctorum coetum iustorum
 quoque conuentum. Ibimus enim
 ad patres nostros. Ibimus ad il-
 los nostre fidei preceptores.
 ut etiam si opera desint. fides
 opituletur. defendatur he-
 reditas. Ibimus & ubi sinum
 suum abraham scis expandit.
 ut suscipiat pauperes sicut
 suscepit & lazarus. in quo si-
 nu requiescunt qui in hoc
 seculo graua atque aspera per-
 tulerunt. sed nunc pater & u-
 atque etiam extende ad suscipi-
 endum hinc pauperem manus
 tuas. aperi gremium tuum. ex-
 pande sinus tuus. ut plu-
 res suscipias quia plurimi
 in domino crediderunt. Sed ta-
 men quamuis fides creuerit
 abundat iniquitas. refrigeret

et caritas. Ibimus ad eos qui
 recumbunt in regno dī cū
 abraham isac & iacob. qm̄ro
 gati ad cenā non excusauerunt
 Ibimus eo ubi paradysus iūcun
 ditatis est. ubi adam qui neci
 dit in latrones nescit iam
 uulnera sua flere. ubi & latro
 ipse regni celestis consortio
 gratulatur. Vbi nulle nu
 bes. nullato nictua. nulle
 corruscationes. nulla uento
 rum p̄ cella. neq; tenebre.
 neq; uesp̄. neq; aestas. neq; hi
 emis. Nubes uariabunt tem
 porum. non frigus. non gran
 do. non pluuie. non solis. isti
 uerit̄. illi uerit̄ lune. neq;
 stellarū globi. sed sola dī ful
 gebit claritas. Dñs enī erit
 lux omnium. & illud lumen
 uerum quod in luminat om
 nem hominem. fulge
 bit omnibus. Ibimus eo ubi
 seruis suis dñs ih̄s mansio
 nes parauit. ut ubi ille est

& nos simus. Sic enim uoluit.
 Quaesit ille mansiones audi
 dicentem. In domo patris mei
 mansiones multe sunt. Quae
 situ uoluntas. Iterum inquit
 uenio & accersā uos ad me
 ipsum. ut ubi ego sū & uos sitis.
 sed dices quia solis discipulis
 loquebatur. quod ipsis solis
 sp̄ponderit multas mansio
 nes. Igitur undecim tantū
 discipulis p̄parabat. & ubi est
 illud quod ex omnib; mundi
 uenient partib; & recumbent
 in dī regno. Unde uoluntas
 diuine dubitamus effectus
 sed xp̄i uelle fecisse est. Deniq;
 demonstrauit & uiam demons
 & locū dicens. & quo uado uos
 scitis & uiam scitis. locus apud
 patrem ē. uia xp̄s ē. sicut ipse
 ait. Ego sū uia & ueritas & ui
 ta. nemo uenit ad patrem ni
 si per me. In grēte chamur hanc
 uia. teneamus ueritatem.
 ut am̄ sequamur. Uia est

que p̄ducit. ueritas quae con-
 firmat. utique se redditur.
 Sicut sciamus ueram uoluntate
 addidit in posterioribus. Pat̄
 quos dedisti mihi uolo ut tibi
 ego sum & illi sint mecum. ut
 uideant claritatem meam.
 repetitio ista confirmatio ē
 sicut illud. Abrahā abrahā
 & alibi. Ego sum ego sum qui
 deleo iniquitates tuas. Pul-
 che autē quod supra promisit.
 hic poposcit. & quia ante
 promisit & sic poposcit. non
 ante poposcit & sic promisit.
 Promisit quasi arbiter mune-
 ris. conscius potestatis. Popo-
 scit a patre quasi p̄i&atis in-
 terpres. & ante promisit ut
 potestatem agnoscas. po-
 poscit postea ut p̄i&atem
 intellegas. Non poposcit
 ante & sic promisit. ne uide-
 retur promisisse potius
 quod impetauerat. quam quod
 promiserat p̄stitis s̄. Nec

super fluum puter quod po pos-
 cit. cū tibi exprimat paternā
 uoluntatis consortium. in quo
 unitatis iudicium non incre-
 mentū est potestatis. Sequi-
 mur te dñe ihū. sed ut sequa-
 mur accersere. quia sine te nul-
 lus ascendit. Tu enim uia es
 ueritas. uita. possibilitas. fi-
 des. premium. suscipe tuos
 quasi uia. confirma quasi uer-
 tas uiuifica quasi uita. Pande
 illud tuum bonū quod uidere
 desiderabat claud in habitans
 in domo dñi. Ideoq; dicebat.
 Quis ostendit nobis bonā. & al-
 bi. credo uidere bonā dñi in
 terra uiuentium. Ibi enim s̄
 bona ubi uita perpetua est.
 uita sine ermine. alibi quoq;
 dicit. replebimur in bonis
 domus tue. quod ideo fre-
 quenta. ut ut scires hinc
 bonum illud filosofos trans-
 tulit se quod humum asser̄.
 Pande ergo illud uere bonū

tuum. illud diuinum in quo
 & uiuimus & sumus & moue-
 mur. Mouemur quasi in uia
 sumus quasi in ueritate uiui-
 mus quasi in uita aeterna.
 Demonstra nobis illud quod
 est bonum simile sibi semper
 indissolubile atq; immutabi-
 le in quo simus aeterni in ag-
 nitione omnis boni. sicut
 electionis tuae paulus testi-
 ficatus est dicens. fons tan-
 enim ideo disceris ad horam
 ut aeternum illud recipere
 Aeternum ergo ministrum dei dix-
 it. scribens ad filemonem. Cui-
 us fidem in agnitione omnis
 boni. quod in seipso est in xpm
 ihm euidentior fieri postu-
 labat. In quo bono est requies
 pura. lux immortalis gratia
 perpetua. hereditas animarum
 pia & secura tranquillitas.
 Non morti subiecta. sed libera
 a morte. ubi nulle lacri-
 me nullus est fletus. Unde

enim illic fletus. ubi nullus est
 labris. ubi sunt scilicet tui errori-
 bus & sollicitudinibus. insipi-
 entia atq; ignorantia timo-
 re ac metu. cupiditatibus
 atq; omnibus corporeis con-
 lusionibus & passionibus ab-
 soluti. ubi regio uiuentium.
 Et ut adsertioni huic adiunga-
 mus auctoritatem. de quo bono
 propheta dicit. Conuertere
 anima mea in requiem tuam. qui
 ad nos benefecit tibi. Quoniam eri-
 puit animam meam a morte.
 oculos meos a lacrimis. pedes
 meos a lapsu. Placebo domino in
 regione uiuorum. Placebo dixi
 non placeo. Hoc est de tempo-
 re sibi blanditur futuro.
 Contraria sunt autem presentibus;
 futura & temporalibus aeterna.
 & ideo quoniam ibi uiuorum
 regio. hic utique mortuorum
 Annon mortuorum haec regio
 ubi umbra mortis. ubi porta
 mortis. ubi corpus est mortis

Deniq; donatur p̄ro. ne por-
 te inferni p̄ualeat ei. Por-
 te inferni iste sunt terrene.
 Unde & ille ait. qui exaltas me
 de portis mortis. Sicut enī
 sunt porte ^{iuſtitię} in quib; ſcī dñō con-
 ſitentur. Ita ſunt criminum
 porte. in quibus impudēne
 gauerunt. Audi quā regio
 iſta ſit mortuorū. Si quis igitur
 mortuū tetigerit in
 mundus erit. In mundus autē
 in conſpectu dñī omnis in-
 quus. Si quis igitur tetige-
 rit iniquitatē in mundus.
 ſi quis in delictis mortuus
 Quinque in delictis uiuens mor-
 tua eſt. & qui infideles
 ſunt. deſcendunt in infer-
 nū uiuentes. & ſi nobis cum
 uidentur uiuere ſed in in-
 ferno ſunt. Si quis uſurā
 accipit. rapinā facit. uita
 non uiuit. ut habes in eze-
 chiel. Si quis autē iuſtus
 iuſtificationes dñī. cuſto-

dit ut faciat eas. uita inquit
 uiuet. & uiuet in eis. Ipſe eſt
 ergo in regione uiuorum.
 in illa regione ubi uita non
 abſcondita ſed libera. ubi
 non umbra ſed gta. Hic enim
 ne ſe paulus uiuebat in gta.
 Deniq; in corpore mortis in-
 gemescebat. Audi dicentē
 Nunc enim uita nr̄a abſcondita
 eſt cū xp̄o in dō. Cū autē xp̄s
 apparuerit uita nr̄a. tunc &
 nos cū illo apparebimus in
 gta. Feſtmemus ergo ad ui-
 tam. ſi quis uitā tangit uiuet.
 Deniq; tetigit illa mulier.
 que tetigit ſumbriā eius
 & a morte dimiſſa eſt. Cui di-
 citur. fide ſtua te ſaluum
 fecit. uade in pace. ſi enim
 qui mortuū tangit in mun-
 dus eſt. ſine dubio qui uiuen-
 tē tangit ſaluus eſt. Quera-
 mus ergo uiuentē. ſed ite-
 rū uideamus neeum quera-
 mus inter mortuos. & dica-

tur nobis sicut & mulieribus
illis. Quid queritis uiuentem
cum mortuis. Non est hic. sed
resurrexit. Ipse quoque dñs
ubique uellet ostendit dice-
ns. Vade ad fratres meos & dicis
Ascendo ad patrem meum & patrem
uestrum dñm meum & dñm ur̄m.
Ibi ergo queramus eum. ubique
fuit. iohannes & inuenit. Ille
eum in principio que fuit &
inuenit uiuentem apud uiuen-
tem filium apud patrem. Nos
eum in temporū sine que ra-
mus & conplectamur pedes
eius & adoremus eum. ut dicat
& nobis nolite timere. Id est
nolite timere a peccatis sc̄li.
Nolite timere ab iniquitatib;
mundi. Nolite timere a flue-
tibus corporalium passionū.
Ego sum peccatorum remissio.
Nolite timere a tenebris.
Ego sum lux. Nolite timere a mor-
te. Ego sum uita. Quicumq;
ad me uenit mortem non ti-

mebit in æternū. qm̄ ipse est
plenitudo diuinitatis & ipse est
decus gl̄a perpetuitas a seculis
& nunc & semper & in omnia
sæcula seculorū.

EXPLICIT DE BONO MORTIS

INCIPIT DE FUGA SÆCVLI

Frequens nobis de effu-
giendo seculo isto sermo
atq; utinā quā facilis
sermo. tam cautus & sollicitus
affectus. Sed quod peius est
frequenter inrepic terrena-
rum inlecebra cupiditatum
& uanitatū offusio mentem
occupat. ut quod studeas ui-
tare. hoc cogites animoq;
uoluar. quod ea uere diffici-
le est homini. exuere autem
impossibile. Deniq; uotima-
gis eā esse rem quā effectus
testatur pph̄a dicendo.
Declina cor meū in testimo-
niam tuā & non in auaritiam.
Non enim in potestate nr̄a est

cor nr̄m & nr̄e cogitationes
 que in prouiso offuse men-
 tem animumq; confundunt
 atq; alio trahunt quātū p-
 posueris ad se cularia reuo-
 cant. mundana inserunt. uo-
 luptaria ingerunt inlecebro-
 sa intexunt. Ipsoq; in tempo-
 re quo eleuare mentem pa-
 ramus insertis manibus cogi-
 tationibus ad terrena plerū-
 q; deicimus. Quis autē tā bea-
 tus qui in corde suo semper
 ascendat. sed hoc sine auxi-
 lio diuino qui fieri potest.
 nullo pfecto modo. Deniq;
 supra eadem scriptura dicit.
 Beatus uir cuius ē auxilium
 eius abste. dn̄e ascensus in coe-
 de eius. Beatus plane quē
 delectatio non reuocat. quē
 non inclinat uoluptas. qui
 ad inferiora non respicit.
 quod nec ipsius loth uxor
 potuit euadere. quo ad
 monitus exemplo apt̄. pos-

teriora obliuiscens & ea que
 priora adp̄ens. festinabat
 ad brauium & puenire meruit
 qui ante se xpm̄ uidebat a quo
 ad iusticie uocabatur coronā.
 Sed peruenit ille qui se ipsum sibi
 abnegauit ut xpm̄ lucraretur.
 Deniq; non ipse uiuebat. sed ui-
 uebat in eo xps̄. Nam quis inter
 tot passiones huius corporis
 inter tantas inlecebras huius
 seculi tutū atq; intemeratū
 seruare uestigium potest. re-
 spexit oculus & sensum mentis
 auertit. Audiuit auris & in-
 tentionē inflexit. In aluit
 odor & cogitationē impediuit.
 Os libauit. & crimen reuolit.
 Tactus contegit & ignē adole-
 uit. Intrauit mors p fenest-
 ram dixit pph̄a fenestra
 tua oculus tuus ē si uideas
 mulierē ad concupiscendū.
 intrauit mors. Si audias ser-
 mones meretricios. intrauit
 mors. Si luxuria sensus tuos

capiat penetravit mors. & vide
 o qui uult ascendere non leu-
 seli non amoena non delecta-
 bilia sed plena doloris & fletus
 sequatur. Melius enim ire in do-
 mum luctus quam in domum gau-
 dii. Denique nec adam de paradiso
 descendit sed nisi delectatione
 deceptus est. Pulchre igitur
 dauid qui periculosos homines
 & iam ipsos aspectus fuerat ex-
 pertus. beatum illum dicit cui
 spes omnis in dno nomine. Sic enim
 non respicit in uanitates & in
 sanas. si semper in xpm intendat
 semper xpm in terribilibus oculis aspi-
 ciat. Unde iterum ad ipsum
 conuersus ait. Auerte oculos
 meos ne uideant uanitates
 Vanitas circus est quia nihil p-
 dest. Vanitas equorum uelocitas
 quia mendax ad salutem est.
 Vanitas theatrum est. Vanitas
 ludus omnis. Omnia inquit
 uanitas dixit ecclesiastes
 quae in hoc seculo sunt. Denique;

qui saluus esse uult supramundum
 ascendat. querat uerbum a
 pud dnm. fugiat hunc mundum
 terras relinquat. Non enim po-
 test percipere illud quod est
 & est semper nisi prius hunc fuge-
 rit. Unde & dnm uolens pa-
 trido adpropinquare ap-
 ait. Surgite eunus hinc. do-
 cete & in lex. fugiendum
 seculum. dnm sequendum. Quid
 enim aliud docet cum dicit.
 Disponetis uobis ciuitates ad re-
 fugium. & erunt uobis refugia
 a quo refugiat homicida om-
 nis qui percussit animam inui-
 tus. & infra. sex ciuitates ad re-
 fugia erunt uobis. tres ciuita-
 tes dabitur trans iordanem
 & tres ciuitates dabitur inter
 ra chanaan. Aperte quidem
 confugientibus hoc crimen
 homicidii refugia proposita
 sunt. sed si consideremus alti-
 us quattuor sunt quae admo-
 nent profundius esse expectan-

da istius lectionis archana.
 Numquam ratione ex his ciuita-
 tibus que leuitis interporti-
 onum sorte obuenerunt. sex
 ciuitates adrefugium date
 sunt homicidii crimine labo-
 rantibus. Cur non & iam aliarum
 tribuum ciuitates ad hoc mu-
 nus deputate. ut secundum
 quaratione sex numero. Non
 enim ociose numerus hic per-
 scriptus uidetur. Neque pluri-
 um neque pauciorum ciuitatum.
 Tertium cur tres ultra iorda-
 nen ciuitates. & tres in regi-
 one chananea dispositae sint.
 que refugium peccantibus
 forent. Quartum cur de nu-
 meratio & definitio temporis
 comprehensa. intra quod habitus
 homicida in ciuitate refugi-
 i quoad moriatur sacerdos
 magnus. & post mortem sa-
 cerdotis magni reuertatur
 homicida in ciuitate habitati-
 onis suae. De singulis er-

go oportet dicere atque eo or-
 dine quo pro posuimus que-
 sita absoluere. Competenter
 itaque leuitarum ciuitates datas
 adrefugium. primo explican-
 dum est. Congruè autem pusu-
 liquè. quia leuitae fugitan-
 tes sunt mundi huius ut pla-
 ceant deo. relinquunt patri-
 am parentes filios omnem
 cognationem. ut adhereant
 uni deo. Denique abrahe dictum
 est. Exide terra tua & decogna-
 tione tua & de domo patris
 tui. sed forte dicas leuita non
 eras. sed habebat in lumbis
 suis leuin. ut legimus ad he-
 breos scriptum. & dominus leuitis
 dicit cum discipulis suis. hoc est
 apertis dicit. si quis uult post
 me uenire abneget seipsum
 & tollat crucem suam & se-
 quatur me. Quamquam ad om-
 iam dictum sit. uos autem genus
 electum regale sacerdotum.
 gens sancta. populus in adoptio-

uenit plenitudo reliquae ces-
 serunt. Xpi enim omnes uoca-
 uit. omnibus perfectio patet.
 ut omnes sequantur. omnibus
 regnum propositum & uita ae-
 terna. Ergo cuiuslibet portio est
 nihil debet curare nisi deum. ne
 alterius impediatur necessi-
 tatis munere. Quod enim ad
 alia officia confertur. hoc re-
 ligionis cultui atque huic nostro
 officio decerpitur. Haec enim
 uerae sacerdotis fuga. abdi-
 catio domesticorum. & que-
 dam alienatio carissimorum
 ut suis se abneget qui serui
 redemptio gessit. recte ergo fuga
 ces. fugacibus commendauit
 aeternae legis sanctio. ut qui
 hunc mundum oblitis sunt eos
 recipiant qui peccata sua con-
 demnantes atque opera obliui-
 onem uitae superioris expe-
 & secularia que gesserunt
 abolere desiderant. fugitans
 igitur est suorum sacriata

ruseus minister. Unde dicitur
 quasi princeps sacerdotum
 forma leuitis in euangelio
 dicitur suo dixit. que est mater
 mea. aut quis sunt fratres mei.
 Hoc est non agnosco matrem
 non agnosco fratres. igno-
 ro proximos. Mater & fratres
 mei sunt. qui audierunt uer-
 bum dei & fecerunt. Solum
 ergo uerbum dei nouit minis-
 ter. Cum eos nouit in qui-
 bus operatur dei uerbum.
 Et ideo exule mundi fugi-
 tans corporis. fugitans pas-
 sionum abdicat se omnibus.
 ut solus remaneat. sicut
 helias dixit. & ego relictus
 sum solus. sed non erat solus
 cum quo erat christus. & ipse dicitur
 relictus est solus. sed non su-
 inquit solus quoniam pater me-
 cum est. Est etiam illa cau-
 sa quia leuitae ministri sunt
 dei. & ideo ipsorum ciuitates
 fugientibus homicidis. ple-

gem disputantur: quia ipsi
 use est diuina man^{o huius} data ex
 sequi circa eos qui erimen
 mortale admiserunt. Nescit
 ecclesia publicas leges
 suas nouit. Ut domineo sa
 cerdos oboediat impera
 tore. Audileuita dicentē.
 Trachidi huius modis atque
 inuiteritum carnis: ut sp̄s
 saluus sit in die dñi nr̄i ih̄u
 xpi. Percussus igitur leui
 tico gladio. moriatur sen
 sus carnis in nobis ut uiuat
 anima trā. Nisi enim sensus
 carnis occiderit. nullus eē
 potest uite fructus aēter
 ne. Sex autē ciuitatum re
 fugia sunt. ita ut prima ci
 uitas sit cognitio uerbi &
 ad imaginē eius forma ui
 uendi quicūq; enī eam cog
 nitionē fuerit ingressus.
 tutus a poena est. secundum
 & quod dñs ait. lam uos mun
 die estis propter sermonē

quē locutus sū uobis: & alibi.
 Haec est autē uita aeterna ut
 cognoscant te solū dñm ue
 rum & quem misisti ih̄m xpm̄.
 Haec igitur ciuitas ^{ciuitates} leuitarū
 secunda est ciuitas conside
 ratio diuine operationis qua
 creatus est mundus. Tercia
 ciuitas contemplatio potesta
 tis regie & magestatis aēter
 ne. Quarta ciuitas legis di
 uine contemplatio que p̄ci
 pit quid faciendum sit. Sexta
 quoq; ciuitas porcio legis
 que p̄scribit quid non facien
 dum sit. quanta abundantia
 a diuine misericordie: quan
 ta diuitie pietatis eius: ut sin
 gulorum stulticia fragilitates
 q; humane conditionis con
 siderans: quibus & inuita ac
 reluctantes ad culpam duci
 mur. & non uoluntaria delie
 ta uicti in lecebris frequenter
 committimus. diuersanob̄
 refugia proponeret. Sex ui
 + uelut metropolis cui adiacent alia quoq;

delicet urbium ut quo numero
 mundus formatus est eodem
 numero aduersus mundana
 uitia & saeculi huius naufragi
 a remedium prouideretur.
 Primum igitur remedium ut
 sicut boni propositi uiro cul
 pa inrepsit. is sine ulla conpe
 rendinatione. si perfectam
 uelit habere securitatē. ad
 ipsa rerum arcem omnium
 pperet ubi uerbu est dī in illo
 sinu patrio id est archano ac
 recessu dī ubi est ^{fons} sapien
 tię. unde p morte uite
 aeternę auriat potum mor
 tale. Secundū est reme
 dium. ut qui non potest
 cognitionē boni illius p
 libare. & tardior uel inge
 mioē uel fidei conprehensio
 ne. qm̄ ueloci mentis uigo
 re atq; ingenii acumine
 ad cognitionis summa contem
 ditur. facti opera dñi con
 sideret atq; ex his quae facta

sunt tanti contempletur ope
 ris auctore qm̄ ex his bonis
 quae sunt in constitutione
 istius creaturę. bona enī ual
 de sicut dñs dicit. bonū illud
 sumū atq; aeternū conprehen
 ditur. qui ordorerū que dis
 ciplina. que grā. Nonne his quā
 uis tardum ingenū dilige
 re auctore suum puocatur.
 Veni si parentes qui nos genu
 erunt amamus. quanto ma
 gis diligere debemus creato
 rem parentū auctoremq;
 nr̄m. Ergo operatoria uirtus
 dī. & si non uideatur tamen ex
 suis operib; aestimatur. Ope
 ratoremq; opera sua produnt
 ut intellegatur qui non con
 prehenditur. Unde & dñs ait.
 Si mihi non creditis uel operib;
 credite. Bona igitur & iā hec
 ciuitas adrefugium quae ae
 dificatoris sunt testificatur
 grām & affectū nr̄m excitat
 ut eius simus cupidiores. qui

tantā nobis fabricae huius uide-
 atur contulisse pulchritudi-
 nem. Tertius ordo est rega-
 lis potestatis contemplatio.
 ut subiciamur regi si non de-
 ferimus tāquā parenti. Me-
 tu enim p̄sidentis plerūq; sit
 oboediens potestati. qui ē salu-
 tis ingratus. Ut necessitatem
 sobrietatis agnoscat. qui nolu-
 it ac nequiuit grām pietatis
 agnoscere. Corrigit ergo
 necessitas quē pietas prouo-
 care debuerat. Haec sunt tres
 ciuitates trans iordanen per-
 fectioni prudentie adrefugi-
 um date ut primo culpā fugi-
 amus inductione animi con-
 formis ad imaginē dī. Ita enī
 creati sumus dicente dño. faci-
 amus hominē ad imaginem
 & similitudinē nrām. Haec er-
 go prime illius ciuitatis lex ē.
 Deinde si per fragilitatē carnis
 & mundum lecebras ita mentē
 nrām formare non possumus

reuerentia paterne generatio-
 nis & sedulitate prolis peccatū
 leuemus. Caritas enī multitu-
 dinem peccatorū operit. Qui
 ergo ad imaginē dī eē non po-
 tuerit sit ad plenitudinē ca-
 ritatis. Illa ciuitas culpa exclu-
 dit hęc soluit. Haec deniq; lex
 secunde ciuitatis. Dilige dñm
 dñm tuum ex toto corde tuo.
 & ex tota anima tua. & ex tota
 uirtute tua. sed si rursus
 angusti animi & minuti sunt.
 qui abundantia carita-
 tis & grām recipere
 non possunt. Habes
 tertiam caritatem ut diu-
 ne potestatis formido te
 sobrium faciat. et in flect-
 tat metus. et hęc lex ter-
 tiā & dñm dñm tuum ado-
 rabis et ipse soli seruias.
 Haec igitur p̄cipue uirtutes.
 & ideo paucorū non pluri-
 mum supra iordanen tran-
 sierunt. iordanes autem

descensio eorum dicitur. Qui
 descenderint ergo ex illis su-
 perioribus uirtutibus; ad hec in-
 teriora id est in quibus integri-
 tas. caritas. humilitas uacilla-
 uerit. habet propiora homi-
 ni refugia que petant. Utque
 obnoxii delictis & infelici uita
 sunt. non uoluntarius sperent
 dominum sibi reconciliari posse
 & se corrigi. si precepta sequantur
 caelestium testamentorum.
 quibus aut informamur ad in-
 nocentiam. aut reuocamur a
 culpa. He igitur intra iorda-
 nen euertentes sequentes sunt
 ut propitiemus nobis dominum. se-
 quamur que iubet. uitemus
 que prohibet. Sic ergo propiti-
 ande diuinitatis ambitio. se-
 quende preceptionis oboe-
 ditio. Interdicti per uaricatio-
 nis cautio. quibus propitiatoriam
 dei misericordiam & nomothe-
 ticen. eius prudentiam. uel
 institutorum obsequio. uel in-
 si ueniam petant sperent posse

terdictorum declinatione
 ueneremur. Quartum super est
 quoddam ortes summi sacerdo-
 tis ait. quia usque ad illud tem-
 pus erit in ciuitate refugii
 homicida ille donec moriatur
 sacerdos magnus. In quo se-
 cundum litteram heret inter-
 pretatio. Primam ipsam fugam for-
 tem magis quam equitate alicuius
 examinis definita. Dein-
 de in cauis paribus in pare uen-
 tus. Poterat enim fieri ut post
 homicide illius refugium
 sequenti die obiret magnus
 sacerdos. Quae autem sub in-
 cepto sententia. Ergo quia
 littera. que ramus spirita-
 lia. Quis est iste magnus
 sacerdos nisi dei filius uer-
 bum dei. Cuius aduocationem
 pro nobis habemus apud patrem
 qui exors omnium est uo-
 luntariorum & accidentium
 delictorum in quo consistunt
 omnia que in terra sunt &

que in celo. Vinculo enim uerbi
confericta omnia sunt. & eius
continentur potentia & in ip-
so constant. quoniam in ipso creatu-
rasunt omnia & in ipso inhabi-
tat omnis plenitudo. & ideo
omnia manent quia dissolui
illa non sinit que ipse confirma-
it quoniam in eius uoluntate consis-
tunt. Omnia enim quoad uult
suo imperio coherere & regit
& naturali concordia ligat.

Uiuat igitur uerbum dei. & maxi-
me in animis uiuat piorum.
nec unquam moritur plenitu-
do diuinitatis. Numquam enim
moritur sempiterna diuini-
tatis & eterna dei uirtus. Sane
moritur nobis. si nostra anima
separatur. Non quomorte
corrumpatur. sed quod dis-
soluatur atque exuatur me-
nis nostra ab eius conuincio-
ne. Mors enim uera est uer-
bi & anime separatio. Deni-
que statim incipit anima pec-

catis patere uoluntatis.
Habemus haec genera non ad
umbrata. sed expressa uir-
tutum in apostolo dicente deo.
Ita quod in me est propter sum-
& uobis qui rome estis euan-
gelizare. Non enim erubescio
euangelium. Virtus enim dei
est in salute omni credenti iu-
deorum primam & greco. Iustitia
enim dei in eo reuelatur. Id est
in eo qui credidit. Denique addi-
dit in fide ex fide sicut scrip-
tum est. Iustus autem ex fide uiu-
it. In quo igitur iustitia dei reue-
latur nisi in eo qui conformis
est imaginis filii dei. Habes pri-
mum preceptum ad imaginem.
secundum quia inuisibili dei pe-
cunia facta sunt intellegunt.
Id est sempiterna uirtus eius
& diuinitas. operibus eius
cognoscitur. haec est opera-
tor uirtus. Tertium de in-
periali potestate. quia uer-
bum dei regale est & iudiciale

seti.

& plenum iusticie sacerdotalis remuneratione & bonorum actuum & retributione malorum uenturi iudicium suum seruans. De quibus ait ap̄s. Scimus aut̄ qm̄ iudicium dī ē secundū ueritatē in eos qui talia agunt. Itaque qui ueritatē & iusticiam dī cognouit. non debet ea agere quae morte dignasint. Sequitur bonitas dī pp̄tiora utiq; de qua dicit. Audiuit bonitatis eius & patientia & longanimitatis contemnis. Ignoras qm̄ bonitas dī ad penitentiam te adducit. Id est debet te adducere. puocat te. ut qui ab optimo dī. sperare possis tuorum peccatorum indulgentiam. Non uult enim uincicare. qui ē paratus ignoscere. subtexuit etiam legis lationē id est nomotheticen. ut si quis contemplati

one diuine bonitatis resoluitur. & magis ad negligentiam quā ad penitentiam puocatur legem sequatur. Qm̄ & qui cūq; inquit sine lege peccauerunt sine lege & peribunt. & qui cūq; in legē peccauerunt p̄ legē iudicabuntur. Lex autē gemina. naturalis & scripta. naturalis in cor. scripta in tabulis. Omnes ergo sub lege sed naturalis. sed nonē omnium ut unus quisq; sibi lex sit. Ille autē sibi lex est. qui facit sponte quae legis sunt. quae tamen non solum scire uel audire perfunctoriae. sed etiam facere debemus. Non enim auditores legis iusti sunt apud dīm. sed factores legis iustificabuntur. Cognouisti etiam quae mala primum natura ipsa boni operis magistra ē. scis non furandum & seruum tuum si furtum tibi fecerit uerberas. & si quis ad uxorē tuā affectauerit per

sequendum putas. Quod ergo
 in alius reprehendis ipse com-
 mittis. Qui per dicit non furan-
 dum. furaris. Quid dicit non ad-
 ulterandum. ad ulteras. secu-
 ta est etiam lex que data est per moi-
 sen. Per legem autem agnitio pec-
 cati. Accepisti etiam quid de-
 clinares. & ea agis que prohi-
 bita cognoscis. Lex autem quid
 operatur nisi ut omnis mun-
 dus subditus fieret deo. quia
 non solum hebreo lata est. ue-
 rum etiam ad ueniam uocatur.
 que non excludit profilitum
 sed quia & lex. omni omnium po-
 tuit obstuere non potuit me-
 nte conuertere. ideo ultimum
 remedium post treme illius
 ciuitatis debebatur. in quo est
 refugium salutis ut mors
 principis sacerdotum ab omni
 nos mortis liberaret formi-
 dine. atque ex uere & metu. Qui
 est ille nisi de quo lectum est.
 Ecce agnus dei. ecce qui tollit

peccata mundi. Que proposuit
 deus propitiatorum perfidem in san-
 guine ipsius. ad ostensionem
 iustitie sue. Accipe autem quia
 ipse est princeps in aeternum. qui
 a alit temporales omnes sub pec-
 cato. Hic autem in per uariabile ha-
 bet sacerdotum. Omnes sub mox-
 te. hic autem semper uiuens. qui
 qui saluare alios potest ipse
 perire que admodum possit.
 Talis enim inquit nobis dicebat
 recta est elocutio. si quidem
 & apud eos qui uerborum & e-
 locutionum dilectum habuerunt.
 huiusmodi inuenitur dicen-
 te alio locum editiorum quam
 uictoribus; decebat. Quod de
 o non petenti. ut seruamus qui
 a apostolus naturalibus ma-
 gis quam uulgatis. aut secundum
 artem utitur uerbis. Talis
 ergo inquit nobis decebat
 princeps sacerdos. iustus. se-
 innocens inmaculatus. segre-
 gatus a peccatoribus; & excelsi

or celis factus. Hoc est igitur
 uerbum quod super celos habi-
 tans inluminat omnia. Unde
 & unctus naturaliter legitur
 ad dō patre. quia lumen est ue-
 rum quod inluminat omnē
 hominē. ueniens in hunc mundū
 Hoc est uerbum dī in quo est mag-
 num sacerdotium. cuius moy-
 ses in illo uestimento princi-
 pis sacerdotum indumenta
 describit intellegibilia. qd
 uirtutes sua induit mundum
 & tanquā eo amictus fulget
 in omnib; Induit & iam cog-
 nationē generis humani p
 huius corporis susceptionē
 & inenarrabilem caritatem
 infundens se omnibus spū. &
 plenitudine diuinitatis sue.
 De cuius plenitudine om̄s ac-
 cepimus. ut sciamus sup emi-
 nentē scientiæ caritatem
 xp̄i. & impleamur in omnē
 plenitudinē dī. Caput est
 enī omnium xp̄s. ex quo totū

corpus produetur. & mutua
 sibi connexionē coniungitur.
 incrementū sui aedificationē
 caritatis accipiens. Hoc est
 igitur uerbum quod super
 emineet. quod moysi in illius
 arce testimonii aedificatione
 dicit ei. Inmittis in arcem testi-
 monia que cūq; dabo tibi & fa-
 cies impositionē propitiatorū.
 & infra. Inpones propitiatoriū
 super archam desuper. & immi-
 tes testimonia que dabo. &
 innotescā tibi inde & loquar
 tibi desup. hoc est inde ubi
 super celos ē. ubi apud patrē
 est inde tibi loquar. Acceda-
 mus itaq; fidei suffragio sub-
 noxi. & eius remugis eleuati
 ad illā sedē gratiæ. fugientes
 hoc seculū & eius contagio-
 nem. Hoc est autē fugere
 abstinere a peccatis. ad simi-
 litudinem & imaginem dī.
 formā uirtutū adsumere
 & extendere uires nr̄as ad

imitationē dī. secundū mensu-
 rā nrē possibilitatis. Vir enī
 pfectus imago & gloria est dī
 Unde & dñs ait. Perfecti estote
 sicut & pater ur̄ qui in celis ē
 pfectus est. Hoc est igitur si-
 milē eē dī habere iusticiam
 habere sapientiam & in uirtute
 eē pfectū. Si enim sine pecca-
 to. & ideo qui peccatū fugit ad
 imaginē est dī. Non est igitur
 dubium. quod his qui a peccato
 abstinent & fugit. Unde & ap̄t̄s cla-
 mat. Fugite fornicationem.
 Persecuntur enim nos peccato-
 rum inlecebre. psequitur li-
 bido. Sed tu fuge tanquam
 furiosā dominā. que si con-
 p̄henderit nec die nec nocte
 requiescere sinit. Exagitat
 ur̄ incendit. fuge auari-
 tiam. ne te ulterius conp̄hen-
 dat. fuge p̄fidiam. ne te
 suis inuoluat retib; Unde
 & dñs ait. Cum aut̄ p̄se-
 quentur ^{uos} in ciuitatē istam

fugite in aliam. Quod si in aliam un-
 psequentur uos fugite in aliam un-
 Amendico uobis non consumma-
 bitis ciuitates isrl̄. donec ueniat
 filius hominis. & enim quā uis
 propter infirmitatē carnis.
 fugam nobis suadere uideatur.
 tamen melius fugit qui fugit
 in lecebram saecularem. ut non
 teneatur diuitiarū suarum.
 sollicitudine non thesauri con-
 templatione. non uice istius seu-
 piditate. sed directa animi in-
 tentione festinet ad gloriam
 regni celestis. properet ad coro-
 nam. ne terrenorū contutu
 a sui corporis passione reuo-
 cetur. fuga ergo mors est
 uel celebrata uel adumbrata.
 & forte illas & promittit refu-
 gi legitimis ciuitates. ut con-
 fugiamus ad uirtutū culmina.
 quas pro premis bono fene-
 toria libi dispensat dicens.
 Quia in modico fidelis fuisti.
 Eris potestatē habens super

xciuitates. Lex quinq; nouit
 ciuitates. sed quia legem imple-
 uit. qui potuit dicere. Non
 ueni legem soluere sed imple-
 re. Perfectione numerum
 remunerationis indulget.
 Non ergo erubescamus fugere.
 gloriosa enim haec fuga est
 fugere a facie peccati. sic fu-
 git iacob matre suadente.
 dixit enim rebecca. exurgens
 fuge in me sopotamiam. sic
 fugit & moyses a facie regis
 farao. ne eum aula regia coin-
 quinaret. ne iniret potentia.
 Deniq; preciosius aegypti
 diuitis. aestimauit obprobri-
 um xpi. sic fugit & iam dauid
 a facie regis saul a facie ab-
 salon. Deniq; fugiens ad-
 debat incrementa peccati
 qui & insidiatori peperit &
 parricidæ salutem rogauit.
 sic fugit & populus hebreorū
 ut fides eius & uita. inter fluc-
 tus sibi aperiret uiam. fuga

illa erat trames innocentiae
 uirtutis uia. peccati adsump-
 tio. Audeo dicere. sic fugit
 & ionas inter sis. non corporis
 fuga. sed mentis ascensione
 cuiusq; ad xpi ascendit simi-
 litudinem. ut fieret & typus xpi.
 Sicut enim fuit ionas in uentre
 ceti tribus dieb; & tribus noc-
 tib; sic erit & filius hominis
 in corde terre trib; dieb; & tri-
 bus noctib; Nam si sic non fu-
 gisset numquam de uentre ceti
 esset auditus. Sed si dubitas
 doceat te rebecca quam bea-
 ta sit fuga quam suscepit iacob
 suasisit rebecca. Fuge inquit
 in me sopotamiam & isaac dicit.
 Surgens uade in mesopotami-
 am in domum patuhel in humis
 uel oraculis aplerisq; ut ante
 nos scriptum est. Patuhel sa-
 pientia dicitur. Interpretatione
 aut latina. filiadi significatur.
 In domum ergo sapi-
 entiae mittitur iacob. & acci-

pere admonetur uxorē a filia
 bus Laban. qui habitabat in char
 ris. quod significat cauernas
 in quib; species est qui sunt tā
 quam in cauernis corporis ut
 uisus in oculis. auditus in aurib;
 odoratus in narib; in ore sapor.
 Qui enim delectatur hoc mundo.
 & tripudiat in uoluptatibus
 corporis. obnoxius ē sensuum
 passionib; atq; in his habitat
 & de uer satur. Unde ei dicit
 rebecca. Habitando paucos di
 es cum illo non multo tempo
 re nec corporeis color & ur
 uoluptatib; & seculi capiatur
 in lecebris. Persuadit autem
 habitare ut discat studiosus
 discipline uirtutis sensuum.
 & uelut situs quosdam carnis
 atq; regionis ut se cognoscat
 & nouerit uehementiam carnis
 quid & qua causa creatum sit.
 Quem admodum unusquisq;
 sensus operetur. Qui uiderit
 inquit mulierē ad concupis

cendum eum. Male sic uidet & oeu
 lus. uideat ergo oculus ut fun
 gatur suo munere non lubri
 ce mentis imperio dirigatur
 ad lapsum. ut uirtutum referat
 pro officio. Breue ergo tempus
 ad cognoscendos sensus uel
 potius experiendo datur.
 & fortasse tenerioris adoles
 centiae. Prima exordia stati
 que reuocatur. ne diutius ta
 tub & in lubrico. & diuina
 quadam mundatione corpo
 ris. huius saeculi mer sentur
 animi interiora uestigia.
 Cum aut uel expertus fuerit uel
 steterit in instabili & incerto
 atq; humido solo. reuocatur
 a matre patientia uel perse
 uerantia que dicit. Mittam
 ad te & accersiam te inde.
 Ut & illic in lubrico tutum por
 tum inuenias sapientiae. que
 te non sinat tanquā in nau
 fragio fluctuare. & reuersus
 perseverare circa di noueris

cultum & sis inconuenientum
 gentium significans eius fi
 dem ecclesiā gentiū congre
 gandā. His igitur patientiam
 fructus. & p̄seuerantia discipli
 nis p̄fectus iacob copulā sibi ad
 quisiuit de sapientia & domo. con
 sorte p̄positi. opimā dote pru
 dentia cū qua uite tempora
 sine ulla offensione transcur
 reret. Audito igitur thens
 auro sapientia uariarum
 ouium sibi instituit gregē
 sed illum rationabilem uirtu
 tū plurimarū diuersitate ful
 gente. Unde & iactantia car
 nis eius recidit. quod signifi
 cat femoris stupor saluasa
 cri interpretacione misterii.
 His ergo uirtutib; uel gradib;
 quibus dā mens eius ascendit
 in caelum. & dī secreta cogno
 uit. & confirmatus ē & re
 platus ut laban scrutans do
 mum eius nihil apud eum in
 ane. nihil uicū reperiret

nulla simulacra. nulla effigie
 uanitatis. Non enim erat apud
 eum imago sed ueritas. Non
 effigies ignauiae sed solida for
 ma iustitiae & uis uirtutis ex
 pressio. Intellegibilis itaq; la
 ban p̄strutatus est domū eius
 spiritale. & inuenit effigies.
 Plena enī erat non figurarum.
 sed negotiorū. Potius s̄c̄ autē
 inuenire fundamenta uirtu
 tum & culmina. nisi cecitate
 cordis & perfidie mentis cali
 ginem detulisset. Deniq; ea
 improbitatis cecitate suffu
 si mentē sodomitae. ostium
 nequaquā sc̄i loth inuenire
 potuerunt. Unde enī mens
 impia uidere potuit uis sc̄i
 uel exitum uel ingressū. Ipse
 quoq; dñs in euangelio ait.
 Venit enī huius mundi prin
 cept̄ & in me inueniet nihil
 Quomodo nihil inuenire potu
 it in eo in quo plenitudo diuini
 tatis habundat & habitabat

Defuga

corporaliter. de quo uirtus
exibat & sanabat omnes. Quo
modo nihil inuenire potuit
in soliditate uirtutis uber
tate sapientie. integritate
iustitie. Ipse dixisti. dñe plen
sū. Ipse dixisti mitte manum
tuam in latus meum & nolies
se in cretulus sed fidelis. Mi
sit manū qui non credebat
& dñm te & dñm repperit. Non
ergo tu uacuis. sed ille cecus
inanis princeps istius mundi.
qui nescit nisi sua cernere nes
cit nisi sua inuenire. Ea que
xpi. nescit agnoscere. aut si
sic quem admodū pleriq; ha
bent. non inueniunt in menhil.
Hoc ē non inueniunt in me malitiā.
quia malitia nihil ē. Non inue
niet mortuum. quia mortu
us non est. sed quomodo eo
mortuum repperiret. qui
uiuificat mortuos & uocat
que non sunt tanquā que sunt.
Non inueniunt inquit peccatū in

+ que pater habet sic ipse ait
me qui mundi peccatū abstuli.
Quomodo enim nihil habet. qui
omnia habet. & quod plus est om
nia habet. mea sunt. Fugiamus
ergo hinc. ubi nihil est. ubi na
ne omne ē quod eē magnificū
putatur. Vbi & quis eē putat
eē aliquid nihil ē & omnino non
est. Vidi inquit impium super
exaltatū & eleuatū. ultra
cedros libani & transiui & ecce
non erat. & tu transi sicut da
uid. transi sicut bonus seruus.
ut dicatur tibi transi recumbe.
Transi sicut moyses. ut uideas dñm
abraham. isac. & iacob. & uideas
uisū magnū. Hoc ē uisū magnū
sed si uidere uis solue calciam
tum pedū tuorum. solue omne
uinculum iniquitatis. solue uin
culum seculi relinq; calcia
mentum quod terrenū est.
Ideo ih̄s sine calciamento. auro.
& argento. aptos destinauit.
ne secum terrena portarent.
Qui enim bonum querit. non in cal

ciamento. sed impediū ueloci
 tate & decore laudatur.
 Dicente scribura. quam speci
 osi pedes euangelizantium
 pacem. euangelizantium
 bona. solue ergo calciamen
 tum pedum tuorū. ut speci
 osi sint ad euangelizandum.
 solue dixit non liga solue ut
 transeas. & illum quē mira
 baris interra impium nihil
 illie eē nihil pos se repperias.
 Transi igitur. hoc est fuge de
 terris. ubi malitia est. ubi aua
 ritia. Ideo dicit tibi dicit.
 Declina a malo & fac bonum. de
 clinare fugere ē utiq; malū
 aut̄ interris. bonū in celo est.
 Unde & addidit. Inquire pacē
 & sequere eā. Pax in celo ē. De
 niq; de celo ueniens dixit.
 Pacē meam do uobis. pacē meam
 relinquo uobis. Ergo quia fugi
 enda & declinanda sunt mala.
 mala aut̄ interris. interris
 iniquitates. Fugiamus ter

rena. ne nos comprehendant
 iniquitates. que & iam sem̄
 dā comprehenderunt. sicut
 ipse testatur dicens. Compre
 henderunt me iniquitates
 mee & non potui uti uiderē.
 Et quod fumo iniquitatis oeu
 lus anime ex catur ne uideat
 que sunt lucida. Sic ergo & la
 ban bona iacob uidere non po
 tuit. & princeps mundi glo
 riam xp̄i. sed forte dicas. Cur
 igitur iacob ad laban missus ē
 si laban reprehensibilis. si non
 consideremus. candidus dici
 tur latine ergo ad splendidi
 ora iacob iubetur egredi.
 sed quia carnalis erat. meli
 us intellegimus splendidi ora
 uitae huius. Quasi non dum p
 fectus primo ad eum uadit
 apud quē adorā & cultare & in
 luce eius. filios aut̄ deterio
 res habebat id est tolerabili
 us nomen quā opera. & ideo
 & matris consilio & diuino.

oraculo & ipsius iacob amato-
 ris discipline uoluntate ci-
 to deseritur ac derelinquitur.
 Abscondit autē simulacra scā
 rachahel. id est ecclesia uel pru-
 dentia. quia ecclesia inanef-
 deas & uanas nescit simulacro-
 rum figuras. sed uerā nouit
 trinitatis substantiam. Dem-
 q; umbram aboleuit. splendo-
 rem gloriæ manifestauit.
 // Relinquamus ergo umbram
 qui solem querimus deseramus
 fumū qui lumen sequimur.
 fumus iniquitas ē. quia sicut
 fumus oculis sic iniquitas uti-
 nitib; ea. umbra uita ē. Umbra
 enim ē nrā haec uita in terra
 sicut iob dicit. Quid autē hic
 nisi temptationes. Omne tem-
 pus in sollicitudine. omnis
 uita in molestis. in medio la-
 queorum inquit ambulabis.
 & alius. In uia qua ambulabā
 extentos sibi sed absconditos
 laqueos que rebatur nec dep-

hensos caueret. Volebat fuge-
 re sicut passer sed adhuc laque-
 us contritus non erat. Perit
 inquit fuga a me. grauiatas
 habebat pennas pillantene-
 brosam aquā in nubibus aeris.
 & fortas se uolare non poterat.
 Deniq; pennas illas quaerebat
 accipere. ut euolare & requi-
 esceret. sicut scriptū est. Quis
 dabit mihi pennas sicut colum-
 bae & uolabo & requiescam.
 Vbi enim uolatur ibi requies.
 Deniq; alibi dicit. Sidor inanis
 inter mechos clerof penne
 columbe de argenteitate. Sed
 fortas se dicas. quomodo ergo
 hic dicit fugam a se perisse qui
 supra dixerat. si sumpsero pin-
 nas meas ante lucem. Numquid
 contrarium ē. Absit. Multa
 enim iustorū certamina. Num-
 quid semel athleta luctatur +
 quotiens qui sepe uicerit in-
 terdum fluctuat & incerto
 haeret & sepe fit ut fortibus
 + quotiens post coronas multas uincit
 in alio certamine.

fortis congregiantur. maior
 raq; oriantur certamina ubi
 maiora uirum documenta
 Ergo dauid ubi fugam querebat
 ut euaderet aduersarium & n̄
 inueniebat pennas suas antea
 p̄ti fluctuabat certamine
 siquidem ubi impotestate habet
 pennas suas. titulus psalmi in
 fine ē. Idest ad perfectionem
 & consummationē uictorie. De
 niq; quasi uictor dicit. Dñe pro
 baste me & cognouisti me. tu cog
 nouisti sessionē meā & resur
 rectionē meam. Merito habe
 bat facultatem uolandi. qui
 pennas resurrectionis accepe
 rat. hic autē adhuc in spelunca
 est. idest in carne in antro quo
 dam istius corporis. Cū rege
 saul filio durit̄is & intellegibilis
 illius principis potestate decer
 nens. qui non uidetur sed intelle
 gitur. Unde & psalmi titulus in
 tellectus ē. Quē tamen dauid po
 situs in carne conclusit. sed ut

concluderet rogando meruit.
 Deniq; a uoce p̄cationis coepit.
 Adde illud quod ille ex perso
 na saluatoris psalmus dicitur
 iste ex persona d̄i qui in potes
 tate non habebat uictoriā.
 sed sperabat a xp̄o. Et ipse ta
 men postea quae expandit
 ad dñm manus suas tamquam
 pennas anime sue. & confugit
 ad dñm & sp̄s sc̄i deductionē
 poposuit. quod cognosceret
 uiam p̄ quam posset ascendere.
 Inclinari uidit celos. ut xp̄s
 descenderet. & rogauit ut le
 uaret eum in manus sua. aut
 forte ideo pennas suas iam
 non querebat. quia perfectior
 factus manū xp̄i deside
 rabat. qui uult igitur manu
 xp̄i leuari. ante ipse uolet.
 habeat pennas suas qui fugit
 seculum. Pennas habet & si
 suas non habet. non forte ille
 solus habeat suas qui potesta
 tem habet uolandi. si suas

in quā non habet accipiat.
 Qui fugit ergo seculū uolat.
 Ecce inquit elongauit fugiens
 & mansi in solitudine. Euo-
 lauit ergo dauid sicut nycti
 corax in domicilio. sicut
 passer singularis in domici-
 lio. Si autē ad xpm referas.
 euolauit in corporis passio-
 ne ut sub umbra alarum sua-
 rum protegeret populos nati-
 onum. Euolauit diuinitate
 mansit corpore atq; habita-
 uit in deserto ut plures fie-
 rent deserte filii. quae eius
 quae habebat uirū. Illud ergo
 corpus sequamur. ut & nos
 resurgamus. Vbi enim cor-
 pus: ibi & aquile. Qui non po-
 test ut aquila euolare: uoli-
 tet ut passer. Qui non potest
 ad caelum uolet ad montes.
 fugiat ante uallestria qua-
 cito corrumpuntur umore
 & ad montes transeat. Tran-
 sicut ad montē: segor nepos

abrahe & saluus factus est.
 Quae autē non potuit ascende-
 re. affectu femineo reclinata
 salutem amisit. Ad propinqua-
 te montib; aeternis. dñs dicit
 p̄ micheā pphetā. surgite hinc
 quia non est uobis haec refrige-
 ratio propter spurritiā. Cor-
 rupti estis corruptione: per-
 secutionē passi estis: & dñs dicit.
 Tunc qui in iudea sunt fugiant
 in montes. Vbi mons sion & ciui-
 tas pacis hierusalem non ter-
 renis sed uiuis constructa la-
 pidibus. & decem milia ange-
 lorum primitiuorum ecclesia.
 p̄ fectorū sp̄s. iustorum dñs.
 qui in sanguine suo melius
 locutus est quā abel. Ille enim
 uindictam clamat. hic indul-
 gentiā. Ille peccatū fr̄s accu-
 sat. hic peccatū mundi remi-
 sit. Ille prodit crimen. hic
 texit. secundū quod scribitur.
 Qui beati. quorū tecta sunt
 peccata. sed qui fugit uelo

citer fugiat ne comprehendatur
 uelociter deperdetur hunc mun-
 dum ut hebreus aegyptum qui
 parturit pariat ne uulso &
 de gatto iniquitatibus mentis
 utero fugere non possint.
 & fugiat non quasi lactante
 ferens. sed quasi expeditum.
 non paruulum gestans. sed per-
 fectum in xpo exhibens. fugiat
 non quasi feriat in sabbato.
 sed tanquam operarius in nego-
 tio. Ne tanquam sterelis in fri-
 gore. sed tanquam opimus in
 messe. Ideo enim dictum est. Ora-
 te ne fiat fuga uera hieme uel
 sabbato. fuga ergo fecunda
 uirtutum est non effecta me-
 ritorum. Fuga hęc nec est fri-
 gus timoris tremore mortis
 contractione sollicitudinis.
 Dissolutionis otia lasciuiae fe-
 rias. torpore lenitudinis. sed
 uite celestis requirit in pigrum
 uilatore. regni superioris con-
 pettorem. strenuum diuitum

agricola. qui fructus suos cogat
 & cogendo diripiat. Quid enim
 aliud acce homo queritur.
 nisi ut timeas dnm requiras eu.
 post ipsum ambules. comprehendas
 uias eius. In quo inquit compre-
 hendam dnm. si comprehendam in ho-
 locaustus. Non indecē milibus
 hedorum non in milibus arietum.
 Non in fructibus impietatis recon-
 ciliatur dñs. & peccata redimun-
 tur. sed in bona uita dñi gratia
 comprehenditur. Renuntiatum
 ē inquit tibi homo quid sit bo-
 num. aut quid dñs exquirat acce
 Quid aliud. nisi ut facias iustitiam
 & diligas misericordiam & para-
 tus sis ire cum dño tuo. Dicit tibi
 ergo euangelium. surgite
 eamus hinc. dicit tibi lex. Post
 dnm dñm tuum ambulabis. Did-
 cisti quomodo hinc fugias quid
 moraris. Dicit tibi euangelium
 iterum Progenies uiperarum
 quis uobis demonstrauit fuge-
 re ab ira uentura. & dicit hoc

Defuga

illis qui ueniebant ad baptis-
mum penitentiae. Ergo pen-
nitentia fugae est bona. grati
adi fugae bona. in qua est ad-
sumptio fugientis. Desertum
fugae bona ad quod fugit he-
lias. heliseus. iohannes baptis-
ta. fugit helias mulierem seza-
bel. id est effusionem uanitatis
& fugit ad montem coreb. quod
significat exsiccationem ut sic
caretur in eo carnalis proflu-
uium uanitatis. & cognosceret
plenius dominum; Erat enim ad corren-
tem chorad. quod est cognitio.
ubi abundantiam profluentem
diuinae cognitionis hauriret.
Ita fugiens seculum ut nec cibum
corporis huius exquireret nisi
quae a ues detulis sent ministris.
Quamquam esca eius plerumque terre-
na non fuerit. Denique xl diebus
in uirtute escae quam acceperat
ambulauit. Vtque non mulie-
rem fugiebat perfecta tantus.
sed hoc seculum ac mortem ^{nec}

mebat qui se obtulerat requi-
renti & quid dicebat ad dominum reci-
pe animam meam. Tedium uite ista-
us sustinens non cupiditatem.
sed fugiebat saecularem inlece-
bram & conuersationis maculo-
se contagionem & impie ac pre-
uaricatrici nationis sacrilegi-
a. Salomon quoque in mulieris
illius specie corruptelam saeculi
huius exponit. & meretricias
artes declinandas edocet.
Haec est mulier aliena & formi-
caria a quate ut custodias ad-
hortatur. Nec declines ad uas
saeculi cortuum. sed conloce
illud in manu domini in qua est cor-
regis. Qui enim se ipsum regit
quod plurius est quam alius impera-
re. cor eius in manu est dei & quo-
uult deus conuertit illud. Non
mirum si conuertit in bonum
qui perfecte bonitatis est. In
manu ergo dei simus. ut bonum
queramus. Illud bonum incor-
ruptibile atque immutabile

de quo dicit amos propheta.
 Exquirite bonū & non malignū
 ut uiuatis. & sicut uobis eum
 dñs dñs omps. Quomodo dixistis
 odio habuimus mala & dilexi
 mus bona? Vbi ergo bonus dñs
 ibi bona sunt. Quae desiderauit
 uidere dauid & iusurum secre
 didit sicut ait ipse. Credou
 dere bona dñi in terra uiuen
 tium. Illa enim bona sunt quae
 manent semper. quae non que
 unt temporis uel aetatis mu
 tatione corrumpi. In illis bo
 nis est quid dñi quae si uerit. & in
 uenerit. Vbi enim cor hominis
 ibi & thesaurus eius ē. Non enī
 solet bonum datū de p̄cantib;
 dñs denegare. Ergo qui abo
 nus dñs est & maxime susti
 nentib; se bonus est. ipsi ad here
 amus. cum ipso simus tota ani
 ma nrā toto corde tota uir
 tute. ut simus in lumine eius
 & uideamus eius gloriam et
 & delectationis sup̄ ne frua

mur grā. Ad illud igitur bo
 num erigamus animos. & in ip
 so simus atq; in ipso uiuamus
 ipsi ad hereamus quod est su
 pra omnē mentem & omnē
 considerationē. & pace utitur
 perpetua ac tranquillitate.
 Pax autē supra omnē mentem
 & supra omnē sensum. hoc est
 bonum quod penetrat omnia.
 & omnes in ipso uiuimus atque
 ex ipso pendemus. Ipsum autē
 nihil supra se habet. sed est di
 uinum. Nemo enim bonus nisi
 unus dñs. Quod ergo bonum di
 uinum. & quod diuinum bonū.
 & ideo dicitur. Aperiēte te
 manū ^{bumur} imple. omnia bonitate.
 Per bonitatem enī dī nobis uni
 uersa tribuuntur. merito
 bona quibus nihil admodum
 est mali. Haec bona promittit
 scriptura fidelibus dicens.
 Quae bona sunt terrae mandu
 cabitis. Boni ergo illius simi
 les simus. ut quae bona sunt adi

piscamur. Bonū quod est sine
 iniquitate ē sine dolo. sine as-
 peritate cū gratia. cū pietate
 cum sinceritate & beniuolen-
 tia caritate iusticia. Itaque
 omnes uirtutes bonitas. tam
 quā mater fecunda amplex-
 titur. Est igitur non medi-
 ocris causa cur hinc fugere
 debeamus. ut perueniamus
 a malis ad bona. ab incertis
 ad fidelia & plena ueritatis
 a morte ad uitam. Ipse quoq;
 dñs dicendo posuit ante te bo-
 nū & malum uitā & mortem
 demonstrauit. quia bonum
 uitā ē sed aeterna. Si enim
 haec obnoxio saeculo atque
 eius malignitati. utiq; illa ē
 bona quae non corrumpitur
 & mutatur. quae nullo uitio
 degenerat. quae uirtute ad-
 quiritur. fugiamus ergo ma-
 litia saeculi eius in quo dies ipsi
 inquit mali sunt & fugiamus
 in pigre. Ideoq; esaias clamat

Conualescite manus remissae
 & genua dis soluta. Idest non
 corpori sed anime genua con-
 ualescite. ut directū ad caeli
 altis sima mentis uestigium
 possit attolli. ut sit doctus
 solidior ut amaturior. gratia
 plenior. prudentia circum-
 spectior. Hoc est enim fugere
 seire quotendas. ab leuare
 se a saeculo. ab leuare se a corpo-
 re. Ne iterū frustra se aliquis
 extollat & inflata mente car-
 nis suae & non teneat capud
 & dicatur de his fugerunt &
 non uiderunt. Sed hoc est fu-
 gere hinc mori elementis isti-
 us mundi. abscondere uitā in
 do. & declinare corruptionis
 non attaminare cupiditates.
 ne scire quae sint mundi istius
 qui nobis uarios nungit dolo-
 res & inanit cum repleuerit
 cum exinanuerit replet.
 & haec omnia inania & uacua
 in quibus nullus solidus ē frue

tus. Mortuus ē diues & nihil
 habet quia non est in dñm diues
 & ideo insipiens. quia sapientia
 cultura ē dñi. abstinere autē
 amalis est disciplina. Quis ergo
 non fugiat malitiæ locum.
 officina improbitatis quæ in te-
 rre nesciatur. Deniq; non o-
 tiose signum positū est supra
 cain ne quis eum occideret
 ut significaretur quod non
 extinguatur & auferatur
 ex terris malitia. Timebat ca-
 in ne occideretur. quia fuge-
 re nesciebat. Augetur enim
 & cumulat in ipso usu malitia
 & ē sine moderatione sine fine
 dolo & fraude decernens que
 factis suis proditur & sangui-
 ne pemptorem sicut & cain
 proditus est. Versatur itaq;
 inter malitia. atq; istie erat.
 & ideo rogamus uoluntate dñi
 fieri in terris sicut & in celis
 ut & hic sit innocentia. Itaq;
 malitiæ qm̄ illic iam locum

non habet. hic circuit. hic se-
 ut seseq; effundit. non mun-
 dano illi mors ad diluuiū non so-
 domitano exusta incendio.
 Deniq; grauius postea in semi-
 nariis pullulauit usq; in ipsū
 parricidales ac sacrilegas in-
 ciens manus uniuersorum
 auctorum salutis. Lex factum
 dñat non auferit malitiam.
 Ipse dñs ih̄s peccatū donauit.
 auctore eius distulit ut eēp
 que iusti pbarentur. & enim
 quia malū dñs non fecit. & ne-
 quitia diaboli inseruit. Vin-
 dictā dñs distulit. ut ab ipsis
 quos deceperat diabolus uin-
 ceretur. Exercentur ergo de-
 cepti ut & p̄cium luant faci-
 litatis & sumant studia uir-
 tutis industriā cautionis.
 Unde ait. Estote astuti sicut
 serpentes. Quare sicut serpen-
 tes. Ut & ille spoliatur suo
 & quia alios exuere uoluit a-
 mittat quæ sunt ipsius. n̄

uenena sed merita natura
Deniq; deicitur ille cū tuas
cenderis. scriptū est enim

Videbam satanam sicut fulgur
cadentem de celo. Non fulgor
inquit sed fulgur. quia suū
lumen amisit quod habebat
antequā tibi tuum lumen
uellet auferre. Verū forte
dicar. quia & de saluatore le-
gimus. Quia sicut fulgur co-
ruscans de sub celo. ita erit
& aduentus filii hominis.

Bene & hic sicut fulgur. qui
a hic supra fulgur. Deniq;
fulgur de sub celo lumen
autē uerū supra celū. Ergo
satanas sicut fulgur. quia
misit quod habuit. tu autē
recipisti quod amiseras.

Non enim ita circa illū sicut
circa te soluta est sententia
Nam xpi grā que tibi resolut
illū adstrinxit. Manet
enim maledictio directa in
serpentem. propter tuā de-

ceptionē. sicut enī dictū est ad
eum. Male dictus tu ab om-
nibus pecoribus terre. Om-
nium enī communis inimicus
ē. qui fuit hostis bonorum
& pro his damnatur quos ad
huc non leserat. quō qui homi-
nem lesit euilla subiecta om-
nia sunt. lesit omnia. Comu-
nem & enī legē soluit. quia
& ipse homini cum ceteris sub-
ditus est. Ideo communis odi-
o atq; execratione omnū
maledictio eius oneratur.

Genus autē dānationis. non
mors sed poena diuturna est
Suppectus inquit tuum & uen-
trem ambulabis. Pre mēda
enim fuit noxia conscientia
& proterenda malitia fraudu-
lentūq; secretū tamquam
adī facie religandum. simul
ostenditur quod terrena
malitia est que in terram
recuruet. Deniq; addidit
& terram edes omnes dies ui-

feti.

tetue describitur quidem his natu-
 ras serpentis uidetur. sed magis
 omne malitie uas describitur
 omnes serpens improbitatis qui
 in uentre sedeicit atq; intrase
 uenenu suum claudit & intus
 inpectore suo uoluit cogitati
 onibus suis lubricus. & sup frau-
 des suas ambulans. suis dolis se
 ipse implicans mouens semper
 atq; exagitant sua uenenacu
 cogitat. Ventrē quoq; hoc est
 seminarium cordis sui protere-
 ns. Vnde pulchre dicitur ait.
 Alienati sunt peccatores. ab ute-
 ro errauerunt a uentre locuti
 sunt falsa. furor his secundum
 similitudinē serpentis. sicut
 aspides surde & obstruentis au-
 res suas. que non ex audie & uocē
 inuitantium. & uenefici qui inui-
 tantur a sapiente. Propter hoc
 & iam illud pulchre dicitur uide-
 tur quod in libro prophetico
 legimus. Ventrē meū doleo
 uentrē meum. quia ibi est ma-

litia. ubi debet esse innocencia
 & illud plus laborat quod inno-
 bis ~~debet esse~~ debet esse tran-
 quillius. atq; id nequitię mesti-
 cus proculpatur. stimulatur
 unguibus pcessu quodā inpro-
 bitatis incrementoq; concutit.
 ubi est genitale seminium post-
 teritatis eterne. Videtur qui-
 dem hoc ad idē referendum.
 quod dolebat peris se quos cre-
 auit filios & suscepit. sed multo
 magis. quod in uentre suo uer-
 bi seminarium non habebat.
 Ideo uentrē suum dicit quasi p-
 ciosissimū. Preciosus enim men-
 tis uterus ē. in quo fecunda
 seges consiliorū uerbi semine
 pullulare consuevit. & uitae
 totius solent atq; uirtutū ac
 disciplinarū quaedā membra for-
 mari. sed ut reuertamur ad
 propositū. quod malitiam dī
 reprimendā inter un quam
 abolendā putauerit ait ad
 serpentē. & inimicitias ponā

inter te & inter mulierē & in
 ter sementiū & semillius. Ipse
 tibi seruabit caput & tu illius
 calcaneū. Vbi enim inimicitiae
 sunt. discordia ē nocendiq; stu
 dium. Vbi nocendi studium. ibi
 malitia ponitur. Ergo discor
 dia inter serpentē & mulierē.
 discordiam malitiae subest. Non
 ē ergo sublatam malitia. Deniq;
 seruātū est serpenti ut calca
 neum mulieris & semineius
 obseruet. quonoccat & uene
 nū suum infundat. Non ergo
 ambulemus in terrenis. & ser
 pens nob nocere non potuit.
 sumamus euangelicū calcia
 mentū quouenenum serpen
 tis excluditur. morsus eius
 hebetatur. ut simus calciati
 pedes in euangelium. & for
 tas se ideo moyses iubetur
 soluere calciamentū pedū suōꝝ
 ut sumeret calciamentum
 euangeli. Vel quia in omnoꝝ
 si id est non prophetis. sed apłis

p̄dicatio euangeli debebatur.
 Haec est quā supradiximus dicta
 in serpentē sententia in homi
 nē quoq; cuius modi directa
 sit consideremus. Maledictus
 ē ille qui auctor ē culpe. sed n̄
 est maledictus iste qui aliena
 fraude deceptus ē. Tamen
 quia non seruauit mandatum
 dī operū suorū labore damna
 tur. Male dicitur sanete terre
 sed in operib; peccatorib; & male
 dicitur donec resoluat in terra
 Ideo ergo suscepit ih̄s. Carnē
 & maledictū carnis peccatrici
 aboleret. & factus ē p nobis ma
 ledictū. ut benedictio absor
 beret maledictionē integri
 tas peccatū. indulgentia sen
 tentiā uitamortē. Suscepit
 enī & mortē ut impleretur
 sententia. satis fieret iudici
 to maledictū carnis peccati
 cis usq; ad mortē. Nihil ergo
 factū est contra sententiam
 dī cum sit diuine condicio

impleta sententia. Maledic-
tum enim usque ad mortem post
mortem gratia. Mortui ergo
scto sumus. quid adhuc uitae
huius actus requirimus. Mor-
tem xpi in corpore nro circum-
ferimus. ut & uitam xpi in nobis
manifestetur. Non ergo iam
nrām illā uitam. sed xpi uitam
uiuimus. uitā innocentiae. uitā
castimonie. uitam simplicitatis
omniumque uirtutum. Cū xpo
resurreximus. in ipso ascenda-
mus. ut serpens calcaneum nrām
quod uulneret interrenis repe-
rere non possit. Fugiamus hinc
Potest animo fugere & si retine-
ris corpore. Potest & hic eē & ad
eē ad dnm. si illi adhereat ani-
matuā. si post ipsū cogitatio-
nibus tuis ambules. si fide non
spetis uias eius sequaris. si ad
ipsū confugas. Est enim refu-
gium & uirtus cui dicit dauid
Ad te configi & non sum decep-
tus. Ergo qui ad dē est refugi-

um. dē autē in celo & supra celos.
Vtiq; hinc illo fugiendū est. ubi
pax ubi requies ab operibus; ubi
epulemur sabbatū magnum.
sicut dō moyses. & erunt sab-
bata teris uobis escē. Epula-
torum enim & plenum. iacundi-
tatis & tranquillitatis. Est re-
quiescere in dō. & eius delecta-
tionē uidere. Qui ergo confu-
gimus ad dnm ad mundū reuer-
temur. Qui peccato mortui
sumus. peccata repetemus.
qui renuntiauius seculo &
usui eius. iterū in luto eius he-
rebimus. Fugiamus hinc quia
tempus breue ē. Audi quomo-
do fugiamus. & qui habent
uxores ita sint ac si non habe-
ant. & qui flent tamquā non
flentes. & qui gaudent tam-
quā non gaudentes. Et qui
emunt tamquā non possi-
dentes. & qui hoc mundo u-
tuntur tamquā non utantur
Preterit enim figura huius mun-

di. Non ergo cum p̄ter eunte
 figura mundi operantiā p̄tere
 ant. Ne etiā ipsi p̄tereamus.
 sed maneamus in ueritate. si ma
 nemus in xp̄o manemus in ue
 ritate. & cū eo manebimus &
 non p̄teribimus. sed dicemus.
 Benedictio dñi sup nos. benedici
 mus uos in nomine dñi. Qui enī
 p̄tereunt non possunt dicere
 quia non dixerunt p̄ter eun
 tes uiam. Benedictio dñi sup
 uos quē admodum dixit pphe
 ta. Itaq; si uolumus non p̄tere
 operantiā non p̄tereamus man
 datū dī. Non p̄tereamus requi
 rendi ihū dñi diligentia. eme
 rendi eius grām. Non p̄teribit
 eum illa mulier quę usq; in fari
 sei domū ingressa in qua xp̄s
 recumbebat. in pedes eius sup
 fudit unguentū. Non p̄ter
 eamus disciplinē alicuius pro
 fectū. sicut & iam ioseph. adu
 lescentulus non p̄teruit. qui
 a fr̄s suos requirebat. & ad eū

festinabat locum in quo pasce
 bant oues & cum cognouit sc̄t.
 quia in dothaim sunt perit exit
 eo. Significatur autē illo uer
 bo dothaim. defectus idoneus.
 id est uanarū opinionum defec
 tus non mediocris. sed perfectus
 & plenus. in quo profectus ē ani
 me. Sapiens enim quando minu
 it addit. Deficiunt enim sae
 culares opiniones. quę mulierie
 b; infirmib; comparantur. Unde
 pulchre. quo ostenderetur. sar
 ra ad p̄fectū uenit se. ut genera
 ret risum & lāctiā. Defecerunt
 inquit sarra fieri muliebria.
 bona ergo defectio cupiditatū
 defectio uanitatū. quia uerita
 tis adiectio ē. Unde & sc̄s ait.
 Defecit in salutare tuū anima
 mea. Partura & enī erat quę
 concesserat & p̄miserat d̄s.
 Partura ante expectatum
 ingeni celeritate partus.
 fetus sapientia. Deniq; & de
 aliis hebreis mulierib; habes

quia hebrei prius pariunt quā
 ueniant obstetrices. eo quodam
 in iustorum non expectent ar-
 tes & disciplinas propter inuen-
 tionū genera. nec ad iumenta
 requirant generandi. sed spon-
 te partus suos fundant. expec-
 tationēq; p̄ueniant. Nec mi-
 nus impiger ad inueniendū
 quā ad exsequendū iacob cui
 cum mater dixisset. ut in ferre
 patri escas. definitionū gene-
 ra suppetis se cernimus. Nam
 & cito inuenit & inuentorum
 suorū auctore testificatus
 ē dñs. in quo & diligentie palma
 & ingenii significatur ubertas.
 Prima ergo definitio in inueni-
 one quod inuenitur queritur.
 & quod queritur temporis est.
 Quod temporis est utiq; diligen-
 tie est. Ingenium igitur diuini
 est muneris quod aut diuini mu-
 neris hoc nature ingenium.
 Ergo nature ē inuencio diligen-
 tie. Illud sine tempore. hoc

indiget tempore. Ideoq; illud
 in tempore presto est. hoc in spa-
 tio temporis inuestigatur.
 Illud suppetanos hoc uero ad nos
 refertur. Querent igitur
 patri cibum uerbi. Non enim
 in solo pane uiuit homo. sed
 in omni uerbo dī. Tale cibū
 que rebat isaac. talē cibum
 esuriebat petrus. quando
 uidit credituri gentilis po-
 puli misteria. Isai presto n̄
 habuit cibū spiritali & ueloci-
 ores ingenii dū ille uenatur
 & querit. & p̄durū atq; agres-
 tem sermonē suggerere pa-
 rat. p̄uenit iacob celeri in-
 uentione. & miti & prope do-
 mestica responsione sua ue-
 rumbum ministrans. quo eū
 mulceret ac delectaret. Un-
 de miratus pater ait. Quid
 est hoc quod tam cito inuenis-
 ti filii respondit iacob.
 Quod tradidit dñs dī tuus in
 manus meas. Prima definitio

Defuga

in interrogatione ē. secunda
in responsō. Plena igitur omni
arepperiens pater. quae erant
uel ingenu uel diligentiae.

Definitionis consumatione
concluserit dicens. Ecce odor
filii mei tāquā odor agri ple
ni quē benedixit dñs. Ager
enī & naturale habet fertili
tatis ingenium & culturae di
ligentiā temporalem. Meri
toq; in eo ē plenitudo. cui uerū
q; non deerit. simul cum addi
derit quē benedixit dñs.

Videtur naturae gratiam p̄
tulisse cultionis labori. & con
firmavit esau dicens. Iuste
uocātū ē nomen illius iacob
subplantauit enī me iambis
& primogenita mea accepit.
Sed forte dicas in quo moram
fecit quia ad uenationē a patre
mis sus ē. sed considera quia &
pater pronuntiavit quia pa
ratum habere non posse quod
sp̄aliter petebatur. & ideo

quia deficiebatur ingenio uel
diligentiā subsidium ut ad
iungeret exigebat. celerita
tis quoq; admonet quia
Capere arcū & sagittam. Accipit
tamen & diligentiae fructū
qui agnoscat superius eē in
genium unius. Nec in merito
domesticos cibos detulit qui
de domesticis seminis suis sapi
entiae sibi adquisiuit copu
lam. bona autē diligentiae cū
sapientia & inuentio cū inge
nio naturali. Deniq; habens
in promptu sapientiae copu
lam. Sēs isaac deambulabat
in campo immo ab alienabat.
& nos primo sapientiae copu
lemur. & sic examus in cam
pū. querere & inuenire cupi
entes. Multi enī sine sapien
tia male querunt. & ideo ea
in qui non acceperat adō
prudentiā male quesiuit
male exiit in campū Abel be
ne qui perfectū sacrificii

reli

munus impleuit. Bonum enī
 sapientiae sacrificium. bona
 est hostia fides & omnis uirtus.
 Deniq; sapientia inter fecit
 suas hostias. & miscuit in cra-
 tere unū suum. & ideo ut insi-
 pientib; gentilib; potum fidei
 daret. ad craterē suum con-
 uocauit eos dicens. Qui ē insi-
 piens deuertat ad me. & e-
 gentib; sensū docet. Venite
 & edite de meis panibus. &
 bibite unū quod miscui uo-
 bis. Hunc craterem plato in ^{plato}
 suos libros transferendum
 putauit. Ad eunū potū euo-
 cauit animas. sed eas ex plere
 nesciunt. qui potum non fidei
 sed pfidie ministrabat. Fu-
 gamus ergo hinc sicut fugi-
 it de patria sē iacob. sciebat
 enī uerā patriā eē superio-
 rem. Fugiamus sicut cerui
 ad fontes aquarū quos siti-
 ebat dauid. sitiāt & nrā anima.
 Quis est ille fons. Audi dicentē

Qm̄ apud te fons uite. Huic
 fonti dicat anima mea. quan-
 do ueniā & parabo ante faciē
 tuam. Fons enī dī est. sed qui
 hunc fontē desiderat. effun-
 dat sup se animā suā ut nihil
 possessionē carnis relinquat
 sed ubiq; anima superfluat.
 Pulchre eam effudit susan-
 na. ut euaporare mea non
 possent cor poris incendia
 mortis formidines utte cu-
 piditatis. Effusa super ipsa
 anima omnē restrixit car-
 nale desiderium. seculare
 studium. Quae etiā prodigi-
 o sorū senū & imprudentiū
 presbyterum potuit flam-
 mas restringere nisi in his
 libidinis profluuium redun-
 das sē. Aquibus cū intende-
 retur calumnia. si ad sensus
 negaretur adulterio. Inge-
 mit susanna & dixit. Angus-
 tie mihi adsunt undiq;. Sie-
 nim hoc fecero morte aeter

Defuga

na peribo. flaut. flautē non
 effugiam manus urās. Meli
 us tam iudicauit crimen poti
 us fugere quā periculū. Plora
 uit itaq; cum crimen obicere
 tur plorauit cum sibi de pudri
 ca & casta adulteri iudicium
 uindicarent. Non mortem
 deplorans. sed castitatis calū
 niam. Religionis iniuriam.
 plorauit & effudit sup se non
 corpus & animā. Effudit set
 enim corpus sic carnalibus.
 ad qui euis set. Deniq; cū mor
 te damnaretur. exclamauit
 quasi iudex reorum arbitra
 calumniantū & innocentis
 conscientie auctoritate di
 uinā sibi iudicium accer
 siuit cognitionē. Non ti
 more mortis p cta. sed ar
 guentis censure potestate
 pre celsa. susanna ergo fugit
 seculū. & se dō credidit. Ad
 illam arcem ciuitatis aeter
 ne fugiens qua totū mundū

complectitur. Qm̄ intra dñi omā
 fugit & paulus ut euaderet per
 fenestram dimissus in sporta.
 Spartū enī triplex corrumpi non
 posse nouerat. Sed fugit ut
 euangelium dñi toto orbe p
 dicare. & ideo in paracliso rap
 tus est. & nos fugiamus p fenestram
 audientes p ceptadñi. & ui
 susobrio atq; oculorum castita
 te seruantes. fugiamus sicut
 loth sodomitana crimina. am
 plius quā supplicia formidans
 Magis enim prius certe scele
 rum fugit contagia qui sodomo
 mitanis domū suā clausit.
 ne ceo habitans nouerat eos
 quorum flagitia nesciebat.
 & obprobria auersabatur.
 Nec fugiens respexit eos. quo
 rum conuersationes non de
 siderabat. fugit ergo sicut
 loth qui renuntiat uitis ab
 dieat se incolarum moribus
 qui post se non respicit. qui
 superiore illā inciuatē

ingreditur introitu cogitati
onū suarum ne recedit ex ea
donec moriatur princeps sacer
dotum qui tulit peccatū mundi.
Mortuus quidem semel est
sed mortuus unicuique qui bapti
zatur in morte xp̄i. ut consepe
liamur eū eo ut resurgamus.
cū eo & in nobilitate uitae illius
ambulemus. Bene fugis si cor
tuum non imitetur peccato
rū consilia cogitatione seo
rū. Bene fugis si oculus tuus
fugiat calices & fialas. ne fiat
libidus dū moratur in uino.
si oculus tuus alienā declinet
ut lingua tua ueritatem cus
todiat. Bene fugis si non res
pondas imprudenti ad im
prudentiā illius. Bene fugis
si auferas gressum pedum
tuorū. Ex ore insipientiū.
Cito enī malis ducibus erra
tur. sed si uis benefugere
longe fac uias tuas ab eorū
sermonibus. Mortuus est

tibi princeps sacer dotum.
tibi crucifixus est ut clauis ei
us ad hereas. Te enī in illa car
ne & tua peccata suscepit. ad
fixa sunt illi patibulo tuorū
delictorum chirographa. ut
iam mundo nihil debeas cui
semel renuntiasti. & recte ni
hil debes cui suppetit dicere
Mihi enim mundus crucifixus est
& ego mundo. Ut iam mortem
non timeas si geras xp̄m in quo
potest dicere. Vbi est mors
uictoria tua ubi est mors acule
us tuus. & enim cū uetus ho
mo n̄ adfixus est cruci de
structū est peccatū optusus
aculeus uacuata culpa. ut
ulterius seruire flagitij
desinamus. Abiit enī uetus
homo. Nunc autē iam non ue
tus homo in nobis. sed noua ē
creatura. habens in se similitu
dinē xp̄i. Cuius morti simili
tudini consēpulti imaginē
uitae eius adsumpsimus alas

gratiae spiritalis accepimus. Sic
 igitur uolante iudicatur de
 uobis. Qui sunt isti qui sicut
 nebula uolant & sicut columbe
 cum pullis suis ut nebulae uer-
 rorent iustitiam. & columbe
 parant simplicitatem. Si na-
 uigante quasi transfretantes
 mundum non per errantes qua-
 si nauis tarsis ut in intellegi-
 bilis portus cursum dirigatis.
 & conuehatu diuitias maris
 sic festinate iudicatur de uo-
 bis. Leues facti sunt super aqua-
 las ab ira enim uentura fugien-
 dum uidetur. quae declinare po-
 terunt qui per penitentiam sibi
 spem locauerunt. euadendi
 & reconciliationis future fi-
 dem hauserunt. Per dominum nostrum
 ihesum christum cui regnum est a se-
 culis. & nunc & semper & in om-
 nia secula seculorum amen.

FINIT LIBER DE FUGA SCLTI
INCIPIT DE IACOB:
IN VITA BEATA.

Necessarius ad discipli-
 nam bonus sermo omnibus
 plenus prudentiae & inens
 rationi intentata praecurrit
 uirtutibus. passiones cohercet
 docibilis enim uirtus. Denique
 studio & discendo queritur.
 dissimulando amittitur. Alio-
 quin nisi sermo bonus necessa-
 rius est ad correctionem num-
 quam lex daret. Non ad utre-
 rabis sed quia nudus sermo ad-
 monendum utilis. ad persua-
 dendum infirmus est. ideo ad-
 hibenda est rationis recte con-
 sideratio ut quod sermo bonus
 prescribit ratio plenius tra-
 tata persuadeat. Non enim serui-
 li ad obediendum constringuntur
 necessitate. sed uoluntate ar-
 bitra siue ad uirtutem propen-
 ditur. siue ad culpam inclinamur.
 & ideo ad nos aut liber affectus
 ad errorem trahit aut uolun-
 tas reuocat rationem secuta.
 Passio autem grauis sima culpe

concupiscentia quam ratione
 mollit & compmit. Emollire
 enim potest eradicare non po-
 test non potest quoniam animus
 qui est rationis capax ut suarum
 passionum dominus sed repressor
 neque enim fieri potest ut facibus
 ad iracundiam non irascatur
 sed ut ratione se temperet.
 indignationem cohibeat apu-
 niendo se reuocet sicut & pro-
 pheta nos docet dicens. fratres
 cimini & nolite peccare. Con-
 cesit quod natura est. nega-
 uit quod culpa est. Omnis itaque
 ex alio nomine se originem sumit.
 Ideoque secunda est. Nam aut
 de naturalibus suscipitur. aut
 de vitibus. Itaque aut naturalia
 temperat. aut utilitatis
 adsertor est. Denique non ali-
 bi excidit concupiscentiam
 sed facit ne concupiscentiae
 seruiamus. quis enim tantus
 ut corporalem motum possit
 auferre. nisi solus ille qui po-

tuit de infructuosa ficulnea
 ad dicere. hoc est malitia iudeorum.
 Ecce amittres sunt ex quod ueni-
 querens fructum in ficulnea
 hac & non inuenio. succide er-
 go illam. cui respondit ser-
 uus. remitte illam & hoc anno
 usque dum fodiam circa illam & mit-
 tam eam in finem stercoreis. & si qui-
 dem fructum fecerit. sin autem
 infuturum succides illam. Meri-
 to ad dominum retulit quia exci-
 dende temporalis prolapsio-
 nis potestate sibi ipse uindi-
 care non poterat. sed domino re-
 seruabat. Denique quem de ho-
 minibus meliorem & fortiore
 ad summum quam semel uidit.
 qui cupiditatem sibi qua con-
 cupuerat aquam de lacu
 bethleem hostili interclusam
 exercitus sibi auferre non potuit.
 potuit mitigare. Nam cum
 alius utique defuisse non in-
 ueniamus id est tanto exer-
 citus numero eam utique

multo minus regide eē po-
tuerit ex ceteris fontib;
aqua inrationabile quāda
concupiscentiā passus de-
siderauit eam quaē hostiū
erat circū fusione uallata
Vnde sine maximo periculo
non facile potuisset de ferri
Itaq; ait. Quis mihi potum de
lacu dabit qui est in bethlem
ad portam. & cum essent
repperiti tres uiri qui hosti-
um castra p̄ciderent. & de-
ferrent aquā quā summo
desiderio desiderasset. Cog-
noscent quod periculo ali-
eno aquā sibi eandem con-
stitisset. Profudit illam
dn̄o ne sanguinē illorū qui
eam detulerant bibere
uide retur. Quares indi-
cio est quod concupiscentia
quidē rationē p̄ueniat
sed ratio cupiditati resistat.
Humanū itaq; passus ē dauid
ut inrationabiliter concupis-

ceret. sed illud laudabile
quod inrationabile concupis-
centiā rationabiliter parato
fraudauit remedio dum ui-
ros qui erubuerunt desiden-
um sui regis. & maluerunt si-
nem eius uerecundie uel pe-
riculo proprie salutis adfer-
re. plus laudo eum qui erubu-
it in suo desiderio alienū peri-
culum & aquā dubie sortis pre-
cio questum sanguini compa-
rauit simul quasi repressa
uictor cupiditate p̄fudit
aquam dn̄o ut ostenderet qd̄
concupiscentiā suā uerbi con-
solatione restringeret.
Potest igitur mens sobria in pres-
siones refrenare ac reprimere
quamuis grauium passio-
nū. & feruorē omnē cupidi-
tatis flagrantis sine refrige-
rare. De uariis alios motus
& recte rationis tractatione
despuere passiones. & enim
cum d̄s hominē constitueret

& in eo mores sensusq; plantaret.
 In motibus eius regale inposuit
 mentis imperium. ut omnes sensus
 motusq; hominis eius uigore ac
 potestate regerentur. Ad iun-
 xit ad gratiam creature ut in
 tem ipsam diuinis informaret
 preceptis & sapientia instrue-
 ret disciplinis quibus & cau-
 da nosceret & eligenda cog-
 nosceret. Mens igitur rec-
 ta ratione tenens disciplina
 sapientia instruet ut di-
 uina & humana cognoscat
 Eruditur in lege per quam discit
 quas sibi subicere debeat pas-
 siones. Passionum autem uelut
 duces sunt naturalis delecta-
 tio & dolor quas secuntur ce-
 tere. Ille enim complectuntur
 uniuersas enim quarum utra-
 que non solum corporis sed & iam
 secundum animam possessiones
 sunt & qui ad hunc sube-
 his alias passiones ante de-
 lectationem concupiscenti

post delectationem gratulati
 oest. Antedolorem autem est timor
 postdolorem tristitia. Commo-
 tio autem animi communis passio
 & delectationis & doloris est.
 Trans curram alias. Id est super-
 biam. auaritiam. ambitionem
 contentionem. inuidiam. quae
 sunt secundum animam passio-
 nes. Trans curram & iam in-
 explebilem uolanchilubidinem
 effusionemq; luxurie atque
 lasciuie quae uirtutibus nexa sunt
 corpori. & secundum illud operan-
 tur. Meritoq; temperantia
 quam maxime passionum istarum
 restringit ardorem. quae pri-
 mum sobrietate atque mode-
 ramine animum temperat
 mentem informat. deinde
 etiam deliciarum abstinentiam
 restringit. habenas corpora-
 lis ferocitatis. ideo lex recidit
 ciborum licentiam epularum
 copias. non solum ut reseraret
 luxuriam. uerum & iam ut in

bentis contemplationē p̄cep-
ti uiam tractationi rationis
aperiret. quae in ramentisq;
le ceterasq; recideret cupidita-
tes cor porēq; passiones motus
q; cohiberet. Temperantia est
igitur correctionis p̄reua.
disciplinae magistra. Ab hac
p̄fectus iacob s̄ primatus a
fr̄e quos non habebat accep-
eiusq; p̄latus ad sensū docuit
in reliquum intemperantes p̄-
prios sibi uilis eē iudicio. Ab hac
p̄fectus ioseph & calorem iuuen-
tutis edomuit & temptatum
adulteri n̄s animum in lece-
bris recte rationes inductio-
ne firmavit. Denique quā-
uis fortis eēt & ualidus. Tam̄
tractatu rationis fulcire se
maluit dicens uxor dñi sui.
sich̄is m̄s nescit propter me
aliquid in domo sua & omnia
quecumq; habet dedit in ma-
nus meas neq; subtractū est
ame quicquā p̄ter te quia

uxor illius est & quomodo faciā
uerbum hoc maluit & peccabo co-
rādo. hec e igitur recte ratio-
nis tractatio quā greci logosimon
nuncupant. quamens sapientiae
uicerta solidi datur. Pulchre
enumeratio quod nec beneficus
domini eē deberet ingratus nec oc-
cultum posset eē peccatum qd
dō teste committere quod la-
tere non posset. Bona igitur
ratio que & hostilem plerumq;
affectum exuit & dolorem in-
iurie sequestrat. Deniq; & in-
acie plerumq; uictorem mitigat
& fertur mucronem retardat.
& rogantem morti eripit eoq;
subiectis parere iustitatio
p̄siadet. Nam de excludendo
uel mitigando iniurie dolore.
quis melior magister quam
patriarcha iacob. qui p̄rios
coarguens filios simeon & le-
uait. Otiosū me fecistis ita
ut seuis uidear & utiq; fue-
rant ^{ultra} sororis iniuriā. quae

contra instituta patria uiolata
 fuerat pudore tene rata.
 Nec potuit iacob preceptor
 discipline custos pudoris stu
 prū pbare commissum. sed
 maluit insolentes ratione co
 haberi. sciens quod indignatio
 nem ratio temperare posset.
 Temperantia est igitur que
 refecat cupiditates hanc
 primis hominib; tenendam
 mandauit dñs dicens. De fruc
 tu autē ligni quod est in pa
 radiso non edetis neq; tange
 tis illud ne moriamini. & qui
 a non est retenta ideo trans
 gressores uirtutis egregie
 paradisi exules facti sunt &
 in mortalitatis exortes.
 Hanc lex docet & uniuersorū
 in fundit affectibus docere
 autem eam & sapientiā & dis
 ciplinam scriptura testatur
 de temperantia in lege. de ce
 teris in iob libro in quo scriptū
 est. Nonne dñs est qui docet

intellectū & disciplinā. & in
 euangelio ait ipse dñs. Discite
 a me quia mitis sum & humi
 lis corde. & alibi ad discipu
 los ait. Ite docete gentes bap
 tizantes eos in nomine patris
 & filii & sp̄s sc̄i. Unde autem
 discipuli dicti. aut quid aliud
 xp̄o nisi uirtutū operari
 p̄cepta discabant. Deniq;
 dauid ait. Venite filii audi
 teme timorē dñi docebo uos.
 Vtiq; timor dī denuero
 uirtutum est uia ^{VIA} initium sapi
 entie timor dī p̄ quem ad se is
 citur pie forma doctrine
 de qua paulus ait. Cū autē
 dō quod fuistis serui peccati
 sed oboedistis ex corde in eā
 formam doctrine inquam
 traditi estis liberati autem
 a peccato serui facti estis ius
 titie. Doctrina igitur facit
 ut possimus puenire ad ius
 tiam. Potest ergo adquiri
 iustitia discendo. Intenda

mus igitur studio infirmā
 euangelice doctrine minimū
 studii. Plerumq; pro maximo
 habetur. In studio enim sunt
 omnia per quod adhibetur oboe-
 dientia quae utramq; libet
 partem propenderit. aut cul-
 pam adiungit aut gratiam. Haec
 nos in primo adam traxit ad
 mortem. Haec in adam secun-
 do ad uitam uocauit. Non ē
 quod cuiquā nrām adscriba-
 mus aeternā. nisi nrāe uolun-
 tati nemo tenetur. ad culpā
 nisi uoluntate propria de-
 flexerit non habent crimen
 quae inseruntur reluctan-
 tibus uoluntaria tantum
 commissa sequitur delictō.
 inuidia quo in alios derue-
 mus. Voluntarium sibi mili-
 tem elegit xps. uoluntari-
 um seruum sibi diabolus auc-
 tiamatur. Neminē iugo ser-
 uitutis adstrictum posset
 nisi se prius peccatorum

uere uendiderit. Quid carnem
 quasi infirmā accusamus. mem-
 branā armasunt & arma iusti-
 tiae. Vidisti pauperē iniuriam
 accipientem protexisti eum
 membratua arma peccatis sunt
 quibus pauperē ab iniuria
 uindicasti. Vidisti egenū do-
 nasti eum muneribus dexte-
 rae tuae mortem a tuo pecca-
 tore reppulisti. Videns eum
 quid ducitur ad mortem. eri-
 puisti eum. quia scriptū est.
 eripe eum quid ducitur ad mor-
 tem. Membratua sunt arma
 iustitiae. si iniuste hominem
 perire non passus est. Vidis-
 timulierē castigasti corpus
 tuum mortificasti libidines
 procaces meretricis oculos
 auersatus deseruisti. Mem-
 bratua arma sunt & arma
 castimoniae. Contra autem
 si oculus tuus uidet muli-
 erem ad concupiscendum eam
 aperuisti uulnus in presisti

telum corporituo. Membra
tua arma peccati sunt. Vidisti
possessionem pupillorum &
pateris eos expulisti sedib;
transulisti terminos quos po
suerunt patres tui. membra
tua arma iniquitatis sunt.

Affectus igitur non caro auctor
est culpe. caro autē uoluntas
ministra. Non ergo uendat
nos uoluntas nra. Clamat
apls: nescitis qm̄ cui exhibetis
uos seruos adoboediendo ser
uicis eius cui oboedistis. siue
peccati in mortem siue oboedi
tionis ad iustitiam. Ergo si aut
peccato seruimus aut iustitie
consideremus in qua parte ser
uitus tolerabilior. fructus
uberior. sed qui potest ee fruc
tus in morte. peccati enim
stipendium mors. & ideo nul
lus in eo fructus est. sed pудо
ris dispendium cū ea quae
gesimus erubescimus. serui
re autē iustitie libertas est.

Quenim uocatus est in dno
seruus libertus est dñi simili
ter quilibet uocatus est ser
uus xp̄i. Vtraq; conditio
optima est sub xp̄o sub quo &
p̄tiosa seruitus & gloriosa li
bertas. Preciosa seruitus quasi
tanti sanguinis p̄cio conpa
rata. gloriosa autē libertas
quam nulla seruitus culpe
nulla peccatorū uincta constri
gunt. nulla flagitiorum one
ra. nulla criminū commerci
a degeneris nexu seruitutis
addicunt. Disce humilitatē
o homo aptici uim cognosce
magisteru. si seruus uideas
libertu es. si liberum te iac
tes seruus es. Nam & ille qui
quasi seruus redemptus est.
libertatem habet. & iste qui
quasi liber uocatus est. Bonū
est illi ut seruum xp̄i se esse cog
noscat sub quo seruitus tutae
& libertas secura. quis quasi idi
otam paulum uel in ipso iure

adferit. sciuit discernere
inter libertum & liberum &
ideo non per functione sed pro
prie dixit. Qui enim uocatus est
in dño seruus libertus est dñi.
similiter qui liber uocatus est
seruus est xpi. Reuera enim
omnes xpi liberti sumus nemo
liber. omnes enim in seruitute
generati. quid serui condici
oni adrogantiam libertatis ad
sumus. quid titulos nobilitatis
usurpas. seruilis hereditas.
nescis quod te adae atq; euae
culpa mancipauerit seruituti.
Nescis quod redemerit te xps.
non emerit. non auro. non
argento redemptus es de uau
naua conuersatione pater
nae traditionis sed precioso
sanguine agni. Clamat apłs
petrus. ergo redemptus ad dñm es.
seruus es. qui eratus es. seruus
es. qui redemptus es & quid dño
seruitute debes & quasi redemp
tori. Nec inferiore putas

libertinitatem sub xpo qua liber
tatem esse ad dignitate aequa
lis adtutionem. prestantior est
ad gram par. aduersus lapsum
cautior. aduersus superbiam
tentior. Ita libertatem accepis
ti ut meminisse manuum fors
tui debeas. ut patrono tuo no
ueris legitimum obsequium
deferendum. ne ab ingratu re
uocetur libertas. Quide bea
tus qui sub dño regnat & sub pa
trono militat. Quid aut est qd
tibi non contulit dñs. legem de
dit adiunxit gram. Lex enim
peccatum denuntiavit. sed in
condicione lubrica peccatus co
hibere non potuit. Cognouie
nim peccatum quod nesciebam.
Cognouie concupiscentiam. quod
ante pignora uitae meae. mor
tuum uidebatur. uimere uixit.
Ego aut mortuus sum peccati
uulnere. quia cognitio culpe
qua mihi profutura uidebatur.
Hec nocuit ut scire quod uita

re non poteram. peccatū enī
 prodidit & p bonū denuncia
 tionis suae peccati ipsius acer
 bavit inuidiam. Itaq; supramo
 dum factum est peccatū mihi.
 quia cumulatū est denuncia
 tione mandati. crescit enim cul
 pa cum proditur nec cauetur
 Quomodo ergo bonū mandatū
 quod mihi mors est. aut quo
 modo non est mihi mors quod
 p bonū significationis suae dem
 onstrando peccatū operatum ē
 in memortem. Nam certum ē
 quod mors mihi accessit dum
 quod facio agnosco peccatum.
 sicut ipse dñs ait. si non uenisse
 & locutus suis semhis peccatū
 non haberent. Quid miraris
 igitur si lex quibusdam morti
 fit. cum mortis sit. & dñi saluta
 ris aduentus p quem redempti
 sumus. Infidelis enim mortem
 sibi querit ex grā. Manet autē
 mandati grā & enim sicut cogni
 tio uenenatorum poculorum

consummatur addis eiplinā
 medicine. sic diuinum manda
 tum ad uitam aeternā. Sicut
 autē ei qui male utitur noxi
 is potionib; cognitio earum
 in malum uertitur & periculū
 & quomagis uenera cognoue
 rit. hoc se intellegit amplius
 periclitari. sic forma mandati
 his qui male legem inter p̄tan
 tur uel demonstrata atq; inter
 dicta peccata uitare non possunt.
 mortis auctores. sicut ergo bo
 num antidotum. etiam si impru
 denti aut intemperanti non
 bonum. sic bonū mandatum.
 & iam si intemperanti non bonū
 est. Ergo bonum mandatum
 quod alicui mors est. respon
 sum igitur habe prime pro
 positioni quia potest eē bonū
 mandatum quod mihi mors ē.
 Bonum p naturam salutaris
 p̄cepti. mors per intemperan
 tiam carnis. & quia didicimus
 esse bonum mandatum quod

55555

mihi mors est. Nunc discutiam
 quomodo non sit mihi mors.
 quod pro bonum licet mihi tamen
 operatum est mortem. Sic enim
 propositum apostoli. Quod ergo bonum
 est mihi mors est. absit. sed pec-
 catum ut pareat peccatum
 pro bonum mihi operatum est mor-
 tem. Itaque spectemus singula
 mandatum utique legis est. lex
 autem spiritualis est. cuius gratiam ui-
 deo. pulchritudinem laudo for-
 mam predicco. preceptum ad-
 miror. sed quia carnalis sum e-
 go uenundatus sub peccato
 Trahor in uirtus ad culpam. & enim
 quasi seruo culpa dominatur.
 Itaque odit crimen & facio mens
 odit. caro concupiscit. Ego
 tamen in utraque quae legimen-
 te consentio. & mens bona
 quae quod bonum est elegit.
 Bona ad iudicandum. sed in fir-
 ma plerumque ad resistendum.
 Quia repugnat ei corporis ad
 penitentiam & captiuam eam
 + & carne quod nolo hoc ago bonum er-

trahit ad erroris inlecebras in
 quo periculo unum est remedium
 ut quae lex liberare non potuit.
 liberet digitam. sicut enim scriptum est.
 Infelix ego homo qui si libera-
 bit de corpore mortis huius.
 gratiam dei pro ihm christum dominum nostrum.
 Itaque sit ut licet peccatum
 quod latebat id est concupiscentia
 mea quam non putabam esse
 peccatum. mortem mihi opera-
 tasit dum perditur & supra modum
 factum sit ipsum peccatum.
 Erat enim peccatum. & sine
 ciebatur. sed cognitione coa-
 cerbatum est. & quasi in cremen-
 tum erroris adsumpsit atque
 in naturam delicti cessit for-
 mam mandati. mihi tamen mors
 non sit cui promptum est ad christum
 confugere. pro quem soluimur
 omni mortis periculo. Absolu-
 ta igitur etiam secunda est
 propositio. quia mandatum mihi
 legis mors non est. & si morte
 operetur. Quod enim contra-
 rium mandatum cui consentio.

batur fragilitatis est. quod eua
 // dimus xpi. Ergo ut ad exordia
 sermonis huius reuertamur.
 mens bona est que habet trac
 tationem rationis & intendit
 sapientiae disciplinis. sed gra
 uis lucta est ei cum mortis
 corpore. & plerumq; ratio
 nem mentis uincit carnis in
 lecebra. & ideo dñs primo le
 gem dedit. cui mens hominis
 sese ad optemperandum dedit.
 & eis feruire coepit ut esset
 subdita. sed caro subiecta non
 erat. quia sapientia carnis
 non est legis subdita & pceptis
 eius repugnabat. Non enim
 poterat uirtuti oboedire eu
 piditatibus delicta & lenocinis
 carnalibus implicata. Ideo la
 borandum est ut teneamus dñi
 // gram. Mens itaq; bona si rati
 onem intendat. sed parum per
 fecta nisi habeat gubernacu
 lum xpi. Venit enim dñs ih̄s
 qui nr̄as passiones crucis suae

adfigeret. peccata donaret
 in cuius morte iustificatus sumus
 ut totus mundus eius mun
 // daretur sanguine. Denique
 in morte ipsius baptizamur.
 Sugiatur in illius morte dimit
 tuntur nobis peccata etiam
 peccatorum nobis passiones
 in illius morte moriantur.
 illius crucis clauis teneantur
 adfixe. Si in illius morte
 mortui sumus. quid iterum
 tamquam uiuentes ad ea que
 sunt mundana reuocamur.
 // Quid nobis cum elementis
 mundi. quid cum cupidita
 tibus. quid cum luxuria. atq;
 lasciuia quibus in xpo mor
 tuus sumus. Quod si sumus in
 xpo mortui. in xpo resur
 reximus. cum xpo igitur
 // uersemur. Cum xpo superi
 ora que sunt. non que corrup
 tabilia & terrena que ramus
 xpi resurgens a mortuis ue
 terem hominem ad fixum re

liquit nouum resuscitauit.
 Xp̄s ideo mortuus est ut et nos
 peccato moremur. dō re-
 surgemus. Mortua est caro
 nra quid iterum peccato re-
 uiuiscit. quid iterū peccato
 oboedit. Quid iterum pecca-
 tū regnat in mortuis. cum
 mors finis peccati sit. Mor-
 tui sumus carne. renouati su-
 mus spū. in spū ambulemus
 quia sp̄m xp̄i accepimus.
 Sicut sp̄s in nobis. Ergo sit
 nobis caro mortua propter
 peccatum. sp̄s uero uiuat
 propter iustificationem.
 Sic quod erat impossibile legis
 solutū est. in spū ambulemus.
 sic passionem sepelimus. sic ru-
 cem huius corporis non re-
 soluamus. sic uirgatum pec-
 cati quod deletū est. in cruce
 xp̄i non rescribamus. si uete-
 rus hominis amictum quem
 exuimus non induamus. Scrip-
 tum ē enim in cantici. Qui

tunicam meam quomodo indu-
 ameam. Lau pedes meos quo-
 modo inquinabo eos. Mortifi-
 cata igitur nobis sunt corpo-
 ris membra. cur eius pullulant
 uicia. Ideo lex non p̄ ualuit.
 quia carnem non mortificauit.
 Ideo quasi umbra preterit. non
 colorauit. Ideo etiā obumbra-
 uit nos a sole iustitiae. quia
 coaceruauit crimina. Ergo
 & offuit. Quid igitur opus
 fuit ut lex promulgaretur.
 si profutura non erat. Habeba-
 mus iam legem naturę. Erat
 unus quisq; sibi lex qui opus
 legis scriptū habebat in cor-
 de suo. Illam non tenuimus
 cur addebatur & altera in
 cuius operib; caro non posset
 iustificari. Accessit unculū
 non solutio. Addita est pecca-
 torum agnitio. non remissio.
 Peccauimus om̄s qui poteramus
 excusationē p̄tendere per
 ignorantia. Os obstructum

est omnibus. Profuit tamen mihi. coepi confiteri quod negabam coepi delictum meum cognoscere & iniustitiam meam non operire. Coepi pronuntiare aduersus me iniustitiam meam dno & tunc remisisti impietates cordis mei. Sed & illud mihi prodest. quod non iustificamur ex operibus legis. Non habeo igitur unde gloriari in operibus meis possim. Non habeo unde me laetem. & ideo gloriabor in xpo. Non gloriabor quia iustus sum. sed gloriabor quia redemptus sum. Gloriabor non quia uacuus peccatis sum. sed quia mihi remisisti peccata. Non gloriabor quia pater fui. neque quia profuit mihi quisquam. sed quia pro me aduocatus apud xpm est. quia pro me xpi sanguis effusus est. facta est mihi culpa mea merces redemptionis. p quam mihi xps aduenit. Propter me xps mor-

tingustauit. fructuosior culpa quam innocentie innocentia adrogantem me fecerat. Culpa subiecum reddidit. Habes igitur quibus; Latius tibi profuit legis. sed dicitur quia p legem sup abundauit peccatum. sed ubi super abundauit peccatum sup abundauit & gram. Mortuus es peccato. o homo. ergo lex iam non obest. resurgis per gram. Ergo lex profuit quia adquisiuit gram. Accepisti & iam pignus xpi caritatis. quod qui pro te mortuus est aduocatus est tibi & sanguinis sui mercedem reseruat. & qui peccatore reconciliauit patri. multo magis commendat innocentem & tu & ur subditum quia sciuit innoxium. Tanti igitur beneficii debitor. non rependes obsequium. Heredem te fecit. coheredem te fecit. Heredem

di coheredem autē xpī. spīritu
 bi adoptionis infudit. Nume
 rahae & adiunge. non tam ad
 debiti nexum quam ad mune
 ris accepti conuersionem.
 Coheres xpīes. si conpatiare.
 si commoriare. se consepeliare.
 Cum xpō suscipe passiones eius.
 ut supra passiones cum eodem
 eē merearis. Vide quomodo
 tibi peccata superiora dona
 uit. ut nihil faceret obesse
 quod peccasti. Vide quomodo
 te hortatur ne mittas qd
 accepisti. Breuis huius labo
 ris est meta & corona fructus
 ppeū. Tolerabilis passio. mer
 ces inestimabilis. Quid enim
 te angit. an ignobilitatis
 abiectio. sed erit tibi in futu
 rum gloriosa nobilitas de
 uotionis ac fidei. Nunc census
 tenior. uictus angustior. sed
 erunt tibi diuitiae remunera
 tionis aeternae in quibus
 rei ullius egere non possis

num amissio ^{fos} filiorum recipies
 ppetuos. quos susceperas tem
 porales. dicetur de te. Beatus
 qui habet semen in sion & domer
 ticos in hierusalem. Indigne
 inquit passiones sunt huius
 temporis ad futuram gloriam
 Scriptura tibi dicit. Adde quia
 uita beata his aduersis saecula
 rium molestiarū. aut passionū
 corporalium. non minuitur
 sed magis probatur. Adde
 quod uel patrimonio damna
 non sentit. uel necessitudinū
 fortimente abscondit dis
 pendia absorbet dolorem.
 Adde quia nescit naufragia.
 qui semper in portu tranquil
 litatis est. Quid illud quod la
 bor tibi communis cum omni
 est creatura. qui a propterea
 mundus ipse seruitutem to
 lerat corruptionis. qui acum
 scis tibi laboris huius & expec
 tationis commune consortiū
 est. Solo occasum suum recog

noscit Luna defectum. Erro-
rem stellarum lumina dum
totius corporis nr̄i expecca-
tur redemptio. Sed uereris
dubios uite an fractus & ad-
uersari insidias cum habeas
auxilium dī. Habeas tantam
eius dignationē ut filio p̄pri-
o prote non pepercerit. Pul-
chro uerbo usa est scriptura
ut dī patris ergate pium pro-
positum declararet. qui morti
p̄te totum obtulit. quod in
plenitudine diuinitatis
nihil ipse amisit & tere demit.

« Considera affectum patrum
quod pietatis est. quasi mori-
turi filii suscepit periculū.
quasi orbittas. hausit dolore
ne ab iperiret. fructus re-
demptionis. Tantum fuit dño
studium tue salutis ut prope-
modum de suo periclitaretur.
dum te lucraretur. Ille propt̄
te dispendianā suscepit ut
te diuinis infereret celestib;

consecraret. Mire & iam addi-
dit. Pro nobis omnibus tradi-
dit illum. ut ostenderet qd̄
ita om̄s diligit ut dilectissi-
mum sibi filium p̄ singulis
traderet. Pro quibus igitur
quod sup̄ om̄a est dedit. potest
fieri ut non in illo uniuersa
donauerit. Nihil enim exce-
pit qui omnium ces sit aucto-
rem. Nihil ē igitur quod ne-
gar nobis posse uere amur.
« Nihil est in quod munificentia
& diuine diffidere p̄ seueran-
tia debeamus. Cuius fuit tā-
diuturna & iugis ubertas ut
primo predistinaret. deinde
uocaret. & quos uocaret. hos
& iustificaret. & quos iustifica-
ret hos & carificaret. Pote-
rit deserere quos tantis bene-
ficiis suis usq; ad premia pro-
secutus est. Inter tot benefi-
ciadi. num metuen desunt
aliqui; accusatoris insidie. Sed
quis audeat accusare quos

electos diuino cernit iudicio. Num dñs pater ipse qui contulit potest sua dona rescindere. & quos adoptionem suscepit eos a paterni affectus grā relegare. sed metus est ne iudex seuerior sit. considera quem iudicem habeas. Nempe xp̄o dedit pater omne iudicium. Poterit ergo te ille damnare quem redemit a morte. pro quo se obtulit. cuius uitam suae mortis mercedem eē cognoscit. Nonne dicit que utilitas in sanguine meo. si damno que ipse saluauit. Deinde considera iudicem non consideras aduocatum. Potest iste seueriorem ferre sententiam qui interpellare non desinit ut paterne reconciliationis in nos conferatur grā. sed & si qua immineret graui nequaquam nos a xp̄o separare deberent. Curnos p

illo non etiam dura & acerbata toleremus qui pro nobis tam indigna suscepit. Ideoq; debet in nobis esse caritas ut nullis periculis reuocemur a xp̄o. Scribitur enim. Aqua multa excludere non poterit caritatem. & flumina non conducent eam qui a torrentem transit anima diligentis. Nulla tempestas. nullum profundum periculum nullus terror mortis aut poenae umbrata caritatis inminuit. In his enim pbamur in his beata uitae. & iam simulis periculis inundetur. Non enim frangitur in aeternis beatus manet. Neq; enim aduersa corporis uitae beate munus inminuunt. Neq; de eius aliqd suauitate delibant. quia non in delectatione corporis uitae beatitudo est. sed in conscientia pura ab omni labe peccati & in eius mente qui cogit
 h̄ sapiens dolorib; corporis nec fexat in comodis sed etiam

noscit. Quia quod bonum est
hoc delectat & iam si asperum
sit. quod aut indecorem & iam
si sua uel non mulceat. Ergo
causa bene uiuendi non de
lectatio corporalis sed mentis
prudencia est. Non enim caro
que subiecta est passioni. sed
mens que iudicat. qui nihil
melius delectat quam consilio
rum honestas & operum pul
chritudo. Ea igitur beate
interpretatur. Meliore est
enim prudentia uel ratio ar
bitra passionis quam passio.
Prestantiusque quod iudicat
quam quod iudicio subiectum
est. Neque enim fieri potest
ut ratione sit melius quod est
in rationabile. Habet ergo
in se remunerationem suam
qui sequitur ihm. & in suo af
fectu p̄m̄. & iam si dura sus
tineat. Beatus tamen est suis
moribus. beatus ipsis pericu
lis. Sicut dñs definiuit dicens.

Beati qui per secutionem pati
untur propter iustitiam.
Est ergo beata uita in homini
bus. sed in his scilicet in qui
bus fuerit perfecta uita.
Perfecta autem uita non sensi
bilis ista sed illa rationabilis.
secundum tractationem ratio
nis & mentis. uiuacitatem
in quo non est portio ho
minis sed perfectio. quae
non tamen in conditione est
hominis quam in operatione
ea enim beatum facit. huius
igitur uero quid est bonum
nisi ipse sibi quod habet. &
adeo ei hoc bonum. & causa
eius erit futurorum bonorum
De hoc bono dixit salomon
Bibe aquam de tuis uasis & de
puteorum tuorum fontibus.
super fluant tibi aquae de
tuo fonte. Intuas autem pla
teas discurrant. Sint tibi
soli constituta & nemo alie
nus particeps sit tibi. fons

aque tue sit tibi proprius
 Vtere igitur interno bono
 tuo. Testimonium autē boni
 huius maximū. qm̄ qui ha-
 bet. alia non requirit. Quid
 enim requirat qui inferio-
 ra despicit. Prestantissimo
 autē inhereat. sicut scribitur
 est. Ceruus amicitie. & pullus
 grārum confabuletur tibi.
 Amicitia autē p̄cedat te. & u-
 nasit tecum in omni tempo-
 re. Bona enī uirtutū amici-
 tia & summi boni caritas.
 Nihil itaq; aliud querit p̄fec-
 tus ille. nisi solum & p̄clarū
 bonum. unde & dicit. Vnā
 peti ad dñō hanc requiram.
 ut inhabitē in domo dñi om-
 nes dies uite mee & uideam
 dilectionē dñi. Neq; uero
 eum tamquā angustum in-
 opemq; fastidias. qui unius
 homini uelut solitaria socie-
 tate contentus est. Huius enī
 amicitia circumdatus plu-

rimus erit. Abundat enim
 huius modi uiro ad beatitudi-
 nem & ad possessionē boni & ide-
 o nihil aliud desiderat. Nihil
 enim quasi nouum & petit qui
 omnia habet. Nihil est enim
 boni. quod non habet. nec sup-
 fluis delectatur sed necessari-
 is & eo ipso necessario quod nō
 sibi sed carni adherenti sibi ne-
 cessarium sit. Idq; indulget
 quod ab interioris hominis p-
 positio non discrepet quo faciat
 utramq; unū. & reconciliet in-
 teriorem uoxa hominem. at-
 q; interiorem dō ut fiat inu-
 troq; unus sp̄s. Huius igitur p-
 positio uir. nec dispendis mi-
 nuitur. Nec aduersis frangi-
 tur. nec re pagulis inhibetur.
 nec suorum amissionib; mes-
 tificatur. Adeius informa-
 tionē dicit ap̄t̄s. Nolumus
 autē uos ignorare de dormi-
 entibus ut non tristes sitis si-
 cut & ceteri qui spem non ha-

bent. Solatur enī se resurrectionis fide & remunerationis futurae grā. nec recipit ea mente mestitiam qua adheret dō & diuine prestantiae uoluptate letatur. Quia autē hic contristatur. non secundū dñm contristatur. Quod autē non secundū dñm. hoc plenum stultitiae. Affecto igitur abest huiusmodi tristitia. que non secundū dñm. & omnis sollicitudo corporalis aerumne. Huiusmodi enī inductioni mentis atq; substantiæ non adnueritur habitudo corporis. & quidem exterioris usus naturæ. cum simul aduersus delicias corporis fragilitatēq; ipsa naturæ orbitatis dispendia contumelias inuictus animus uniformem debeat seruare constantiam. ut corpus ipsum scindat sensusq; exuat carnis. qui beatitudinis palmā tenere desi

derat. Cum fructus non inuinius portione sit. sed in plurimarum. & si fieri potest omnium sit uirtutū consortio. Nescit igitur perfectus. incommoda huius corporis aut aduersa mundi. neq; sentit quia alienū ab huiusmodi metu ne occidant animū gerit. Non enim uita perfectior. si his careat definitur. sed si ista contempnat. Nam si ita definiretur. ut ea esset beata uita quae ab eiusmodi casibus expressuacuaq; repperiri posset. utiq; his accidentibus non possit beatus aliqui definiri. Caigit sequestrata sunt & hoc solū in estimatione beate uite ē requisitū. ut non in alio. sed in possessione ueri & boni eius definitio teneretur. Quō quid habet despicit cetera. nec requirit. Quero nunc. utrum sapiens de elec

tetur sanitate corporis negare non possumus. quod delectetur secundum naturam & libenter accipiat. non dolore aliquid quam dolore nisi forte pro christo pro quo sic causa poscat & debilitate corporis propter accipiat & totum corpus suum morti offerat. Idem tamen etiam propter causam fidei atque iustitiae. si deest sanitas non adficiatur animo. Neque frangatur dolore corporis. qui se potest virtutum perfectione solari. Quero etiam utrum delectetur liberis. quis istud abnuat. neque enim durus & ferreus. sed perfectus queritur. Tamen & si amittat liberos non ideo minus beatus. qui non ideo minus perfectus. Quod enim perfectum beatum. qui in etiam si aduersa toleret quam si secundis affluat magis solet huiusmodi uideri

perfectus. Quamuis neque si deest sint. neque si ad sint externa comoda aut corporalis letitia discedere quicquam uirtuti soleat uel accedere. Sed plerisque tamen laudi fuit tolerasse aduersa fortiter quam non incidisse. Verum haec specie aestimantur non pondere. Illud pro sanctum uirum iustum. nihil uelle nisi illum solum & pro clarum bonum. huic soli intendere. hoc unum in bonis ducere. non aliud cum illo sed solum ipsum semper desiderare hoc delectari. Cui si aliud adiungatur quod delectet eum & est filiorum suauitas non illud amittitur sed istud adiungitur. Non enim minuunt. accidentia beatitudinemque augere non possunt quia plenum illud & inuolabile manet in quod anima sese in ducit & cui se inseruit & insudat. ● Manet sem

per inter aduersa & delecta-
 bilia perfecta uirtus. neque ad-
 uersa de perfectione eius.
 quicquam minuunt. neque
 delectabilia adiungit perfec-
 omi. Quidenim est quodis quoad
 summum ascendit. aut dam-
 num de caducis sentiat. aut
 commoditates. neque uero quod
 grauis simum apud plerosque
 habetur semiserum putauit.
 si in captiuitatem uel ipse ueni-
 at uel eius filii. Non enim in-
 tollerabiliter feret. quod ha-
 bet natura. uel quod uidetur
 domino. Denique iustus dixit.
 Bonum uerbum quod locutus
 est dominus. & dixit. fiat pax & fi-
 des in diebus meis. non utique
 iustus iste. Ezechias in filios
 deflexisse erumnam captiuita-
 tis gratulabatur. sed uolun-
 tati domini obuiare non poterat
 & ideo mandata eius. aequani-
 miter suscipiebat ut seruulus
 Accedit illud quod aestimare

poterat posse & in captiui-
 tate meritum eminere uir-
 tutis. Neque enim minus bea-
 tus hieremias in captiuita-
 te minus etiam daniel.
 minus esther. minus beati
 ananias. azarias. misahel.
 quam in captiuitate. non in-
 cedissent. Cum ideo in cap-
 tiuitate deducti sint. ut po-
 pulo & presentia in captiuita-
 te solatia. & spem euaden-
 de captiuitatis adferrent.
 Perfecti est enim uiri commu-
 nitatem nature sustenta-
 re uirtute animi & ad me-
 liora abducere. Nec subcu-
 bere his que plerisque ter-
 ribilia & formidolosa ui-
 deantur. sed quasi fortem
 militem grauis simorum
 casuum sustinere incur-
 sus. conflictus subire. &
 quasi puicum guberna-
 torem nauem in tempe-
 state regere atque occur-

rendo insurgentibus fluctibus magis vitare naufragium sulcando undas quā declinando. Non iste in persecutione pauidus non intremens mollior. Ne torquentem exsuperat. sed quasi athleta fortis qui repercutiat uerberantē. si non cedis certe sermonis flagello. qui multis metuenda tormēta despiciat dicens. Sagitte infantium facte sunt plaga eorum. Qui cū grauis simo licet dolore luctetur. nec semiserabilem p̄beat. sed ostendat tamquā in lanternā lumen. & iam inter asperas p̄cellas & grauis simos flatus suā lucere nec extinguisse animi uirtutē. Non iste in suorum iniuriis mollis nec de sepulchro. sollicitus sui corporis. cui sciat celum deberi. Non in captiuitate ciuicę ple-

bis abiectior. sed sicut iudex seuerus infidelium p̄fidiam erroresque condemnans. Ut daniel qui sacerdotū furta p̄debat. & superstitiones eorum reclar̄guebat. ostendens nullā ueritate subnixas. sed fraudibus adumbratas. talis postremo est uir p̄fectus qui om̄is uelit bene agere nihilq; cui quā accedere mali. & si p̄ter uoluntatē eius acciderit. ipse tamen de propria beatitudine nihil amittat. Sed forte aliquis putet aegritudinem atq; inbecillitatem corporis impedimēto eē ad p̄fectionis munus implendum. eo quod non possint operam animum ulla factaq; procedere. Verum ea sibi iustus impedimēto esse non sentiet. Immo & iam eum qui illam miserabiliter defleat corripiet. & quasi ignauum arguet. quod plus in corporis usu quam in animi uirtute constituat.

Quidam uero seruat delectat
 re: cum abierit: quod alius ma
 gis potest uobere quodamq;
 tar ingens est: qui posse
 siam uincit opes et: fidei
 cum totus mundus dicitur
 rum est. Quod dicitur dicitur
 defleat: quod abierit: dicitur
 regis: potestati dicitur
 & potestati imperare: dicitur
 etiam uult: quod dicitur
 labor: fidei: communit
 etiam dicitur: immo sicut
 propter dicitur: dicitur
 pauperibus: reddere uoluntate
 et propter tenuit imp
 tum: dicitur: propter
 impetare: dicitur: dicitur
 ut propter: patientia
 dicitur: in dolore: dicitur
 tum: magna: dicitur: in
 propter: dicitur: propter
 dicitur: dicitur: dicitur
 dicitur: dicitur: dicitur
 Non potest: dicitur
 cui: dicitur: dicitur

Quod ea quibus seruat deside-
ret cum habeat. quod alius ma-
gis possit iubere quod in paup-
tate ingemescat. qui possit
supra mundi opes esse. fidei
enim totus mundus diuitia-
rum est. Quod digno bilitatem
desleat. quid debeat despiciere
regias potestates diuitibus
& potentibus imperare. haec
enim uita iusti. qui & iam quas
habet facultates. communes
aestimare debeat. immo & iam
inopibus diuidere. dispensare
pauperibus recidere uolupta-
tes proprias tenuare sump-
tum. adhibere parsimoniam
temperantiam. sobrietatem te-
nere in prosperis. patientiam
in aduersis. in dolore toleran-
tiam. magna nimitatem in
periculis. sanitatis perpetuae
uota nescire. mortis immi-
nentis terrore non concuti.
Neque eum praestantiorē. putare
cui secundum naturam liberi. pro pin-

qui. salubritas. letitia. afflu-
entia redundauerint. quam
cui illa defuerint. Neque ex-
ternis seculi sedunt utis do-
mesticis merita pensare.
Illam quoque formam iusti esse
quis abnuat. ut nihil metuat
nihil reformidet. nisi uirtutis
dispendia. aliorumque uanas
formidines conprimat. quas
habet de periculis solli-
citudine. mortis timore cor-
poris infirmitate. ut doceat
dissolui corpore & cum prope esse
multo melius ut ostendat
quia operationes non impe-
diuntur debilitatibus corpo-
ris sed augentur. Neque splen-
dore generis aut propinquorum
subsidiis aut opibus. sed bo-
rum commendatur affectu.
Neque enim minus beatus
helias quam moyses. cum alter ei
bi indignus melotide uelisi-
ne filius. sine sumptu. sine co-
mite alter populorum ductor

leti subole succinetus poten-
 tia diuerso genere meritum
 aequale fundauerunt. sicut
 in euangelio declaratum est.
 quando cum dno ihu in resur-
 rectionis gloria refulserunt.
 Videtur enim parem his quasi pa-
 ribus gloriae suae redditis de-
 disse mercedem. Nec minus
 beatus heliseus. quam dauid
 cum alter regibus subditus.
 alter regali potestate predi-
 tus. profectice scificationis. hanc
 disparem sint adepti gratiam.
 Quid enim deest ei qui illud bo-
 num possidet. & habet sibi
 semper comitem sociumq;
 uirtutem in quo statu non
 potentissimus. In qua pau-
 pertate non diues. In qua ge-
 neris ignobilitate non cla-
 rus. In quo otia non laborio-
 sus. In qua debilitate non ue-
 getus. In qua infirmitate
 non fortis. In qua somni qui
 & feriatus. quem & iam qui

escentem uirtus propria non
 reliquit. In qua sollicitudine
 non stipatus quem uita beata
 circūdat. quem uestit gratia
 quae gloriae amictus inlustrat.
 Non minus & iam ociosus quā
 cum operabatur beatus. nec
 minus dormiens quā uigilans
 gloriosus. Quia non minus dor-
 miens. quā cum uigilat. in eo
 lumen & sanus ē. Quando autem
 feriatus uideri potest cuius mens
 semper operatur. Quando autem
 solus quicū illo semper bono est.
 De quo ait propheta. Replebimur
 in bonis domus tuae. Quando
 abiectus cuius conuersatio in
 celo. quando non decorus qui
 ad illius decori & solus boni. se
 conformat similitudinē. Qui
 etiam si membris solutus sit.
 tamen mente se erigat. & tā
 quam ille qui cithara canere
 solitus. si eam dissipata tam
 resolutis neruis & confracta
 uiderit & usū eius interruptū

abiciat eum. adq; eius numerus
non requirat. sed uoce ipse se
mulceat. ita & iste cit haram.
corporis sui otiosam iacere pa
tietur. corde se oblectauit.
bone conscientie recordatione
mulcebit. diuinis oraculis &
scriptis prophetis ableuabit
suauillud & iacundum ani
motenens. mente complectens.
cui nihil pot sit triste accidere
cum semper ei diuine p̄sentie
adspiret gratia. & ipse sibi ad
sit summa animi tranquilli
tate per fusus amen.

**EXPLICIT DE IACOBO ET CURTABA
BETA LIBER .I.**

INCIPIT LIBER .II.

Superiore libro de uirtu
tum preceptis disputa
uimus. sequenti clarorum uiro
rū utamur exemplis quin
summis periculis positi. beati
tudine uite non amiserunt
sed potius adquisiuerunt.

Annon beatus iacob. & iam cū
patriam dereliqueret. Im
moplane beatus. quid dura ex
ili suscepit ut fr̄s mitigaret
iracundiam. Nam si beatus est
qui peccatū declinat. utique
negari beatus non potest qui
alterius culpam leuat. crimen
auertit. Paratū itaq; patriei
dum declinauit. exilio uo
luntario. eoq; facto sibi salu
tem quaesuit. fratri donauit
innocentiam. Merito itaq;
eum diuina ubiq; comitata est
grā. ut & cum dormiret beate
uitae munus adquireret. Vi
debat enim futurorum myste
ria & diuina audiebat oracula.
Bonus in somno operius. & in pau
peritate diues. qui mercedem
nae uitae munere & patri
monium & coniugium eodē
parauit officio. Idem frater
in affectus reconciliator
egregius certauit mune
ribus & obsequiis. Ut indigna

tionem omnē excluderet do-
lorem offensionis auerteret
Ostendens se minore exibo nō
fuisse qui posse largiri qua non
acceperat. sed nimis ad inferio-
rappero & utilia transcurro.
cum prius definiendum sit.
quid sit beatus. scribitur enim.
Beatus uir qui non abit in con-
silio impiorum. & in uia pecca-
torum non stetit & in cather-
dra pestilentiae non sedit.
Hoc scriptura significante
eum beatū eē qui tela p̄fido-
rum consortio temperauit.
Caē enim impietas. auctorem
uix & parentem quendam
salutis non recognoscere.
uel in peccato manserit
uel in luxuria atq; lasciuia
p̄seuerauerit. Ipsi quoque
in lege dñi die ac nocte meditan-
tem fore. tamquā lignum
quoddabit fructū in tempo-
re suo. superiora merita sunt
p̄ minorū. hoc meritorum p̄-

mum. Quod horū que ad meri-
tum beatitudinis spectant
defuit scō iacob. qui tantum
afuit ab impiorū consortiis.
ut ex eo fidelis populus nomē
acciperet. isrl̄ dictus quod
dñm mentis interne oculis
intueretur. Peccati abstinens
a luxurie omnis ebrietate
sobrius. ut dura laborum ab-
sorbuert. otii secura neglex-
erit. Nonne pulchre & ue-
re de hoc dictū est. quod et
hic fructū dabit in tempo-
re suo. de quo scriptū est. Ecce
odor filii mei tamquā odor
agri pleni. Erat enim p̄fectus
in omni flore uirtutum. &
sacre benedictionis atque
celestis redolebat grām. Ipse
est enim ager quē benedixit dñs
non iste terenus aut horri-
dus siluis adhuc fragosus tor-
rentibus. aut palustris pigni-
oribus aquis. aut ieiunus fru-
mentis. aut inutilis uicibus

aut infecunda glareasaxo
sus. aut huileus & aridus siccitate.
aut sanguine madidus aut sentibus incultus spinis.
sed ille ager de quo dicit ecclia
incantibus. adiuravi uos filie
hierusalem in uirtutibus &
fortitudinibus agri. Hic nam
q; est ager de quo & dñs ait. &
species agri mecum ē. In hoc agro
uiuilla repperitur. que ex pre
sa sanguinem fudit & mundū
diluit. In hoc agro ficus illa.
sub qua scī requiescent spālīs
grē sua uitate recreati. In hoc
agro est oliua illa fructifera
dominice fluens pacis unguen
tum. In hoc agro florent mala
granata. que plurimos fruc
tus uno fidei munimine te
gunt. & quodam fouent cari
tatis amplexu. Hos igitur fruc
tus redolebat iacob. quidm̄
per pericula sequebatur. &
tutum se ubiq; eius deductio
ne credebat. Nam licet dul

cis & suauis odor agris sit. qui
aest odor nature tamen
in scō patriarcha. uirtutū
spirabat gratia. quā contines
erat parsimonia. quicubum
sibi paratum non expetiuit.
sepetenti frī sine dilatione
concessit. a quo primatus be
nedictionis accepit. Quāpius
erga parentes. ut p̄ ferri ger
mano seniori. materno mere
retur affectu. & paterne
benedictionis munere sacra
retur. Quam religiosus. ut
fratrem recusaret ledere.
Quam uere cunctus. ut patrē
timeret fallere. Quam
honorificus ut matri non pos
set quod iubebat negare
sed nec parentes nobis in ex
cusati relinquendi sunt. qđ
iuniorē filium seniori p̄tule
runt. simul cauendum ne
quis dum eorum intendit
exemplo. iniquum inter fi
lios habet iudicium. ut al

iacobi

terum diligendum putet
 alterū post habendum. Hinc
 enim excitantur odia frat̄
 na & de pecuniae uilis incre-
 mento facinus parricidale
 componitur eadē foueat
 prolem mensura pietatis:
 Esto tamen ut aliquid sibi am-
 plius circa blandiorē. aut si-
 miliozem rapiat affectus.
 pandebat circa om̄s eē for-
 ma iustitiae. Plus confertur
 dilecto. cui frat̄rū amor que-
 ritur. Plus autē adimitur ei
 qui plationis iniuste onera-
 tus inuidia minitabatur
 esau quod fratrem suum occi-
 deret. Nec fraternam eum ger-
 manitas. nec parentū reue-
 rentia a parricidali furore
 reuocabat & dolebat sibi be-
 nedictionem eē preptam
 Cuius utiq; dignū semansu-
 etudine debebat probare
 non scelere. sed & rebecca
 non quasi filium filio. sed

quasi iustum p̄ ferebat inius-
 to. & em̄ apud matrem piam
 misterium pignori p̄ ponde-
 rabat. illum non tam fr̄i p̄ fe-
 rebat quā offererat dño
 quē sciebat conlatum sibi mu-
 nus posse seruare. In quo &
 alteri consulebat. quē diuine
 subducebat offense. negra-
 uiore implicaretur reatu
 si acceptę grām benedictionis
 amitteret. Accipe tamen bo-
 num certamen inter parentes
 mater deferat affectū. pa-
 ter iudicium. Mater circa
 iuniorem tenera pietate ppen-
 dat. pater circa seniorema
 turam honorificentiae seruet.
 hic magis honoret. illa plus
 diligat. Dum singuli singulos
 foueant non in unū uterq;
 conspirent. defraudent alte-
 rum. fiat equitas inter diuer-
 sa certamina & dis paribus stu-
 diis par utriq; atq; aequalis
 parentum amor & grā conse-

ratur. compenset alter quod al-
 ter inminuit. sic pio affectu
 isaac patriarcha & sc̄a rebec-
 ca certabant. ut neutrum infe-
 riorem facerent. sed utrumq;
 aequalem. Vicit tamen ille
 qui preferebatur oraculo.
 uicit in pigritia tar ditatem
 mansuetudo duritiam. Dum
 alter uenatu aspero predā
 querit agrestem. hic mitū
 cibos morum hic domesticam
 grām. hic tenere mansuetudi-
 nis atq; pietatis pio patri dul-
 ces epulas ministrauit. Plus pla-
 cet inanimis quicquid occur-
 rerit. quā quicquid affectatū
 putaueris deferendū. Accessit
 ad ues iacob. & attulit inno-
 centiae partus uel sacre p̄fici-
 e munera. Quia patriarche
 cibum nullum reddidit dul-
 ciores esse quam xp̄m. qui
 sicut ouis ad occisionē ductus
 est. & sicut agnus ad uictimā
 hunc ad publico parenti uel

populo cuius typum gerebat
 cibum utilē iudicabat. quo fu-
 tura erat remissio peccatorū.
 Ideo stolam accepit fr̄is sui.
 quia senili prestabat sapienti-
 a. Ideo iunior fr̄ seniore fra-
 trē exiit. quia fidei emicuit
 dignitate. Hanc stolā ecclesie
 typo rebecca tulit & dedit
 filio iuniori. stolam ueteris
 testam̄ti. stolam p̄pheticā
 & sacerdotalem. stolam rega-
 lem illā dauidicā. stolā salo-
 monis. ezeciae & iosiae regū
 & dedit populo xp̄iano. qui
 ut iamictus sciret accepto qm̄
 populus iudeorū eam sine
 usū habebat & proprios nes-
 ciebat ornatus. lacebat haec
 stola in umbra abiecta atq;
 neglecta. obscurabatur enim
 tenebrosa impietatis caligi-
 ne. nec in angusto corde po-
 puli latius poterat explica-
 ri. Induit eam xp̄ianus popu-
 lus & refulsit. in luminauit

eam sue fidei claritate & pio-
rum luce factorum. Agno-
uit isaac notū odorem ge-
neris sui recognouit eē mu-
tatā. Manet enī hodieq; ei-
dem stola. sed populi deuoti-
onis canora coepit eē confes-
sio. Meritoq; dixit. Vox qui-
dem uox iacob. manus autē
manus esau. & odoratus ē.
odorem uestimentorum.
& fortasse illud est quia non
operibus iustificamur sed
fide. Qm̄ carnalis infirmi-
tas operibus impedimento ē.
sed fidei claritas factorum
obumbrat errorem que me-
retur ueniam delictorum.
Celebrata benedictione. post
ea fr̄ senior aduenit. Quo de-
claratur prius eccl̄e regnū
quā sinagoga in p̄destinati-
one delatum. sed subintrasse
sinagogā ut super abundaret
peccatum. & cum sup̄ abundas-
set peccatū. sup̄ abundaret &

grām. simul claret in pigrū
regni celestis candidatū eē
debere ut p̄riat benedictionē.
& p̄rogatiuam sue cōmendatio-
nis usurpet. Unde non est no-
tatus a patre iunior filius sed
laudatus. Quod ut isaac fr̄
tuus ueniens cum dolo accepit
benedictionē tuam. Bonus
enim dolus ubi inrep̄hensibilis
ē rapina. Inrep̄hensibilis autem
rapina pietatis. quia ad heb; iohan-
nis regnū caelorum cogitur.
& cogentes diripiunt illud.
Festinantes enī patres pascha ce-
lebrabant. qui festinantes mandu-
cabant agnum non demorantes.
& fratrem beniamin sc̄i ioseph pie
commento fraudis accersit
& tenuit. & ipse tamen ut be-
nediceretur cogendo elicit
& impetrauit. sed eam benedicti-
onē quae cum superiore con-
grueret & conueniret. ut ser-
uaret fr̄ suo. & enim qui impa-
re non poterat. & alterum rege-

reseruire debebat. ut a prudentiore regeretur. Neque enim fuit scilicet patriarchae ut filium suum de generi conditioni seruitutis addiceret. sed ut bonus pater cum duos haberet filios unum intemperantem. prudentem. & sobrium. alterum cum utriusque consuleret. Intemperantia proficit sobrium & insipientem prudenti statuit oboedire. Quia insipiens non potest uoluntarius uirtutis esse discipulus. nec perseverare in studio. qui astutus sicut luna mutatur. Meritoque a libertate propterea gavit arbitrii. ne uelut nauis in fluctibus sine gubernatore fluctaret. sed subdidit eum fratri secundum quod scriptum est. seruit enim imprudens prudenti. Recte ergo eum subdidit ut regentis imperio suum melioraret affectum. Ideoque ait. super gladium tuum uiues & serues fratrituo. Domina

est enim pietas crudelitatis & mansuetudo duris motibus; prestat seruit omnis qui auctoritate pure non habet conscientie seruit quicumque; uel metu frangitur uel delectatione inretitur. uel cupiditatibus ducitur. uel indignatione exasperatur. uel merore deicitur. seruis enim omnis est passio. quoniam qui facit peccatum seruus est peccati. & quod peius est multorum seruus est. qui subiectus est unius multis. sed omnis addixit. ut seruitio ei exire uoluerit. At uero ille qui uoluntatis suae arbiter est. iudex consilii. interpretis arbitrii qui coereat corporee ad penitentiam passionis qui ea quae agit bene agit. Bene autem agit recte agit. & qui recte agit inculpate & irreprehensibiliter agit. habens suorum actuum potestatem inspecto liberum. Nam qui omnia

seruit

lib.

prudenter ait. & ita uiuit
 uiuit. is solus est liber. Non co
 nditio fortuna seruum facit
 sed probrosa insipientia.
 Denique famulus prudens re
 git dominus stultus & pro
 prius serui dominus fenerabunt
 quid fenerabunt. non utique
 pecuniam sed sapientiam. sicut
 & lex dicit. fenerabilis gentibus
 multis. tu autem mutuum non
 accipies. fenerabit iudeus pse
 lico diuinae legis oracula. sed
 quia ipse legis misteria uidere
 non potuit. & que habebat
 nesciuit oracula. qui litteram
 fenerabat gentibus. nunc
 ab his spiritualis doctrinae gratiam
 mutuatur. Meritoque sub
 iectus est seruituti. quomodo qui
 mutuatur seruis est. quasi
 addictus fenori creditoris.
 Qui autem pie doctrinae feni
 impertit is est princeps. sicut
 lex dicit. Princeps eris gen
 tium multarum. tibi autem

principes ex ipsis non erunt.
 Princeps enim est qui regit. qui
 & habet sapientiae principa
 tum. quem habuit populus iude
 orum. sed quomodo quod dolocebat
 seruare non potuit. debet
 discere quod dolere nesciuit.
 Hoc est igitur quod ait patriar
 cha isaac. serues fratris tui.
 Citatur cum posueris & solue
 ris iugum illius a collotuo signi
 ficans duos futuros populos.
 unum ancille filium. alterum
 libere. Seruit autem littera libe
 rae gratia. Tumque populum qui
 littere intendit tam diu ser
 uum fore. quam diu spiritualis doc
 trinae sequatur interpretem.
 Tunc quoque illud futurum
 quod daps ait. Ut reliquae saluae
 fiant secundum electionem gratiae.
 serues ergo fratri tuo. sed tunc
 senties seruitutis perfectum cum
 uoluntarius potius quam coactus
 oboedire coeperis fratri. Hinc or
 ta est inuidia & imitabatur esa

uq̄ post obitum patris fr̄em
occideret. sed si id acciderit.
discamus a rebecca quē admodū
puidendum sit. Ne inuidia ira
cundiam excitet. iracundiam
parricidium pruat. Veniat re
becca hoc ē inducatur patien
tia bona. custos innocentie
suadeat. ut ire locū demus.
Concedamus aliquo longius do
nec tempore indignatio mol
latur. offensionis obrepat
obliuio. Itaque patientia nec ex
ilium reformidat sed in pigre
suscipit. Non tam ut periculū
salutis. quā ut inuenta uum sce
leris declinetur. Mater quoq;
pia ab eē sibi dilectissimū fili
um tolerat. plus ei conlatura
quē se sit. Vtriq; tamen con
siliens. ut alterum in mune
a periculo. alterū integrum
prestaret a crimine. Audiu
mus quid corporeis ebria. cu
piditatibus intemperantia lo
cuta sit. Consideremus quid

uera uirtus agat. Nihil requi
rit nisi dignitatem. Solum il
lum & summū bonū sequitur.
solum eo contenta est. a quo
accepimus. ipsi autē nihil ipsi
conferimus. qui a nullo indi
et. Sicut ait dauid. Dixit dñs
meo dñs m̄s est. qm̄ bono
rum meorum non indiges.
Quo enī indiget. qui abundat
& nobis largitur uniuersa
om̄a sine defectu ministrat.
Et profectus ē iacob & dormi
uit quod ē quieti animi in
dicium. & uidit anglos dñas
cendentes. † Hoc ē xp̄m p̄ uidit
in terris ad quē angelorū
ceterua descendit atq; as
cendit obsequium p̄prio
dñs pio prebitura seruitio.
& uenit ad puteum ut bibe
ret de suis uasis & de puteo
rum suorū fontib; & super
fluerent ei aque de suo
fonte. Fons enī uita est in
manibus iusti. & uenit ad
† & descendentes.

laban & oues eius pauit. Iniquitas incontaminata residet. sapientia regendi officium non omittit. Nescit uel alii eius uacare. nescit exul esse in peregrinis. Quomodo enim exul qui ubique suum ius seruat. & in se habet quod possidet. quasi mercennarius ingreditur iustus. & recte est qui sibi gregem multarum prestantiumque uirtutum splendore fulgentem. euangelice predicationis ministerio colligebat. ut potaturus ouibus uirgam storacina & nucina & de platano proponeret iuuentis. quo concupiscentes beatissime trinitatis prefigurata mysteria. haut quaquam decoloros fetus pientis. conceptione formarent. Bone oues que bonorum partus operum fidei sacre non degeneres ediderunt

Storacem significatur incensum & sacrificium uespertinum. quod deo patri defertur in psalmo. Per nucina uirgam sacerdotale christo munus offertur. haec enim uirga aaronque reposita floruit qua sacerdotalis gratia sanctificationis emicuit. Per platani spiritualis fructus significatur ubertas. Quia arbori huius uitis adnectitur uti lata consortio partus sese uberes fundat. siquidem dominice munera passionis. remissionemque omnium peccatorum ad iuncta spiritus gratia consuevit. His itaque ut scriptura dicit. Diues factus est ualde. Bonum gregem nutriens christo. quem fidei titulo & uarietate uirtutum. gloria in nomine nobilitauit insignibus. itaque nec sibi uidebatur angustus censu fidei optimus. & labe filii ut opulentissimi in uicium uocabatur qui suum gregem alieni gregis accen-

sione cumulas set. & dixit dñs:
 Revertere in terram patris
 tui & in gentē tuā & ego ero
 tecū. Ostendens nihil de eē
 cui ades set omnium plenitudo.
 hoc solum abundare pfecto.
 in hoc constare omnia & omnia
 ad ipsum referri. Nihil ino-
 uum nihil superfluum necessari-
 um. cuius fida suppeteret.
 p quā reconciliaret quae primo
 fuerant discrepantia. Nec mi-
 rum si pacem haberet qui colū-
 nam statuerat & iunxerat dō-
 quae ē ecclā. Columna enī & fir-
 mamentū dicta est uerita-
 tis. Camiūgit qui in xpm fidei
 in pauperes misericordie fun-
 dit unguentum. Nunc con-
 sideremus qualis uir iustus
 eē debeat si in uicia fuerit
 exorta. Primū. ut de dīnet eā.
 Melius est enī sine lite abire.
 quā residere cū iurgio. Dein-
 de. ut talia possideat qui se
 cum auferre possēt. Tum

+ Inuenit apud iacob. Magnus uir & uere beatus qui nihil suum.

ut in nullo teneri ab aduer-
 sariis possit obnoxius. sed di-
 cit cognosce siquid tuum
 est apud me. & quae suum
 laban & nihil suum potuit
 amittere. nihil alienū habe-
 re. hoc ē nihil minus habe-
 re. nihil superfluum. Itaq; ille
 perfectus ē. cum nihil deest
 iustus. cum nihil supra ē. hoc
 enī est iustitiae tenere men-
 suram. Quanta uirtus cuius
 socias lucrum dabat non in-
 terrogabat dispendium. hoc
 est pfectum eē adherentibus
 sibi commodi plurimum dare
 nihil adferri incommodi. Deni-
 q; his qui nocere cupiebat in-
 anem eum non potuit dimit-
 tere. sapiens enī numquā ma-
 nis est. semper in se habens
 amictum prudentiae qui po-
 test dicere. iustitiam indue-
 bam. & uestiebam iudicium.
 sicut dixit iob. Namq; haec
 mentis sunt inter nauela

mit?

mina quae nemo alius possit auferre. nisi cum aliquem sua culpa dispoliat. Denique sic despoliatus adam. nudus inuentus est. At uero ioseph & iam uestimento exteriori reiecto nudus non erat. qui salua habebat indumentum uirtutis. Numquam ergo inanis sapiens. Nam quomodo inanis quidem plenitudine christi accepit & seruat acceptum. quomodo inanis cuius repleta est anima. quae acceptae gratiae uestimenta custodit. Illud metuendum est ne quis innocentiae uel amenamittat. ne impij sacrilege persecutionis impressione terminos iustitiae supergressi uestimentum anime ac mentis eripiant. quod non accidit nisi prius aliquem uox suae iniquitatis exuerit. Si est iniquitas in manibus meis. decedam merito ab inimicis meis inanis. persequatur in

micus animam meam & comprehendat. Nemo ergo ex inimicis potest tuam animam comprehendere nisi prius inanis fuerit effecta. Noli igitur metuere eos qui possunt aurum argentumque conpile thesauros. Isti nihil tibi auferunt. Hoc enim auferunt quod non ornabat animam tuam sed donerabat. Hoc auferunt quod non locupletabat cor tuum sed potius deprimebat. Vbi enim fuerit thesaurus tuus ibi erit & cor tuum. sicut audiisti legisti hodie. Multi ferris portarum suarum includunt aurum suum sed hi nec uectibus & claustris suis credunt. multi uigiles adhibent. sed ipsi quoque plus ipsos solent timere custodes. Multi de fossis auro incubant. aurum eorum sub terra & cor eorum sub terra. Caue ergo. ne & tu cor tuum in terra te uis in fochias. Non ergo aurum istius metuendi fures.

Illi tibi cauendus est fenerator
 qui substantiā anime tue serua-
 tatur. si qui peccati grauioris
 gra contraxerit. Qui cortuū
 includit solo. qui animā tuam
 eo cespice obruit. quod aurum
 texerit. qui mentē tuā centen-
 simarum incur uatis auris &
 graui condit sepulchro. de quo
 nullus resurgit. sequere sem
 iacob. qui neq; de alienis uicis
 quicquam habebat. neque
 suarum uirtutū erat inanis
 & uacuis quierat iusticie
 fructu repletus. sed haec mo-
 ralia. Illud mysticū. quod ue-
 nit ad eum laban hoc est de-
 albat. qui a & satanas trans-
 figurat sem in angelū lucis. &
 coepit ab eo sua requirere.
 Respondit ei iacob. cognosce
 siquidē tuum apud me. Hoc
 est nihil tuorū habeo. Quere
 siquid agnoscis uirtiorum tuorū
 & criminū. Nihil meū abstuli
 fraudū tuarū doliq; consorti

aulla non habeo. omni uirtutē
 quā contagiū refugi. & quesi-
 uit laban & nihil suum repperit.
 Quā beatus uir in quo inimicus
 nihil inuenit. quod suum pos-
 set dicere. In quo diabolus nih-
 il offendit. quod suum agnos-
 ceret. In possibile uidebatur
 istud in homine. sed ty pū ge-
 rebat eius quidē in euanglō.
 Veniet huius mundi princeps.
 & in me inueniet nihil. Nihilē
 enī quicquid ē diaboli. quod
 nullam potest habere ppetui-
 tatem atq; substantiā. ipse
 autē ē qui p figurabatur in ia-
 cob. dñs ih̄s duorū uir coniugi-
 orum. Hoc est consort quidam
 legis & gr̄e. qui uir ginē rac-
 hel ante dilexit. & p destinata
 sibi in coniugium pio amabat
 affectu. sed qm̄ alia tamquā
 lex subintravit. & oculis infir-
 mior obrepit. tamquā sina-
 goga quementis cecitatis xp̄m
 uidere non potuit. sup abun-

clauit grāscē rachel. que sup̄i apri
 mū illudē expetita coniugiū. que
 ecclē principatū futurū iā tunc
 nomini sui int̄pretatione signa
 bat. Beata rachel que abstulit
 ob probriū suo partu. bea rachel
 que abscondit cultus erroresq;
 gentilium. que simulacra eorū
 plena ēē immunditiæ declarauit.
 Nemo credat pat̄ne pietatis le
 sā ēē reuerentiā. qđ stante pa
 tre fecit. Qm̄ scribitū est. qui plus
 fecerit patrē aut matrē quā
 me. non ē me dignus. Vbi cau
 sa agebatur religionis. fides
 debuit habere. iudicii. & quasi
 rearsare p̄ficia. Haec eousq;
 p̄bata sunt. ut p̄ficiis centi ia
 cob scō anḡli dī occurrerent.
 Deniq; uidit castradi adplican
 tia & ait. Castradi haec sunt.
 P̄fectis enī & fidelibus diuina
 solent ad eē p̄ficia. P̄fect²
 aut̄ qui cogitabat de re con
 ciliatione fraterna. Ita ut hu
 militate eum inuaret of

ficiis acquireret muneribus.
 quoq; emendā putaret. Oc
 currit itaq; fr̄i cū uxoribus
 & pignorib; suis. ut & iā si p̄sin
 dignaretur necessitudinis ob
 sequis inflecteretur. & ad
 orauit septies int̄ra. Quid sibi
 istud uult eē lex dicit. Inm̄
 d̄m tuum adorabis & ipsi soli
 seruiēs. & hic adorat int̄pe
 tante. iracundū mis̄ante. par
 ricide flagitiū. Anterram
 adorauit illā humano cruore
 concretā serpentū infusā ue
 nenis. aut ieiuna infelicem
 glareā. aut duris atq; asperis
 inhorrentē cauitibus. Quid si
 bi & iam uult quod septies ad
 orauit. haerere absolutio nisi
 illud occurrere qđ petro in euan
 ḡto interroganti. si fr̄ m̄ in
 me peccauerit quoties re
 mittā ei usq; septies. Respon
 dit d̄m̄ ih̄s non solū septies
 sed etiā septuagies septies.
 hoc igitur p̄fecto sp̄s̄ pa

triartha significat in adueni
 ente respiciens: qui non solum usq;
 septuagies sed etiam usq; septuagies
 septies. Veniam fr̄i relaxari u
 beret. Ut eius contemplatione
 conuentus esau. iniuriam quā
 se accepit se putabat remit
 tere fr̄i. & quāuis lesus rediret
 in grām. Qui app̄t ea carnem
 suscepturus erat dñs ih̄s. & ue
 niturus in terras ut multipli
 catam nob̄ donaret ueniam de
 lictorum. Deniq; petiturus
 a fr̄e concordiam dormiuit in
 castris. Perfecta uirtus habet
 tranquillitatem & stabilitatem
 quietis. Ideo dñs donū eius
 p̄fectionibus reseruauit di
 cens. Pacem meam relinquo uo
 b̄ pacem meam do uobis. Perfectorū
 ē enī non facile mundanis
 moueri non turbari metu
 non exagitari susceptione
 non terrore concuti non do
 lore uexari. sed quasi in lito
 re tutis simo aduersū insur

gentes fluctus secularium p
 cellarū mentē immobilem fi
 dastatione placidare. Hoc
 firmitum xp̄ianis mentib;
 xp̄s inuexit. Pacem internā
 inueniens animis platorum
 ut non turbetur cor n̄m neq;
 exagitetur animus. hanc pa
 cem sup̄ omnē mentē⁺ custodi
 at corda ur̄a & sensus in xp̄o
 ih̄u. fructus itaq; pacis est
 non perturbari in pectore.
 Deniq; uita iusti quietā est. In
 iustus aut̄ inquietudinis &
 p̄turbationibus plenus est.
 Itaq; amplius suis suspitionib;
 adfligitur impius quā alienis.
 Pleriq; uerberibus maioresq;
 uices uulnerū in eius animo
 sunt. quā in eo corpore qui
 ab aliis uerberantur. grande
 est in trāse aliquē tranquil
 lum eē & sibi conuenire. foris
 pax aut̄ imperatoris sollicita
 p̄uidencia. aut manu militū
 queritur. aut bellorū p̄spero

et ee ap̄t̄ doctor adseruit dicens. & pax dī quaesuperat omnē mentē

cedit euentu. aut interne
 tione aliqua barbarorū sūm se
 hostili motu arma conuertant
 In pace nullā nā se deuent
 est. Certe gta pacis illius ad im
 peratorē refertur. istius pacis
 fructus in nobē que ē in men
 tibus singulorū. que tene
 tur affectibus. Istius pacis
 maior est fructus quo spālis
 nequitie temptamenta quā
 quo arma hostilia repellun
 tur. Istā pax sublimior. que
 corporaliū passionū ex
 cludit inlecebras. pturbati
 onesq; mitigat. quā ea que
 barbaricas sedat incursus.
 Plus ē enim clauso intrare hos
 tire sistere quā remoto. Itaq;
 iacob qui cor suū ab omni simul
 tate mundauerat. & pacificū
 affectū gerebat postquam
 reiecit omā sua solus reman
 sit & luctatus ē cū dō. Qui cū
 q; enī secularia negligit. ad
 imaginē dī similitudinēq;

ppius accedit. Quidē enim
 luctari cū dō nisi uirtutis sus
 cipere certamen. & cū spe
 riore congregari. potiorēq;
 ceteris imitatorē fieri dī.
 & quā in superabilis erat fides
 eius atq; deuotio. secretari
 dñs mysteria reuelabat. Lan
 gens latitudinē femoris
 eo qd ex eius erat generati
 one dñs ih̄s oriundus. ex
 uirgine. quidō nec impar
 nec inaequalis eēt. Cuius cru
 cē ob stupescens femoris
 latitudo signabat. eo quod
 diffusa p̄ uniuersū mundū
 remissione peccati salutaris
 foret omnibus. qui stupore
 sine corporis ac sapore. resur
 rectionem tribueret defunc
 torum. Unde non in merito
 exortus est sol scō iacob. cui
 us generi crux dñi salutaris
 inluxit. simul quia sole iori
 tur iustitie quidm̄ cernit
 quia ipse ē lumen & er num.

Claudica uerit iacob a femore suo, propter hoc non manducant hodie; filius est neruum. Vt nam manducas sent & credidissent. sed qui non erant facturi uoluntate dei. ideo non manducauerunt. sunt & quita accipiant eo quod ideo claudica uerit ab uno femore iacob. qui ad uobis populis ex eius generatione manantibus. unus stupor iam tunc circa fidei gratiam declarabatur futurus. Ipse ergo populus qui stupore perfidie claudicauit. Denique non multo post. reuelatione istius modicum esset ab alienigenae filio. dicitur filia iacob deflorato uirginitatis pudore temerata fratre eius qui non intellexerunt misterium. alienigenas qui societatem fidei per conuentionem generis offerebat. uindicta studio peremerunt. iacob autem qui morali mansuetudine clementiam diligebat uel mystico spiritu

sacramentum congregandi ex gentibus prouidebat ecclesie inuitus & dolenter scenam illam exactionis accepit. Unde per prophetam aduentum domini ihesu responsu diuinum edatum. Exurgens ascende in locum bethel. Haec est domus panis ubi natus est christus sicut micheas per prophetam testatur dicens. & tu bethleem domus efratha non es minima ut sis inter principes iuda extenuerit exiet princeps in iherusalem. & egressus eius ab initio ad ierusalem. Vere domus panis quae domus christi est quia nobis panis salutaris adueniente ex caelo. ut iam nullus esuriat cibum sibi immortalitatis adquirens. Ibi ueretur habitare patriarcha. ibi arando facere qui apparuit ei. Ibi deos accepit alienos subleuatis. ibi quoque sepulta est Rachel in uia inquit efrata haec est bethleem. Ibi etiam columnam statuit iacob
 / " & abscondit

supra monumentū eius. Quanta
 misteria quia ibi ecclā dī in qua
 apparet dī. & loquitur cū ser-
 uulis suis. Ibi eripiuntur & ab-
 scondit̄ simulacra gentiū
 fides enī ecclē omnē obseruan-
 tiam gentilitatis aboleuit. sed
 cur subleuatis co. quaero cer-
 te genus istud infructuosū ē.
 Ibi ergo sunt diu gentium ubi
 nullus ē fructus. Ibi aures
 gentium infodiuntur quas
 cederunt iacob ut iam no-
 uam linguā audire ad sues-
 cant. ueterem pfidie sonū
 nesciant. obsurdescant
 aures eorū sacrilegio. eman-
 dentur ad grām. Non in me-
 rito ibi s̄r danhel falsum ad-
 uersus susannā testimoniū
 deprehendit. Ibi enim uolebat
 adhuc radices suas locare p-
 fidia. sed latere non potuit.
 qui propheticō spū deprehensū ē
 Congruus aut error p̄bri ue-
 re confessioni ut ibi conta-

minatā diceret castitatem
 ubi gentium defossa simula-
 cra sunt sed ueritas ecclē non
 texit pfidiā. sed abscondit
 & aures gentilitatis obstruxit.
 Conuenientes quoque ibi se-
 putatē s̄a rachel. quia om̄s
 qui baptizantur in xpō con-
 sepeliuntur cū eo si enī doce-
 mur dicente ap̄to. Consepul-
 ti enim sumus cū illo p̄ bap-
 tum in morte ut quē admo-
 dum ille surrexit a morte p̄
 uirtutē p̄pria suscitatus.
 Ita & nos p̄ eius grām resurga-
 mus. Tunc igitur uere abscon-
 omnis error gentium cū
 quis fuerit ablutus a uis.
 Qui a confixus cruci uetus ho-
 monē nescit iam ueteri ser-
 uire peccato. Competenter
 & iam columna statuitur
 supra monumentū rachel quia
 ecclā ē columna & firmamētū
 ueritatis. senuit aut iacob &
 ante iam senuerat moribus.

sed certabant in eo in pigra
 iuuacitas iuuentatis. & tran-
 quillitas senectutis. Est enim
 & senectus uirens grā & iu-
 uentis incana consilii. De
 qua dicit scriptura. Senec-
 tus enim uenerabilis & aetas
 senectutis uita immaculata.
 Ex hac uita fuit iacob. qui bonis
 operibus p̄uenit tempus lon-
 geus senectutis. ut & fructū
 eius ante tempus carperet.
 & postrema eius in tempore
 non timeret. Beatus qui-
 dem & iuuenis qui bene ui-
 uit. sed beatus & senex qui
 bene uixit. Quod enim iuue-
 nis sperat adeptus est senior
 quod senex fuit. Optat hoc
 eē qui iuuenis ē. Certe hic
 inquit & maris longiores sibi
 adhuc cursu manente. lac-
 tatur fluctibus; senex uero si-
 cut in portu. ita in statione
 est senectutis. Erat itaque
 huius modi iacob qui uix

89
 speranda iuuenibus; bona inco-
 lumni & tuta grā. clauē iam
 clausa & ob signata retinebat.
 Quod autē possideas eo quod
 adhuc speres p̄stabilius est.
 Erat ergo senex iacob. ad quem
 iuuenis aduersa temporis ali-
 cuius tempestate p̄culsi. Itā
 quā in portū sese recipiebant.
 Ipse autē tam quā in specula ui-
 te huius positus sollicito p̄ten-
 debat affectu. & longe ante
 rebus dubis p̄uidebat reme-
 dia. Deniq; famēs erat in to-
 ta terra. senex depositus quā
 alacres iuuenes ignorabant.
 Primus utrū audierit uideto
 inter imprimis admonuit
 filios suos. in egypto ex supe-
 rare frumta eo p̄ficendum
 ut emerent quae sibi ad usum
 necessaria forent. Libenter
 & iam ipse iuuenū consiliis
 ad quiescebat ut & iam filiū
 iuniore simul mitteret. & re-
 nuntiantibus illi quod ioseph

filius suus uiueret infracto
 licet corpore sed uiuida ani-
 mi uirtute. non expectauit
 ut filius ad se ueniret. sed ip-
 se magis proxit ad filium.
 Pietati enim mensura ordinis non
 preponderat. Nulla itaque sen-
 sit in petri menta fesse senec-
 tatis cum pergeret. Pietas enim
 leuabat laborem. Verum ubi
 recepti filii fructu potitus
 aliquanto exacto tempore
 septēdecē uidelicet annorū
 quod secundum illam patriarcae lon-
 geuitatē exigue portionis
 tempus ē. finē uitę sibi ad-
 pinquare cognouit. Vocauit
 ioseph filium & pro generationis
 suae futurū heredem. constr-
 uxit eum ne in egypto sepe-
 liretur. Acceptaque fide cum
 paulo post infirmaretur. bene-
 dixit patriarchas. xii & pphe-
 tauit. Dicit nunc aliquis non
 beatū iacob; cum in ipsis mortis
 esset diebus qui pene pluracū

dō quā cum hominibus alloqui
 amiscebat. non beatum cum
 oculi eius grauarentur in se-
 nectate & non posset uidere.
 Videtur enim quibus dā cecitas
 esse grauis aerumna calami-
 tatis. Sed tunc quoque beatus
 iacob quia discernere spū.
 quod oculis discernere aspec-
 tuque non poterat. Videbat
 futura quę estimabatur non
 uidere presentia. Denique errauit
 & ipse ioseph ut eum ad dexterā
 eius adplicasset filium
 suum seniore & ad sinistra
 ipsius. hoc ē iacob adplicasset
 filium iuniore ut etatis
 ordo benedictionis ordinē
 reseruaret. Extenderet ia-
 cob dexterā suam super nepo-
 tem iuniore & sinistra super
 seniore nepotē. & uolenti
 filio patriam dexteram super
 manas sen seniore conuer-
 tere responderet. scio fili
 scio. & hic erit in populū

& hic exaltabitur. sed frat̄ eius
 iunior maior illo erit. & causā
 plationis adiunxit dicens. Se-
 men eius erit multitudo gen-
 tium. Ad eo melius impedito
 licet corporis aspectu uide-
 bat. ut uidentē doceret er-
 rasse. Quis enī melius uidet
 quā qui uidet xpm̄. aut quis
 potest dicere oculis impeditū
 eum qui uidebat in xpo eccliam
 resurgentē. Nonne igitur
 clarū ē quod debilitas beatitu-
 dinē impedire non possit.
 Ille oculorū impeditus mune-
 re. ille defetigatis corporis
 uiribus in lecto tamquam in
 sepulchro corpus relinquens.
 Ad sur̄ rexit in se & longe ab
 aliis atq; intra semetipsum
 sese colligens. p̄ sentib; serēb;
 subduxerat & nouis si morū
 dierū futura miscbatur
 & atis. sic enī scriptū est. Ad
 nuntiabo inquit uobis quae
 occurrunt sunt uobis in no-

uis simis chebus. Quid igitur
 ei deerat cui d̄s aderat. quies
 p̄fecturo dixerat. discendā
 tecum in aegyptū. & ego dedu-
 cam te in p̄petuum. Nec de-
 fuit quando in eo sēs sp̄s loque-
 batur. Quis tā potens in suo
 domicilio. quā iste in alieno.
 Quis tā abundans in ubertate
 quā iste⁺ in senectute. Quis tā
 actuosus in negotio. quā iste
 in otio. Quis tam uelox in cur-
 riculo. quā iste in lectulo.
 Quis tā latus in flore adules-
 centiae. quā iste in mortis
 confinio. Quis tā diues in reg-
 no. quā iste in peregrino loco.
 Deniq; reget benedicebat. nec
 in merito pauper non erat
 qui nullo indigebat. Pauper
 non erat. qui se pauperē non
 putabat. & quis pauperē di-
 cat cuius conuersatione dig-
 nis orbis terrarū non fuit. & de-
 o conuersatio eius erat in ce-
 lo. hic uero p̄ diues in diuitis
 + Infame. quis tā fortis in iuuentute quā iste

simplicitatis & sinceritatis de
 coratus maiore anime quã cor
 poris pulchritudine que
 marcescere non nouit. De
 tate impiger. cui liceret cū
 uellet corporeo isto exire
 gurgustio & superna paradi
 si mentis uigore penetrare
 & uultus spū cū sepulchri ex
 tremam mandaret. Non enim
 terreno setumulo claudendū
 sed supno recipiendum domi
 cilio p̄sumebat. & ideo tam
 quã alteri mandabat sepul
 chru sua aut securus. Mortē
 illam immortalitatem putabat.
 Videbatur corporis implicatus
 impedimento. & uigilant in fu
 tura tempora p̄currebat af
 fectu. dicens de persecutoribus
 dñi. quid tribu symeon &
 leui auctores erant nequi
 tie p̄ces sari. In consilium eorū
 non ueniat anima mea & occur
 sum eorū non contendant uis
 cera mea. Quis autē tā ualidus

in uirtute. quã iste fortis in in
 firmitate. quid crebat male
 dictus furor illorū. quia super
 bus & temerarius & ira illorū
 quã indurata est. Diuidā illos
 in iacob. & dispergā illos in isrl.
 Quis uero tā coruscantibus
 quã iste uocibus. qui toto au
 ditus est mundo. qui p̄ om̄s popu
 los p̄ omnes auditur aetates.
 Quis tā suavis nūcius septem uo
 cum differentias oblocutus
 quã iste septemplici sp̄s se igrā
 resoluta uit. Qui licet membra
 resolutus. tamen attollens se
 animo. & erigens spū corporis
 sui. tamquã cithare armoni
 am dissoluta membrorū con
 page destructā. altamenta
 despiciens non requirebat.
 sed ociosam iacere humi patie
 batur. ipse autē cantus emul
 cebat inter no & p̄pheticose
 modulamine delectabat di
 cens. ludate laudabunt fr̄es
 tui. manus tue sup dor summi

micorū tuorū. adorabunt te
 filii patris tui. Catulus leonis
 iuda ex germine mihi ascen
 disti. recūbens dormisti ut leo
 & tāquā catulus leonis. quis
 excitauit illum. & infra laua
 bit in uino stolā suā & in sangui
 ne ^{uue} anabolactium suū. Hilares
 oculi eius a uino & dentes eius
 candidiores lacte. Quicantē
 dulcior. quisonus suauior.
 quam remis sio peccatorū & re
 surrectio mortuorū. hunc tan
 tum sēs dauid ille diuine or
 ganū uocis & dominice sermo
 nis uiterpres. cithara cecinit
 spāli. his modulis grāe subli
 mem illū animū mentēq; mul
 cebat. Hoc cantum mundisti
 us aspera mitigauit. hoc so
 nitu seculi duramolluit. hoc
 psalterio terrorē mortis in
 fregit. hac suauitate corda
 rum inferna calcauit. Sed
 audiamus & iam alia que sēs
 iacob patriarcha. admirabili

illo sup organo mentis incre
 puit. Neptalim uitis remissū
 porrigens in germine suo
 decorē. filius mī amplatus
 ioseph. filius meus amplatus
 zelo adpectus filius meus.
 filius mī adulescentior ad
 me reuertere & infra. Præ
 ualuit sup benedictiones
 montium & desideria aeter
 norū collium. Quid dulcius
 benedictione. quid gratius æ
 ternitate. & ipsa uerba sunt
 cantus & in uerbis magna uo
 torum sunt p̄mia. meritorum
 fastigia. Quid suauius scō ioseph
 qui nos liberauit ab obprobrio
 crucis dominice sacramto.
 sicut enī maledictū factus ē
 xp̄s. ut maledictū solueret
 legis. & peccatū factus est. ut
 mundi peccatū tolleret. ita
 obprobrium factus ē ut gen
 tilitatis auferret obprobri
 um. Sed illud obprobrium xp̄i
 thesauris egipti p̄ciosius

estimatū est. & ideo moyses
 farao regis aulam reliquit &
 fidei elegit obprobrium cui
 se obprobriomaria deinde abast.
 Ipse ergo neptalim uitis to-
 tum remisit ap mundum. ut
 omnibus populis ubertate
 poculus spiritalis infunderet.
 Ipse ē ampliatus habens no-
 men sup omnē nomen. qui
 qm̄ sep omnib; obtulit mor-
 ti. ideo audit a patre. ad me
 reuertere. Loquebatur ia-
 cob. & dñs audiebatur. Ille be-
 nedicebat & dñs p̄sonabat.
 Dicens filio ad me reuertere.
 Hoc ē post passionem reuertere.
 reuertere ad sedē suam.
 reuertere cum tropico. re-
 uertere ad me ut te resur-
 gentē defuncti sequantur.
 & tua potestate pariter ad
 q; exemplo. resurgant. ut
 fias primogenitus ex mor-
 tuis. ut ad dexterā sedē as-
 patris. Unde & filius dixit

Amodo uidebitur filium hominis
 sedentē ad dexterā uirtutis.
 Neget quis beatū iacob in ipso
 mortis supremo. quid diuina
 fundebat oracula. Neget
 beatū ioseph in carcere ubi sa-
 pientia spū inter p̄tabatur
 somniorū quae uel erat ueri-
 tatem & futuro rō seriem re-
 uelabat. Neget beatū esaiam
 cū medius secaretur. Hieremi-
 am cū mergeretur. Danhel
 sem cū inter leones staret intre-
 pidus. & prandium ei raptus
 ab angelo p̄pheta deferret.
 Non utiq; ideo. beatus qui ali-
 enū prandebat prandium.
 sed quia meritis suis in pasta
 leonū ora claudēbat. Quis
 aut non beatā dixerit ma-
 trem machabeorū. que sep-
 tem filiorum funeribus.
 octauā se addidit ad laudē
 celestis triumphi. Nece ele-
 azare p̄termittam ut pote
 sacerdotē sacerdos. sectans

iuuandus oratis. qui genus sacerdos peritus in lege matu-
 rus aevi cum oblatu esset anti-
 ocho persecutori. nec temptan-
 tis posuisti capi nec premis in-
 flecti. nec suppliciorum acerbi-
 tatibus frangi. Denique ablan-
 ditatis coepit. qui iudicabat
 tormenta sua posse superari.
 Cruberco inquit canicientiam
 reuerentiam senectutem. miror
 prudentiam. cur abstinendum
 bonis epulis putes. quae natura
 largitur. relaxasti modum
 puiciam. experis certe aliqua-
 ndo dum adhuc malis tibi persua-
 dere quam extorquere. nec uic-
 tus supplicis facias quod refu-
 tas ratione inuitatus. Ad haec
 respondit senex. Nos antioche
 non intentione ducimur. sed
 reuerentia legis tenemur.
 Quae a se uilla carne abstinendum
 precepit. Pulcherrimam creaturam
 iudicis negare tamen non potes
 quod potior sit temperantia

quam uoluptas. potior legis
 oboedientia quam prauaricatio.
 Quod si hoc leue putas ut car-
 ne uescamur. si uilla quidem mi-
 nimis legem contempserit
 quomodo in magnis tenebit
 aut si preciosa est creatura istius
 modi uindictis cum eo quod sit
 pulcherrimum de fructu damur.
 Abstinencia autem nostra discipli-
 na est castimoniam. Discimus
 enim refecare luxuriam. eu-
 piditates uincere. Excludere
 concupiscentias. delectationibus
 corporis obuiare. fortitudi-
 nis quoque exercitium est poe-
 nis pro lege non cedere. iustitiae
 quoque insigne atque prudentiae
 ut quod sequendum elegimus.
 timore dei morte proposita re-
 seruamus. Quiesca impleret
 liberis. quis autem seruidendum
 prebeat in hoc seruiat sed non
 ridebit. Non sum ita senex ut
 mihi non iuuenescat animi
 fortitudo. Suspensus itaque

cū hinc atq; inde grauitē
 uerberaretur. nec iam ferrent
 senilia membra uerberū poe-
 nas. Las satis carnificibus at
 q; extensoribus interrā deflex-
 us inflexibilem mentē gerebat.
 & quidā se uel longe uā misera-
 tus aetate se uel tēptamentis
 circū uenire desiderans.
 Inquit tantū modo te man-
 ducturū nosse esse eius in-
 munē prestabimus. at ille
 clamans. nequaquā contin-
 gat mihi ut fiam senex incen-
 tuum iuuenilis erroris. qui
 huc usque eram salutaris for-
 ma instituti. His ergo ludibri-
 is ut paululum uiuūm lucra-
 bor. & totius uite labores ad
 dicam breuis uaticio senectutis.
 senectus portus debet eē nō
 naufragium uite superiori
 Non te negabo lex patria. non
 abiurabo uos scā instituta
 maiorū. non de colorabo uos
 infule sacerdotes. non te

pfidie puluere turbabo ca-
 nitie. Quid multa. in mori-
 endo tormentis factus est
 ceteris magister uī p̄seueran-
 tiæ. qui electus erat ad infir-
 mitatis exemplū. Beatus igitur
 in quo non potuerunt
 tormēta rationē uincere.
 Annon beatus qui non potuit
 uirtute animi uictor eē poe-
 narum. pietatis q; remigium
 seruare integrā intantis
 fluctib; passionē. Post ipsū
 statuti sunt septē pueri cū
 matre insultare licet tyran-
 no. quidū callide a se ne inci-
 piendum putat magistrum
 elegit. quod discipulos faceret
 fortiores. quorū uelut pueri-
 lem aetate p̄remis puocabat
 ad culpā. urguebat se erro-
 ribus ad formidinē. At illi
 non degeneres tanto duce
 respondent. Quid contemp-
 nis uel cir cū scribis ut pue-
 ros sed fides cana est. sed uali

da disciplina. & perire certe subice quibus placet pornis puerilia uiscera mea. non inuenies. corda puerilia. nec potentiores erunt tormentorum machine. quā legitime obseruationis excubię quę uicit senectus. superabit aemula senectutis pueritia. sequimur patrē fili discipuli doctorem. Collige suppliciorū instrumenta proposita. meditationē patientię non terrorē iusticie adferunt dū uidentur. Ius sit maximū natū elegi. At illeridens recte inquit nature ordinem seruas. sed cur di legem temerandā putas. & pietate quidem omnes maximi sumus. Sed tamen ame inchoatum gaudeo. quod queris tyranne. confiteor nos summo dō seruire. & doces quid agere debeamus. sicut tanta pertinacia uis extorquere ueritatem.

cur non omni uirtute nos eam tenendā putemus. quid plura adhibentur uariarū genera poenarū. Sed uicit pietas immanitatis furorē. Exclusa ē anima non religio. Secundus accessit. nec degenet frīs munia pie confessi onis impleuit. & eū detraheretur membrana capitis. Aufertis quidem membranā sed habeo glaleam spālem quam non potestis auferre. & uere nemo auferre hanc glaleam potest. sicut postea apłs docuit in ecclā dñi. Quia cap uir xp̄s ē. & eius sumus membra. recte puer istā diuino spū doctrinā apłicā prę uidebat. Exuebant in manes bestiarum capitis. & parclalicis feritibus se uiebant. At ille deficiens quā dulce est inquit mori pro religione quā suauis omnis acerbitas mortis pp̄ ietate. quia

manet horum remuneratio
 laborū. Tuasunt rex grauior
 tormēta tutius uehementius
 torqueris supplicis. quia
 uides te uinci in potestate.
 & hoc defuncto tertium sta
 tui sibi uis sit. & cū eum par
 tim temperaret insidiis. Par
 tim cuperet terrore pcellere.
 Respondit ad eū. Non
 faciam uoluntatē tuam nec
 subcumbam imperio tuo.
 Per beatā illā fratrum passio
 nem & nobilem uitam non ne
 gabo piā germanitatem
 que uis adhibeto supplicia
 quibus magis urgeas. Hoc
 proficies asperitate poenarū
 ut maiora testimonia nrē
 germanitatis accipias. Iussit
 itaq; & linguam amputari.
 At ille exclamans. Victus es
 inquit anthioce qui orga
 num uocis absē. diu
 bes confessus es te respon
 dere non posse rationi.

Maioraq; probas lingue nrē
 nrē flagella quam tua uerbe
 ra. Nos enim tua uerba non
 timemus tu nrē uocis flagel
 lanon potes sustinere. sed hec
 flagella peccatis sunt. tua
 flagella pfidie. sed & iam lin
 gua sublata grauius te suo
 cadens murmure flagellauit.
 Tu adere te putas anthioce
 si uocē eripias & tacentes dī
 audit & magis audit. Ecce
 aperui os meum laxaui linguā
 meā abscede linguā. sed non
 abscedes constantiā. Non uir
 tutem auferres non rationē
 obliterabis. non eripies testi
 monium ueritatis non eripi
 es cordis clamorē. Si linguam
 amputetur sanguis clamabit
 & dicetur tibi. Vox sanguinis
 fr̄is tui clamat ad me. Audit
 enī sanguinis uocē qui audit
 internas cogitationes. tene
 bre licet operiant & parie
 tum septa circumdant. Dicit

impus quia nullus sibi testis
 adfistat. Exemplo ret uni
 uersa. uidet omnia deus. nec est
 aliquod facinus quod por
 sit latere omnium iudicem.
 qui cognoscat uniuersa an
 tequam fiant. Quod uerba
 damus. loquaciora sunt uul
 nera. & si uulnera tegantur.
 & si abscondatur cicatrix.
 non absconditur fides. nec
 tamen plaudas quod claufe
 rendo linguam confessione
 laudis eripias. satis iam deum
 sermone laudauimus. nunc pas
 sione laudemus. & hoc per
 empto. ius sit quartum um
 cir ad rotam. ut eius uertigi
 ne membris omnibus sol
 ueretur. At ille cum torque
 retur inmaniter dissoluit
 inquit corporis membra.
 sed adiungis gratiam passi
 oni. nec eripis solacium mor
 ti. Est enim uox tonitruum in
 rota. quia in bono & in offen

sa uita istius cursus celestis re
 sultat oraculum. sicut in iohan
 ne & iacobo tonitruum filius.
 resultabat. Itaque illud quod
 legitur nunc manifestius recog
 nosco. quia rota intra rotam
 currit. nec impeditur.
 Teres enim uita sine ulla offen
 sione. in qua uis passione uer
 satur. & intra haec quoque ro
 ta currit. Currit lex intra
 gram. & obseruantia legis in
 trahit uinculum curriculum miseri
 cordiae est. Nam quomodo magis uol
 uitur plus probatur. Potius est
 hic ab impiis aduersari tolerare
 ut tibi ad domino consolationem
 inuenire possimus. & iste cum
 summans cursum suum adrupit
 spiritum animamque uictor effudit.
 Quintus cum sisteretur ceso
 prius eidem ignes ius sit ad
 moueri. subici incendia. Ma
 nabat euulneribus cruor &
 effos sis ulceribus sanguis effu
 sus. ipsos flammarum extingue

bat globos. At ille inter igniū
 crepitus audiebatur dicens.
 grās tibi dñe quod dedisti no
 bis dicere. Transiuimus p̄ ignē.
 & sicut alibi idē dicit tuus p̄
 feta. Igne nos examinasti. sicut
 igni examinatur argentum.
 Adstabo tibi sicut aurū purgat
 incendio. & si quid fuit culpe
 ignis excusit. Itaq; & iste trans
 figuratus a corruptela. ad in
 corruptionē uitā exhalauit.
 Sexto quoq; ad nota tormētā.
 At ille noluit frustra errare
 & tuē hoc adscribere potesta
 ti. quod ista aduersum nos ex
 erceas. N̄ rōrū hoc delictorū
 est p̄tium. ut peccantes pu
 niāmur. & grās dño quod hic
 a nobis duplicia peccata exigun
 tur. ut ibi nobis consolatio de
 feratur. Grās autē & tibi. quā
 tā durus & inimicus es ut ata
 libus nr̄is supplicis. dñs in
 quē peccauimus gentimā
 p̄pitius fiat. Nos quoque

ableuamus aerumnā dū fi
 dei passionibus delectamur.
 & iste durus atq; asperis dila
 ceratus supplicis. adpositus
 est ad fr̄es suos. Super erat
 iunior ex fr̄ibus & iam pude
 bat antiocū immature. ae
 tate ita se fuisse ludibrio. Itaq;
 dolis eum desiderans circum
 scribere. pollicebatur hono
 res. diuitias. amicitia suam
 confortia secretorū. At ue
 ro piamater. monebat filiū
 dicens. & huic sicut ceteris.
 Nescio quē admodum in ut
 rum meū intro istis. neq; ego
 sp̄m donauuobis neq; membra
 formaui. sed haec om̄p̄tis di
 munera sunt. Putauit anti
 thocus uidens matrem solli
 citam. quod saluti eius ti
 meret. ipsi quoq; suadere
 coepit. ut filium ab intena
 one reuocaret. At illa
 uoce patria dicebat filio.
 Tu solus fili super es. summa

uotorū meorū. tu post tre-
 mus clausisti partus mī. tu
 postremus conclude gaudi-
 a mea miserere mei. quate-
 in utero tot mensuum cur-
 ricula portavi. ne uno momē-
 to confundas senectutem
 meam. ne decolores tot fra-
 trū tuorū tropea ne sacrū
 eorū comitatus relinquas. ne
 consortium deseras te adhuc
 isti expectant triumphū. Aspi-
 ce in celum unde auasisti spm̄
 ad patrem omnium. aspice
 in terrā. que tibi ante alimo-
 nam ministravit. aspice ad
 frēs qui collegā requirunt.
 Aspice ad matrē que tibi lac
 dedit redde mercedem
 pūsā sanguinis. noli a frīb;
 noli a matre diuelli. Tempo-
 rales opes sunt quas pmit-
 tit antiochus. Temporales
 honores ppetua corona que
 ad dō omnipotentē defertur
 Vos mihi septem dierū lumi-

na dñs dedit sextū iam diē
 clausi & omnium operabo-
 na ualde. debes mihi fili
 utque in illis sex laboravi
 uite requiescā septimo.
 tamquā a seculi iam operib;
 feriata. itaq; p̄cipiens se
 iuuenis ait. Quid sustinetis
 & multa uociferans quod ne
 quaquā diuelli posset a fra-
 trū consortiis quorū multo
 beatiora essent funera quā
 regis imperia. Cum in gue-
 re conuicis regem. & ipse
 acerbis excruciatu tormentorū
 generibus uite huius
 munus absoluit. Nouissima
 mater oblata ē nec. Quis hanc
 beatā neget que quasi septē
 uallata muneribus inter cor-
 pora filiorum nullum sensit
 mortis incursum. Quis in quā
 de eius dubitet beatitudine.
 que septē filius cincta sacra-
 tis simū dō quorū non solum
 canorū uocibus. sed & iam p̄ as

sionibus ad continendas dñi
 laudes. celestibus inuexit al
 taribus. Quā bonus fidei par
 tus. quantum portus iste
 pietatis. quā splendida lucer
 na ecclē. septeno fulgens lu
 mine. & octauo utero cune
 tis oleum luminibus submi
 nistrans. De quibus pulchre
 dicitur. Date partem illis
 septem & illis quidem octo
 eo quod in utroque numero
 consortium grā consequan
 tur. In lege nutriti p grām
 coronati septem tanquā in
 sablato. octo tāquā in euā
 gelio. Pia mater supplemto
 passionis adiuncta. quae in ta
 libus filius integram pietatis
 formā & parturuit & pepe
 rit. Recurrunt in memoriā
 sermones scē femine dicen
 tis ad filios. Ego uos genui.
 ego uobis succum lactis infu
 di. nolite urām nobilitatē
 pdere. sic alie matres reuo

care amar tyrio solent fili
 os non uocare. At ista in hoc
 maternū ponebat affectū
 si filius uitā magis perpetuā
 quā temporalem suaderet
 Spectabat itaq; mater filio
 rum placetamina. quāuis
 maternorū uiscerū compas
 sione quateretur. pietatis
 studio premebat dolorem.
 & offerente antiocho cū pos
 set salutē eligere filiorum
 malebat periculū. compres
 sisq; nature gemitib; poe
 nas filius optabat augeri.
 ut mors citius adppinqua
 ret. Videmus conuersa uo
 tamatris in filios. ne quem
 sup stitē dereliqueret. sed
 omīs pie coherede **o** s mor
 tis adquireret. sed nec filii
 minores tali parente quise
 inuicē cohortabantur.
 Quidicebant uno studio
 & quadā animorū acie mor
 tis aduersē impetū potera

nus. Tunc in uenit cum
 fuerit mortui. Nemo pie
 tate certine de re linquat
 non se subtrahat p̄loru
 hū. Non hominū sectio
 animas deuouimus n̄
 tū. sed laudari omniū
 gunt. Tali hęc pugna
 gloriosius uerit
 dicitur fuerit occisio
 p̄tuit. nemore
 Nihil scit fū
 morte p̄gior fut.
 hominū tanquā aduimor
 lictatū uiam. ita aduimor
 certū supplicia cucurrunt
 ter consona cernens
 iniqua. tanquā pia
 umbra corporis
 nobis fuit. & artus
 non dicitur sibi sibi
 non laborat filii
 non laborat mortui
 sup̄nat aduimor
 tur corporis uo
 laborat uo capi

mus. Tunc enī uiuemus cum
 fuerimus mortui. Nemo pie-
 tatis ordinē derelinquat
 nemo se subtrahat p̄liotriū
 phali. Non hominis sed dō
 nrās animas deuouimus. n̄
 hominis sed auctori omnium
 militamus. Talis hæc pugna
 ē. ut ille gloriosius uicerit
 qui crudelius fuerit occisus.
 Itaq; nemo timuit nemo tre-
 pidauit. Nullus ex tot fr̄i-
 b; ad mortē pigrior fuit.
 sed omnes tamquā ad inmor-
 talitatis uiam. ita ad mortē
 p̄ acerba supplicia cucurrunt.
 Ut mater consona cernens
 filiorū agmina. tamquā pia
 animas sui membra corporis
 in filius offerebat. & artus
 proprios uidebatur sibi subi-
 re tormenta. Cadebant filii
 tormētis exulcerati. mortui
 super mortuos aduoluebantur.
 corpora super corpora uo-
 luitabantur. capita super capi-

ta exsecabantur. refertus lo-
 cus erat cadauerib; filiorum
 Non fleuit mater. non lam-
 tata est. non oculos cuius-
 quā pressit aut ora morien-
 tis. non lauit uulnera. Sciens
 gloriosiores eē. si euis cerati
 & concreti pariter puluere
 & sanguine uiderentur.
 quales solent tropæa ex hos-
 tibus reportare. Non super-
 iacienda uelamina. non pro-
 sequendus ex sequias. nisi
 sue quoque comitatu mor-
 tis arbitrata est. que citata
 dulciores ederet cantus. quā
 morientes filii in tam graui-
 bus supplicis ediderant.
 Erumpebat enī nature ge-
 mitus. & inuitis expectares
 porchinē. P̄ emptorū cada-
 uera. sicut fila chordarū au-
 dire septa chordū psalteri-
 um triumphalibus gemiti-
 bus resultare. Non sic inle-
 cebrosi illud aiunt. Cantus
 de bello redire uictores quales solent

sirenū traherent audientē
 illi enim ad naufragium tra-
 hebant isti ad sacrificiū ue-
 toriam. Nec sic cyneacar-
 mina aures animūq; mul-
 cerent. Cyneienī naturae
 sorte moriuntur. istimo-
 riebitur amore pietatis
 Non sic rauca resonant. secre-
 to in memore columbarum
 murmur aut ultima uer-
 ba morientū. cum sūma
 suauitate resonabant.
 Nec sic luna inter stellas
 refulget ut inter filios
 mater & cum eos ad marti-
 rium in luminatura dedu-
 ceret refulgebat & cum
 amplexa uictores iaceret
 in medio filiorum. O uera
 mater adamante fortior
 melle dulcior. flore fla-
 grantior. O in diis solubile
 pietatis uinculū. O uere
 ualida caritas. sicut mors
 dura. sicut inferi zelus de-

uotionis ac fidei nulla tan-
 tarum diluina passionum
 tuam potuerunt carita-
 tem excludere. nulla unda
 re eam flumina tantarū
 acerbisatum. Sicut in illo
 arcamundi diluuiū toti-
 us orbis spatius innocua
 ferebatur. ita & tu aduer-
 sus fructū. tam grauium
 possessionū pietatis immobi-
 lis restitisti & cū posset salu-
 tem filiorū eligere nolueris
 Quo affectu psequar uos scē
 matres pia pignora. quo pi-
 ni illo sermonis mei descri-
 bam forme uirū & animarū
 similitudinē. stecistis inter
 exercitus regios quibus totus
 fuit orbis terrarū sub iactis
 quos india quoq; in extrema maris
 secreta refugiens declinaū. & so-
 lide rege supbo. sine bellico con-
 fluctu uictoriam reportastis
 vicerunt in uobis sola arma
 pietatis. dedit poenas tyran-

nus & quos non potuit uincere. & quia atrocius emptus est morte. **FINIT DE IACOBI
ET BEATI LIBER II.**

INCIPIT DE CECO SENATO.

Audisti frater lectionem euangelii in qua decursum est quod proterius dominus ihesus uidit a generatione caecum. Ergo nec nos quidem proterire debemus quem proter eundem dominus non putauit. Presertim cum a generatione caecus fuerit quod non otiose est positum. Est enim caecitas quae plerumque uigilantibus aciem obducit oculorum eademque temporis spatio mitigatur. Est caecitas quae humorum infusione generatur ea quoque uti plerumque sublato medicis arte depellitur ut cognoscat quod iste sanatur.

qui a generatione sua caecus est non a parte sed a potestate. Donauit enim dominus sanitatem non medicina exercuit eos enim sanauit dominus ihesus quos nemo curaret; quae stolidi autem iudei quum interrogant. hic peccauit an parentes eius debilitatis corporum referentes ad meritum delictorum. & ideo dominus neque hic peccauit neque parentes eius sed ut manifestaretur opus ad in illo. Quod enim naturae defuit creatori competit reformare qui auctor naturae est. Unde addidit. Cum in hoc mundo sum lux sum mundi huius. Hoc est omnes possunt uidere qui caeci sunt sine lumine requirant. Accedite & uos & illuminamini ut uidere possitis dominum. Deinde quid sibi uult quod hic qui uita refundebat unperio salutem procepto dabat dicens. Mortuus es a se

ras. & egres sus est lazarus dese
 supulchro dicens. paralitico
 surge & tolle grabattum
 tuum & surrexit paraliticus
 & coepit grabattū ipse por
 tare in quo solutus membris
 omnib; portabatur. quid in
 quam sibi uult. quod ex puit
 & fecit lutū & sup iunxit oeu
 los cecū & dixit ei. Vade laua
 in siloam quod inter p̄tatur
 missus. & abiit & lauit & uide
 re coepit. quae ē ista ratio
 magnanifallor plus enim
 uidet quē ih̄s tangit. simul
 & diuinitatē & sc̄i ficationē
 eius aduerte. quasi lux te
 tigit lumen infudit quasi
 sacerdos p̄ figuram baptis
 matis misteria gr̄e sp̄ilis
 impleuit. Ex puit ut aduer
 teres quia interiora xp̄i lu
 men sunt & uere uidet qui
 xp̄i mundatur internis. la
 bat saliba eius. labat sermo
 eius sicut habet. lam uos mun

die stis propter ser monem
 quem locutus sū uobis. Quod
 autē lutum fecit & sup iunxit
 oculos cecū quid aliud signifi
 cat nisi ut intellegatis quia
 ipse hominē luto ilico reddi
 dit sanitati quid luto homi
 nem figurauit. & quod haec
 caroliti nr̄i p̄ baptismatis
 sacramta aeternae uitae lu
 men accipiat. Accede & tu
 ad siloam hoc ē ad eum qui
 missus ē a patre sicut habes
 Mea doctrina non ē mea. sed ē
 eius qui memisit. Si lauat
 te xp̄s ut uideas ueni ad
 baptismū tēpus ē ad est.
 Veni festinus ut & tu dicas
 Abi & laui & uidere coepi.
 Ut & tu dicas cecus erā & uide
 re coepi. Ut & tu dicas sicut
 iste refuso lumine ait. Nox
 p̄cessit th̄es autē ad p̄ pinqua
 uit nox erat cecitas. Nox
 erat cū iudas accepit buc
 cillam ab ih̄u & introiuit

sanato

meum satanas. ludae noxerat
in quo diabolus erat. Iohan
nes dies erat qui in xp̄i pecto
re recumbebat. Petro quo
q; dies erat cum lumen xp̄i ui
deret in montē noxerat
sed lumen uidebat. Noxerat
alio sed dies erat petro.

Ad uero ipsi petro nox erat
quando xp̄m negabat. Deni
q; gallus cantauit & flere
coepit ut emendaret er
rorem. Iamenī dies ad pp̄m
quabat. Interrogabant iu
deicecū quomodo uidisti
grandis amentia interro
gabant quod uidebant. Int̄
rogabant causam cū factū
uiderent & maledixerunt
eidicentes. Iusis discipuli ei
Benedictio est qui abenedicti
oeorū maledictio est. Iusis
inquit discipulus est. Tunc
p̄sunt quando nocere se cre
dunt. Semp̄ quidem decan
tata questio & celebris abso

lutio fuit mulieris eius que
in libro euangelii. quod
secundū iohannem scribitur
adulteri rea ob lata xp̄o ē.
Idenī iudeorū com̄ menta ē
tergi uersatio ut si contra
legem. absolueretur contra
legem pb̄ata dñi ih̄u senten
tia teneretur. si aut̄ damna
ta esset ex lege ut uacare
xp̄i uideretur gr̄a sed uehe
mentior facta est postea
quam in eos criminū grauis
simorū in publicis iudiciis
accusationis huius modis
cruentis sacerdotum tri
umphos pb̄are coeperunt.
Quidenī aliud isti dicunt quā
dicebant iudci reos criminū
legibus eē publicis punien
dos & ideo accusari eos & i
am sacerdotibus in publi
cis iudiciis oportuis se quos
adserunt secundum leges
oportuis se puniri aede
causa est sed numerus minor.

Hoc ē nondis par iudicis ques-
tio sed pene dispar inuidia
unā xps puniri ex lege non
passus ē. isti minorē nume-
rum adserunt esse punitū
ad quod loci hoc iudicat xps
nam plerūq; scdm qualita-
tes locorū in quib; docebat
famulos suos disputatio-
nes suas formare digna-
tus est ut in porticum sa-
lomonis hoc ē sapientis
deambulans loquebatur.
Ego & pater unum sumus
ut in templo dī dicebat.

Mea doctrina non est mea
sed eius qui misit me. Hoc
quoque iudicium in templo
positus exerceat sicut scrib-
tum est in posterioribus.
sic enim habes. Haec uerba
locutus est ih̄s in gazophi-
lacio docens in templo &
nemo adprehendit eum.
Quid est gazophilacium
conlatio fidelium sumptū

pauperū requies egenorū
iuxta quod sedet xps ut ha-
bes secundum lucā duo ae-
ra mulieris uidue diuitum
muneribus censuit praefer-
endum diuino uidelicet
testimonio preferens opi-
me premium largitatis sedu-
le liberalitatis affectum qui
talem habebat iudicium.

Videamus quid ipse positus nox-
ta gazo falacium conferebat
Non enim otiose uiduam pretu-
lit duo aera mittentem pra-
tiosā ista paupertas est fidei
opulenta misterio ista sunt
duo aera quas samaritanus
ille euangelicus ad eius curan-
dam uulnera qui incidit in
latrones. stabulario dereli-
quid ergo & iste specie uidu-
a in typo eccl̄a hoc gazophi-
lacio sacro conferendum puta-
uit quod pauperū sanaren-
tur uulnera peregrinorum
ieiunia sedarentur. Unde

Sanato

quod & nunc xps conferat spirita
liter te oportet expendere
Diuidebat eni populis argen
tum examinanatu eloquio
rum celestium ut in imaginis
regie pecuniam populoru
ad numerabat affectibus.

Nemo plus misit quam qui totu
donavit satiabat esurientes
replebat inopes. inluminabat
cecos redimebat captiuos
paraliticos erigebat. Mor
tuos resuscitabat. Haec sunt
duo aera que misit ecclesia
postea quam accepit xpo.

Quideni sunt duo aera in
spicium noui & ueteris testa
menti ptium scribture fi
des nostrae. Nam quod le
gitur pro mille gentes
aestimatur arbitrio. Remis
sio igitur peccatoru utrius
q; praecium testamenti est
que per animum in tipo ad nun
tiatione est in ueritate comple
ta p xpm. Ideo habes neque

septem dierum. purgatio
nem sine trium dierum
esse purgationem septem
dierum purgatio secundu
legem quae in specie pre
sentis sabbati spiritale sab
batum adnuntiavit. Trium
dierum purgatio secundu
gratiam quae euangeli
testificatione signatur
quia tertio die dñs resur
rexit. Vbi poena per scribitur
penitentia peccatorum est.
Vbi remissio donatur gratia
est. praecedit penitentia gra
tia sequitur. neque peniten
tia ergo sine gra. neq; gratia
sine penitentia. Dedit enim
penitentia prius damnare
peccatum ut gratia possit
abolere. Ideo typum accipi
ens. iohannes baptizauit
in penitentiam xps ad gram
Septimus ergo dies legis mis
terium signat. Octauus re
surrectionis sicut habes in

ecclesiasten. De parte illis
septem & istis octo. Nam & in
propheta amos legimus die
tum ad eum. Conducti tibi for
nicariam quinddecim denariis
eo quod gemina aere ueteris
& noui testamenti hoc est inte
gro fidei p̄tio mulier illa u
go quodam & meretricio gens
iusti conuenarū comitatu
fulta conductitur. & con
duxit inquit eam gomor
hordei & semi gomor. per
hordeum significat quia in
p̄fectos uocaret ad fidem ut
perfectos redderet. Per
gomor intellegitur ple
na mensura p̄ semi gomor.
semi plena mensura in euan
gelio est. Semi plena in lege
cuius plenitudo nouum tes
tamentum siquidem ipse
dn̄s ait. Non uenit legem
soluere. sed implere. Nec
ociose quinddecim manda
bat morū psalmos clauit

cos legimus. & quinddecim
gradibus ascendisse solem
cum ezechias iustus rex uite
huius acciperet com meatum
significabatur enī eē uentu
rus soluisti t̄e quingradus
quinddecim ueteris & noui
testamenti inluminaturus
esset præsentiæ suæ lumi
ne quibus nostra fides adui
tam ascendit æternam.
Vnde & hoc quod hodie in apos
tolo lectum est mysticum
eo quod quinddecim diebus
apud petrum manserit.
Videtur mihi quod apostolis
suis scribuntur diuine inter
pretationis sermone. secum
uero conferentibus. pleni
luminis refulserit. clartu
do ignorantie umbra deces
sit. Sed iam ueniamus ad
mulieris huius adultere
absolutionem. Oblata erat
abscribis & phariseis dn̄o
ihū adultere rea & hac obla

sanato

lata fraude. ut sic ea absolue-
 ret legem. soluere uide-
 tur. si uero damnaret propo-
 situm sui mutaret aduentus
 quia peccata omnium remis-
 surus aduenit. Denique supra
 ait. Ego non iudico quemquam
 Offerentes ergo eum dixerunt.
 Hanc mulierem inuenimus.
 publice moecantem. scriptum
 est enim in lege moysi omne
 moecam lapidari. Tu uero
 quid dicis de ea. ad eum dice-
 rent ih̄s inclinato capite
 diligit scribebat in terra.
 & cum expectarent ut audi-
 rent eum erigens caput dix-
 it. Quis sine peccato est pri-
 or lapidateam. Quis tam
 diuinum quam istam sententi-
 a utis peccata puniat. qui ex-
 oris ipse peccati sit. Quomo-
 do enim feras alieni uitorem
 & proprii criminis defensor-
 rem nonne se magis ipse

condemnat quin alio da-
 nat quod ipse committit
 Hoc autem ^{dis} scribebat in ter-
 ra. quid utiq; dicens. festu-
 cam in oculo fratris tui ui-
 des. trabem autem in oculo
 tuo non uides. Libido enim
 uelut festuca est cibo accen-
 ditur pro opere consumitur.
 sacrilegium perfidie quod
 iudei negabant proprie
 salutis auctorem sceleris
 magnitudinem p̄sonabat
 Scribebat autem in terra
 digito quod legem scribere
 rat peccatores in terra scri-
 buntur iust in caelo sicut
 habes dictum ad discipulos
 Gaudete quia nomina ues-
 tra scripta sunt in caelo.
 Secundo autem scripsit ut
 ad gemino testamento iude-
 os scias esse damnatos.
 Audientes autē hoc uerbum
 exierunt foras unus post

De cetero

unum incipientes & sede-
bant cogitantes de se & re-
mansit solus ih̄s & mulier in
medio stans. Bene ait quod
exierunt foras qui nolebant
esse cum xp̄o. foris litte-
ra est intus misteria. Seque-
bantur enim diuinarum
lectionum que uelut arbo-
rum folia non fructum.
qui uiuebant in umbram
legis & solem iustitiæ uide-
re non poterant. Deniq;
descendentibus illis reman-
sit ih̄s & mulier in medio
stans. Donaturus peccata
solus remanet ih̄s. sicut ip-
se ait. Ecce uenit hora
ut discipulis pergaminum unusquis-
que in sua & me solum re-
linquat. Non enim lega-
tus neq; nuntius. sed ipse
dn̄s saluum fecit populū
suum solus remanet quia
non potest hoc cuiquam

hominum cum xp̄o esse
commune qui peccata donet
solus hoc munus est xp̄i
qui tulit peccatū mundi.
Meruit & mulier absolui
que recedentibus iudeis
remanet sola cū xp̄o.
Fleuans autē caput ih̄s dixit
mulieri. Vbi sunt qui te
accusabant. nemo te lapida-
uit. & illa respondit nemo
dn̄e. & ait ad illam ih̄s. nec
ego te damnabo uade amo-
do uide ne pecces. Vide lec-
tor diuina misteria & clemē-
tiā xp̄i cum accusatur muli-
er caput xp̄i inclinat.
Fleuat autem ubi defect
accusator. Ita nullum dā-
nari uult absoluit om̄s bre-
uiter autem omnes here-
ticorum interimit questi-
ones dicendo. Nemo te la-
pidauit quid dicunt xp̄m
diem nescire iudicū uel qui

Sanato

a ait. sedere autem ad dex
 teram meam aut ad sinistra
 non est mecum dare uobis.
 Ecce & hic ait nemo te lapida
 uit. Quomodo utiq; inter
 rogat quod uidebat. sed in
 interrogans ut cognosce
 mus nos non eē lapidatā.
 Est humani affectus & con
 suetudo ut interrogem
 sepiissime quod uidemus.
 Ideo mulier respondit.
 nemo dñe. Hoc est dicere
 quis potest lapidare quā
 ipse non damnas. quis po
 test taliam subtili senten
 tiae conditione punire.
 Cui respondit dñs. Nec ego
 te dānabo. Aduerte quo
 modo propriam paeniten
 tiam temperauit. ut iude
 i de absolutione mulieris
 calumnie nihil possint sed
 in se magis calumniam re
 mouerent. si queri uelint

Dimittitur enim mulier
 non absoluitur quia de erat
 accusator non quia inno
 centi apbatur. Quid ergo
 quererentur qui prioris ap
 secutione criminis. & ab
 executione supplicii destite
 runt. Addidit autem de
 uiae Vade & amodo uide
 ne pecces. Emendauit
 ream non crimen absoluit.
 & enim si uero re sententi
 a culpa damnatur. Si unus
 quisq; crimen suum uide
 rit & in se incipiat condē
 nare delictum. & enim
 cum reus occiditur p̄sona
 magis quam culpa punitur.
 Si uero culpa punitur ab
 solutio p̄sonae ē poena pec
 cati. Quid est ergo uade
 & amodo uide ne pecces hoc ē
 ex quo xp̄s redemit cor
 rigat grā quā poena n̄ poterat.
Explicit de caeco sanato

INCIPIT DE EXCESSU FRATRIS

DEDUXIMUS FRATRES DILECTISSIMI HOSTIAM MEAM HOSTIAM INCONTAMINATAM. HOSTIAM DOPLECTENTEM. DOMINUM ET FRATREM MEUM SATIRUM. MEMINERAM EAM MORTALEM. NEC SE FELIX OPINIO. SED SUPER ABUNDANTIA GRATIA. ITAQUE NIHIL HABEO QUOD QUAE ET HABEO IN QUOD GRATIAS AGAM. QUIA SEMPER OPTAVIT SI QUIE TURBATIONES VELECCLESIAM VEL ME MANERENT. IN ME POTIUS HANEM MEAM RECCIDERENT DOMUM. Igitur gratias quia in hoc communitate cum omnibus motibus. sunt suspecta barbaricis. communem merore privato dolore trans egret in me conuersum est quicquid timebamus omnia atque. utinam hinc consummatum sit. ut dolor meus publicidoloris redemptio sit. Nihil quidem habuisti carissimum in rebus humanis. tanto fratre pretiosius. nihil amabilius. nihil carius. sed

prestant priuatis publicis ipsius quoque. si quis sententiam sciret. mallet occidi pro alio. quam sibi uiuere. Propterea enim pro omnibus. secundum carnem. Christus est mortuus. ut non solum nobis uiuere disceremus. accedit illud. quod ingratus diuinitati esse non possum. Laetum uide enim magis est quod talem fratrem habuerim. quam dolendum quod fratrem miserim. illud enim manus. hoc debitum est. Itaque profunctus quam diu licuit commissio mihi faeno re. qui deposuit pignus. recepit. nihil inter est utrum ab iure depositum. mandoleas restitutum. in utroque fidei ambiguum uitae periculum est. an si pecunia neget culpa. si hostiam neget pietas est. cum pecuniae faenerator in ludi possit naturae auctor et necessitudinis crediti fraudari non queat. Ita que quanto uberior senoris summa. tanto gratior usus ortus. Unde ingratus de fratre esse non possumus. quia quod naturae commune fuit

reddidit quod gr̄ae singularis ē
 meruit. Quis enī cōmunē condi
 cionē recusēt? quis doleat sibi p
 priū pignus ereptū cum ad sola
 cum n̄m filiū suum unicū pro
 nobis pat̄ tradiderit ad mortem?
 quis exceptū se putet eē debere
 a conditione moriendi quonon
 sit exceptus conditione nascendi?

Magnū pietatis in̄ysteriū ut mors
 corporis nec in xp̄o eēt excepta.
 aelic & naturae dñi carnis tam
 quā suscepit legem non recusa
 ret. & mihi necesse ē mori illi ne
 cesse non fuit. an quid deseruo dicit

Si uolo eū sic manere donec uenio
 quid atē non potuit ipse sic ma
 nere si uellet sed p̄petuitate uitae
 huius sibi p̄tium mihi sacrificiū
 pdidisset. Quod igitur maius
 est solatiū n̄r̄i quā quod scdm car
 nem. Xps̄ est mortuus. aut cur
 ego uehementius fleam fr̄em.
 cum sciam illā mori non potu
 isse pietatē cur solus p̄ ceteris
 fleam quē fletis om̄is p̄riuatim

dolorem communi dolore di
 gessi. praesertim cū meae lacri
 me nihil profint. ur̄ae aut la
 crimae fidem adstruant con
 solationem adferant. fletus di
 uites. & flendo p̄batus nihil opi
 tulari repositas diuitias adsa
 lute. cū pecuniā & p̄tio mors dif
 ferr̄ non queat. & pari usu
 diuitem in opemq. dies sub p̄
 mus eripiat. fletus senes quod
 in hoc liberum sorte pauetis.
 & ideo quia uitam corporis p̄
 ducere non potestis institute
 liberos non ad usum corporis.
 sed ad uirtutis officium. fle
 tis & iuuenes. quod naturae fi
 nis. non sit maturitas senectu
 tis. fleuerunt & pauperes. & qd
 multo ē praetiosius multoq.
 uberius. lacrimis suis eius deli
 ta lauerunt. Illae sunt lacri
 mae redemptrices. illi gemitus
 quod dolorem mortis abscondunt.
 ille dolor quippe & uae ubertate
 letitiae ueteris sensum doloris

obducatur. Itaque licet priuatum
 funus tamen fletus est publicus.
 & ideo non potest fletus esse diutur-
 nus qui uniuersorum est affectibus
 consecratus. Nam quid tibi frater
 amantissime fleam qui mihi sic
 ereptus es ut esses omnium non enim
 perdidisti usum tui sed commutauisti an-
 te corpore inseparabilis. nunc
 indiuiduus affectu. Manes enim
 mecum ac semper manebis. & qui-
 dem cum uiueres nobiscum nunquam
 te patria eripuit mihi nec ipse
 mihi unquam patriam praetuli-
 sti. & nunc alteram praestitisti
 te coepi enim iam hic non esse peregrini-
 nus. ubi melior mei portio est.
 Numquam enim me totus fui sed in
 altero nostri maior amborum.
 Uterque autem eram in christo in quo
 & summa uniuersitatis & portio
 singulorum est. hic mihi tumulus ge-
 nitalis solo gratior in quo non na-
 turae sed gratiae meae fructus est.
 In isto enim corpore quod nunc ex
 animam iacet praestantior uite

meae functio. quia in hoc quoque
 quod gero corpore uberior tui
 portio atque utinam ut memoriae.
 ita & iam uitae tuae. hoc quicquid
 est quod speramus spirare possim.
 dum idiumque meorum decederet te
 porum quod ad tuorum proficeret usum.
 Par enim erat ut quibus indiuisum sem-
 per fuit patrimonium facultatum.
 non esset uitae tempus diuisum.
 uel certe qui indistincta semper
 habuimus uiuendi consortia
 non haberemus distincta mo-
 riendi. Nunc uero frater quo progre-
 diar quo uer conuertar. bos bo-
 uem requirit. seque non totum putat
 & frequenti mugitu prius testatur
 affectum. si forte defecerit cum quo
 ducere collo aratra consuevit.
 Ergo te frater non requiram. aut possim
 unquam obliuisci tui quam quo uitae
 huius semper aratra sustinui. la-
 bore inferior sed amore conuinc-
 tius. non tam meam uitae habi-
 lis quam tua patientia tolerabilis.
 qui pro semper sollicitus affectu

fr̄s

latus meū tuolaterere sapiebas. ca-
 ritate ut fr̄. curauit pater; sollicitu-
 dine ut senior. reuerentia ut iu-
 uenit aut in unius necessitudinis
 gradu conplurium mihi necessi-
 tudinū officia pendebas. ut intē
 non unū sed plures amissos req̄-
 ram in quo uno ignorata adula-
 tio. exp̄ssa pietas; neq̄. enī habebas
 quod simulatione adderes. quito-
 tū pietate conphenderas. ut nec in-
 crem̄ta reciperes. nec uicem expec-
 tare. sed quod in memoroz officii
 memoroz gr̄ae in modico dolore p̄-
 gredior. reuocat apt̄s. & tamquā
 frenos meos inducet dicens.
 sicut nup̄ audistis. Nolumus
 uos ignorare fr̄es de dormientia
 b. ut non contristessitis sicut & ce-
 teri qui spem non habent. Date
 ueniā fr̄s carissimi. neq̄. enī omnes
 possumus dicere. Imitatores mei
 estote sicut & ego xp̄i. Sed ad imi-
 tandū si auctorem quaeritis. habe-
 tis quē possitis imitari non om̄s
 addocendū idonei. ut inā omnes

addiscendū habiles. non grauem
 lacrimis contraximus culpam.
 non om̄s infidelitatis aut infir-
 mitatis ē fletus; alius naturae do-
 lor. alia tristitia ē diffidentiae.
 et plurimū refert desiderare qd̄
 habueris aut lugere quodamise-
 ris. non solus dolor lacrimas ha-
 bet. habet & laetitia lacrimas
 suas & pietas fletū excitat et ora-
 tio stratum rigat. et p̄catio iuxta
 propheticū dictū lectulū lauat;
 fecerunt et fletū magnū cum pa-
 trarchae sepelirentur. Lacri-
 mae ergo pietatis indices non
 indices sunt dolores. lacrimaui
 ergo. fateor. & iā ego. sed lacri-
 maui et dñs. ille alienū. ego fr̄em;
 ille in uno lacrimaui affectu
 om̄s ego in omnib. lacrimabo
 te fr̄; ille n̄ro non suo in lacrima-
 ui affectu; neq̄. enī diuinitas la-
 crimas habet. sed lacrimaui eo
 qui tristis fuit. lacrimaui eo qui
 crucifixus ē. quo mortuus. quo se-
 pultus ē. lacrimaui eo de quo

hodie nobis insinuauit pph & a
 dicens: Mater sion dicit homo
 & homo factus est in ea et ipse fun-
 dauit eam altissimus. Et lacri-
 ma uit quom matrem sion dixit.
Genitus in uidea susceptus ex uir-
 gine. matrem autem secundum diui-
 nitatem habere non potuit. quia
 auctor est matris. ille factus est non
 diuina generatione sed huma-
 na quia homo factus est deus natus
 est. sic & alibi habet. Puer natus
 natus est nobis filius datus est nobis.
In puero enim nomen & datus. in fi-
 lio plenitudo diuinitatis est fac-
 tus ex matre natus ex patre.
Idem tamen & natus & datus. non
 diuersum sed unum putes. unus
 enim deus filius & natus ex patre.
 & ortus ex uirgine. distant or-
 dines sed in unum concurrunt
 nomina sicut & praesens lectio do-
 cet. quia & homo factus est in ea
 & ipse fundauit eam altissimus.
 homo utique corpore altissimus po-
 testate. & si deus & homo diuersita-

te naturae. idem tamen non alter
 in utroque. aliud ergo specialena-
 turae suae. aliud commune nobis
 cum. sed in utroque. unus & in utroque.
 perfectus. Non igitur mirandum
 est quia & deum eum & christum fecit.
 ergo ihm eum utique. qui ex corpore
 nomen accepit. fecit eum de quo
 & in patriarcha scribit dauid.
Quia mater sion dicit homo & ho-
 mo factus est in ea. clissimilis utique.
 non diuinitate sed corpore. nec
 discretus a patre sed exceptus
 in munere manens in consortio
 potestatis. segregatus in mi-
 nisterio passionis. plura loci huius
 tractatus exposcit quibus possim
 ostendere auctoritatem patris
 proprietatem filii. trinitatis totius
 unitatem. sed consolandi hodie non
 tractandi partes recepi quia quae
 abducere a me. prope animum.
 intentione tractandi consolati-
 onis usus sit. sed temperandus
 mihi meo quam alienandus af-
 fectus est. ut mulceantur magis

desideria quāso p̄ant̄. nonlibet
 enī abire a fratre longius & occu-
 patione subducere cū uelut comitan-
 diei gr̄a hic sermo susceptus sit.
 ut diutius sensu sequar̄ p̄ficiscen-
 tē & quē oculis teneo mente con-
 plectar̄. In illo enī totam oculo
 r̄u aciem figere libet cū illo totis
 animoꝝ immorari illū toto blan-
 ditiarum ambire obsequio dū stu-
 p̄s animus nec amissum credo quē
 adhuc cernop̄sentē nec mortuum
 puto cuius adhuc officia non req̄-
 ro quib. ego uitae meae usū & spi-
 randi omne munus addix̄eram.
 quid enī referre tante gr̄ae. tanto
 labori ego te fr̄ heredem fecerā.
 tu me heredem reliquisti. ego te
 sup̄stitem optabā. tu me sup̄stite
 dimisisti. ego p̄ munerib. tuis ut
 compensarem beneficia uotare
 ferebam. nunc & uota p̄didisti sed
 tam̄ tua beneficia non amisi.
 Quidagam mei successor heredes.
 quidagam meae uitae sup̄stiter.
 quidagam ex sor̄ huius quoclea

pio luminis. quas grates. quaemu-
 nera referam tibi. nihil amē p̄-
 ter lacrimas habes. aut fortasse
 securus meritum quas solar
 sup̄stiter habeolacrimas non re-
 quies. nā & iā cū adhuc uiue-
 res flere prohibebas. merore q̄
 magis nr̄m. quā tuam mortē
 tibi eē testabaris dolor. p̄hibent
 ulterius prodire lacrimae fletus
 q̄ reuocant. p̄hibent & iā tu gr̄a.
 nedū nr̄a flemus. detuis meritis
 desperare uideamus. ad̄ certe tu
 nobis & iā meroris istius minus
 acerilitatē. non habeo quod ti-
 meam quid timebā tibi non ha-
 beo quod iā mihi mundus eri-
 piat. & si scā sup̄stiter soror inte-
 gritate uenerabilis aequalis
 morib. non impar officus. tibi
 tam̄ ambo plus timebamus. in
 te uitae huius iocunditatē re-
 positā putabamus. p̄p̄t te uiue-
 re delectabat. p̄p̄t te non pige-
 bat morte enī ambo sup̄stite
 p̄dicabamus. tibi nos sup̄uiuere

† Quantum es
 non uiuabat; quando non co-
 horruit animus cū m&us hui-
 modi titillar&. quomodo con-
 sternata mens erat aegritu-
 dinis tuae nuntio. Uaemi-
 sere opinioni putabamus red-
 ditum quem uideamus dilatu-
 tus enim uotis apud sc̄m mar-
 tyrem Laurentium in p&ratū
 ēē nunc cognoscimus. atq; uti-
 nā non solum com meatum
 sed & iā plixae uitae tempus
 rogasses; potuisti annos pluri-
 mos impetrare uiuendi; qui
 potuisti com meatū in p&ra-
 re ueniendi; aequidem tibi
 om̄p̄saeter negds gr̄as ago qd
 uel haec nobis subprema so-
 laria non negasti; quod aman-
 tissimi fr̄is ex siculis africanis
 ue regionib. exoptatum
 nob̄ reditū contulisti. Ita
 enī maturae postquā uenit
 ereptus ē; quasi p̄pter hoc so-
 lū uider&ur eē dilatus ut ad
 fr̄s redir&. habeo plane pig-

nus meū quod nulla mihi pe-
 regrinatio iam posita uelle
 re; habeo quas complectar; re-
 liquias. habeo tumulū quē
 corpore tegam. habeo sepul-
 chrum sup̄ quod iaceam. & cō-
 mendabiliorem dño futurū
 eē me credam. quod supra
 sc̄i corporis ossa requiescam.
 utinam sic potuissem aduer-
 sus mortem quoq; tuā meū
 corpus obicere; si gladius p̄ci-
 tus esses me p̄te potius suffigen-
 dum dedissem. si exeuntem
 potuissem reuocare animā.
 meā potius obtulissem; nihil
 mi profuit ultimos haussisse
 anhelitus; nihil flatus meus
 inspirasse morienti; putabā
 enim aut tuā mortem ipse
 susciperem aut meam uitā
 intē ipse transfunderem.
 O infelicia illa sed tam dulcia
 sub p̄mo osculorū pignora.
 O amplexus miseri inter quos
 exanimum corpus obrigit.

halitus subpremius euaniuit.
 stringebam quidem brachia.
 sed iam perdideram quem tene-
 bam & extremū spīnōre reli-
 gebam ut consortium mortis
 haurirem sed nescio quomodo
 ut talis ille mihi alitus mihi fac-
 tus ē et maior ē in grām in ipsa
 morte redolebat atq. ut in un-
 situ in equum meo spū uitam
 pducere uel ut mihi anhelitus
 tu uigor transfundi potuisset
 in meam mentē & illam tuā
 animi puritatē atq. innocenti-
 am nō spirare & affectus.
Hanc mihi hereditatem fr̄ caris-
 sime reliquisses quaenon la-
 crimabili grā commendaret
 heredem. Quidigit̄ nunc agā
 cum omnis uitae istius suauita-
 te p cuncta solatia cuncta de-
 inq. ornamenta amiserim.
Tu enim mihi unus eras domusola-
 cio foris decori tu in quā in con-
 silis arbiter curae particeps.
 deprecator sollicitudinis depul-

sor in eorum. tū meoꝝ adseruor
 actuum cogitationumq. de-
 fensor tu postremo unus in
 quo domestica sollicitudo re-
 sideret & publica cura requies-
 ceret. Testor scām animā tuā
 me in fabricis ecclāe id sepe
 ueritū eē ne displicerem tibi;
 deniq. ubi redisti obuiusasti
 morā ita domi forisq. eruditor
 quidā ut arbiter sacerdotis
 ut domestica cogitare non
 sine rē publica curā recense-
 res ut non uereas ne uideas
 adroganter dicere. haec enim
 laudis tuae portio ē quia sine
 offensione ulla & gubernasti
 fr̄ domū & cōmendasti sacer-
 docium. Sentio equidē quod
 rep̄cendis officis tuis recen-
 sendisq. uirtutib. afficiatur
 animus sed tam in ipsa mei af-
 fectioe requiesco atq. haec
 mihi recordationes. & si dolo-
 rem renouant tam uoluptatē
 adferunt; an ego possum aut

non cogitare de te aut um
 quā sine lacrimis cogitare.
 & poterō umquā aut tantū
 ut non meminisse fr̄is aut sine
 lacrimabili quadā meminisse
 grām. quid enim mihi umquam
 iocundū quod non eēt extē pro
 fectū. quid in quā mihi sine te
 aut tibi umquā sine me uolup
 tatis fuit. quis n̄ usus nob̄ et pro
 pe usus ipse somnusq. cōmu
 nis. quae disc̄ & a umquā uo
 luntas. quod n̄ cōmune uesti
 giū. uere ut cū gradū tolle
 rem uel tu meum uelego
 tuū corpus uideremur attol
 lere. quod si quando sine alte
 ro p̄deundū fuit in tectū la
 tus putares. affectū uultum
 cernerēs. maestū animū iudi
 carēs. n̄ ad suā grā non uigor
 solitus. paenitebat suspecta om
 nib. solitudo m̄ alicuius egrī
 tudinis adferēbat. ita nouum
 uidebat om̄ib. nob̄ nos diuidi.
 f̄ gocer te fr̄ n̄ oblitus absentis.

quasi p̄sentē reflexa sepius
 ceruice quaerebā. & corā
 alloqui atq. aspicerē. uide
 bar mihi sed tamquā suspen
 sū collo iugū ubi sperans exci
 deram. trahere me putabā dif
 ficilis p̄gredi. uere cundus uide
 ri. & redire depperans. quod sine
 te p̄cedere non liber &. at uero
 ubi ambob. p̄deundū fuit non
 plura in itinere uestigia quā
 uerba. nec incessus quā sermo
 crebrior. nec ambulandi cura
 sed conloquendi grā. uterq.
 enī n̄ m̄ ex alterius ore pende
 bat. n̄ intento aspectu legere
 iter. sed mutuo sollicitos exci
 pere sermones. haurire oculorū
 grām. spirare frat̄ne imaginis
 uoluptatē. quas uirtutes tuas ta
 citus mecū ipse mirabar. quam
 plaudebā mihi. quod tali mē d̄ns
 fr̄e donauerat. tā pudico. tam
 efficaci. tā innocenti. tā simplici.
 ut cū tuā innocentia cogitare ef
 ficacia n̄ putarem. sed utriq. mira

quod clā uirtute iungebas; demq;
 ea que ambo nequi ueramus con-
 cludere solus implesti; plaudebat
 sibi ut audio prosper quod sacer-
 doti mei occasione redditurū
 seq̄ abstulerat n̄ putabat; sed ue-
 hein̄tore tuā unius efficaciam
 exptus ē quā duoz̄. Itaq; soluit
 om̄a nec moderatioⁿⁱ ingratus
 tuae nec in ludens pudor; sed &
 modestie gratus; nec insolens ef-
 ficaciae; sed cui fr̄ illa quaesisti.
 Nos enī idem uolebamus laboz̄
 tuoz̄ ēē p̄m̄ium quod docum̄tū
 erat p̄gisti om̄a & ubi p̄functus
 om̄ib; reuertisti tu solus nobis
 qui om̄ib; es p̄ferendus eriperis;
 quasi ideo mortē distuleris; ut c̄
 sūm̄a r̄is p̄icatis officii p̄almā
 efficaciam reportaris. quā nec ip-
 se nos fr̄ carissime sc̄ti huius
 delectabant honores; quod nos
 anobis inuicē diuidebant; quos
 ideo adepti sumus; non quia eoz̄
 fuit expectanda p̄ceptio; sed
 ne uilis dissimulatio uideretur.

aut fortasse ideo sunt tributi; ut
 quia maturo tui obitu nr̄ae futu-
 rus erat uoluptatis occasus sine
 nob̄ iā uiuere disceremus; & qui-
 dem p̄sage m̄tis agnosco formi-
 dinem; dū rep̄o saepe quaescrib
 serim; reuocabā tē fr̄ ne ipse a
 fricā p̄ceres; ac potius aliquē
 destinares; timebam tē cōmit-
 tere uiae fluctib; credere; &
 solito m̄tus maior inceserat
 animū; sed & peregrinationē
 explicuisti; & rem ordinasti; &
 ueteri & sentinoso ut audio na-
 uigio iterū tē fluctib; credidisti.
 nāq; dū celeritatē aucupa-
 res; cautelā p̄cer misisti; aui-
 dus nr̄ae gr̄ae dissimulans pe-
 riculū tui. O fallax letitia.
 o incerta humanarū rerum
 curricula; ex africa reditū ex
 mari restitū ex naufragio
 reseruatū. putabā nob̄ iam n̄
 posse eripi; sed grauiora naufra-
 gia m̄tris positi sustinemus;
 namq; n̄ potuer̄ naufragia ad

mortē deducere strenuis na-
 tūtib. euitata ē mors coepit no-
 bis ēē naufragio. Quidenī su-
 p̄ ē sua uitatis quib. tā p̄ dulce
 decus tā carum in his mundi te-
 nebris lum̄ extinctū ē. in quo n̄
 nr̄ae solū familiae sed totius pa-
 triae decus occidit. habeo sa-
 ne uob̄ fr̄s dilectissimi plebs sc̄a
 maximā grām quod n̄ aliū me-
 ū dolorē quā uir̄m putatis quod
 uob̄ accidisse hanc nr̄i creditis
 sollicitudinē quod fluxū totius
 ciuitatis aetati omniū ordinū
 noua quadā pietate deseritis.
 Non enī misc̄tae priuatae dolor
 sed quod clā publice officium &
 munus ē grāe. aut si qua uos
 mei tangit misc̄ta quod talem
 fr̄em amiserim. habeo fructū
 uberē. habeo uir̄i pignus affec-
 tus. mallem fr̄em uiuentē. sed
 tam̄ publicū officium in secun-
 dis reb. iocundius ē in aduersis
 gratius. neq. uero mihi medio-
 crem meritū tantū uidetur of-

ficū. neq. enī otiose uel in acti-
 b. aptoz̄ thabita mortua flen-
 ter uiduae describunt. uel in e-
 uangelio mota lacrimis uiduae
 p̄sequens turba funus adoles-
 centis indicib. cui resurrectio de-
 bebat. illā tam̄ thabitā uiduae.
 hunc tota ciuitas fleuit. n̄ ergo
 dubiū uir̄is lacrimis aptoz̄ pa-
 trocinū comparari n̄ in quā du-
 bium ē xp̄m misc̄ta motū cū
 uos flentes uideret. Et si nunc
 n̄ tetigit loculū suscepit tamen
 cōmendatū sp̄m. & si non ap-
 pellauit corporis uoce defunctū.
 tam̄ diuinae potestatis auctori-
 tate ac cruciatib. mortis & ane-
 tiae sp̄atis incursionib. ej̄ anima
 liberauit. & si n̄ resedit in loculo
 quierat mortuus. tam̄ requieuit
 in xp̄o. & si n̄ locutus ē nob̄. tam̄
 ea quae sup̄ nos sunt cernit. & quae
 potiora sunt nob̄ iā se uidere leti-
 tur. Et aenī quae in euangelio
 legimus quae futura sunt intelle-
 gumus. & p̄sentū species indicū

futuroꝝ ē; nō opus fuit eꝝ resurrec-
tio tēpēralis cuius nā debet; quid
enī in hanc miseram & aerūmissi-
mā reccideret & labem atq; in hanc
flebilē uitā rediret quē raptū ma-
gis eē extā imminentib; malis
urguentib; q; periculis gaudere
debemus. nā si p̄ccato saeculo
bellisq; cessantib; raptū enoch ne-
mo defleuit. sed magis p̄ph̄ & lau-
dauit sicut illo scriptura dixit

Raptus ē ne malitia mutar̄ & cor
eius. quanto magis nuntius edi-
cendus ē cū absenti lubricā uitae ac-
cedat ambigū raptus ē ne ma-
nus incideret & barbaroꝝ. raptus
ē ne totius orbis excidia mundi
finē p̄p̄inquoꝝ funeraciuum
mortes ne postremo sc̄arū uir-
ginū atq; uiduarum quod omni
morte acerūus ē conluuione
uideret. ego uero te fr̄ cū uitae
tuae flore tū mortis cōmo-
ditate beatū arbitroꝝ. Non
enī nobereptus es sed periculis.
nūitā amisisti sed ingruentū

acerbitatū formidine caruisti.
nā quae ^{t qui} raptū m̄tis miscda
intuos sinunc urgeritaliam
tā p̄p̄inquo hoste cognosceris.
quantū ingemesceris. quādo
lerer malpiū uallo sūmā nrae
salutis consistere. lignoꝝ con-
cedib; construimuros pudoris
qua ad afflictione mereri tāte-
nu ab hoste discriminē tuos
ē ab hoste impuro atq; crudeli.
qui nec pudicitiae parceret
nec saluti. qm̄ in quā haec mo-
do ferres quae nos p̄p̄ea for-
tasse. quod grauius ē spectare
cogimur. rapti uirgines & auul-
sos a conspectu parentū par-
uos liberos sup̄ratela iactari.
in cestari sacra dō corpora.
& semlem uiduae maturioris
ueterū in usus desu & ūs onerū
n̄ redire p̄p̄ignoꝝ qm̄ inquam
modo ista tolerares. qui & iā
ultimos p̄ū tuū iā fortassis ob-
litus. adhuc n̄r̄i non in memor.
decauenda incursione barba

roz nos sepius admonebas, com-
 memorans n̄ frustrate dixisse
 fugiendū; fortasse ideo quod
 nos destitui tua morte cernebas;
 quod n̄ infirmitate animi sed pi-
 scate faciebas. & si infirmus pro
 bis; tam firmus tibi; quicū a uiro
 nobili reuocareris, simmacho tuo
 parente quod ardebat bello ita-
 lia diceret, & quod in periculū ten-
 deres; quod in hostē incurreris;
 respondisti hanc ipsā tibi causā
 eē ueniendi in n̄ro de esse peri-
 culo; ut consortē tē frater in dis-
 criminis exhiberes; felix igit̄
 tā oportuno obitu quia non es
 in hunc seruatus dolorē; certe fe-
 licior quā scā soror; quā & uos sola-
 tio destituta de suo pudore sollici-
 ta duob. nup̄ beata germanis nunc
 ex duob. fr̄ib. aerum nosa neq.
 alterū sequi potē. neq. alterum
 de relinquerē; cui tumulus hos-
 pitū tuus; & corporis tui sepul-
 chrū est domus; atq. utinā uel
 hoc tuū diuersorū cib. infleat.

pātus in lacrimis. Cibū & enī de-
 disti nob̄ panē lacrimarū. & potū
 dedisti nob̄ in lacrimis in m̄sura.
 aut fortasse ultra mensurā. Nā
 quid de me loquar; cui neq. emo-
 rilicet. ne sororem relinquā. ne-
 q. uiuere libet & ne ate reuellat.
 Quid enī mihi sine tē potē eē iocun-
 dū in quo om̄is semper fuit m̄a iocun-
 ditas; aut quid diutius in hac uita
 degerē uiuat atq. in terris mora-
 ri in quib. tā diu iocunde uixim̄
 quā diu uiximus simul. & si eēt
 quod hic delectare nos posset si-
 nē delectare n̄ possēt. & si quando
 uoluissēmus in pense uita p̄duce-
 re iā tam sine tē eē nolēmus.
 Haec intolerabilia; quid enī tole-
 rabilius sine tanto uitaecomite
 tanto laborū meorū officiorūq. con-
 sorte; cuius ego casū quo eēt tole-
 rabilior nec p̄meditari potui.
 Itapauebat animus de illo tale
 aliquid cogitare n̄ quo conditio-
 nē ignorare sed quidā uotorū
 usus sensū cōmunis fragilitatis

FRIS

obduxerat. ut de illo nisi scda omnia cogitare nescirem; deniq; proxime cū graui quodā atq; utinā suppremo urgeret occasu hoc solū dolebam quod n̄ ipse ad sedere lectulo hac uotuum mihi cū scā sorore partitus officiū morientis oculos digitis tuis clauderes. quid optauerā qui rependo quae uota deficiunt quae ministeria succedunt. aliud p̄parauerā. aliud exhibere conpelloz nomā ipse ministeriū funeris sed ministr̄.

O dura oculoꝝ lumina quae potuisti fr̄em uidere morientē.

O immutis & asperis manus quae clausisti oculos in quib. plus uidebā.

O durior ceruix quae tā lugubre onus consolabili licet obsequio gestare potuisti.

haec tu fr̄ mihi iustius exhiberis. haec ego atē expectabā. haec ego officia desiderabā.

Nunc uero ipse meae uitae supstēs quod sine tē solaciū ca-

piam quis solus merentem solari solebas excitare letitia. in aestitiam ppulsare. qualem tē nunc ego fr̄ aspicio. iā nullam mihi uerba referentē. iā nulla offerentē oscula quā quā ita mutuus temp utriq; nr̄m in sedere ita amor. ut interiore potius foeret aspectu quā forens blanditia diuulgaret. neq; alioꝝ quaerebamus testimoniū qui tantā nr̄i grām tenebamus. ita se uirilis utriq; nr̄m germanitatis sūcus infuderat. ut non blanditus p̄bare amorem. sed consciā mentē pi&atis interno amore contenti fucū blanditiarū non requirere uideremur. quos & ipsa in amorem mutuū imago formaret. nescio quā enī expressione n̄tis qua corporis similitudine alter in altero uidebamur.

quis tē aspexit qui n̄ me uisum putaret. quoties aliquos salutaui qui quoniā tē prius con-

salutauerant se amē iā dicerent
salutatores quam tibi dixer² aliqd.
qui se mihi dixisse memorarent;
quaemihihinc gaudia quanta
frequent^r oborta. scitā quod
eo ferrare in nob^r cernerē, quā
gratus error. quā iocunda p
lappio. quā religiosa fallacia.
quā suauis calumnia. Neq³ enī
detuisset aliquid aut factis
aut sermonib^r. quod timerē.
qui mihi tuas abas adscribita;
^{Nam} inēsi uehementius tenderent.
quod se mihi aliquid intimasse
memorarent. Respondebam
ridens & gaudens. Videte ne
frī dixeritis. nā cū omīa nobis
essent nra cōmunia. indiuidu
us affectus. solū tam cōmune
n̄ erat amicoꝝ secretū non quo
conferendi periculū uerere
mur. sed tenendi seruare mus
fidem. sane si consilio penden
da res eēt. erat semp cōmune
consiliū non semp cōmune se
cretū. Nā & si amici alteri n̄ m

dicerent ut dicta sua ad altē rū
puenirent. tam scio plerūq³ ē
placitū. ita fidē secreti eēt serua
tā ut nec frī cōmitterē². Erat
enī fidele iudiciū & extraneo
non eēt p̄ditū. quod non eēt cum
frē conlatū. His igit^r tanti ac
talib^r. bonis in excessū quendā
fateor m̄tis elatus. sup̄stite me
timere desieram. quo dillū uita
credere digniorē. & ideo exce
pi plagā quā ferre n̄ possū; tole
rabiliora enī tanti doloris p̄ me
ditata quā explorata uulnera.
quis iā m̄stum solabitur. quis
afflictū leuauit. cū quo par tici
pabo curas. quis mē ab istius mun
di uindicabit usu. tu enī auctor
negotioꝝ censit^r seruuuloꝝ arbit
fratrū non litis sed pietatis arbi
ter. Nā si quando aliquid cū scā
sorore mihi conferendū fuit.
^{ut} ultra melior uiderē² sententia
te iudicē sumebam. quonulli
leclereros. atq³ utriq³. satisfacere
gestiens. & amandi affectū tene

bas & censendi modū ut & utriūq;
 gratū dimitteres & utriusq; tibi
 grām iudicaris aut sup se aliqd
 discēptandū deferres. quā grata
 contentio tua quā sine felle ipse
 indignatio quā seruulis ipsis co
 herctio n̄ amarā cū te fr̄ib. ma
 gis deferre quā ex affectu dice
 ris iudicare. nō enim p̄fessio re
 p̄ssit studia cohercendi immotu
 ab om̄i nos abducebat. cohercti
 onis affectu iudicare pollicens
 & lenire desiderans. Non medi
 ocris igit̄ prudentiæ testimoni
 ū quæ ita sapientib. definit̄ bo
 noꝝ primū eē d̄m̄ scire; & tū ue
 rū illud atq; diuinū piā m̄te ue
 nerari illā amabilem & concupis
 cendā æternæ pulchritudinē
 ueritatis totā m̄tis caritate di
 ligere; sc̄dm̄ aut̄ in proximos
 adiuuino illo atq; celesti nature
 diuare pietatē quod & iam un
 di sapienter n̄r̄is auxere de legi
 b. Neq; enī diuare ista in hom̄
 nū disciplinas nisi de celesti illo

diuino legis fonte potuissent
 quid igit̄ obseruantia ei erga di
 cultū p̄dicem qui prius quā p̄
 fectionib. eēt initiatus myste
 rus. in naufragio constitus cū
 ea quæ ueheret̄ nauis scopolo
 so in lisa uado & urgentib. hinc
 atq; inde fluctib. solueret̄ non
 mortē metuens sed ne uacuis
 mysteris exiret̄ uita quos ini
 tiatos eē cognouerat ab his diui
 nū illud fidelium sacramtū popo
 cit. n̄t curiosos oculos inserere t
 arcanis. sed ut fidei suæ conse
 queret̄ auxilium. Venit igit̄
 r̄is eē morario & orariū inuol
 uit in collo. atq; ita se deiecit in
 mare. n̄ requirens de nauis con
 page resolutā tabulā cui sup
 natans iuuaret̄. qm̄ fidei soli
 us arma quaesierat. Itaq; his
 se tectū atq; munitū satis cre
 dens. alia auxilia n̄ desiderauit;
 simul fortitudinē ei spectare
 licet̄ qui fatiscente remigio n̄
 quasi naufragus tabulā sup se sit

sed quasi fortis ex se ipso ammi-
 niculū suae uirtutis adsumpse-
 rit. nec deseruit spes nec fellit
 opinio; deniq. primus serua-
 tus exundis & in portū trena-
 stationis euectus p̄sulē suū cui
 se crediderat recognouit. sta-
 timq. ubi & iā ceteros seruos
 suos uel ipse liberauit uel libe-
 ratos conperit. negligens fa-
 cultatū nec amissa desiderans.
 dī ecclām requisuit. ut ager &
 gr̄as liberauit & mysteria &
 na cognosceret & p̄nuntians nul-
 tū referenda gr̄a maius ē eo of-
 ficiū. quod si homini n̄ refert &
 simile homicidio iudicatū est.
 ¶ Ite ergo prudentis agnoscere
 se ipsū & quē admodū a sapienti-
 b. definitū ē scdm naturā uiue-
 re. Quid ē enī tā scdm naturā
 quā referre uictori gr̄am āspi-
 ce caelū hoc n̄ne auctori refert
 gr̄am cū uidet. Caeli enī nar-
 rant gl̄am dī & opera manūū
 ej̄ adnuntiant firmam tū. Ma-

re ipsū cū se datū atq. tranquillū
 ē diuine serenitatis testatur in-
 diciū cū mouet indignatio sup-
 na terrori. ē. Nonne om̄s digra-
 tiā iure miramur cū aduertimus
 quod insensibilis natura quadā
 sensibili ratione suos fluctus co-
 herceat & fines suos unda cog-
 noscat. Nā d̄ x̄ris quid loquar
 quae diuino oboedientes p̄cepto
 om̄ib. sponte animantib. pabu-
 lū subministrant. atq. id quod ac-
 ceperint agri uelut crescentib.
 usuris multiplicatū cumulatūq.
 restitunt; ergo ille qui naturē
 duce diuinā rationē operis igneo
 n̄tis uigore p̄ceperat. sciuit pri-
 mo omniū seruatori suo gr̄am
 ēē referendā. sed quia referre
 n̄ poterat habere poterat. Est enī
 huius cemo di gratia uis. ut & cū
 referatur habeat & habendo re-
 ferat. Referebat igit gr̄am de-
 ferebat igit gr̄am deferebat fi-
 de. Nā qui tantū mysteri caele-
 stis inuolutū in oratio p̄sidium

fuisse exptus quantum arbitra-
 tur si ore sumeret & toto pectoris
 hauriret & arcano quam maius putabat
 fusum miscera quod tantum sibi tecto
 orario profuisset. sed non ita auclus est
 incautus. Scimus enim plerosque au-
 ditate studii proptermittere cautio-
 nem aduocauit ad se episcopum nec ullam ue-
 ram putauit nisi fidei gratiam pro-
 tulusque. ex eo est utrum nam cum episcopis catho-
 licis. hoc est cum romana ecclesia conue-
 nit & forte ad id locorum in scisma-
 tae regionis illius ecclesia erat. Luci-
 fer enim se ante tunc temporis com-
 mune diuiserat & quamquam pro fide ex-
 ulas & fidei suae reliquisset & he-
 reder non putauit tam fidem esse in scis-
 mate; nam & si fidem erga deum tenerent
 tam erga ecclesiam non tenerent. cuius
 patiebantur uelut quosdam hortus di-
 uidi et membra lacerari. & enim cum
 propter ecclesiam christi passus sit & christi
 corpus ecclesia sit. non uideatur ab his
 exhiberi christi fides a quibus. euacu-
 at est passio corpusque. distrahitur.
 Itaque quamuis gratiae faenus teneret.

& in ueris & tantum nominis debito
 nauigare. tamen eo transire maluit
 ubi tutius possit exsoluere. ludicium
 enim diuinae solutione gratiae in affec-
 tu ac fidem esse quam quidem statim
 ubi primum capiam liberioz ecclesiae fu-
 it implere non distulit. deique gratiam
 & accepit desideratam & seruabit
 acceptam. Nihil igitur ea prudentia
 sapientius quae diuina & huma-
 na se cernit. Nam quid expectat
 stipendium foris sibi. eius facundiam
 am loquar. quam incredibile admi-
 ratione in auditorio praefecturae
 sublimis emicuit. sed malo illa
 laudare quae proceptis misteris
 dei duxit humanis esse potiora for-
 titudinem quoque. est si quis plenius spec-
 tare uolet consideret quoties post
 naufragium in uictu quodam contem-
 tu uitae huius maria transfracta
 uerit diffusaque. regiones obeundo
 peragrauit. postremo quod hoc
 ipso tempore periculum non refuge-
 rit. sed ad periculum uenerit patientis
 iniuriae neglegens frigiditateque.

utinā sollicitus cautionis. sed hoc
 ipso beatus quod clā licuit uigore
 uti corporis inoffenso ad exse-
 quenda quae uell & functus iu-
 uentatis officio uitā uixit debi-
 litatē ignorauit; quā uero p̄secu-
 tione simplicitatē eius edisserā.
 e aē enī quaedā moȳ tēperantia
 mentisq. sobrietas. Date quaeso
 ueniā & p̄mittite dolori meo ut
 de eo mihi paulo uberius liceat
 loqui cū quo iā n̄ cedit conloqui;
 certe & uobis p̄ficiat ut ad uer-
 tas n̄ fragilitate quadā uos hoc
 officiū sed in dicio d̄culisse nec
 misericordia mortis impulsos.
 sed uirtutū honorificentia p̄-
 uocatos. Anima enī benedicta
 omnis simplex. Tanta autē sim-
 plicitas ut conuersus ad puerū.
 simplicitatē illius aetatis innox-
 e p̄fecte uirtutis effigiem. &
 quodā innocentiae morum
 speculo relucere. Intrauit
 igit̄ in regnū caeloz qm̄ cre-
 didit clī uerbo. qm̄ sicut puer

aȳ tem̄ reppulit ad ulandū mu-
 rae dolorem clem̄ter absoruit
 quā inclem̄tius uindicauit
 quaerelae quā dolo promptior
 factio n̄ facilis. difficilis
 ambitionis p̄ pudori ut fre-
 quent̄ in eo sup̄fluam magis
 uerecundiā praedicaret quā
 necessariū quaereret. sed num
 quā sup̄flua funda m̄ta uirtu-
 tis; pudor enī non reuocat sed
 cōmendat officiū. Itaq. uelut
 quaedā uirginali uerecundia
 suffusus ora cū uultu affectus
 p̄deret; si forte aliqua subito
 ueniens offendisset parentē.
 uelut de p̄ssus & quasi demersus
 in trā licet in ipso nequaquam
 dissimilis coeui uroz rarus
 attollere os. eleuare oculos. re-
 ferre sermonē. quod pudico quo-
 clā m̄tis pudore faciebat. cū quo
 castimonia quoq. corporis con-
 gruebat; & enī in temerata sa-
 cri baptismatis dona seruauit.
 mundo corpore durior corde.

non minus adulteri in sermonis
obprobriū quā corporis phor
rescens non minorem ratus
pudicitie reuerentiā de feren
dā integritate uerboꝝ quā cor
poris castitate. deniq. in tantū
castimoniā dilexit ut ne uxore
expectarē licet meo n̄ solū casti
tatis adpetentia fuerit. sed etiā
pietatis grām. Miro aut̄ modo
& coniugiū dissimulabat & iac
tantā declinabat. tantaq. erat
dissimulatio. ut nobis quoq. ur
gentib. differre magis consor
tiū quā re fugere uiderētur.
hoc unū itaq. fuit quod nec fr̄ib.
credere & non aliqua cunctati
onis hesitantiā sed uirtutis ue
recundia. Quis igit̄ non mirē
uirū int̄ fr̄s duos alterā uirgi
nē. alterū sacerdotē. etate me
diū magnanimitate n̄ imparē.
ita int̄ duo maxima munera
p̄stasse. ut alterius muneris cas
titate. alterius sc̄itatem referret.
n̄ p̄fessionis uinculo sed uirtutis

officio. Ergo si libido atq. ira
cundia reliquoz uitioꝝ educa
trices sunt. iustae castitatē atq.
clemētiā dixerim quas dā uir
tutū parentes. quāquā pietas
quoq. ut omniū principatus
bonoz. ita etiā seminarium
uirtutū ē cōserarū. Nā de
parsimonia quid loquar & q̄
dā habendi castitate. is enī n̄
quaerit aliena qui sua seruat.
nec inflatur in modico qui con
tentus ē in pprio. Nihil ergo
aliud nisi ppriū recuperare
uoluit. magis ne fraudarētur
quā ut ditaret̄. Nā eos qui alie
na. quod q̄aerent. recte ac
cepti. res pecuniae nominabat.
quod si radix maloz omnium
auaritia ē. utiq. uitia exurit q̄
pecuniā non relinquit. n̄ um
quā acuratioꝝ. a epulis aut
congestis ferculis delectatus.
nisi cū amicos rogaret̄ quan
tū naturae satis eēt. n̄ quantū
uoluptati sup eēt requirens.

& certe erat n̄ paup̄ opib; sed tam
 paup̄ spū. qm̄ ipsoꝝ ē regnū caelo
 rū. de istius beatitudine nequa
 quā utiq; dubitare debemus. qui
 neq; ut opulens exultauit in diui
 tiis. neq; ut paup̄ exigūū quod ha
 buit iudicauit; sup̄ ē ut a conclu
 sionē cardinaliū uirtutū & iam
 iustitiae partes in eo debeamus
 aduertere. nā & sic cognata est
 int̄ se concreteq; uirtutes. tam
 singularū quaedā formē exp̄s
 sioꝝ desiderat. maximeq; iusti
 tiae. ea enī sibi parciōꝝ foris to
 ta ē. et quicquid habet quādā in
 clem̄tia sui dū rapit̄ amore cō
 muni transfundit in proximos;
 sed huius multiplex species. alia
 ergō propinquos. alia erga uni
 uersos. alia erga dī cultū uel ad
 iuuitū in opū. itaq; qualis in uni
 uersos fuerit. puñcialiū quib;
 p̄fuit studia docent. qui paren
 tē magis fuisse p̄priū quā iudi
 cē loquebant̄. gratū pie necessi
 tudinis arbitriū constantē aeq̄

iuris disceptatorē. int̄ fratres aut
 qualis fuerit licet om̄e hominum
 genus beniuolentia complecteret̄.
 in diuisū patrimoniu docet. nec
 distributa. aut delibata. sed reser
 uata. hereditas. & enī p̄sentes sibi
 causā negauit eē testandi; nam
 hoc quoq; ultimo sermone signa
 uit eū quos dilexerat cōmendaret
 sibi. nec uxoris arbitriū fuisse do
 cende. ne a fr̄ib; diuelleret̄. nec ter
 tamti faciundi uoluntatē. ne in
 maliquo arbitriū ledere. & de
 neq; & oratus & obsecratus a nob;
 nihil tam condendū putauit non
 oblitus pauperū sectantū obse
 crans eē tribuendū. quantum nob;
 iustū uideret̄. quo uno satis & di
 uini timoris exp̄ssit iudiciū & hu
 manę edidit religionis exemplū;
 nā quod pauperib; contulit dō de
 tulit. qm̄ qui largit̄ pauperi dō
 fenerat̄. & postulando quod iustū
 ē non exiguit̄. sed totū relinquit.
 hae enī sūma iustitia uendēre
 quae habeat & conferre paupe

rib. qui enim dispersit dedit pauperibus. iustitia eius manet in aeternum. Ergo dispensator est nos non heredes reliquit. nam hereditas successorum quaeritur dispensatio pauperibus obligatur. Unde non merito quantus fuerit hodie quoque pro voce lectoris paruuli spiritus sancti expressit. Innocens manibus. & mundo corde qui non accepit in uano animam suam. nec fecit proximo suo malum. haec est generatio quaerit in uicem. hic ergo & in monte domini ascendit & in tabernaculo habitauit dei. qui ingressus in macula operatus iustitiam. locutus est ueritatem. quod non decepit proximum nec pecuniam faeneratus est suam. qui semper uoluit recuperare hereditatem. Agnosco oraculum quod enim nulla ordinauit dispositio spiritus reuelauit. Quod uero illud recenseam quod super istam iustitiam per aetate pergressus cum quaedam incubatorum communium fructuum ei contemplationem muneris putas & esse tribuenda lar

guitatis mei iactabat auctorem portionis suae lucrum ad communem consortium confererebat. haec & alia quae mihi tunc erant in uoluptatibus maxime. nunc recordatione doloris exasperant; manent tamen et suntque semper nec tamquam umbra praeterierunt. Neque enim uirtutis gratia cum corpore occidit. nec idem natura meritorum quae finis licet ipsius naturae usus non in aeternum occidat sed tamen porali quaedam uocatione requiescat. Talibus igitur profunctum uirtutibus. ereptum periculis desiderio magis quam amissione flebo. suadet enim ipsa oportunitas mortis ut prosequendum magis gratia quam dolendum putemus; scriptum est enim in communi dolore proprium uacare debere. Neque enim pro feco sermone unum illi mulieri quae figuratur. sed singulis dicitur cum aecclae dictum uidetur. dicit ergo & ad me. & dicit scriptura caelestis. hoc sine dolo sic insti

tuis dī plebem. Annescis quia ex
emplū tuū periculū ceterorū
ē. nisi forte exauditiū non ē te
quaereris. primū istud adrogan
tis ē impudentiae. mereris solū
uelle. quod multis & iā scis nega
tū noueris. cū scias quia non est
psonarū acceptor dī. Nā & mi
sericors dī tam si semp exaudi
r & om̄. iā non ex uoluntate
libera sed ex quadā uelut ne
cessitate facere uidet. de in
de cū om̄s rogent si exaudiret
om̄s. nemo ergo morer & pro
quantis cotidie rogas. nūquid
constitutio dī contēplatione sol
uenda ē tui. Cui ergo non im
p̄tatū aliquando doles quod n̄
semp imp̄rabile cognosces.
stulte inquit sup om̄s mulieres
n̄ne uidet luctū nr̄m & quaeno
bis contiger. qm̄ si n̄mā nr̄a
omniū in tristitia contristat
& humilitate humiliata ē.
Lugete ualedissimi & nunc qm̄
om̄s lugeamus. & si tristis estis

qm̄ om̄s contristati sumus. Tu em̄
contristaris in fratre. interrogate
rā & dic & tibi qm̄ hec ē quae debe
at lugere tantoꝝ sup̄stes germinū.
& ex ipsa inquit initio om̄s nati.
& alii uenient. & ecce pene om̄s in
p̄ditionē ambulant & in extimi
mū fuit multitudo eorū. & quis
ergo debet lugere nisi quae tam
magnā multitudinē p̄didit quā
tu qui puno doles. absorbeat igit̄
nr̄m dolor em̄ cōmunis dolor.
& aceruitatē p̄p̄riū maeroris ex
cludat. Non enī dolere debem̄
eos quos ceruimus liberatos. neq̄
enī otiose tā scās hoc tēpore ani
mas corporeis uinculis remimisci
mur absolutas. nāq̄. uelut diuino
iudicio tā graues uindictas. ita uno
tēpore defunctas uidemus. ut p̄
fectionis quicquid uideat̄ excessus
n̄ mortis occasus. ne ueteranae
meritis stipendius pudicitia du
biū diu seruati pudoris incidet.
quos gemitus mihi quos dolores.
tā acerūa excitat recordatio.

& si maerorib. non uacabāt tam
 in ipso dolore priuato. In ipso tan
 toꝝ amisso flore meritoꝝ cōmu
 nis quaedā naturae me conditio
 solabatur. defixusq. in uno dolor
 acerūitate publici funeris domes
 tice speciae piētatis obduxerat.
 Rep̄o ergo scā scribtura solacia
 tua. iuuat enī tuis p̄ceptis. tuis sen
 tentiis immorari. quā facilius ē
 caelū & terrā p̄terire. quā de
 lege unū apicem cadere. sed
 iā audiamus quae scribtasunt.
 Hunc inquit sine apud te m̄ &
 ipsū dolorem tuū & fortit̄ fer
 qui tibi contiger̄ casus. si eum
 iustificaueris terminū dī est
 filiū tuū recipies intēpore &
 in mulierib. conlaudaberis.
 Si hoc ad mulierē quanto magis
 ad sacerdotē. si de filio. non utiq.
 absurdū & iā de fratru amissio
 ne talia posse memorari. quā
 quā si mihi fuisset filius nūquā
 eū amplius dilexissem. nā sic
 in obitu liberū effusi laboris

suscepti frustra dolores maero
 rem uidentur augere. Ita scā
 in scrib. consuetudinīs usus atq.
 collegi acerbitatē doloris ac
 cendunt. sed ecce dicentē scrib
 turā audio. Noli facere hunc
 sermonē sed consenti p̄suade
 ri. qui enī casus sion & consola
 re p̄pt̄ dolorē hier̄tm. Uider
 ergo quia scā n̄a contaminata
 sunt. & nom̄ quod nominatū ē
 sup̄ nos. penep̄fanatū ē. & iu
 uenes n̄i contumeliā passi s̄t.
 & sacerdotes n̄i succensisunt.
 & leuitae n̄i in captiuitate fuer̄.
 & mulieres n̄ae uim passae s̄t.
 & iusti n̄i rapti sunt. & iuue
 nes n̄i seruier̄. & fortes n̄i in
 ualidi facti sunt. & quo omniū
 manus signaculū sion. qm̄ resig
 nata ē de glā sua. nunc & tra
 dita ē in manib. eoz̄ qui nos
 oder̄. Tu ergo excute tuā mul
 tā tristitiā & de pone abste mul
 titudinē dolorū ut tibi repro
 pit̄ & fortis & requiē faciat tibi

altissimus requiescentem doloꝝ
 cessabunt igitur lacrimae. parendū
 ē enim remedijs salutarib. quiade
 b & aliquid in fidos & p fidos in
 tēē. fleant ergo qui spē resur
 rectionis habere n̄ possunt quā
 n̄ sententiā dī eripit. sed fidei
 in clem̄tia in t̄ sit in xp̄o seruu
 los idoloꝝ q. cultores. ut illi fle
 ant suos quos in pp̄ & uū existi
 mant in t̄ r̄ se illi nullas habē
 ant lacrimarū ferias. nullam
 tristitiaē requiē consequam̄.
 qui nullā putant requiē mortu
 oꝝ. Nob̄ uero qui mortis non na
 turae sed uitae istius finis eq̄m
 immelius ipsa natura reparat.
 fleus om̄is casus abstergat mor
 tis. Certe illi sibi aliqua solacia
 repperer̄ qui finē sensus defec
 tumq. naturae arbitrati sunt.
 quanto magis nos quib. melio
 ra post mortē p̄mi bonoꝝ
 factorū conscientia pollicetur.
 habent gentiles solacia sua.
 quae requiē maloꝝ omnium

mortē existimant. & ut uitae fruc
 tuarent. ita & iā caruisse se pu
 tant om̄i sensu & dolore poena
 p̄ quas in hac uita graues & ad si
 duas sustinēimus; nos uero ut rec
 tiores p̄m̄io ita & iā patientiores
 solatio eē debemus. n̄ enim amitti
 secl̄ p̄mitti iubent̄ quos n̄ absūp
 tura mortis secl̄ aet̄nitas receptu
 raō. Cessabunt ergo lacrimae.
 aut si cessare n̄ poterunt in cōmu
 nib. lant̄is flebo tē fr̄. & sub dolo
 republico domesticos gemitōs
 tegā. Nā cessare qui poter̄ cum
 ad om̄es sonū nominis tui lacri
 me subrepan̄. uel cuius ipse
 recordationē excitant cū affec
 tus imaginē representat uel cū re
 cordatio dolorē renouat. quan
 do enī dees qui tantis officijs rep
 sentat̄. & ad es in quā & se p̄ offun
 deris. & toto tē animo ac n̄ te
 complector. conspicio. alloquor.
 osculor. conphendo uel in p̄sa qui
 & enocturna uel in luce clara cū
 reuifere & solaris dignaris maē

fr̄is

rentē. clem̄q. ipse iā noctes quae
 quasi molestiores uiuente te uide
 bant² quod mutuis conspectus co
 piā denegarent. ipse iā somnus col
 loquior² n̄oz² dudū int̄ruptoz in
 amabilis dulcis ēē iā cepit quate
 mihi iā reddidit. non igit̄ miseri
 sed beati quoz nec p̄sentia deficit.
 nec cura² inuitur. & aug² Gra² &
 enī somnis similis imago mortis q̄d
 si in quiete nocturna uinculis adhuc
 corporeis inherentes & quasi int̄
 carceralia religatae claustramē
 broz possunt tam animae altiora
 & disc̄ & asp̄picere. quanto magis
 expectant. haec cū iā puro aethe
 rioq. sensū nulla corporea elabris
 impediētia patiunt̄. meritoq. m̄
 conquerenti uergente quodam
 iā in casū diem quod n̄ reuiseris qui
 escentē toto somnū tēpore in diui
 diuis adfuit. ita ut illo p̄fusis ro po
 remē broz. cū ego uigilare tibi
 tu uiueres mihi dicerem quid est
 mors fr̄. Nā cer te nullū amē sepa
 rare & mor̄tent̄. ita enī ubiq. p̄sto

eras ut quā in istius uitae usu ha
 bere n̄ copia nequibamus. Nunc
 nob̄ semp̄ & ubiq. p̄sto sit. nā tunc
 utiq. om̄a p̄sto ēē non poterant.
 neq. enī conplexiones n̄ae complex
 usq. & osculoz corporaliū suauita
 tes locis omnib. & om̄ib. tēporib.
 sup̄p̄tebant animarū uim̄ imagines
 sēp nob̄ cū erant. & iā quando n̄ era
 mus unā quae ne nunc quide occi
 der² ad siduoq. aduolant quo maio
 re desiderio eo maiore copia.
Teneo igit̄ te fr̄ ne tē mihi aut mors
 aut tempus auellit ipse dulces
 lacrimae sunt ipsi fluxus iocun
 di quib. restinguit² ardoz animi.
 & quasi relaxatus euaporat af
 fectus. Neq. enī sine tē possū aut
 tui n̄ meminisse unquā aut me
 minisse sine lacrimis. O amari
 dies qui int̄ruptā copulā p̄ditis.
 O flebiles noctes quae tā bonū con
 sortē quic̄is & in diu diuū mihi co
 mitē p̄didistis. quas edere & cru
 cis nisi eo funder & imago p̄sentis.
 nisi uisiones animi p̄sentarent

quē species corporis de negare.
 Lamiā fr̄ animo meo carissime
 quāquā tū in maturo decesseris
 obitu. beatus tamquā ista n̄ susti-
 nes. nec amissū fr̄em merere cō-
 pelleris. quē absente diu ferre n̄
 poteris. sed recursum celeri reui-
 sebas. quod sit tunc solitudinis
 meae tēdia depellere maestitia
 fratnae m̄tis ab leuare p̄perabas.
 quanto nunc crebrius ad fluctū
 animū debes reuicere. & exte-
 conceptū p̄te lenire maerore.
 at mihi tam dat aliquas officiu-
 uis inducias. & obsequii sacer-
 dotalis intentio abducit animū.
 sc̄a uero sorore quid si & quae li-
 ce & diuino m̄cupia tē tēperat.
 rursus tam ipsū p̄cipiat dolore
 studio religionis accendit. strata
 humi & totū gremio sui complexa
 tumulū laborioso fessa incessu.
 tristis affectu dies noctesq. me-
 rorē integrat. nā licet & fl̄ & imple-
 rūq. sermone suspendat mora-
 tione renouat. & quāuis scrip-

turarū memoria consolationis
 serentib. p̄currat. flendi tamen
 desiderū p̄candi ad siduitate
 conpensat lacrimarū ubertate.
 tunc p̄cipue quando nemo int̄-
 rūpere possit. & instaurans itaq̄
 miserearis habis quod rephē-
 das n̄ habes. flere enī moratio-
 ne uirtutis ē. & quāquā istud fa-
 miliare uirginib. quib. mollior
 sexus. tēnerior affectus. contutu
 cōmunis fragilitatis in lacrimas
 & iā sine domestici sensu doloris
 exuberat. tam cū maior causa
 maerendi ē. finis maeroris ex-
 cludit. de ē igit̄ consolandi uia.
 quia supp̄ & it excusandi gratia.
 neq. enī possis p̄hibere quod do-
 ceas. p̄sertim cū religionis adstru-
 at lacrimas n̄ doloris. & cōmu-
 nis serie deplorationis in m̄cū
 pudoris obtexat. Consolare
 ergo qui potē adire animū pe-
 n̄ & rare m̄te. cernat te eē p̄sen-
 tē sentiat n̄ eē defunctū. at cuius
 securade merito eius funera sō

latio; discat pro non graui dolere.
 qui se admonuerit non dolendum sed
 quid ego de moroz fr̄: quid expec
 te ut nra tecum comoriat̄ & quasi
 consepeliat̄ oratio. licet ipsa spe
 cies & ex animi corporis forma so
 let oculis: quae ^{magis} mens grae & pma
 nens figura demulceat. nihil in
 qua moroz pcedamus actumulu.
 sed prius ultimū corā populo uale
 dicopacē p̄lico osculū soluo p̄de
 ad illā comunē omib. & debitā
 sed iā mihi p̄ ceteris desiderabile
 domū para hospitiū consortium.
 & quē ad modū hic omnia nobis fu
 ere comunia ita quoq. illic ius di
 uidiū nesciamus. ne quaeso cu
 pientē tui diu deserat̄ p̄perantē
 expectat̄ festinantē adiuua. & si
 diutius morari tibi uidebor ac
 cerse. neq. enī unquā p̄lexus
 a sumus a nob. tu tam solebas re
 uisere. Nunc qm̄ tu redire iā
 n̄ potes nos ad te ibimus. aequū
 ē ut officiū rependamus. subea
 mus uicē nūquā nob fuit uitae

conditio discretior semper aut sa
 nitas aut aegritudo comunisati
 cū alī aeger eēt alī incurret̄.
 & cū alī ualesceret utiq. consur
 geret. quomodo ius nra ami
 simus. & nunc consortiū aegritu
 dinis fuit quomodo mortis con
 sortiū n̄ fuit. Tibi nunc om̄p̄ d̄
 innoxia cōm̄do animā. tibi hos
 tiā meā offero. cape p̄p̄tius ac
 serenus fratnū munus sacrifici
 ū sacerdotis. haec mei iā liba p̄
 mitto. In hoc ad te pignore uenio.
 n̄ pecuniae sed uitae pignore.
 nemē diutius residere facias
 tanti faenoris debitor ē n̄ medi
 ocritē fr̄ni amoris usura haec
 uilis naturae soris. quā cumulant
 incrementa uirtutis. possū ferre
 sic ito cogar exsoluere.

FINIT DE EXCESSU FRIS LIBER I.

INCIPIT LIBER II.

SUPERIORE LIBRO ALIQUID
 indulsumus desiderio ne
 tāquā feruenti plage auste
 riora adhibita medicam̄ta exas

perarent magis quā lenirent do-
lorē simul quia fr̄m sepius allocu-
ti sumus & oculis tenebamus ab-
surdū n̄ fuit relaxare paulispaf-
fectū naturae quia lacrimis magis
pascit̄ fl̄ib. de lenit̄ stupore de-
figit̄. mollis enī & tenera spe-
cies ē & forma p̄i & atis nil insolens
amat. nil in mite nil durū feren-
do aut̄ pbat̄ patientia quā resis-
tendo. Ergo quia ducē dū diē mor-
tis in lacrimabilem aspectus de-
bit animū inclinare frat̄num
qui totū tenebat. Nunc quā die
vii. ad sepulchrū redimus quidi-
em symbolū futurae quae & is ē a fr̄e
paululū ad cōmunē humani ge-
neris cohortationē uiuat deri-
uare int̄ intentionēq. transfun-
dere. Ita ut neq. totis sensib. defi-
gamus in fr̄e ne obrepat affectus.
neq. tantae exules p̄i & atis & gr̄e
eū quē diligimus deseramus. &
uere ipsi nob̄ tantidoloris auge-
amus iniuriā si hodie nob̄ & in
sermone moriat̄. Unde pro

suum fr̄m carissimi solari nō com-
muni usū nec durū putare quic-
quid in uniuersos manere &. &
ideo mortē non eēt lugendā p̄
mū quia cōmunis sit & cunctis de-
bita. deinde quia nos secti huius
absoluat aerūnis. postremo quā
sōmni specie ab istius mundi la-
bore requie tū si uigor nobis
uiuacior refundat̄. quē enī n̄
solū & resurrectionis gr̄a. quem
n̄ excludat maerore sic redar
nihil perire morte immo ipsi-
us celeritate fieri mortis plus
perire ne possit. Er̄t ergo fr̄m
karissimi ut in adhortatione
cōmuni & iā fr̄m nr̄m pendam̄
affectū. nec habeo longius de-
uasse uideam̄. si resurrectionis
spem & futurae gl̄ae suauita-
tē & iā in sermone nob̄ hodie re-
uiuescat. Ordiamur igit̄ ab eo
ut lēgendū nobis nr̄oz̄ obitū
non eēt doceamus. quid enī ab-
surdus quā ut id quo d̄scias om-
nib. eēt p̄scribitū quasi speciale

deplorat. hoc eam animū sup̄ condi-
tionē extollere. legē non recipe-
re cōmunē nature consortiū recu-
sare. intē carnis inflari & carnis
ipsius nescire mensurā. Quid ab-
surdius quā nescire quis affectare
quod dñs sit. aut quid impudentius
quod futurū scias idcū accēderit
ferre nō posse. natura ipsa nos re-
uocat & huiusmodi maerorib.
quadā sui consolatione subducit.
Quis ē enī tā grauis luctus aut tam
acer huius dolor in quo nō intēdū re-
laxet̄ animus. habet hoc natura
ut quāuis homines in tristib. reb.
sint tam si modo homines sunt a
maerore intē paulisper abducant.
fuisse & iā quidā ferunt̄ p̄ti qui hor-
tus hominū lugerent obitusq. ce-
lebrarent. nec imprudent̄ eos enī
qui in hoc uitae solū uenissent
merendos putabant eos uero qui
existius mundi p̄cellis & fluctib.
emersissent nō in uisito gaudio p̄-
sequendo arbitrabant. Nos quoq.
ipsi natalis dies defunctorū obliuis-

cimur. & eū qui obierunt diē cele-
bris solēnitate renouamus. Non
ē ergo grauis subeundus meror
scdm naturā ne ab excellentio-
re aliquā naturae exceptionē
nob̄ adrogare uideamur aut cō-
mune recusare. Veni morsae
qualis ē om̄ib. indiscrimina paupe-
rib. in excepta diuitib. & ideoli-
cū p̄ unius peccatū in om̄ib. tamen
p̄transiit. ut quē generis n̄refu-
gimus auctore nōrefugiamus
& mortis. & sit nob̄ sic p̄ unum
mors. ita & iā p̄ unū resurrectio.
nec recusemus aer̄ unā & p̄ueni-
amus ad grām. Uenit enī ut le-
gimus xp̄s saluū facere quod pe-
rierat sed ut nō solū uiuorū sed
& iā mortuorū dominus ē. Lapsus
sū in adā de parad̄iso eiectus in
adā. mortuus in adam. quē reuo-
cat nisi in e in adā inuenerit ut
in illū culpae obnoxium morti
debitū. ita in xp̄o iustificatum.
Siergo debitū mortis ē solutio de-
bitū & ē tolerabilis. sed hic locus

posteriorib. partib. reser uandus.
 nunc ppositū ē adserere mortem
 grauiori n̄ debere eē maerori
 quodeū natura ipsa respuat; de
 niq. licioꝝ ferunt eē p̄cepta que
 uiros iubeant mulierū ueste in
 duere si maerori indulgeant qd̄
 mōlē & effeminatū iudicauerint
 inuiroluctū; deforme ē enī eos
 qui p̄ fide p̄ religione p̄ patriā p̄
 aequitate iudicii atq. intentio
 ne uirtutis obuium mortidebe
 ant pectus offerre. maerere in
 alio grauius quod in se sic causa
 exegerit exp̄endū ē. Nā que
 admodū potes in te n̄refugere
 quod in patientius alii dololet q̄ ac
 cidisse. de pone merore si potes
 include si n̄ potes. aut absorben
 dus om̄is aut p̄mendus ē dolor
 Cur enī maestitiā tuā non ratio
 potius quā dies leniat quod ob
 literatura ē tēporis series. me
 lius prudentia mitigauit quin
 & iā hoc ipsū in religiosū puto
 erga ipsoꝝ memoria quos dole

bamus amissos ut obliuisci eoz
 malimus quā consalarv aut cum
 horrore reminisci quā meminis
 se cū graꝝ recordatione timere.
 quoz imago eē debeat uolupta
 ti diffidere potius quā sperare.
 de meritis defunctoz. & poene
 addictos quā immortalitati debi
 tos quos dilexeris aestimare
 sed dicit. quod si diligebamus ami
 simus n̄ haec nobiscū ipso mundo
 elem̄tisq. cōmūnia sunt qui actē
 pus credita in p̄p̄ & uirtē tenere n̄ pos
 sumus. gemit terra sub aratris im
 brib. caeditur. tēpestate concutit.
 stringit frigore. sole torret ut
 fructus annuos f̄ca paruriat.
 & cū se uario flore uestierit exu
 itur p̄prio & spoliatur ornatu;
 quantos haec raptos habet nec
 fructū suū quaerit amissū quem
 ideo generauit ut amittere & nec
 in posterū negat quē sibi meminit
 auferendū. Caelū ipsū non sēp
 stellarū micantiū globis fulgen
 te. quasi quib. dā insignitur coro

v22frifoll

nis. n̄ semp̄ orto lucis albescit
 dū solis rutilat, sed ad sidus uicib.
 ille quide mundi uultus gratissi-
 mus. u menti noctū caligat hoz
 rō occidunt, decessisse tam nobis.
 haec n̄ molestē ferimus, quia redi-
 re p̄sumimus, doceres in his quā in-
 tuis debeas exhibere patientiam.
 si superiora tibi occidunt nec do-
 loris sunt, cursi occiderint huma-
 na doleant. si tam̄ patiens dolor
 sit in tristib. modus qui exigit in
 secundis, an si in moderate gaude-
 re n̄ conuenit lugere conuenit.
 non enī mediocre malū ē in mode-
 ratio doloris, aut m̄tus mortis.
 quantum ad laqueū impulit arma
 ut ad gladiū ut in eo ipso ar̄tiam
 suā p̄derent, mortē n̄ ferentes &
 mortē adp̄entes. & quod p̄ ma-
 lo fugerent p̄ medio adsciscerent.
 quia qm̄ consentaneū natura esug-
 ferre ac p̄p̄ci ne qui uer̄ contra-
 riū uoti incidunt aut ab his imp̄-
 p̄ciū separent quos sequi deside-
 rauerint. sed haec rara qm̄ natu-

ra ipsa reuocat & si p̄cipit & am-
 nā, illud uero frequens in mulie-
 rib. ut clamores publicos ferant.
 quasi m̄uant ne earū ignoret
 aerūna. ut in luuē uestis affec-
 tent, quasi in eas sit sensus dolen-
 di, ut in p̄cum sordib. in madidē
 caput ut postremo quod pleriq̄
 in locis uulgo fieri solet discisso
 amictu diloricata ueste secreta
 pudoris nuda p̄stituant quasi
 ipsū lenocinentur pudorē, quia
 pudoris sui p̄mia p̄dider̄, sic p̄ca-
 cer oculi puocant ut concupis-
 cant, ut amare incipiant mem-
 bra nudata quae si n̄ aspicerent
 n̄ amarent. atq̄. ut inā sordida
 ta illa tegim̄ta corporis n̄ speci-
 em sed m̄tē obnubarent, late
 plerūq̄. subtristit̄. auctum̄tis
 lasciuia & deformis horroz uest-
 tis obtexit̄. ut secreta p̄culan-
 tiū tegant̄ animoz, satis p̄eui-
 rū lugē & quae seruat pudorē.
 n̄ deserit fidem, haec bene de-
 functis officia pendunt ut uiuant

inimicis in affectibus perseverent in
 amittit uirum qui exhibet castitatem.
 non est uiduata coniugio quae non
 mutauit nomen mariti nec tu per di
 disti herede quae adiuuas cohe
 redes sed per successore corruptibi
 lium mutasti consortem immortali
 uir habes qui tibi representat herede.
 solue pauperi quod debet heredi.
 ut non solum matris aut patris senec
 titis. sed etiam uitae propriae sit.
 superfluis plus successor tuo relin
 quis si portio eius non ad luxum presentem
 sufficiat sed ad partem futurorum sed
 desideramus amissos. Quos est
 enim quae maxime agunt aut de
 siderium eorum quos amiserunt in uisum
 meo exemplo maior aut quod
 eos uitae suauitate priuatos
 ereptos laboris sui fructibus. arbi
 tremur. Tenera enim amoris
 est titillatio quae in puero affectu
 excitat ut sedandi magis quam ex
 cludendi doloris facultas relin
 quat simul quia prius uidetur desi
 derare quod amiseris. & specie

uir utis adolescit infirmitas. sed
 cur tu putas patientiore illa esse
 debere quae delectum ad peregrina
 nam dimiserit & militiae gratia ut
 susceptae administrationis officio
 uel negotiandi usu transierit
 se conpererit quatenus qui non fortui
 to arbitrio derelinqueris aut stu
 dio pecuniae sed lege naturae.
 sed recuperandi tibi inclusa spes
 quasi cuiquam certa redeundi &
 plerumque dubia plus fatigant tibi
 periculi metus integer grauiusque
 est timere ne acciderit quam dolore
 quod iam noueris accedisse. Aliud
 enim summae formidinis coaceruat.
 aliud finem expectat doloris an do
 minis ius est quae non creauerunt trans
 ferre mancipia deo non est. sed non
 suppedit expectare remeantem.
 suppedit tamen praecedente sequitur & cer
 te breuis uitae usus nec illi multum
 uidetur eripuisse. qui ante praecessit
 nec te differat diutius qui remanse
 ris quod desiderium tuum mitigare
 non possis. nonne tamen uidetur indig

nūp desiderii tui studio rerū ordi
nē uelle conuertā amantiū arden
tior autiq. desideria sunt. & tam
necessitatis contutu tēperantur.
& si dolent deserere lugere tam non
solent destituti amare impatienti
u serubescunt. Itā patientia desi
derii plus pbat. Quid autē de his lo
quar qui defunctos putant uitae
sua uitae priuari nulla potē eē
iocunditas in hā uitae nr̄ae ama
ritudine aut dolores quae uelut
ex corporis ipsius infirmitate uel
extrinsecus accidentiū incōmodi
tate generant. Anxi enim semp̄
ad ipsa & uitae uota suspensi quo
dā fluctuamus incerto sperantes
dubiā p̄ certis incōmoda p̄ fecun
dis caduca p̄ solidis nihil habentes
potestatis in arbitrio firmitatis
in uoto. Ad si aliquid contra uolun
tatē acciderit p̄ditos nos putamus.
plus quae aduersoz dolores fran
gimur quā secundoz fructu po
tiamur. Quib. igit̄ carent bonis.
qui magis eripiunt incōmodis uia

litudo credo bona plus adiuuat
quā adfligit mala. aut opulentia
plus delectat quā egestas adfigit.
aut filioz magis amabilis gr̄a
quā lugubris amissio. aut adules
centia iocundior quā senectus
tristitior quā plerūq. suoz redet
uotoz & optati penitē ut doleat
imp̄ratū quod n̄ imp̄rare metu
ebat. exilia uero ceterarū poe
narū acerbitates quae potest con
pensare patria quae uoluptates
que & iā cū sunt debilitant tam
aut n̄ utendi affectu aut amitten
di metu. esto tam maneat in of
fensus in munis adolorib. p̄ per
in uoluptatib. uitae cursus huma
nē quā tam consequi cōmodi po
test anima in istius modi corporis
inclusa compagib. & quib. dā mē
broz angustus coartata sic caro
nr̄a carcerē fugit. si detestatur
omē quicquid euagandi facul
tatē negat quae utiq. paruis ul
trasē audiendi uidendiq. excur
rere uidet̄ sensib. quanto magis

anima nra corporeū istud euadere
 gestit ergastulū quae motu aërio
 libera nescimus quouadat aut unde
 ueniat. scimus tam quod corpore
 sup uiuat & ea depositi ppru sensus
 repagulis expedita libero cernat
 obtutu. quae ante sita in corpore
 n̄ uidebat. quod exemplo dormien
 tiū possumus aestimare quoz ani
 mi uelut sepulto quiete corpore ad
 ulteriora se subrēgunt & renunti
 ant corpore rerū absentiu uel scia
 caelestiu uisiones. ergo si mors car
 nis & scd̄ nos absoluit aērū nisi utiq.
 malū non ē quae libertatē restituit.
 excludit dolorē. Isigit nobis ad
 oriendus disputandi locus. mortē
 malū non ē quia sit aērūnarum
 omniū maloz q. p fugiū fida statio
 securitatis portus quicūq. Nam
 quid in hac uita n̄ experimur ad
 uer si quas n̄ p cellas tēpestatesq.
 p p & imur quib. n̄ exagitamur in
 cōmodis cuius pascit² meritis sc̄s
 patriarcha isrl̄ p fugus patria pa
 rentib. domū mutauit exilio stu

prum filiae generi necē fleuit fa
 mē p tulit sepulturā defunctus ami
 sit. transferri enī ossa sua ne uel mor
 tuus requiesceret & obsecrauit sc̄s iō
 seph odia fratru insidias inuidoz
 seruuloz obsequia mercatoz am
 peria reginae p & ulantia regis in
 scitiā carceris quoq. ē exptus aērū
 nā. Sc̄s dauid filios amisit duos.
 unū incestuū alterū parricidā hos
 habuisse pudoris ē doloris ē p di
 disse amisit & tertiu quē amabat
 paruulū hunc uiuentē adhuc fle
 uit mortuū n̄ desiderauit. Sicut
 legim quod egrotante puero dep
 cabat² d̄ d̄ n̄ p puero & ieiunauit.
 & in cilicio iacuit & adstantib. ma
 iorib. natu ut excitarent eū de tra
 nec surgendū sibi. nec cenandū pu
 tauit. ubi uero defunctū puerū con
 pertit surrex̄ de tra labit ilico unc
 tus ē uestimta mutauit adorauit
 d̄ n̄ m̄ cibū sūpsit. cū haec miranda
 suis pueris uideret². respondit eis.
 recte se infante uiuentē ieiunas
 seplorasse quia iure arbitrabat²

dñm posse mereri. nec dubitan
 dū quod dñtā posset seruare uiuen
 tis qui posset uiuificare defunctos.
 iā uero obita morte quid ieiunare &
 qui iā non possent reducere mortuū
 ex animēq. reuocare. ego inquit
 ibo ad eū. ipse autē n̄ reuertē ad me
 O maximū solaciū desiderantis. o ue
 rū sapientis iudiciū. o mirā patien
 tiū seruientis. ut nemo sibi aduer
 si aliquid accidisse indigne ferat &
 contra meritū suū sequerē ad fluc
 tū. quis enī tu es quid & uo merito
 ante p̄nunties. cur p̄uenire deside
 ras cognitorē. cur eripis sententiā
 iudicaturō. nec scis istud p̄missū ē.
 nec ascis impune umquā ē usurpa
 tū dauid se p̄p̄tea flagellatū suo
 carmine confitē. ecce ipsi pecca
 tores & habundantes in sc̄t̄m̄ opti
 nuer̄ diuitias. ergo sine causa iusti
 ficauit cor meū & laui int̄ innocen
 tes manus meas. & fui flagellatus
 tota die & in dec̄m̄ in matutinu
 p̄ & rus quoq. quāuis plenus fide deuo
 tionis. tam quia n̄ dū conscius nr̄ae

infirmitatis. p̄sūptiue dixerat dño
 Animā meā p̄teponam. Tēptatio
 nē p̄sūptionis ante quā tertio gal
 lus cantare & incurrit. licet illa tēp
 tatio docum̄tū fuerit ad salutem.
 ut discamus n̄ contēnerē carnis in
 firmitatē. nec contēnendo tēptatē.
 si p̄sūptus tēptatus ē qui p̄sumat q̄s
 adstruat se n̄ posse tēptari. atque
 haud dubiae p̄ nob̄ tēptatus ē. pe
 trus. ut in fortiori n̄ eēt tēptam̄
 periculū. sed in illo disceremus quē
 admodū in p̄secutionib. resisten
 tes. & si uitaē studio tēptaremur.
 Tēptationis tam aculeū patientie
 lacrimis uinceremus. idem tam
 dauid. nequē fortasse scripturarū
 tenacē moueat factorū diuersitas.
 Idem in quā dauid parricidā mor
 tuū fleuit qui n̄ fleuerat innocen
 tē. deniq. cū plorare & lugere &
 dixit. filius m̄r abessalon filius m̄r
 abessalon. quis dabit mihi mortē
 p̄tē. Non solum ergo fleuit abessa
 lon. fleuit parricida. fletur ammon.
 fleuit incestus. sed etiā uindicatur.

alii contemptu regni. alii fratre exilio.
 flexur sceleratus. non fletur dilectus.
 quae causa quae oratio non mediocris
 igitur impudentibus. deliberatio. sapi
 entibus. confirmatio. Magna enim
 prudentiae in tanta factorum diuer
 sitate constantia una fides & illos
 mortuos fleuit. & flendum infantem
 mortuum non putauit. Illos enim si
 biperisse credebat hunc resurrec
 turum sperabat. sed de resurrectione
 ne posterius nunc adposita re
 uertamur. Praemisimus enim
 scorum viros graua in hoc mundo &
 multa passos sine suffragatione
 meritoꝝ cum aeterna laborum. unde
 regressus ad se dauid in posteriori
 b. die. Memto dñe quia puluissu
 homo tanquam faenum dies illius. & ali
 bi. Homo uanitati similis factus est
 dies eius sicut umbra praeterierunt.
 Quid enim nobis miseris qui tanquam
 spoliati & nudi producimur in hanc
 uitam corpore fragili corde lubrico
 in becillo animo. anxii ad sollici
 tudines desideriosi ad labores promi

ad voluptates. Non nascuntur lon
 ge optimi. secundum scilicet salomonissen
 tentiam ipsi enim & iam huiusmodi sibi uisi
 sunt in philosophia excellere secu
 ti sunt. Nam ipse illis anterioribus pos
 terior in ecclesiasten locutus est.
 Et laudauit ego omnes mortuos quia
 defuncti sunt magis quam uiuentes
 quicumque uiuunt usque adhuc & opti
 mos super hos duos quia nondum natus est
 qui non uidit hoc opus malum quod fac
 tum est sub sole. & uidi ego uniuersam
 suam laborem eorum & omnem uirtutem
 huius operis. quia aemulatio uis
 ab altero eius & quidem hoc uanitas &
 praesumptio spiritus. & hoc quis dixit nisi
 ille qui sapientiam poposcit. & impe
 trauit ut sciret & dispositiones orbis
 terrarum & uirtutes elementorum. annicum
 sus. & stellarum dispositiones nonigno
 raret. Naturas animalium & aristoteli
 ligere bestiarum uiuentium & co
 gitationes hominum deprehenderet.
 Quae igitur non latuerunt caelestia quae ad
 modum laterent mortali qui cogita
 tionem mulieris inuestigauit in fan

tem uindictantis alienū quā naturas
 animalium quas n̄ acciperat. diuina
 tam gr̄a adspirante cognouit. hic
 de sua condicione naturae quā in se
 exptus ē errare. aut m̄iri potuit.
 sed n̄ solū hoc sensit. & si solus exp̄ssit
 legerat sc̄m dixisse iob. Pererat
 dies illa qua natus sū. & cognoue
 rat nasci maloz omniū eē princi
 piū. & ideo diē qua natus ē perire
 optauit. ut toller̄t origo in cōmo
 doz. & optauit perire diē gene
 rationis suae. & ideo resurrectio
 nis acciper̄t. & audierat. & iā salomon
 dixisse patrē suū. Notū mihi fac
 diē finē meū & numerū dierum
 meoz. quis ē ut sc̄iā quid de sit mihi.
 Nouerat enī dauid non posse id quod
 p̄fectū ē cōphendi. & ideo ad ea
 quae sunt futura p̄perabat. Nunc
 enī ex parte sc̄imus & ex parte
 cognoscimus. tunc aut̄ id quod p̄
 fectū ē poterit cōphendi cū reue
 lata facie nob̄ specularandae maies
 tatis aet̄nitatisq. diuinae. coeperit
 relucere n̄ umbra sed ueritas. ne

motam festinar̄t ad finē nisi ui
 tae istius fuger̄t in cōmoditatē.
 & ideo & iā dauid quare ad finē
 festin̄t exposuit dicens. ecce
 uideres posuisti dies meos & ha
 bitudo mea tāquā nihil ante te.
 uerū tam̄ uniuersa uanitas om
 nis homo uiuens. Quid igit̄
 moramur fugere uanitatē.
 aut quid nos delectat in hoc sc̄to
 uanē conturbari thesaurū pe
 cuniarū condere. & ignorare
 cui congregemus heredi p̄ca
 mus amoueri a nobis plagas. eri
 pinos ex insipientis sc̄to. carere
 peregrinatione diuturna ad
 illā redire patriā & naturālē
 domū. In hac enī terra aduenē
 sumus atq. peregrini remigran
 do eō unde descendimus. ambien
 dū. & obsecrandū non p̄ functo
 riae sed obnoxiae. ut adolis & ab
 iniquitate loquaciū liberemur.
 & ille qui remediū nouerat pro
 longatū tam̄ suū ingemit in cola
 tū. & cū peccatorib. & iniquissē

habitare deplorat. quid ego facio
 qui & peccatū habeo & ignoro reme-
 diū. Hieremias quoque quod gene-
 ratus sit & ipse deplorat his uerbis
 dicens. Heu me ego mat̄ ut quid
 me peperisti uirū cāsam dicentē.
 ludicū. in omni terra non fui. neque
 profuit mihi quicquā uirtus mea
 defecit. Sugit̄ scī uiri uitā fugi-
 unt quoz uita & sinobis utilis sibi
 tam inutilis aestimatur. Quid
 nos facere oportet & quinec alius pro-
 desse possumus. & nob̄ uitā hanc
 quasi funebrem pecuniā usura-
 rio quodā cumulo grauescente
 onerari indies peccatoꝝ aere
 sentimus. Cotidie magis raptis
 die melius quā illi qui meditati-
 onē mortis filosofā eē dixer̄. illi
 enī studiū predicar̄. hic usus ip-
 sū mortis exercuit. & illi quidē
 propter se. paulus autē iam in se profec-
 tus moriebat̄. non propter suā. sed
 propter nr̄am infirmitatē. Quid
 autē est mortis meditatio nisi
 quaedā corporis animae segre

gatio. quia mors ipsa non aliud quā
 corporis atque animae successio de-
 finit̄. sed hoc scđm̄ communē opi-
 nionē scđm̄ scripturas aut̄ tripli-
 cē eē mortē accipimus. unacū mo-
 rimur peccato dō uiuimus. beata
 igitur mors quae culpaē refuga
 dō dedita a mortali nos separat. in
 mortali nos consecrat. alia mors
 ē uitae huius excessus. quā mortu-
 us ē patriarcha abrahā. patriar-
 cha dauid. & sepulti sunt cū patri-
 b. suis cū anima nexu corporis li-
 beratur. Tertia mors ē de qua dic-
 tū est. climit̄ te mortuos sine
 mortuos suos sepeliant. & a morte
 non solū caro sed & iā anima mo-
 riatur. Anima enī quae peccat
 ipsa moriatur. Morit̄ enī dño
 n̄ naturae infirmitate sed culpaē.
 sed haec mors non pro functione huius
 ē uitae. sed lapsus erroris. una er-
 go ē mors sp̄alis alia naturalis.
 tertia poenalis. sed quae natura-
 lis eadem poenalis. Non enī pro
 poena dñs sed pro remedio dedit

mortē. deniq. adae peccanti p̄
 scriptum ē aliud p̄ poena aliud p̄
 remedio. p̄ poena cū dicitur.
 Qm̄ audisti uocē mulieris tuae
 & manducaſti de ligno de quo p̄
 ceperā tibi ab hoc solo ne mandu
 cures. Maledicta terra in ope
 rib. tuis. manducabis fructū eī
 omnib. dieb. uitae tuae. spinas &
 tribulos germinabit tibi. & edes
 pabulū agritui. cū sudore uultus
 tui manducabis panē tuū donec
 reuerſaris in terrā ex qua ad ſup
 tus es. habes poenarū ferias quia
 aduerſū spinas ſeti huius & ſollu
 citudines mundi. uoluptates q̄
 diuitiarū quae uerbu excludunt.
 poenā includunt. mors p̄ preme
 diocata ē quasi finis maloz. n̄
 enī dixit. qm̄ audisti uocem mu
 lieris reuerſaris in terrā. hec
 enī eēt poenalis ſententia quem
 admodū eſt illa maledicta terra
 spinas & tribulos germinabit.
 ſed dixit. Manducabis panem
 tuū in sudore donec reuerſaris

in terrā. Uidiſ mortem magis
 meam n̄ arum eēt poenarum
 quae curſus uitae huius incidit.
 ergo mors non ſolū malū non
 ē ſed & iā bonū eſt. deniq. pro
 bono quaerit ſicut ſcriptū ē.
 Quaerent homines mortem &
 non inuenient eā. quaerent
 enī illi qui dicitur ſunt monti
 b. Cadite ſup nos. & collib. Ope
 rite nos. Quaerit enī anima
 illa quae peccat. quaerit diues
 ille poſitus in inferno qui uult
 digito lazari refrigerari lin
 guā ſuam. Uidemus itaq. qd̄
 & mors haec lucrū eſt & uitae
 poena. Unde & paulus ait.
 Mihi enī uiuere xp̄s & mori lu
 crū. Quideſt xp̄s niſi mors
 corporis. ſp̄s uitae. & ideo cō
 moriamur cū eo & uiuamus
 cū eo. ſit quidā cotidianus inno
 bis uſus affectus moriendi. ut
 p̄ illā quā diximus ſegregatio
 nē a corporeis cupiditatibus
 anima n̄rā ſe diſcat extrahere.

& tamquã in sublimi locata quo
 terrenae adire libidinis. & eam
 sibi glutinare n̄ possit. suscipi
 at mortis imaginẽ. poenã mor
 tis incurrat. repugnat enĩ lex
 carnis legim̄tis. & eã legi erroris
 addicit. Sic apt̄s reuelauit di
 cens. Uideo enĩ legẽm carnis
 meae repugnantẽ legim̄tis
 meae. & captiuantẽ me in lege
 peccati. Om̄s impugnamur.
 om̄s sentimus sed no nom̄s libe
 ramur. Et ideo infelix ego
 homo nisi remediũ quaeram.
 sed quod remediũ. quis meli
 berauit de corpore mortis h̄s.
 grãdĩ p̄ ih̄m xp̄m dñm nr̄m.
 habemus medicũ sequamur re
 mediũ. remediũ nr̄m xp̄i grã
 e. & corpus mortis corpus est
 nr̄m. ergo peregrinẽmur
 a xp̄o. & in corpore sumus ta
 m̄ quae sunt corporis n̄ sequa
 mur. nec deseramus iura na
 turae sed dona grãe p̄opte
 mus. dissolui enĩ & cũ xp̄o eẽ

multo melius p̄manere autẽ
 in carne magis necessariũ pp
 tuos sed n̄ omnib. necessariũ.
 dñe ih̄u non mihi qui nulli uti
 lissũ nã mihi lucrũ est mori
 ne plura peccẽ. lucrũ mihi e
 mori qui ipso libro quo alios
 consoloz quasi uehẽntiore
 monitore ad desiderium amir
 siffr̄s impelloz qm̄ me eĩ non si
 nit obliuisci nunc magis. amo.
 & uehẽntius desidero cũ loquoz.
 desidero cũ relego. & ideo hoc
 potius scribendũ arbitroz ne
 quando ab eius recordatione
 diuellar. quod non contra scrib
 turas facio. sed cũ scribitur sen
 tio. ut patientius doleã in patien
 tius desiderem. desiderem p̄s
 titi sumihi fr̄. ne mortẽ timere
 Atq. utinã moriat̄ anima mea
 in anima tua. hoc enĩ sibi bala
 am pximo bono optet dona
 tus sp̄s p̄ph̄andi. moriatur
 anima mea in animis iustoz.
 & fiat sem̄ meũ sicut sem̄ iustoz.

& uere hoc scdm pph&ia optatq̄
 enī uiderat ortum xp̄i. uid& eius
 triumphalem mortē. uidit med̄ per
 enne hominū resurrectionē. &
 ideo mori non tim& resurrectu
 rus. Non moriatur ergo anima
 mea in peccato. ne peccatū in se re
 cipiat sed moriat̄ in anima iusti.
 & ei recipiat aequitatē. deniq. qui
 morit̄ in xp̄o fit ei gr̄ae particeps
 in lauacro. N̄ ergo formidabilis
 mors nec amarē gentib. nec gra
 uosa diuitib. nec iniusta senorib.
 nec ignaua fortib. nec p̄p̄ua fi
 delib. nec inuisa sapientib. quā
 multi enī uitā solo mortis titulo
 consecrarunt. quanto uiuere pu
 duit. mori p̄fuit. Mortē ūnus
 plerūq. accipimus. maximus po
 pulus liberatus morte imperato
 ris. fugatus exercitus hostiū. quos
 uiuos uincere nequiuiss&. morte
 martyrum religio defensa. cum u
 lata fides. eccl̄a roborata ē. uicer̄
 mortui uicti p̄secutores sunt.
 I taq. quoz̄ uitā nescimus horum

mortē celebramus. Unde & d̄
 pph&ice gloriatur in suae m̄tis
 excessu. Preciosa in conspectu
 dñi mors scōz̄ eī. Mortem ma
 luit p̄ferre quā uitā. Ipsa mors
 martyrum praemiū uitae est.
 Morte & iā inimicōz̄ odia soluun
 tur. quid plura ūnus morte mun
 dus redemptus ē. Potuit enim
 xp̄s non mori si n̄ uoluisse. sed ne
 q. refugiendā mortē quasi igna
 uā putauit. neq. melius nos quā
 moriendo seruass&. Itaq. mors
 eī uitā ē omnīū. morte eī signa
 mur. mortē eius hortantes ad
 nuntiamus. mortē eī offerentes
 p̄dicamus. mors eī uictoria ē.
 mors eī sacram̄tum ē. mors eī
 annua sollemnitas mundi ē. q̄d
 p̄terea de eius morte dicamus.
 cū diuino p̄bemus exemplo. quic
 in mortalitatē mors sola quae
 fuit. atq. ipsa se mors redemit.
 Non igit̄ merenda mors quae
 causa salutis ē. publice non fugi
 enda mors. quā dī filius non de

dignatus ē non refugit. n̄ resoluē
 clus ordo naturae. quod enī com
 mune ē omnib; exceptū singulis
 ēē non potē. & mors quidem in
 natura n̄ fuit. sed conuersa in na
 turā ē. Non enī a principio dī
 mortem instituit sed p̄ remedio
 dedit & consideremus ne uideat̄
 ēē contrariū. Nā sibi bonū est mors
 cur scriptum ē. quia dī mortem
 n̄ fecit. sed malitiā hominū. mors
 introiit in orbē terrarū
Reuera enī mors diuino opere ne
 cessaria n̄ fuit cū in paradīso po
 sitis bonoz omnū iugis succes
 sus afflueret. sed p̄ uariatione
 dānata in labore diuturno ge
 mituq. intolerando uita homi
 nū coepit ēē miserabilis. debuit
 dari finis maloz. ut mors resti
 tueret quod uita amiserat
In mortalitas enī oneri potius
 quā usui ē nisi aspirat̄ grā. & si
 bene discutias n̄ naturae mors
 ista ē sed malitiae. Manet enī
 natura. malitia morit̄. resurgit

quod fuit atq. uinnā uitā peccan
 di liberū ita uacuum culpae prio
 ris. sed hoc ipsū iudicium ē mortē
 non ēē naturae quia idem erim
 qui fuimus. itaq. aut peccatoz
 n̄roz supplicia pendemus. aut
 bene gestoz grā consequemur.
Resurgit enī natura. eadem iā
 stipendium mortis honoratioz.
 deniq. qui mortui in xp̄o sunt.
 resurgunt primi. deinde & nos
 qui uiuimus in quid simul cū illis
 rapiemur in nubib; obuiā xp̄o
 in aera & ita semp cū dño erimus.
Illi primi uiuentes aut̄ secundi.
 illic cū ih̄u uiuentes p̄ ih̄m. illis dul
 cior uita post requiem uiuenti
 b;. & signata conpendia tamen
 ignota remedia. nihil ē igitur
 quod in morte timeamus nihil
 quod debeamus dolere. si aut
 nature repenti uita quae accep
 ta ē rependantur aut petenti in
 pendat̄ officio in quo religionis
 cultus aut uirtutis usus ē neq.
 enī quis quā sibi ut sic manet &

optauit. Iohanni promissum
 aestimatum est sed non est creditum
 uerba tenemus sententiam deriua-
 mus Ipsi in libro negat sibi quod non
 moreretur esse promissum neque ua-
 na spes exemplo incesse et quod
 si id uelle spes insolens quanto in-
 solentius quod non praeter modum
 acciderit ultra modum dolere gen-
 tiles plerumque se consolantur uiri
 uel de communitate aerumnae uel
 de uere naturae uel de immortalitate
 animae quibus utinam sermo
 constaret ac non miseram animam
 in uaria portentoꝝ ludibria
 formasque transfunderent. Quid
 igitur facere nos oportet quorum sti-
 pendium resurrectio est cuius gratiam
 quoniam negare plerique non possunt
 fidem abnuunt. Et ideo eam non
 uno argumento aliquo sed pluribus
 modis ut possimus adtrahamus.
 Et quia daemona aut usu aut tra-
 ctione aut exemplo aut eo quia
 deorum sit esse ea ideo esse credunt
 et ad finem singula suffragantur

usus quia mouemur ratio quia
 quod mouet uirtutis alterius
 conuenit aestimari exemplum
 quia generauit ager fruges.
 Et ideo generaturum esse praesum-
 minus de quorum quia et ubi fruc-
 tum non putamus decere tam
 credimus ut uirtutis operam in
 imo deseramus singula igitur sin-
 gulis adstruuntur. Tribus tamen
 euidentius colligitur resurrectio-
 nis fides quibus omnia comprehenduntur
 ratione uniuersitatis exemplo
 testimonio rei gestae quia pluri-
 mi resurrexerunt ratio euidentis
 quia cum omnis uitaemrae usus in cor-
 poris animaeque consortio sit re-
 surrectio autem aut boni actus primi
 um habebat aut penam impii neces-
 sedit corpus corpus resurgere
 cuius actus expendit. Quomodo
 enim in iudicium uocabitur anima si
 nec corpore cum desuo et corporis
 contubernio ratio praestanda
 sit resurrectio omnibus. Sed
 ideo difficile creditur. quia supra

nostrum meritum dīminuit
est. **EXPLICIT DECESSVS**
FRATRIS: LIBER SECVNDVS

[Faint, mostly illegible Latin text in a single column.]

[Faint, mostly illegible Latin text in a single column.]

Se Marie Tugid.

Quia labor meus semper punitur. Itē
184. hancus tunc delictis

DEUS qui nosti abscondita cordis opa mea et delicta mea
ate nō sunt abscondita quibus veniam largiaris precor

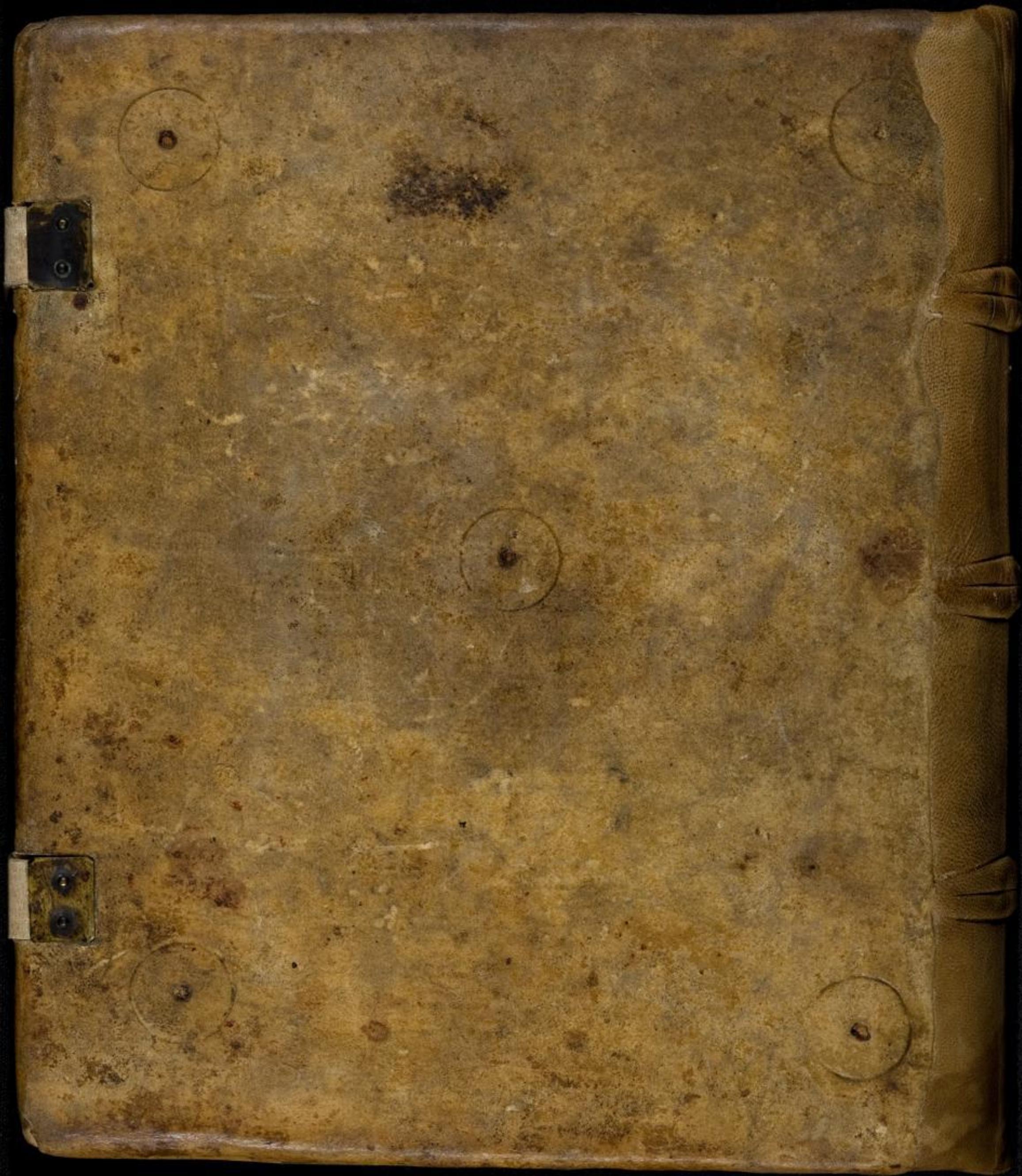
125

Hec quicūq; legis

restauriert, Juni 1972, W.

DEUS qui dixisti

Quia elevata est magnificentia tua super cōtes

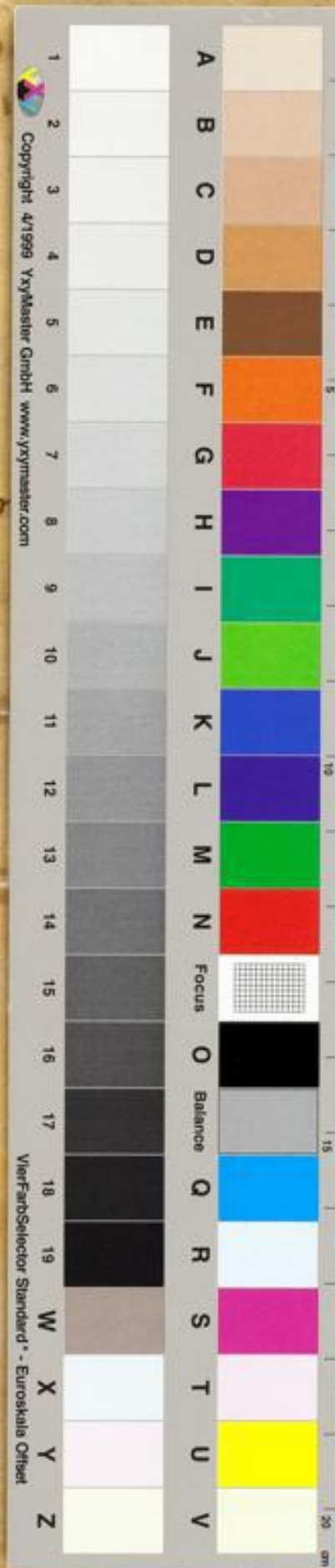

Cum labor meos semper pueris laudat. Itē
184. hancus canes delictos

condita cordis opa mea et delicta mea
ta quibus veniam largiar precor

125

Hec quicum

restauriert, Juni 1972, Wv.

DEUS qui dixisti

Quia elevata est magnificentia tua super ceteros